

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De restitutione spoliatorum

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](#)

Quod si qui possunt plures certe alios
non possunt plures & ceterum +
Agere possunt non possunt plures possunt /

V de causa post proprie.

Idem in similibus. et hoc non deganter Var. in. d. l. cu
de in rem verso. et vide quod dicimus in. d. c. pernit. et sedes
huiusmodi et restringe secundum dictum Hoff. qui etiam que
re hic de illo qui coheret soluere census ecclie alicui
ius rei et cessat in solutione per biennium nunc res sit co
mutata hosti. remittit ad summam de loca. sub. §. potu
it. et §. quid ergo et se. Ego remitto te ad glo. singula
re in. c. constitutus. de rei. domi. et ibi etiam per Jnn.

Hic ponit casum latalem intelligendo quod hic fu
t utrum petitorio et possessorio super subiectione. et illis
quinquaginta solidis petitis in signum subiectiosis et
quod patriarcha in possessorio obtinuit et in petitorio suc
cubavit. Jo. an. dicit se non credere quod obtinuit in posses
sorio. dic quod hic non appetit quod fuerit actum possessorio
nam si obtinuerit in possessorio fuisse restitutus ad so
lutionem illius pecunie. ut in. c. querelam. de dec. et sic
papa non dixisset si vult petere alio iure. cui etiam con
suleat per iudicium possessoriu. dic ergo quod hic fuit actum
petitorio tantu. petendo subiectione et illa pecuniam
in signum subiectiosis et succubuit. quod illa. pbauit illas
et pretate quod tanto tempore pcepisset et sufficeret ad prescri
ptionem sed possessionem daturat. pbauit. quem non sufficit
ad optimendum in proprietate. nec fuit restitutus. quod ad
hoc non fuit actum. nam sententia dicitur esse conformis libel
lo. quare papa dicit quod si vult petere alio iure audiet
et per hoc colligit quod facit ad titulum. licet glo. ipugnat
et male. vult enim iste tex. quod agenti petitorio non sufficit
probare possessionem. Sed op. contra tex. et contra
predicata et videtur etiam quod si magno tempore pcepisset census
et hoc non probaret subiectio. cui census quoniam sit signum
subiectiosis. quoniam signum protectionis. ut in. c. receperim
de priuiliis. non probat ergo hoc est quod ab hoc contingit
abesse. de spon. tue. Quid. dicit glo. i. quod hic petebat in
signum subiectiosis. sed quod monasteriu erat exemptus
succubuit. quod non receperit tanto tempore. et ceterum. Adiuerte quod
glo. loquitur in parte et numeris generaliter. Intelligo et
go primam partem ut. s. dixi quando census soluebat
tacite vel expresse in signum subiectiosis et tunc si tanto
tempore fuisse presertim quod sufficeret ad prescriptionem et pro
bata subiectio. ar. in. c. cui venissent. de resti. spo. sola
enim petitio in signum subiectiosis non sufficeret. quod non
est credendum parti. hoc etiam sentit Jo. an. hic qui dicit
quod census quoniam presertim pertinet conventionis vel alicui
ius reliqui. scienda est igitur causa secundum eum. de censi pernit.
Et in quantum gl. ponderat quod hic monasteriu erat ex
emptu hoc non erat necessarium. nisi velles intelligere
quod al. cessante hoc privilegio hoc monasteriu erat sub
lectum patriarche. sed si etiam subiectu epo loci et al. non
erat exemptum. procederent ea que. s. dixi et que ha
bentur in isto tex. ut non sufficiat prestatio census ali
quando facta. nisi secundum quod supradictum est
et hec sufficiant. Et scilicet praecepit. Et hoc est.

de restitutione spoliato.

Uisum est supra de causa possessionis. h. q. cu re
stitutionis possessoria est. Nam est illa submittit finis goff.
Unde viso qualiter possessione probatur quod probata restitu
da est. i. t. c. finis hosti. Unde tertio continetur sic. Uidi
mus. s. quo ordine causae proprietatis et possessiois tra
ctande sunt. sed quod dubitari possit. an spoliatus sit in
distincte restituendus. i. o. subiecit hanc rubricam.

Icet. Si consentitur qui restitutio
ne petit potest sibi quod de proprietate referri. Unde dic. Id est restitu
tio et non est audiendum s. re. de proprietate
te oponens. nisi actore consentiente. b. d.

In prima spoliati questione. In secunda ibi quod si ita est. co
misiō bimēbris. et secunda ibi alioquin. Nam prior est
dei sui dominii teneri. per violentia illata a suis ho
minibus. quod an sit indistincte verū. i. dicā. Nota
secunda ibi irrationabiliter et ceterum. quod per qualibet irrationabilem oc
cupationem dat de iure communī possessoriū recuperande
Ita colligit hic do. an. sed certe hoc non colligitur b.
per tex. ibi violenter ablata. et ceterum aut illud dictum sit ve
rum dic ut non. i. c. sepe. et ceterum. cui ad sedem. Nota
spoliationi posse renunciare privilegio suo ut an oia
restitutio de quo s. t. i. c. si. nec index dicitur supplere ex
officio quod intellegit nisi imineat in restituē periculū aia
rum. hoc enim casu etiam non potest. potest restituē facere
ut in. c. i. t. c. ex parte. de cōuer. pīnga. vide glo. i. q.
iij. q. pīlatus. Nam quod si per testes admissos con
stat. per hoc de iure proprietatis denegetur restitutio. id est si
constat per confessionem ipsius rei. et vide notariter per Jnn.
in. c. constitutus de si. pīl. Nota quod pīlatus co
petet spoliato. ut an omnē cōtentionē super proprietatem
hiat restitutio. pīcedat etiam si agas contra eccliam per layū
spoliati. Faciles sunt gl. sed non glo. i. ex qua habes
viam differentiam maximam inter interdictum recuperande et
interdictum adipiscende seu exhibitorium. nam in primo
non admittit re. volēs. probare dominium. etiam in cōti
nenti secundum in interdicto adipiscende vel exhibitorio et si
milē gl. habes i. c. līras. i. c. et vide bonā gl. i. c. sup. cā
iij. q. v. Et potest et hoc diversitatis finis doc. quod cū agis per
exhibēda re vel adipiscēda. quod faciliter expedit sed in
terdictum vī vī. requirit cōgnitionē. s. de off. dele
cōsultationib. et i. o. hoc interdictum non defacili ipe
ditur. sicut nec defacili expedit. ego reddo alia rōmen
et meliorē iudicio meo quod pīcedes enim grālis et ne
cessario non pīlūdēs. Dico quod per interdictum vī vī est magis
privilegiū. ppī odī spoliatoris et in favore spoliati
enī vī pīsentaneū ut spoliat cōtedat ut actor et quod reū
admittat etiam in cōtinēti. quod volunt ius propria ante sibi
dicē cū ex hoc sit magis puniēd. de pīl. cū q. li. vi.
t. l. siq̄ intantū. L. vī vi. et xvi. q. vi. placuit. Et si di
ceremus oppositū sepe dare in materia spoliandi alium

Dicitur. non debet respondere
cum hoc adipiscendum

Quod dicitur. non debet respondere
cum hoc adipiscendum

C. V. pīl. pīl. b. m. s.
D. pīl. pīl. pīl. s.

*An dno gestis p[ro]p[ri]e tunc
D[omi]ni s[ecundu]m q[uo]d p[ro]p[ri]e tunc
An dno gestis p[ro]p[ri]e tunc
An dno gestis p[ro]p[ri]e tunc*

*propria accite. q[uo]d nō ē fendi. ar. i. c. quāto d[omi]n[u]s
z. l. nō ast singulis. s[ecundu]m de re. iur. z vide q[uo]d nō i. d. c.
litteras. j. eo. sed in alijs interdicis berones cessant
imo equū ē ut d[omi]n[u]s qui nō reperit in culpa nō teneat
exhibere rēsumā seu possessionē in alium transferre. ex
quo vult insuū iocinēti. pbare z in mora modicā
temporis nō d[omi]n[u]s p[ro]diciū. ut. l. si debitorū. s[ecundu]m de iudi-
z. l. si is a quo. ut in pos. lega. Si. h. est clara z d[omi]n[u]s
materia vide plenissime p[er] Bar. in. l. i. fundo. s[ecundu]m d[omi]ni
vendi. z per glo. z vide tex. singularē z notabilem. in
l. plane. s[ecundu]m de pen. b[ea]t. z q[uo]d ibi dicitur dicam aliqd
in. e. grauius. j. co. vbi tangitur z m[od]i cadit ibi q[uo]d b.*

*Nūc ex gl. p[ro] declaratione. c. p[ro]mo op. p[er]tra tex.
z id q[uo]d dixi in p[ro]mo nobilit. z videtur eccliam seu do-
minū nō teneri ex facto familie sue. ut probatur ex p[ro]p[ri]e-
se. in. c. cū ad sedē de resti. spo. z nō. in. c. h. s. d[omi]ni ordi-
nari. illo. hic dicit q[uo]d teneri cū ecclia seu d[omi]n[u]s de vi-
olentia p[er] suos illata. q[uo]d res p[er]menit ad ipm. j. eo. sc.
pe vel q[uo]d mādamit. vel ratū habuit. s[ecundu]m de vi z vi ar. l.
i. h. ait pector. z. h. deieisse. z. d. c. cū ad sedem. vide
tria hic cōdīndenda breiter. Idē nūq[uo]d d[omi]n[u]s te-
netur ex facto familie sue. Scđo an d[omi]n[u]s possessiois
seu territorij teneat de maleficio facto super suo terri-
torio. Tertio nūq[uo]d extranens quilibet scīes malef[ici]o
cū z nō probibes teneat ex sola scīa. Quarto ad p[ar]t[em]
mū cōdūdit Bar. in. l. negd. s[ecundu]m de incen. nū. nū. z se
quāt cū Jo. de lig. z Bo. an. hic d[omi]n[u]s nō teneri ex fa-
cto familie. nisi q[uo]d familiā d[omi]n[u]s in illo officio seu
ministerio in quo ē p[ro]positus d[omi]n[u]s z ipē in illo nūni
strio vt[er] opat familiā. Est enī tunc iputē d[omi]n[u]s si nō
degit seu p[ro]positus honestā familiā ut. l. i. h. familie. s[ecundu]m
de publ. vbi p[ro]positus ad vestigal. teneri ex facto fa-
milie sue. seu quā sibi adiunxit in illo ministerio. Idē
est videtur in nauta. qui teneri ex maleficio facto p[er]
familiā sua. ut in titulo. s[ecundu]m sur. aduersus naut. teneri ta-
mē d[omi]n[u]s cōmilit[er] z nō criminaliter. ut in. d. l. negd ne
vero. Et ideo si aliqd est p[ro]positus ad custodiā alio-
ius territorij teneat ex robāria facta ibidem p[er] familiā
sua sine familiā sit libera sue servilis ut in. d. h. familiā.
Ex quo inferit potestate seu alii rectorē teneri ex
facto officialiū suo. ut. l. si p[ro]p[ri]e. L. de assel. z nō. bar.
in. d. h. familiā. liberans tamē p[ro]dicti exhibēdo male
factores. ut. d. h. familiā. z. d. l. si post z. l. cū exhibu-
isset. s[ecundu]m de publica. z hoc cū q[uo]d exercet officiū pu-
blici. scīs si primatū. ut q[uo]d regebat hospitiū nūc nō
sufficit exhibere malefactorē. sed et in optioce dānum
p[ro]p[ri]e an agat p[er]tra famulos an cōtra dānum seu hospi-
tante. ut. d. l. vna. s[ecundu]m sur. aduers. nū. z nō. Bar. i. d. h
familiā. Et plures z notabiles z quotidianas q[ui]stio-
nes circa delicta cōmissa i[nt] hospicio. z an stet iuramē-
to hospitati sup rebus amissis z an in cōtinēti sit pre-
sumptio q[uo]d delictū sit factū p[er] familiā hospitis. an p[er]
alios viatores vide p[er] Bar. in. d. l. vna. s[ecundu]m sur. aduers.*

*t aliquo de iuramento vide in. l. li q[uo]d. L. vñ. vi. z an co-
cīe quo quis tenet pro alio sicutur iuramento dānum
p[ro]p[ri]e z aliqd etiā nō. in. c. h. s. q[uo]d inc. cu. Ad se
cum dū an d[omi]ni agri sacerdotiorū teneat d[omi]ni robata ibi
facta. cōmitem tenet q[uo]d sic si d[omi]n[u]s fuit scīens z pon-
it probibere z nō probibuit. nō enī debet pati ut ma-
leficū cōmittat sup suo. nt. l. i. L. de sal. mo. sec' aut
si probibere nō potuit. l. i. h. is aut. s[ecundu]m si fami. sur. fe.
di. Et idem dicit de villa seu castro ut teneat si potuit
probibere z nō probibuit licet i[nt] hoc vñlo aliter sci-
tit gl. in anc. ut nulli indi. h. quoniam vero coll. ic. sed
prīmū dictū cōter tenet ut nō. Bar. in. d. l. negd. s[ecundu]m
de incen. nū. nū. z p[er] Ba. de bd. i. d. anc. sequenter
etiā bic Jo. de lig. z do. an. q[uo]d teneri p[ro]dicti cōmilit[er]
nō criminaliter z ut villa sit solvendo potent interpo-
ni collecta. vide p[er] Bar. in. d. l. negd. z pleniss de
modo imponendi collecta universitat[i] in. l. iii. s[ecundu]m
re indi. Ad tertiu nūquid ex sola scīa quis tenet
ex quo nō rendavit maleficū cōmittendi p[ro]posito
q[uo]d in solo suo maleficio non cōmittatur. H[oc] in. l.
culpa caret. s[ecundu]m de re indi. dicit q[uo]d nō. nisi in aliquo fi-
liū p[ri]ncipes d[omi]nici. sec' dicit de iure canonico. h[oc] nū
allegat p[ro] bac diversitate. Idē teneri glo. in. l. vñ.
s[ecundu]m ad. l. pomp. de pari. z bar. in. d. l. vñ. dicit d[omi]ni
gl. regulariter procedere. fallit q[uo]d i[nt] dictū erat amittit
dum aduersus cū cui iste scīens erat subiectus ut i. l.
h. z q[uo]d ibi nō. glo. s[ecundu]m de paridi. z co si filius sit d[omi]ni
cum cōmittendū aduersus patrem. z nō rendat. te-
nēt ex sola scīa. licet aliter nō sit p[ri]ncipes i[nt] dictū
ut in. d. l. h. z. l. vñ. Idē in seruo respectu d[omi]ni. in
l. i. h. si seruus. s[ecundu]m ad fili. Idē in vasallo respectu d[omi]ni
z in subdito nō rendante cōiurationē seu d[omi]ni cō-
mittendū contra p[ri]ncipem seu cōmitatem propria
ut. l. quisquis. L. ad. l. iul. mai. Idē puto d[omi]ni
consumili rōne in clerico non rendante d[omi]ni cōta
episcopum. yd sacerdotem parochialen cū illi sunt
parentes spirituales ipsius facit q[uo]d nō. in. c. signifi-
sti. de fo. cōp[er]e. z in. c. ceterū. de indi. vide tex. de pe-
sp[iritu]o p[ro]chiali. xxx. q. i. o[ste]r. z. c. sc. De ep[iscop]o vide in
de. i. v. ep[iscop]i. de pen[it]i. facit ad vñiq[ue]. c. qui ab-
stinerit. p[er] q. i. h. z illi spirituales parentes sunt babē-
di in maior[er] reuerentia q[uo]d carnales ut i. c. p[er]turbāt. c
q[uo]d ibi nō. xxx. q. i. h. Et intellige q[uo]d predicti teneri ex
sola scīa secundo maleficio z ita loquunt[ur] iura sup[er] el-
legata. si autē nō ē subsecutū. nūc puto spāle i[nt] dictū
l[et]e maiestatis. de quo vñendum. ut in. d. l. quisquis
z. v. q. i. h. vñ. si quis cum militib[us]. z hoc p[er]
cedūt de iure cōmilit[er]. ut regulariter ex sola scīa quis nō
teneat. de iure vero canonico glo. in. d. l. culpa acita
q[uo]d alind sit. sed Jno. vide tenet primū in. c. par.
j. de boni. facit q[uo]d spāle vide in clerico. ut q[uo]d tene-
tur obuiare ne verbēt[ur] ne ex hoc incurrit exco[n]ciatio-
nen si dolose taccat. scīus ergo videtur in alijs puto*

Nota quod p[ro]p[ri]e d[omi]ni g[ra]tia g[ra]tia in hospicio A.

Ad h[oc] in p[ro]posito obviare

Veri et proprii Dei nostri misericordias ac
dumitatis

Opus Roti

Zap. p. 82. pp. 12. 13. 14. 15. 16.

De resti. spoli.

Contra mea p. 120.
me absur

q. in foro conscientie quis teneat ex sola scia ex quo poterat obuiare delicto inferendo proprio et non obuiamit pro hoc habes bonum tex. i. c. dilectio de sen. et. li. vi. et. xxij. q. iii. c. qui pot. et videt tex. opti. i. c. i. lxxij. d. vbi dicit tex. q. non est gradus oria viru letii. i. morte infra vel admittas. morte enim languiens probat et fugere qui hanc cu possit non excludit ad idem. c. et. et. c. di. et. sic pot intelligi gl. in. d. l. culpa et ita sentit. Ho. an. in. c. quanto pale. sed in foro pretioso non repio. b. solo punibile etiam de iure canonico. et maxime fac illud. c. quanto cu materia sua et hoc non. Opp. vlti. co tra tex. et vide etiam q. si iste reis non coedisser non tu propter hoc debebat an omnem contentionem restituiri. nam pot reis se defendere sup possessione. et etiam actorum re conuenire. ut in. c. si. de ord. cogni. et in. c. olim. d. i. j. et. Ho. an. exponit tex. et bene. q. b. excludit ois premio. s. propria. et. quasi secus sup possessione. i. mo adiuvet q. etiam vbi ius coe est contra reu possidet et nibilominus pot se defendere aduersus actorum pretende se spoliari sup possessione. vni dicunt do. d. rota deci. dicit. q. si recto prochalis agat contra religiosos sup decimas p. d. i. o. et. coll. infra limites sue parochie. pretendes se spoliari a decim annis citra ad iniuriam religiosi volentes. pbare q. a. xxx. annis citra semper fuerunt in possessione nam per hoc excludit possessione et spoliationem pretensam p. rectore. nec ob. c. ad decimas. e. t. li. vi. q. illud procedit qui est contra quem facit ius coe est actor petendo restorem. s. i. cuius nostro isti se defendunt dicendo se non spoliasse. agat ergo recto si vult de proprietate et obtinebit. nuli religiosi. p. b. et legittima prescriptione vel alium titulum legitimum. s. as eni pot licet ius coe faciat pro rectore in patitorio. non tu in possessione. ut colligat notabiliter in. c. olim iij. j. co. a. et hoc non duas limitationes ad. c. ad decimas. Ultimo op. et vide q. iste clericis non debuit admitti pro ecclie sine mandato. ut in. c. i. de p. cura. Ho. dicit. Huius. n. 30. q. habuit mandatum al. non fuisset admissus. sed Jo. an. dicit q. etiam sine m. d. ato suisset admissus ad defensionem. xij. q. ii. non licet et j. de re. ecc. non alie. c. si quis. vide de hoc ho. gl. in. c. cor. de offi. de. et. in. c. i. de. p. cur. et an possit clericus de ecclie agere sine m. d. ato saltu alijs negligenter et defendere tunc sine cautione. vide pulchre p. Jnn. in. c. cum olim. de testi. vbi dic. na. ad defendendum alium quilibet admittit cu cautione. ut. l. qui. p. p. r. o. ff. dep. cur. et no. in. c. i. de. p. cur. Sed dubium est. n. u. g. d. clericis ecclie admittas ad defendendum vel agendum sine m. dato. vide i. d. c. cu. oli. et habes ho. gl. i. d. c. coram.

Opponite. Latus. Identi restituti
one non obstat exceptio ab
iurationis facte post spoliationem. b. d. fm
Jo. an. qui in hoc vide sequi lec. gl. Uel sic fm do.
an. Et alia agentia recipande non virilissimis exceptio

non admittitur sed ea recta admittit. pbatio possel. sor. et diffinitio. Ego tertio modo summo et sic p. de tenti restitutionem beneficij non ob. renunciatio facta post spoliationem. quia presumitur non spontanea. quoniam et si probaretur spontanea deberet ob stare talis exceptio vel renunciatio in beneficialibus ut j. dicam. Dicitur primo ponit eae commissione in qua prius prouidet replicationi. quia pbata repellit exceptione submittens roem ibi q. non est. sed ponit finalen determinationem. ibi sed testes. 120. singulariter ex isto tex. q. vbi aliqua exceptio p. ponit in genere que in certa specie sub genere contenta includit intentum expientis. incerta vero non. per hoc non debet excludi statim. sed debet index instare ex officio. ut declaretur an proponas in cuius conclusionis aut no. ut primo cuius admittas. sed rejiciatur. b. colligitur hic ex eo q. opponebatur exceptio renunciacionis in genere. que debet admitti si fuit facta an spoliationem. secus si fuit facta post spoliationem. p. roem quā j. subiectam. nec propter ipsius generalitatem excluditur. sed fit inquisitio in quo casu opponit. Et sic intellige tex. notabile cum gl. in. c. p. a. de excepti. li. vi. vbi dicit q. opponit excoicatione contra agentem. debet exprimere ipsius excoicationis sp. d. z. en. intelligi ut non incontineti index rejiciat exceptionem in genere. proposita. sed inducere p. tem oppositum ad exceptio. ne qualitatibus et specie si autem admitteret talis exceptio generalis non viciare actus dummodo in pbando deveniret ad sp. em. condudente. q. tunc presumit illa species deducra. ad hoc q. d. no. Jnn. in. c. et. et. et. de iudi. facit. l. i. L. de anima. excep. et q. d. no. in. c. j. de libel. obla. secus si. pbatio est generalis. tunc non sufficeret si in qualibet specie sub genere contenta. non concluderet intentio probantis. ut probat in. c. i. presentia de. p. ba. Ex quo habes unam oriam inter exceptio. ne et probationem. Et ro. diversitatis est. q. exceptio pot declarari. s. p. bat. i. facta post conclusionem non defi. instru. cu. dilectus. si aut exceptio vi. pbatio generaliter facta est talis q. in qualibet specie sub genere contenta cocluderet intentus expientis seu pbant. non obstat generalitas. pro hoc vide bona gl. in. d. c. p. a. et ar. opti. in dicto. c. in presentia. facit. c. ex parte. s. de recip. cum si. Sed contra p. dicta et contra tex. op. et vide q. index non debet ex officio inquirere super spoliatione ad utilitatem priuatam. ut. l. i. i. s. hoc autem indicium. ff. de dam. infec. et q. ibi no. et per Jnn. i. c. ad nostram. j. de iure iuram. Ihesu. dicit q. spoliatio non est expedienda p. vi. inquisitio nisi si q. litigantes sunt persone miserabiles. s. co. c. i. v. quando epus cognoscit inter clericos suos. p. q. i. si quis cu. clericu. hoc ultimum mihi non placet indistincte cum nullibi. p. b. q. tunc possit epus officium suu non postulanti impetrare ad utilitatem priuatas. Et fortiter

Spoliatio non est expedienda
de. p. bat. i. facta post conclusionem non defi.
V. h. i. g. i. g. p. ff. de dam. infec.

*Quis possumus remunerare nos de' pulchro
amplius quam a' domino
et a' papa*

*Agnes papa n. obit
tempore regnorum suorum*

ob. qd̄ notat Ioh. d. c. ad nostrā. ij. t glo. ij. i. c. bo
ne cl. primo. de postu. prela. Do. an. dicit qd̄ index b
nō inquirit ex officio sup̄ principali petitio. sed bene
supplet qd̄ pponit exceptio nō verisimilia. vel nō con
cludens. sed per hoc nō respondeſ recte ad contrarium
Jō dico qd̄ in caū buiſ. c. index supplet de iure. et
nō de facto. debet enī index. puidere ne iudicium sit de
luso. nec admittere. pbatōnes nō coadūtentes. de
indi. cām. t in. d. c. pia. t nō. glo. in. c. i. de elec. li. vi.
Ideo voluit discuti p̄ius quo caū pponet illa exceptio
generalis an in caū coadūtentes vel nō. Alio nō
colligo qd̄ veniunt examināda cū intellectu. c. Utio
ad gl. t opp. i. eo qd̄ papa mādat inquiri quo tpe iste
fuerit spoliatus. videt enī qd̄ ante omnē p̄tentionem
spoliatus sit restituendus. vt. s. c. ppi. t j. co. c. i. lñs.
t in. c. itē cum qd̄ s. Blo. i. circa hoc multa verba n̄ ne
cessaria effundit. habet tamē locū intellectū. contraria
enī loquuntur de exceptione cōcēntrē propriaſtātē. s̄
bic loquuntur de exceptione seu defensione cōcēntrē
possessoriū. seu detrahent iure agendi possessorio. si
enī iste renūciavit. t postea veniēs nō fuit admissus.
vel fuit inde deiectus. nō p̄t p̄tendere spoliationem
qd̄ ut dicit Ioh. t Jō. an. bic. t nō. etiā i. c. sup̄ hoc
de renū. qd̄ per renūciationē spontanea factā iste p̄didit
dominiū t possessionē. facit. l. si qd̄ in. s. differentia.
ff. de acq. pos. t sic nō p̄t agere possessorio d. off.
dē. c. plūtationib. t hoc itē ille qd̄ statim post re
nnūciationē fuit inde eictus. vel nō admissus. Quid
aut̄ si post renūciationē iste incubuit possessioni de fa
cto t postmodū fuit in deiectus. Ioh. i. c. sup̄ hoc
pall. dicit qd̄ p̄t petere restō. Nec obstat sibi exce
ptio renūciationis. t cū sequuntur. Do. de rota decisi.
cl. al. chii. t Do. an. j. c. ppi. Ratio diversitatis esse
p̄t. qd̄ si incōtinēti post renūciationē non admissas
vel ejidat nō p̄t p̄tendere spoliationē. cū scipm̄ spo
liauerit sponte renūciando. amissit enī p̄ renūciatio
nē dominii t possessionē. ut in p̄dicta. l. lq̄s i. s. dif
ferentia. t ita nō. Ioh. bic t in. d. c. sup̄ hoc. vnde si
volebat nō obstante renūciationē possidere. nō dicit
ur spoliari. si incōtinēti ejidat. sicut ille nō p̄t age
re interdicto. qui vi incepit possidere. ut incōtinēti
fuit spoliatus ut in. c. olim. cl. primo de resti. spo. t. l
ij. s. cū igitur. ff. de vi t vi. ar. sed si post renūciationē
incubuit possessioni. t et interuello fuit spoliat. p̄t
p̄tendere spoliationē. qd̄ etiā ille qui vi incepit pos
sidere nō p̄t ex interuello repellē. al. agit interdicto
vnde vi. ut. d. s. cum igit. t. d. c. cū olim. t hoc dictū
Ioh. sic declaratū singulariter nota. t limitat multū
materiā buiſ. c. t se. sed ego hoc dictū Ioh. nō cre
do simpliciter. sed puto qd̄ in beneficialebus ex qd̄
fuit renūciatio simpliciter facta in iudicio. t sic nō po
test esse non notoria. ut in. c. nostra. t. c. fi. de cohabi
de. t mulie. t qd̄ nō. in. gl. in. c. exceptionē de excep.

Vel si sunt factū extra iudicium in p̄tia tantoz ita qd̄
factū possit dici notoriū vel apparet inde sole ī ſtru
mentū de recenti factū. ita qd̄ nō habeat p̄sumptio
nē falſitatis. Sic qd̄ ferre p̄t dici factā notoriū. magis
si est ſigillatū ſigillo autēco. ad hoc qd̄ nō. Ioh. i. c
ij. t in. fi. de cofir. vti. vel inuit. t in. c. ex inſinuatione re
appell. t qd̄ nō. in. c. ſuper litteris. de reſcript. obſtr
exceptio defectus. p̄prietatis notoria. licet nō fundat
intentionē excipit. ſatis enī ēnotoria constare reſ
fectū proprietatis reſtitutionē petens in iſtis bene
ficialibus. ut in. c. cōſtitutus. t qd̄ ibi nō. Ioh. de
fi. p̄c. t in. c. quoniam. co. ti. t pleine dicam in. c. in lit
teris. j. co. t nō. Jō. an. in addi. ſpe. ſuper m̄bica bu
iū ſituli. pro hac ſententia facit iſte tex. t in. c. ppi.
non cauſtando litteram. Nam bie t ibi ſufficit pro
bare renūciationē p̄ecofiffis ad finē excludendi aco
rem. Et hoc credo veſi niſi longo tpe poſt renūci
ationē ſterit in poſſiſſione. tūc enī ex diuertitatem
poſſisſio ſaltē ad partē poſſeſſorij p̄sumit in
ſta. qd̄ potuit veriſimiliter ius acq. rere d. nouo. nec
ē veriſimile ſupiorē de bono fuſſe ei; p̄ paſſum ſine ti
talo tanto tēpore poſſidere. ut nō. Ioh. in. c. qd̄. de in
tē. refi. t per doc. tñ. c. illud. de p̄ſump. ſat. c. qd̄
cō. t qd̄ ibi nō. de p̄ber. li. vi. t ſic poſſet. p̄deſ
dictū Ioh. hoc etiam videtur velle Do. an. in. c. in lit
teris. palle. vbi dicit qd̄ agenti poſſeſſorio in benefic
ialibus obſtr. exceptio renūciatiois iudicialeſ. qui
illa notoria eſt. ad hoc vide j. c. propimo. ſcīs artis
eſt in rebus. p̄phanis. In illis enī nō obſtrat que
ptio renūciatiois. quia per renūciationē ius nō acq
ritur alteri ut nō. Bar. in. l. naturaliter. s. nūl. cō.
ff. de acq. pos. t ſatis ē qd̄ crat in poſſiſſione deſi
cto. t iſte poſſidebat donec alius. p̄bant de propi
etate ut. l. ſi. L. de rei vendi. non ergo obſtrat. exce
ptio defectus. p̄prietatis. ſi nō fundat intentionē ex
cipientis. ut nō. gl. in. c. ad decimae. co. ti. li. n. t̄ c
cā in. d. c. in littens. niſi renūciatio eſt tali nō facta.
qd̄ per eū ſit translatiū ius in alii. ut quando renū
ciavit t celiſt aduenſario omnia iura ſua. tunc enī exce
ptio defectus proprietatis obſtrat agenti. t fundat in
tentionē aduenſario. t ſic obſtrare b. ut. d. c. de dec
mas. t qd̄ ibi notaſ. Et hoc b. nō qd̄ vltra alios
babes valde aptū intellectū. b. c. t. ſc. t. d. c. ad
buc lat. cū gl. ſequēti. Opp. p̄tra p̄dicta t p̄tra tex. d
c. j. ppi. vbi exceptio renūciatiois obſtrat iduſtincte ag
ti poſſeſſorio. Do. ex gl. h. t ex tactio i. p̄ia t i. c. le
colligunt qd̄ tuor ſolutioſ. Id ſia ē qd̄ iſta decre. p̄tis
diſpēſatōem. ex eo qd̄ audiū p̄tra iuramēti de iure cui
n̄ debuſſi. iſte clericū audiri ut i. p̄trario bec ſolutio po
nit p̄ gl. i. c. ſe. ſed bec ſolutio n̄ ē bona. qd̄ intellectū ſu
niū n̄ ſunt trabēdi ad ḡam ut nō. Jō. an. i. c. expte a
de. d. teſti. itē ex diſpone. b. c. n̄ p̄ colligi qd̄ b. ſuit
ḡa ad idē qd̄ habeat ſ. i. probamio. vbi mandatur qd̄

*Agnes papa n. obit
tempore regnorum suorum*

Opus de iuris utriusque

De resti.spoli.

bis iuribus utitur in iudicio et i scholio, t b. c. sup
fluere cu non appareat cui fiat ista gratia. ideo non sufficit
posita hic si princeret gratiam. vt. s. i. p. hemio. Secunda
solutio est qd bic metu renunciant et non coram suo indice. i.
c. se. renunciant sponte et coram suo indice; hec sollio col-
ligit hic ex glo. h. que mibi non placet quo ad illum
ter. qd hic nibil est qd metu renunciant nec poderatur
qd coram non suo iudice fuit facta. Tercia solutio est
qd hic agebatur possessorio tibi possessorio et peccato
no. hec solutio nimis restrinxit dispositonem. c. se.

Quarta solutio est qd in. c. se. a. immissi exceptio re-
nuntiatore facie aii omni spoliatore, qd illa cocludit
ad possessorum renunciando enim du existent i possesi-
one habuit re ex toto, p. derdicta et pdit. p. prietas et
possessione vt dicta. l. si qd. s. differetia. ff. de acqui-
pos. ideo no p. precedere spoliationem. illa ergo exce-
ptio admittit tanqz cocomens defectu. p. prietas et
possessione vt. s. dixi sup pma glo. In isto vero. c.
no admittit exceptio renuntiatore facie post spoliatio-
nen. qd cocomit. p. prietas solu et no possessione. non
aai p. renuntiatore referri ad possessionem quia non ha-
batur illo tpe. ideo no d3 admittit contra agentem pos-
sessorio. ut in. c. in literis. t in. c. item cu qd. s. e. o. hec
solutio videt placere. Inno. t Jo. an. hic t in. c. sup
hoc. s. de renu. Cetera huc intellectu opp. Inno. i
dicto. c. sup hoc t ita ponit Jo. an. hic. videtur enim
qd renunciando post spoliatore purgat omne vicium
spoliatore ut sic no possit amplius agere de spoliati-
one quia rancoraverat sponte renunciando. vt. p. bat in
sumi in. l. h. L. qd me. can. t i. l. si ob turpe. codi. ob-
tur. cam vbi d3 qd si. p. mittens p metum vel ob turpe
causam sponte soluit videt purgasse vicium precedens
vt amplius agere no possit. Sicut Inno. multipli-
citer. t vera t nobilis solutio est qd in contrarijs solutio
subsequens. t executio actus precedens nec ad aliud
p. ordinari solutio. nisi ppter. p. missionem pcedentem
ideo spote solvendo cu non teneret videt libere nunc
donare t purgare omne vicium pcedens ar. in. l. cuius p
erro. ff. de re iudi. si renuntiatore sequens post spoliati-
onem no ordinat ad actu pcedentem. t executio illi? cu
ad multa alia possit fieri renuntiatore qd. ppter spoliati-
onem pcedentem. It p renuntiatore sic factam no acce-
sat ius spoliatorii. iuxta no. p bar. in. l. naturaliter. s.
nibil comune. ff. de acqui. pos. f. i casibus pcedentib.
ius accrescat ei q metu intulit vel turpe. p. missionem re-
cipit? Et si diceres non renunciando videt rem habui-
se. p. derdicto. ar. in. d. l. si quis. So. vt colligit ex di-
ctis Inno. in. d. c. sup b. p. credit quo ad ius reale. no
aut quo ad ius personale inherens personae t sibi ac-
quisito ex violencia sibi illata. na interdictu vi. est per
sonale l3 sit scriptu i re. l. i. t. l. s. ff. de interdic. t maxie
qd talis iuri pte absente renuncian non p cum absenti
nibil acqrat iuxta no. w. l. i. L. de pac. uno pl. putat

do. in. b. qd etia si pte pte renunciasset beneficio seu il-
li rei no tolleret ius agedi possessorio ex mente renun-
ciatis. Ego puto b veru nisi esset i pphani et renu-
cians cederet ius suu spote spoliatori. tuc em obsta-
ret ageti possessorio exceptio renuntiatore. t u qd fida-
ret intensorem expiacionis sup p. prietas et includeret
agentem si et notoria vt. s. dixi. t u qd renunciando illi
spoliatori videt voluntate purgare vicuum spoliatori. Sal-
tem respectu possessionis psequende cum possesso se
quaf. p. prietas ubi notoria est. vt. in. c. cu dilect. s. t.
px. t. l. penit. ff. de publi. Cetera huc lec. sic defen-
sat ego ultra alios fortissime oppo. na p. renuntiatore
huc l3 no psumat spontanea qd erat spoliatus. eo tpe
pdidit renunciatio ius qd habebat i beneficiu. iuxta no.
p glo. in. c. sup b. de renu. v. in cam. t. xv. q. vi. c. i.
in glo. h. t tenet do. dero. decal. ccdxij. al. ccdxxij. t
inducit i argu. de. i. s. sane de penis. vbi illa renunci-
atio metu extorta psumiat nulla qd fuit facta p capti-
onem et detentione scelerum potestatu. secus qd quan-
do no sit spote sine tali captione ut ibi no. Cu ergo hic
pstatrenuntiatore interuenisse tam p. pbatorem qd p
p. missionem spoliati. vt pte i tex. vbi tui manda inqui-
an pcessit. t sic no dubitabatur eu interuenisse quo
modo sit isti resto ecclesie cu peccato cu nullu ius ha-
beret respectu. p. prietas. t lic notorie das viciosus i
gressus ptra. c. cu qd de eo qui mit. i pos. li. vi. Et the-
orica p. manis est. vt nunquam saltu in istis beneficiis
fuit restitutio. nisi in iudicio vel alias notorie costaret
t de defectu. p. prietas iuxta no. p. Inno. in. c. p. stim-
tus. t in. c. quoniam. de fi. ps. t in. c. cu ecclesia. s. c.
px. So. p. hoc p. triariu ego arbitror. huc coem lec. re-
stringend. vt. pcedat qd renunciatio fuit facta etia
post spoliatore i manibus superioribus. t u qd illa p
sumat spontanea. ar. i. l. no est verisimile. ff. qd me. can.
t coru que no. glo. in. l. transacto em. L. de tr. sac. t u
qd ex quo pstat no habere ius in p. prietas no d3 sibi
restitutio beneficii licet ergo renunciatio talis no referatur
ad possessionem quia no habebat. t ideo possit agere. p
damnis t interesse tuc illatio. no tui debet fieri benefi-
cij restitutio p supradicta ratorem. vii in b. c. no p. de-
ratur interuentus superioris sicut i in. c. px. qd aut si
renunciatio beneficii i manibus non superioris no pdit
ius quod habebat in beneficio. imo talis renunciatio
non teneret. iuxta no. p. doct. in. c. quod in dubiis. de
renu. nec etiam superior possit hoc casu in odium re-
nunciantis illam rem habere ratam per. c. quod in du-
bi s. quia illud. c. loquitur quando sponte in manu
laycali. sed in casu nostro non appetit qd i manu lay-
cali. Item ex quo facta fuit post spoliatore psumat
non spontanea. ut no. i tex. ideo ad nibilum valet il-
la renunciatio. nec quo ad. p. prietas nec quo possesse
onem. merito talis exceptio non debuit admitti. t p b
dico Jo. an. post gol. hic n bi dicere inquit dicit qd

Dono Dno d' Roma

*Ex p. Emmeram Confess
in manibus p. prietas
no p. doct. in. c. quod in dubiis.
de renu. nec etiam superior possit hoc casu in odium re-
nunciantis illam rem habere ratam per. c. quod in du-
bi s. quia illud. c. loquitur quando sponte in manu
laycali. sed in casu nostro non appetit qd i manu lay-
cali. Item ex quo facta fuit post spoliatore psumat
non spontanea. ut no. i tex. ideo ad nibilum valet il-
la renunciatio. nec quo ad. p. prietas nec quo possesse
onem. merito talis exceptio non debuit admitti. t p b
dico Jo. an. post gol. hic n bi dicere inquit dicit qd*

liet ista renūciatio nō praejudicat renūcianti: quo ad
possessorii. p̄iudicat tñ q̄ ad petitorii p̄ dictū. c. qđ
in dubijs. z. j. c. p. x. b̄ enim dictū nō procedit. q̄ aut
intervenit p̄ sensus superioris z d̄z p̄iudicare. aut nō
intervenit z nō p̄iudicat p̄ supradicta. Et b̄ sic intelligē
do babet dare intellectus hui⁹. c. z se. nam ibi renūcia
uit in manibus superioris. z sic pdit ius p̄prietatis et
possessionis ut. s. dixi incito b̄z talis exceptio obsta
re. quia potius se defendit sup possessorio q̄ referret
q̄stionē sup p̄prietate: z ex his babes lec. gl. limita
tam seu alia lec. magis clarū z iun. plonā. z. p̄ b̄ itelle
ctu facit nōbile dictū lapi. allega. p. x. vbi dicit q̄ si
q̄s ante q̄s polaret. p̄stituit. p̄curatorē ad renūciandum
q̄ renūciant post spoliatiōem q̄ agenti possessorio p̄
tali spoliatiōe obstat exceptio renūciatiois: q̄ p̄
sumit voluntarie renūtiasse. z sic cessat ratio hui⁹. c.
Item q̄ renūciatio trahit ad possessionē habitu re
spectu ad mentē renūciatōis. p̄stituēdo enim p̄ cura
torē ad renūciandum voluit etiā habere possessionē p̄
dericta secuta renūciatiois: vñ renūciatio q̄ ad istū
effectū trahit ad dīc p̄stitutōis cū hoc d̄pēdet a nu
da voluntate. ar. in. l. paulus. ff. de acquir. here. Bo.
an. nīt̄ bic dare alii intellectum ultra gl. dicit enim
q̄ l̄z itelec gl. possit sustentari: tñ litera ista assignat
alii ratōem. videlicet q̄ illa exceptio nō ē verisimilis
qm̄ presumit̄ inuoluntaria b̄ renūciatō ex q̄ ē facta p̄
spoliatiōem quasi p̄sumat̄ inuoluntaria z causata a de
fectu sp̄i possessionis recuperande. ex quo dabit̄ p̄ re
gula sc̄m̄ eum. z habebit b̄ possessorii aliud p̄uile
giū. q̄ vbiq̄ p̄tra agenti possessorio opponit̄ aliq̄
exceptio non verisimilis etiā dato q̄ p̄ducat ad pos
sessorii vbi multe sunt p̄sumptōes p̄tra eā repelletur
opponens z nō admittit̄ exceptio nisi tali casu cōdu
dat q̄ babeat in se verisimilitudinem. hec sunt verba
sua. Et quanq̄s hoc lec. prima frōte videat̄ notabilis
z demulcere aures tamen si b̄n consideret̄ non proce
dit de iure. p̄imo enim sentit̄: q̄ si quis renūciavit
beneficio ppter defectum sp̄i possessionis consequē
de q̄ possit agere possessorio z restitutur sibi benefi
ciū. quod est falsum p ea que supra dixi. nullib⁹ en
p̄batur q̄ talis defectus sp̄i ex quo alia solonā iter
ueniunt babeat impedire vires renūciatōis. imo po
tius probatur contrarium seu opositum ut. s. dixi.
Et definitio titulo b̄nificij ex quo constat non est reli
quia beneficij ipsius possessorio p̄ supra dicta. Item
ex alio impugnatur ex eo q̄ sentit̄ q̄ renūciatio post
spoliatiōes. si spontanea est facta. cōduceret ad pos
sessionem. z q̄s b̄c repellitur. non quia nō concenit̄
possessorium. b̄ quis non est verisimile zc. Lerte hoc
est falsum per ea que plene dixi post glo. non eni p̄
test referri ad possessionem quam non habebat nisi i
casu p me supins dico. Istud nō procedit inquātūz
dicit q̄ possessorii habebit b̄c alind p̄uilegiūz quia

exceptio non ē verisimilis zc. Dico enim q̄ hoc casu
nō est speciale in possessorio. imo idē est in petitorio
vt exceptionē non verisimilis. etiā si cōduceret q̄ esse
vera non debet admitti nisi procedat aliqualis ca
se cognitio ad obscurandam illam p̄sumptōem nō
verisimilitudinem vt in. c. quia verisimile. de plump.
z. l. nō verisimile. ff. quod me. can. z quod ibi. in
. c. super bis. de renū. z scandū qualitatē nō ver
similitudinē exigentur p̄sumptōes purgatīar.
in. l. iij. ff. d̄ testi. Et si dicas tex. hic solum pondera
non verisimile q̄ sponte zc. dico q̄ hoc ideo pondera
tur ad cōduendū q̄ talis renūciatio non sp̄o
tanee facta non cōducat defectū proprietatis. tñz
quo ad ipm renūciantem z eius intentōz. vel q̄ in
periori possit illam habere ex post facto ratam ipsa
materiam. c. quod in dubijs. z vt. s. plene dixi. Et
vltima querit̄ z so. satis clara est. sed inq̄ntūm in si. ei
cit q̄ secundum canones possit agi perpetuo. ut. i. c.
reintegranda. iij. q. i. dic melius q̄ in hoc nulla ē dif
ferentia inter canones z leges. quia leges dant annū
quando agitur interdicto. quia est actio pectoria. vt
insti. de tēp. z ppe. actio. i. p̄m. z. l. in honorarijs. ff.
de acti. z obli. c. reintegranda. loquit̄ quando agitur
conditione ipsius canonis. z sic non agitur actio p̄c
toria. z hoc voluerunt hic dicere. Jo. an. z gof. dico
tes finē glo. pcedere in p̄ditione ex ipo canone. Nēc
expeditis glo. formo vñ opositōem p̄ intellectu lit
tere. videtur enim q̄ papa maledicat gravando illam
clericū superfluis probationibus contra. cōlōrū de
proba. z. l. hec stipulatio. s. dīm. ff. vt le. z nō. c. q̄
quo enī iste. pbaut̄ spoliatiōem factam post renū
ciationem ad quod papa mandat iterum recipi testis
super spoliatiōne vt b̄c in si. dicitur. Bo. dicunt qui
dam vt refert Zinno. q̄ p̄mo debet fieri in quātō si
per spoliatiōne de plano puta per famam z per banc
semiplenam probatōem repellentur probatōes ad
uersari super spontanea renūciatio. Et posita de
bet fieri plena probatio super spoliatiōne per agentē
possessorio ad effectum consequēde restitutōnis. Et
ita loquit̄ finis. c. hec solutio non placet Zinno. q̄
fama non videtur ita potens vt auferat legitimā exce
ptionem. quod nō. Ellī dicunt z melius sc̄m̄ Zinno.
q̄ p̄mo debet inquiri an esset spoliatiō quando re
signavit. i. an tunc eēt in possessione. vnde sit p̄cip
paliter super possessione. quia si non erat in posses
sionē p̄sumit̄ spontanea z postea recipiūm p̄o
bationes super violentia. et sic ad alium effectum. F
hec solutio non satissimacit contrario. quia ex quo pro
batur cum spoliatiōm tpe renūciatōis videbat q̄ ta
lis probatio debet sufficere. Jo. an. soluit aliter et
melius. q̄ hec replicatio. pb.ata. sc̄llect̄ q̄ renūciant
post spoliatiōem repellit exceptiōē. z b̄c satis ē replic
ti. sicut d̄ exceptiōē dicit. c. iij. d̄ ordi. cognit. vt habeat

h̄zophorus p̄lām p̄. x. m̄m̄. p̄
p̄lām̄ p̄p̄lām̄ ex p̄p̄lām̄ z

Anno 2000 obitum p. posthumus.

Dico dicitur 2000

De resti.spoli.

repellere agentem non aut ut psequas restitutioen sed si postea vult consequi restitutonem pbauit se spoliati qd ad alium finem fuit facta pma probatio et ad aliud scda simile j-d testi.c. veniens. h. qd bene no. et latius placet hec solatio. fit en pma probatio i indicio sum manio ad excludendam exceptonem qua exclusa debet fieri in indicio plenario ad restitutonem consequenda simile dixi i.e. si clericis layis de foro ppe. Quero ultimo pro declaracione materie. vidimus. s. an et quando renunciatio obstat agenti possessorio. quid si factum fuit pactum ipsi spoliatori de non agendo possessorio. nūquid obster talis exceptio agenti possessorio. vide gl. notabile in. c. ex insinuacione. d. per querentem q. sic. Idem tenet Jnn. i. c. super hoc. de novi. pro hoc adducit. l. si viuis. §. pacta. ff. d. pacis et id est bonis tex. Et intellige qd fuit factum pactum post spoliaciones. secus si ante. qd nunc daret materia ordinandi et dol futurus remittitio potest. ut. d. §. i. ff. depositi. et qd no. in. c. quemadmodu j-d in retra. jde sentit do. d. rota decis ecclesiast. al. ceccvij vbi dicit qd contra agentem possessorio admittit exceptio iuramenti de molestando possessoriem adducit no. in. d. c. ex insinuacione. et Jnn. in. precall. c. super hoc. et glo. iij. q. i. in summa. de iurecuria. c. peruenit. c. ad nostram. Item quia hoc iuramentum potest renunciari sine intermissione eternae. de iurecuria. c. si vero. no ob. si dicatur qd hoc iuramentum post spoliationem plurimetur metu. vel dolo extortum. ar. hic et i. c. super hoc. quia ut dicunt purgari potest hec plurimatio. reputata si apparet instrumentum publicum i quo d. qd sponte nullo metu vel dolo precedere te. maxime quando contra tale iuramentum nihil oponitur. Per hoc etiam concludit qd tale iuramentum non solum extenter ad molestiatem iuris. f. etiam facit qd no. Et si queras a me de ratione diversitatibus. quare renunciatio facta post spoliationem non obstat ut pactum seu iuramentum. Rideo sic qd renunciatio facta post spoliationem concernit ius proprietas. et no possessione. de quo dicitur. s. f. pactum de non agendo possessorio vel iuramentum de non molestando pcam ipm possessorium seu facultatem agendi possessorio. Ex quo infero qd si spoliatus pnte adversario renunciasset iuri agendi possessorio obstareret sibi exceptio. licet no renunciasset in i quod habet in se. vt. d. l. si viuis. §. pacta. ff. de pacis. et no. Jnn. in. c. super hoc. de renun. et hec sufficiunt hic. Jo. atransfertur hic quandam glo. Jnn. quia ipse posuit i. c. p. proximo. f. ego ibi tangam. qd fatis est hoc. c. oneratum in materia sua te.

Ccepta Lasus. Id est restitutio ecclie obstat exceptio spontanea ab iuracionis. b. d. vel summa sic pinguis. Id estens restitutioen brifich no audi etiam si spoliationem pbauit ei sponte pbus illud brifich resignasse. b. d.

In pma ponit psumtatio ptnes pmissionis formam et exceptioem. in scda rnsio. ibi madamus. 120 pmo ar. optimum ex tex. qd petenti restitutioen brifich satis est. pbare ad restitutioen brifich. psequendam ipm spoliationem nec artat ad pbandum aliquid de nimulo. ut dare pbauit tex. ibi si hoc costaret te. qd bi no. facit en ad ea que dicitur in. c. in literis. j. eo. 120 scdo qd spoliatus petendo restitutioem potest pcludere rem restituendam emi intelligi qd petat ratione possessionis et non proprietatis. Nota tercio quo cogitatio te. qd exceptio peremptoria potest opponi et pbari post fundatam intentionem actoris. et sic publicatio attestacionibus. sed h intellige. qd exceptio est compassibilis cum intentione actoris. secus en si esset directe ptraria. qd tunc no ad mitteretur ut in. c. fratermitatis. de testi. et in de. h. e. ti. de quo j. de testi. c. de testibus. t. c. finem. de dolo et ptn. et vide qd dixi in. c. i. de ordi. cogni. 120 qd renuntians sponte brificio suo no pt si inde postea violentem ejus pretendere spoliatorem aptam ad restitutioem sequendam. ratio qd per eam perdidit tam proprietatem qd possessione. ut. l. si qd vi. §. differetia. ff. de acqui. pos. et no. Jnn. in. c. super hoc. t. renu. dixi. p. q. s. c. p. p. ideo si volebat de novo possidere potuit incontinenti ejus ar. in. c. olim. d. i. j. e. t. in. l. in. §. c. i. i. ff. de vi et vi ar. et potest ista esse ratio decidendi i hoc c. Itz potest esse et alia ratio. quia notorie obstat si bi defectus proprietatis. quo calu cessat restitutio brificij. ut in. c. ad decimas. d. resti. spo. li. vi. et vide quod no. in. c. constitutis. de fu. p. et quod et ixi. s. c. prox.

Ultimo no. hic ar. a ptrario sensu sumptui qd si renuntians brificio metu vel vi eo postmodum spoliatus potest petere restitutioem qd hec exceptio renuntiantis tunc no impediatur momentaneam restitutioem sive restitutioem sic h. ego intelligo hoc. c. put plene dixi in. c. pcedenti. id est dicit ut ibi. qd non esset aliud nisi repetere qd ibi dicens fuit. Sed nunc queror d. questione quia ponit Jnn. hic et transfluit Jo. an. in. c. pcedenti. an post renunciationem legitime factam possit epus. vel is ad quem spectat collatio brificij illud statim alteri pferre sine alia finia et possessione anferre renuntianti Jnn. dicit qd si beneficium resignatum i manibus epii poterit ipse statim alteri conferre si ad eum spectat collatio et absqz alia cognitio possessionem illi renuntianti anferre. quia in hoc exequitur officium suum. nec contra ipm resignantem ferenda est aliqua sententia amisit enim omne ius quod i eo habebat. vii. q. i. quam periculosum. si autem collatio spectat ad aliud vel pntatio. tunc epus qui recipit resignatorem mandabit illi ut pferat vel presentet. imo plus dicit qd si qd renuntiant i manibus et ad quem pertinet recipe resignatorem poterit is ad quem spectat collatio vel pntatio sine alia finia conferre vel pntare. qd ut. g. dictum est ille pntatorem pdidit omne ius quod habuit. Et ite dicitur quidam faciendum scds cum

32

Enrico Montelius

A m p i c o d .
P r e m a n g f r a n c a b .
L a n c e a t p u o z p o s t f l o r f o r m a g d u r e y

quando ad mādatū epī derīcī ptemnūt pmonēt ad
ordīnes, s. de dec. cū in cīcis, s. inferiora, t. de etā,
t qualis, c. queris, alijs tñ t forte meli? scōm cū videt
q̄ in hoc, p̄mō casu sit necessaria sūia p̄uatōis cum
p̄dicti nō faciendo se, pmoneri nō sunt p̄uati b̄ p̄uān
di, t sic cū adhuc ius retineant necessaria est p̄us sūia
p̄uatōis, t ita vident īnnuere iura p̄dicta, fēcūs aut in
p̄mo casu sc̄z post renunciatōem. Et idē sc̄m Jnno.
in omībus alijs vbi ius pdidit ille q̄ possidebat be
neficiū ut liceat epō illud p̄ferre t possessionē ei aufer
re sine alia cause cognitōe, q̄ exequis officiū suū, hoc
vltimū placet Jnno. an. s. c. p̄x. respectu collatōis sed
n̄ respectu possessionōis ut in. c. licet ep̄us. de p̄ben. li.
vi. q̄ si velit dicē q̄ b̄ collatō possit fieri absq̄ alia ca
se cognitōe q̄n possidens b̄niciū pdidit ius suū qd̄ i
eo habebat possessōrio tamē non p̄t auferi sine cause
cognitōe vt. d. c. licet ep̄s. t intelligit in b̄ vltimo ca
su nō aut q̄n renūciavit, de hoc remittit ad nōta per
cū i. c. iij. de offi. ordī. li. vi. b̄ saluādo Jnno. dico q̄ sic
vbicūq̄ cēt notoriū quē ē p̄uatiū beneficio t nullū
ius sibi cōpetret, tūc enī sine alia cause cognitōe p̄t
sibi auferi possēt, simile i renūciante b̄nicio i ma
nib̄ illi? ad quē spectat recipere ut hic, p̄ h̄ allego tex
optūm in. c. quoniā. de si. p̄s. Idem si sūia p̄uativa
lata ē vel declaratua, q̄ ex quo tūc fuit cognitum de
causa nō est necesse ut adbibeatur alia cognitio vel ci
tatio in executōne seu apprehensione possessionis vt
nō. Jnno. an. post alijs in. d. c. iij. de offi. ordī. li. vi. fa
cit qd̄ nō. Jnno. in. c. cum sup de re iudi. Si aut pos
set sibi ius p̄petere vtpota licet p̄ receptōem sc̄i be
neficiū curati vacet p̄mū ipo iure, vt i. c. de multa. d
p̄ben. tūc quia possit sibi aliqd̄ ius cōpetere, forte enī
babuit dispensatōem, tūc enim licet collatio poss̄t si
eri eo non vocato, quia per hoc nō fit p̄indicium pos
sētōri, tamē possēt nō auferi sine citatōe, t ita lo
quit. c. licet ep̄s p̄al. Concluendo igis q̄ vbicūq̄ pos
set possēt aliquā defensio p̄petere circa retenētōem
possessionis sempē citandus anteq̄ spoliē, vt in. d.
. c. licet. al. nulla fieret citatio vt hic t in. d. c. quoniā.
simile qd̄ dicimus an in notorio regratūr citatio, q̄
si certum est defensōne non p̄petere nō fiet citatō. vt
optime pbatur in. c. cum olim. d̄ re iudi. t ibi dico. fa
cit tex. et qd̄ nōt ibi bar. in. l. iij. ff. de admī. re. ad ci.
pti. parti aut illi cui facta est collatō nō licet possēt
rem ejcere, p̄pria auctoritate sc̄m host. t Jnno. an. s.
. c. p̄x. Et ita sentit Jnno. in. c. dilectus. iij. de p̄ben.
sicut nec illi licet, p̄ quo lata est sūia, vt nō. Jnno. in. c.
cum nostris. de p̄ces. t nō. in. l. si q̄s in tantam. L. vii
vi. facit. l. non est similis. ff. de re. iur. t quod ibi nō.
in. l. iij. L. de p̄ig. Un autem licet collatorū circa
ep̄m post renunciatōem legitime factā vel post p̄iu
tōne vel p̄ sūiam iur. auferre illi possessionem seu pos
sētōrem citare vt compeat coram eo ad allegandum

quare nō debeat possessione spoliari. Jnno. t Jn. an
exp̄sse nō tangit, b̄ do. an. s. c. p̄x. vide velle q̄ sic, b̄
attribuit illud dictū Jnno. h̄c b̄ certe Jnno. nō loqui
tur in inferiorē citra ep̄m cuius dīat de auferēda poss
sētōne sed de ep̄o. vnde dico sic, q̄ aut queris nūquid
inferiorē ep̄o possit conferre post p̄uatiōnē factā ab
homine vel a iure, t dīcēdū q̄ sic sine alia licentia, q̄
hoc habet a iure t tenet hoc facere q̄ quo b̄ficiūz de
iure v̄cat; allego tñ tex. aptum in. c. de multa. s. is
q̄ ad quem. de p̄ben. vbi hoc apte, pbau p̄ v̄. libet
de cuius significato ē vt non exigatur licentia alio?
vt ibi nō. Jnno. an. in. d. c. licet ep̄us. co. ti. li. vi. licet in
dex in. platione sententie possit ad cautē dare ei ad
quem p̄tinet p̄tētē conferendi, t sic potest intelligi
. c. cum dilectus. iij. d̄ pur. cano. aut quoniam nūquid
possit citare possētōre t cū spoliare, t credo sumit
q̄ non si solum habet p̄tētē conferendi, quia citare
t p̄uare possessione h̄nt iurisdictionis. vt in. l. i. i. b̄
re cauere. ff. de inns. om. iudi. t. l. q̄ restituer. ff. d̄ nō
ven. t qd̄ nō. glo. in. c. cum causam. de offi. dde. q̄
iurisdictionē ille non habet, nam collatio non ē iur
isdictionis. contentiose, vt nō. glo. in. c. nonit. de offi.
dde. nec ista p̄tētē conferendi ēt extendenda ad fac
tatem exercētē iurisdictionē p̄tentissimā maxime
p̄indicō ep̄i. sicut in simili dicim⁹. q̄ licet inferiorē q̄
habet p̄tētē conferendi nō p̄ hoc habet p̄tētē dītē
tuendī vel recipiētē resignatōem sed omnia istū he
ctant ad ep̄m qui potest iuritū desinere, vt sentit
Jnno. t clarus in. c. qd̄ in dubijs. de re. i. i. t qd̄ plene dīp̄ in. reperi
tione. c. si quis contra derīcī de fo. p̄p. t in. c. cī cō
tigat. c. i. facit. opti. c. i. d̄ capel. mona. li. vi. t qd̄ nō
doc. in. c. cum ex inūcto. in. fi. de here. vbi dicunt q̄
licet aliquis habeat de iure spāli p̄tētē instituē
statim enī finitū est officio suo qd̄ contulit agat e
go. p̄missus coram supiore contra possētōrem b̄niciū
vt satis sentit Jnno. in. c. dilectus. iij. de p̄ben. sed si
iste haberet in loco iurisdictionē quasi ep̄alem tūc
posset, vide ad hoc qd̄ nō. glo. in. d. i. de re. ecc. non
alie. facit. c. cuius olim. t. c. auditis. de p̄scip̄ t b̄ nō.
q̄ sepe vidi obsernare contrarium t male.

udita Lasius. Jn. interdicto de reni
da succūbit tens ipsius abiturati
one, pbata. b. d. quo ad titulus, vel sic. P̄tētē
sc̄as literas facientes etiam expressam mentōnē d̄
p̄mis nō renocatur sūia lata p̄ p̄mas b. d. sc̄m Jnno.
an. b̄ addē ad sc̄m summariū q̄ etiā si i sc̄as literis
dicat q̄ debeat renocari q̄cūd̄ immutatū erit i cīa
certo tpe. Biūdīf nā pouit tres p̄missiones. p̄mo p̄
mam t. p̄cessūz ipl̄ v̄sq̄ ibi l. sc̄a v̄sq̄ ibi q̄. t. ibl̄
iūp̄t. tercia vbi p̄mittit cām mādati. sc̄o mādati bi
mēbre qd̄ p̄ se p̄. Et adhēre, p̄ itēlectū līc ut sāti p̄
exlīra t dīmītōne p̄fata. b̄ emanarunt tres p̄missōes

post dñm cōceptus q̄t q̄d h̄ sūffrē
ad repellendū q̄s a p̄tēnē. m̄p̄t. n.
q̄t q̄d dñm p̄tēnē ad m̄p̄t p̄ q̄s
p̄ obligat p̄tēnē. m̄p̄t.

De resti.spoli.

Prima ad dñm dñcē. q̄m t archidiacōnum bēlēs. t
iū sententia erūt contra. b. p̄cipientes vt in litera iā
cer. Secunda cōmissio emanavit ad cūndē archediaconū
cōmītī vīgorū. t hec fuit obtēta p̄ nūcūm
q̄d. b. t p̄cipiebat iter cetera vt reuocaret quicqđ
et immutati in cā illa. a tpe mīlōniā nūtī. Et q̄
sam tpe p̄ntationis scđaz liberaz sūia iam lata erat
p̄ p̄mās literas videbat q̄ ppter formam scđaz li
teraz deberet illa sūia reuocā. Et ideo emanavit ter
tiā cōmissio i forma que habētūt hic māpūne i versi.
q̄t nō vbi distinguitur circa reuocātēn attēptatoz.

Ex his p̄tē dare poni casus in litera t clarus ex i
fradicōis. 120 p̄mō q̄ enī in beneficīib̄ po
tē agi interdicto vt possi. Et nō q̄ nō est necesse ad
optinēndī i hoc interdicto nūlī probare titulū ex pte
actoris. hic enī fuit tantū pbatus defectis iūris rei
t intelligētī q̄ possēsio pbatur ex pte actoris. suffi
ciat enī pbare possessionē in hoc interdicto obtinen
do vt insī. de interdic. s. retinēde. t. s. sed hodie. t
nō. i. c. licet. j. de. pba. 120 hic duas exceptōnes
quaz quidēt sufficiat ad repellendum quēa pēnitē
beneficij. vna si illud adiuranit seu iūrētan. p̄misit
sup illo non mouere questionē. Ex quo nō. q̄ licet q̄s
non possit sine licētia superioris renunciare beneficij.
vt i. c. admīnēt. t. c. q̄d in dubijs. de renun. p̄t tamē
se obligare iūrāntō quo ad nō pētēdū vel mouerē;
dā questionē sup illo q̄d puto. p̄cedere inēstum p̄cē
nit fānōē sūum. secūs inēstum pētitio fundat super
vilitate ecclēsie vel p̄ochianōi. q̄t in illorū p̄nūcī
um nō potuit se obligare sine auctoritate superioris
ad hoc q̄d le. t nō. i. c. cum venissent. de insī. t i re
gala non ē obligatorī. de regi. iūr. li. vi. Et facit q̄d
nō. Iuno. i. c. li. de terra. de p̄mī. t sic limita istum
tex. Secundus casus q̄t ē adeptus fuit alterīs ecclē
sī p̄sonatū. Et intelligētī q̄t per adeptōnēm secūdī va
canit p̄mō. vt in casu. c. de multa. de p̄ben. al. nō ob
stante exceptio etiā si deberet p̄uari. q̄t anteōz sit p̄ua
ta p̄tē agere. ad hoc q̄d nōbilet ponit Iuno. i. c. in
ter dīctos. de exēc. p̄dē. t vide p̄ cūndē i. c. de
offi. vīca. 120 ibi ab eis molestia tē. q̄t p̄ sola mo
lestia competit interdictum vt possi. Ex quo insī
t satia colligitur ex tex. q̄t interdictū vt possidētis.
non solū datur inter duos contendentes se possidere
vt in ca. licet. de. pba. sed etiā inter possessorē t eis q̄
molestia vt hic t idē nō. i. p̄allegato. c. licet. s. aliter t
male senti glo. i. c. cum dīctos. s. titulo. p̄x. vbi
dicit q̄t tantū dā interdictū inter duos q̄t se pētēdūt
possidere t hoc plenius dicēt in dīcto. c. licet. 120
formaz libellandi t sententiāndi in illo interdicto vt
possidētis. conclusio eūm dō versari circa cessationēz
molestie t p̄ modū p̄cepti. p̄nūcias sup validitā t i
validitatē titulū. q̄lī aut dō esse ista molestia. t dō.
anto. q̄t sufficiat iūdīcīlis. t ita videtur intelligēre istū

tex. q̄d non puto. p̄cedere vt j. dicā. 120 singula
rit ex tex. q̄t hec verba rīuocēt. i. iūtūm q̄cūdū in
mutati fuit in talī causa t talī tempore tē. non debēt
reēt ad legētū t iūdīcē agitatū s̄ ad mutata p̄
molestiā t p̄fūmptōnē. t sic restriūgēt illa ver
ba ad mutatōnē illegitīme factā t merito. q̄t oīn
agatur de p̄dīdīo alioz debēt verba strīctē capi.
ar. i. c. cum dīctos. de consue. t de iūtū. c. i. nostra
t. l. s. si quis a p̄ncipē. ff. nē quid in loco publī.
verificantur ḡ illa verba mutatōnē factā t non iūris. q̄d
nō. multū. ad sīlia. 120 nota q̄t secūdē literē faciētē
plēa mentōm de p̄mīs non reuocant ip̄as p̄mās
a tpe date secundaz. s̄ a tpe p̄ntationis t notice līc
rātū. facit. c. si diobus. de appē. qd autem si conten
datur de virtute literaz secundārū an valeat p̄cessus
interim agitatū p̄ p̄mās t vide q̄t validitas peide
at ab q̄tūtū controvērsie. nām si constiterit illas fuisse
re uocatas non valebit p̄cessus. al. secūs. ip̄o h. vi
de. c. ex literis. de offi. dele. t. c. cum contingat de re
scrip. scđm vīum intellecū. 120 nūc vīo ad dī
scūcīdām materiam quā glo. sunt faciles. Et p̄mo
quero circa p̄mā p̄tē. c. qualiter iste. L. actor mo
lestabatur p̄ istū. h. vīgōrē cuius egit interdicto re
cuperande. Dō. anto. ponit mirabilem t satis extra
nūcū iūlectū. Intelligēt enī q̄t molestabat cū i iū
dīcō agendo iūnūtē contra eū. vnde colligit. p̄ no
tabili in tex. q̄t pro molestationē iūris t iūdīcē t in
iūsta competat interdictum retinēde. allegat. c. con
querente. de offi. ordī. Ex quo colligit vīa nouaz
practicā cito expēdiēt iūdīcīm ex parte possidē
tis. vt cum viderit acto: em agere contra enī sup re
possētā incontinenti p̄orīgāt libellū sup possētō
tō reuocētē t petat acto: em compētē a molestatē
t super hoc libello si. p̄bet defectū iūris agētis ob
tinebit vt silentium imponatur aduersario ne mole
stet eū. Et sic intelligēt dō. an. q̄t iste. L. conuentus
iūdīcīlītē p̄. h. impētrauit literas super interdicto
vti possidētis. t h̄ potuit facere exquo. p̄ponebat iūnūtē
molestatōnē t q̄t p̄ tali molestatōnē iūdīcīlītē in
iūsta competat interdictū. all. compos. t Jo. an. i. c.
mandatū. s. de rescrīp. t lapsūm sua allegatōe. lxvij.
vbi dicit q̄t sola contradictionē que fit in iūdīcō sufficit
Idēm sentit spe. in titulo de actio. t peti. s. sup actio
nibus. v. sed querit. t bar. i. l. si prius. in quinta op
positōne. ff. de no. ope. nū. s̄ certe si certe bene consi
dero hec op̄i. est falsa nec doc. allegati per eūz hoc dī
cunt. Et p̄mo q̄t non p̄cedat videtur tex. i. c. cū ecclē
sīa vīlerāna. d. electi. vbi dīt q̄t canonīcī nō faciebant
iūrā s̄t molestia tō vīendo t p̄monēdo iūra eōtū.
non eūm dicitur molestare cum lis sit sub suo iūdīcē
tē qui in fine poterit p̄dēnīare in expēnsis t iterētē
facit. c. finē. d. dolo t contu. Item quō potest eūm tra
bere ad alium iūdīcēm contra anī. t consequētē. L.

133

S. S. de iuris Imperio

desertor. et interlo. om. in dicto. et. c. dispendia. s. re²
quos. de descrip. li. vi. nec eti. mi in eodem in dicto p
ponendo interdictum vi possidens. potest repellere
actor. q. aut deducit interdictum p vii acto. et erunt
due mutue petitiones. nec eti. excludit petitionis per
hoc interdictum. unde vi. q. dicit magis favorable ut i
.c.ij. de ordi. cogni. stat. pponit p viam exceptionis
et non debet admitti. q. hoc privilegii petitor. suspe
sum non est tributum bric interdicto vi possidens. Et
plurimo q. admittere hoc modo p viam exceptionis
non tibi debet silentium imponi actor. q. hoc non
opatur natura exceptionis. vt no. in dicto. c.ij. Item
non dicitur admitti ad currentem cum petitorio qd plus est
obstante regula. pbitina accumulatio. q. ex q. sen
tencia ferenda est sup petitorio iam inchoato impo
nit finis buic molestationi judiciali. et sic obstat excep
tio rei indicate non est admittenda accumulatio. vt. l.
fund. t. l. fund. ff. de excep. t no. in. d. l. edita. L. d
ecundo. aliqd dixi i. c. ij. de libel. obla. Et ultra pdi
cta q. iste non debet proferri in probanda intentione
sua. facinus ea que dixi in. c. i. de ordi. cogni. t. l. cr
ta. ff. de pba. que enim equitas suadet vt reus audia
tur sup defectu iuris agentis et actor q. prius inchoa
uit negotiorum repellet cum ipse videt. pbar intentio
suam. contra regulam q. prior agat prior appellat. lf
de indi. t. c. ij. de ord. cogni. finis enim deducit an
molestet vel non. et doc. superius allegati p do. an.
non loquuntur i. hoc casu sed dicunt q. si actor pretendit
molestationem extra praedictam agit interdicto reti
nende licet non. pbat aliter molestationem sufficit ad
obtinentem magis molestatio judicialis q. verbis. vi
deetur enim reu fuisse confessum contestando secundum li
tem non negando molestationem et optime dicunt si
ut in simili dicimus q. si reus non possidet suscipit
judicium et si non possidet videatur se offere litig. et co
bennatur ac si possidet. vt. l. is qui se obtulit. ff. de
rei ven. t. l. qui se litig. ff. de peti. bere. sic in. pposito re
us capiendo indicium super molestatione eam non ne
gando videat fateri molestationem. et hoc solu sufficit ad
principiendum vt non molestet ex quo aliter no. pbat d
iure suo et actor sumat intentionem suam h. nunc sum?
in alio casu. scilicet q. actor plus dicit libellum sup in
re suo et vult ius suu probare nec aliter rem molesta
bit certe nulla ratio patitur vt ex hoc possit conuenire illo
interdicto. et ideo Jo. an. in. c. licet. d. pba. dicit indi
stincte. q. pro molestatione iur. non dat interdictum vi
possidens. facit q. legi et no. in. c. conquerere. de re
fli. spo. t vii. q. i. presentiu. t. c. conquerere. q. alle
gat do. an. hoc non pbat loquitur enim in alio casu.
vt ibi puniter no. nec etiam theoria. et dictum suu
colligit ex ter. isto. quia hic non colligit q. iste. b. egis
et contra illum. T. alias fuissent admisse. pbat ones
sue et eo deficiente ille fuisset absolute perpetuo ab

impetione istius. et q. pro mentione indiciali no. da
tur interdictum. satis sentit. Inno. hic post principium
dicens q. non intelligitur quis iniurian sci molesta
re prosequendo ius suu coram indicie. facit. l. graec.
L. de adul. t. c. qui peccat. xxiij. q. iiiij. Et videtur p
predicta mea conclusione tex. aperte in. l. non vide
tur. ff. de re. iur. vbi dicunt q. non videtur vii facere
qui iure suo vniuers et actione ordinaria capit. potest
ergo iste iex. t. d. alif intelligi. videlicet q. iste. b. mole
stia et turbatoe intuit illi. t. petendo extra indicem
beneficium in illa ecclesia et in alijs ecclesijs volebat
se generare vt clericus ecclesie. vel forte dicebat illam et
clericum ad se pertinere et in hoc extra indicem aliter mo
lestabat cum forte super iuribus et redditibus ecclesie
unde ille. t. scdm. Inno. impetravit literas sup inter
dicto. put dictum i littera vt compesceretur a molestia
ex quo ius sibi non competit vel secundum cum erant
iste littere impetrante per istum. t. quasi conservatoe
vt sic defenderent cum indices sci cooperatori a vi
olenti manifestis. et de his le. t. no. in. c. h. t. c. i. d
off. dele. li. vi. Item secundum eum potest dici q. bene
et clericis ecclesie agere contra clericum qui alij et
clericum recipit vt perpetuo pueretur prima. vii. q. i. h
quis epis qd no. sed non committit buic littere. q. hic
solum agebatur vt compesceretur a molestia. Tene et
p. canonico et clericu ecclesie et imprudenter patido si
pendit ab ecclesia tanq; alios clericos ecclesie. Et
hoc no. modum agendi contra istos assertentes se ca
nonicos. et clericos ecclesie multipliciter ecclesias et p
sonas ecclesiasticas molestando. t. ex his habet qua
les et sup quo facit impetrare priores littere. Ue
nio nunc ad secundas literas impetrandas per illum
b. vel eius nuntiis. Et primo queritur sub qua forma
erunt impetrare. t. circa hoc multu laborant Inno. et
doc. alij et indicio meo satis inaniter. quia no. redit
qualis fuerit forma nec facit ad intellectum. c. id ob
in fine mandat procedi secundum eas si tempore praesentia
tionis eorum non erat documentum ad sententiam p
ores literas. sed difficultas stat in hoc et iste secundas
factus per primas a tempore definiti nuncij. cum i
secundis literis hoc dicatur aperte. et in hoc multu
laboratur per doc. Inno. primo sentit q. ideo no. fit
renocatio. quia non mandabatur simpliciter factum sed
fundabatur super missione nuncij. t. ideo debebat intel
ligi secundum naturam missione nuncij et processus agitans
scienter post missione nuncij retractatur. sensu si ig
noranter vel si nuncias fuit missus post noticiam pma
rii lxx. in. no. in. c. mininim. t. c. suggestum d. appl.
vnde intellige istu tex. q. non debet fieri renocatio q.
indice ignorauerunt missione nuncij vel si scirent

gut aufgerichtet und vollständig

Verresti.spoli.

q̄ facta fuit missio post notitiā primaz līraz t̄ indices
potes scūsſent nūc millionē nūc fieret renocatio et
haberet loci forma scōaz līraz. Et hāc lec. ponit hic
do. an. licet nullā faciat mentionē de Jnn. sed certe
be lec. nō videt vera. q̄ si hoc papa cōſiderasset nō
dixisset postmodi q̄ nō intellexit ut renocare ḡfis
auctoritate līraz sed dixisset q̄ fieret renocatio si nun
tius artipuerit iter antenotitiā līraz t̄ indices scienter
pcesserūt: nā istis p̄currentib̄ fieri d̄z renocatio etiā
de ḡfis per indices auctoritate līraz scōm iura t̄ re
potia huīs. c. ut in. d. c. meminimus. t. c. suggestus.
t̄ tamē papa indistincte hic dicit q̄ p̄ illa verba nō in
tellexit nec intelligi debuit de ḡfis auctoritate līraz
sed si quid ēr̄ immutatū p̄dumptione vel violentia
t̄ s̄cō p̄t intellectus huīs. c. ad illa iura loquacia
demissionē nūc applicari. t̄ bodie an missio nūc
aliquid op̄etur dic ut nō. in. c. ut debitū j̄. de appel.
lhosti. t̄ Jno. an. vident̄ vele q̄ ppter iusta ignoratiā
indici fuit eoz processus tolleratu. ar. c. si duob̄ de
appel. de de. excom. mi. c. aplice t̄ hoc scōm eos q̄n
in secūdis litteris nō est talis forma per quā quicqd
a tpe date ipaz actū ēt̄ renocare in urtū. t̄ inane. al
legant de dec. c. innotuit. t̄ de p̄ben. inter cetera. t̄ de
despon. impube. ad dūsoluendū. facit de cōcef. pre
ben. q̄ in cunctis. §. adijciebāt. §. se. li. vi. Sed cer
te per hec verba nō habet aliqua bona doctrina nec
verus intellectus huīs. c. Un̄ ego distinguo sic. q̄
aut agit de renocatione processus iudicū prop̄ re
nocationem iurisdictionis factam in secūdis līris aut
agitur de renocatio. ppter verba renocatoria cōtēta
in litteris. nā si bene cōſideret hic renocatio dicebat̄
debet fieri a tempore missionis nūc. Et sic ante re
nocationem iurisdictionem primaz litteraz t̄ hoc p̄ illa
verba renocatoria posita in scōis litteris. de pio mē
bro varie locutus ē Jnn. in diversis locis ut vidē po
teris. in. c. i. de cōcef. preben. li. vi. t̄ in. c. cū contingit.
de p̄sp. t̄ ibi enā tango. Et i hoc articulo distinguo
sic q̄ aut in secūdis litteris renocatoris papa appo
nit talia verba p̄ que dare patet ei voluisse gesta per
priorēs indices a tpe date secūda. nō valere. t̄ tunc
indubie sine iuste sine iniuste. pcesserūt indices nō d̄z
valere. pcessus. ut puta apposuit clausulā decennētes
iniū t̄ manē quicqd ḡfū fuit ex nūc p̄ priorēs in
dices. cc. vide pro hoc d. c. i. de cōcef. preben. li. vi.
t̄ de. vna e. ii. q̄nq̄ simpliciter renocat iurisdictionē p̄
oum iudicū forte cōmitedo secundis t̄ tunc an̄ noti
tiā secundaz litteraz valet processus agitatus per
primas tam in partes q̄ contra impedientes iurisdi
ctionem. t̄ de hoc est casus hic inquantum sūta fuit
lata per primos post datam secundarum litteraz re
nocantim prīmos indices t̄ facit. c. si duobus d̄ ap
pel. t̄ c. cum contingat. vbi probatur de tertio qui d̄
bet obediē primis indicibus ex quo non habe. di

sceptatio de renocatione. non enim videtur papa oīz
grauī preiudicio partis velle renocare t̄ annullare pro
cessum ignoranter factum. Et hoc intellige q̄ ex re
uocatione preiudicium generatur tertio. alias autem
non valet actus licet ignoranter ḡfis ut i. c. i. de cō
cef. preben. preall. vnde si papa dat p̄mlegium vni
ut nō possit excommunicari ab ordinario nō valet exco
municatio lata ab ordinario etiā eo ignorantē. ut i. d
c. i. t̄ hanc distinctionē satis ibi sentit Jnn. Quādōq̄
vero partes incepēt cōfēdere de p̄validitatē litti
raz seu habetur noticia secundarum litterarum t̄ nūc
processus agitatus per prius contra tertios pen
det ex futuro cūntu. nā si apparet p̄mas litteras
renocatas non valebit. alias seors ut in. c. ex litteris
de offi. dele. t̄ in. c. cū contingat. t̄ quod ibi nō. de re
scrip. t̄ intellige quādō tertius legitime resistebat p̄i
mis indicibus ut in casu illius. c. cum contingat. t̄ c
ex litteris preall. Si vero quāntur de processu inter
partes t̄ tunc aut renocatio fuit facta motu proprio
t̄ satis ē hoc deveniēt ad notiam iudicū. ar. opti
mum in. c. si duobus. de appela. aut ad instantiam al
terius t̄ tunc processus erit nullus a tempore quo op
ponetur de secundis. non enim sufficit notitia de se
cundis. quia papa videtur renocasse ad instantiam
partis si t̄ inquantum pars sit vigil t̄ velit vti illis lit
teris. antea vero valet processus agitatus per prius
cum possit secundus impetrans renunciare secūdis
litteris. vide ad hoc quod nō. in. d. c. ceterum. t̄ hec
membra satis possunt dici ex dictis Jnn. in locis su
perius alle. licet ip̄e varie loquatur moze suo. t̄ p̄ hoc
ultimum puto q̄ hoc casu antequā secund' opponat
de litteris suis valebit processus etiam contra tertii
os qui debebant parere ex quo impetrans de cūns
fanore agitur principaliter suis litteris non vñit. p̄
hoc quod legitur t̄ nō. in. dico. c. cum contingat. t̄ b
quo ad p̄mum membrum. Quo ad secundū cū
queritur de renocatio propter verba renocatoria po
sita in litteris. t̄ dico q̄ aut apponuntur verba clara.
renocatoria vel mandantia renocari processus seu agi
tatum a certo tempore etiam ante datam secundarū
litterarum. t̄ debet fieri renocatio sine iuste process
erūt indices sine iniuste. ex quo princeps hoc mādat
Exemplū si p̄nceps cōcedēdo secūdas litteras mā
dassit q̄ agitata p̄ priorēs indices a tali tpe sint nul
la vel q̄ debeant renocari. hic enim nō est opus inter
p̄tatione cum verba clara sunt t̄ pro hoc est hic tex. t̄
contrario ibi nō intellexim'. secus ergo si hoc intelle
xisset. t̄ ex verbis p̄cipit intellectus. t̄ non aliter. ff. d
le. iiij. t̄ hoc etiā sentit lhosti. hic. ut. s. dixi. Et ut vba
sunt ambigua t̄ generalia qualia hic erāt. quia man
dabit renocari quicquid ēt̄ immutatū in cā a tēpore
missionis nūc. t̄ nūc nō fieri. processus legitime accepta
tīro q̄ cū facūt̄ sit odiosum t̄ alteri p̄i p̄iudicatum

Dicitur innotuit et inane quādō t̄ p̄p̄. t̄ p̄p̄. t̄ p̄p̄.
Op̄e p̄ priorēs indices. t̄ quādō op̄e p̄p̄. t̄ p̄p̄.

debet fieri stricta interpretatio, et sic debet intelligi de mutatione facta per violeniam seu qualibet presumptionem, ar- regale odia restringi de re. iur. li. vi. non enim dicit facta in. c. non solum de appd. li. vi. quod utens lice pendente sua possessione sicut prius nisi dolose acceptis non dicuntur aliquid immutare vel innoverare, ita in pposito si indicis primi, procedit secundum formam primarum litterarum magis an dati secundarum litterarum ex quo iuride processerunt. non de aliiquid dicta immutari in c. Et id papabili in distinzione dicit quod illa verba revocationis non debet trahi ad processum agitatum per priores indices et iste est rebus intellectus b*r*. c. Evidenter ergo breviter oia finiam seu ad aliquem actum ante datam secundarum literarum et post missionem nuncij non de aliis revocari. quod illa verba non intelliguntur de agitandis indicialiter ratione predicti etiam secundum litterarum et sic post revocationem primo cum indicis et de distingui quia aut post receptionem secundarum litterarum et debet revocari, aut ante et non revoca- tur, quia non censentur indices primi revocati cum effici- niti a re presentationis secundarum litterarum, et intellige- g*r* sufficiat praeferatio quando ad eisdem sit interpretatio, scilicet si ad diversos, quod hinc oportet quod opponat coram primis, alii, probabilitate ignorantia, arbitrio, bic et eorum que notantur in. c. pastoralis, et ceterum, de ceteris, ex his habebetur clare intellectus b*r*. c. et materi. Ulti- mo scias quod I*m*, incidenter tangit hic viii. an se- cunda imprecatio ad eosdem debet dici arbitrio, et per eodi secundum formam. c. pastoralis, et c. cui contingat, de- scripsit quoniam imprecatio sit ad diversos, et dicit quod sic nimil tamquam allegat sed dicit esse notabile, refert tamquam alias tenere contraria, et hoc contraria per sequitur hostem, et do, an, quia hoc cum non potest adaptari dispositio il- lonum. c. Ego dico, sic quod aut sit secunda imprecatio ad eosdem oino et ipsi habebit cognoscere et non arbitrii, nec habebit locum. c. cum contingat, quod regulariter inde cognoscit an sua sit iurisdiction, et celsat hoc casu ratio c. pastoralis, et c. cui contingat, cum non possit insurgere varietas et contrarietas, predictum aut sit ad aliquos de prioribus adjunctis alijs de novo sicut hic fuit factum et tunc satis debet habere locum illa iuris, quia si secun- di tantum cognoscantur excederetur illi qui fuerint deputati in prioribus l*i*s et posteri in secundis, vii ea- tamen erit non propter obmissos sicut si prius ad ali- os fuisse facta ipso iuramento, et i. l. quod de tota, scilicet de re iuris.

n litteris. Latus. Id est tñ restitu-
tionē bñficij qđ ins̄tōnū

no canonice referti no pot. b.d. Id no po-
nitur qdctio. sed o ipsius rñlio. tertio rñlionis rñ et p-
tes patent. Nota primo ar. q interdicto vnde vi-
no est necessaria conclusio sed satis est narrare spolia

tionē, pro hoc quod non. i. q. iiii. quia presulatus, h. p.
colit locum s. de lig. et do. anto. hic in his in quib⁹
index supplet ex officio quod satis placet. nō ad milita-
tē peccatum index regulariter no supplet ut nō. 3. iii.
in. c. ad nostram. q. de mīstris. l. iii. s. hoc autem indi-
cām⁹ et quod ibi pleie nō. p. Bar. s. de dam. infec. facit
quod nō. in. c. bone. d. i. de positi. peda. pro utroq⁹ rū-
cio vide bonū tēp. in. Cabbate. de appd. et in. c. confi-
tūs co. ti. et mīdiōrē in. c. i. de cōser. cōmīg. et quod ibi
nō. rbi index restituit cōmīg. maritū ex officio suo rbi
etia illa nō pot patere. fact. c. ma. et quod ibi nō. de illi-
retra. Si enī index videt quē spoliatū beneficio suo
et alii ibi intrusum fatis pēt et dēt et propter peti-
lum animarum supplete ex officio suo. ar. iiii pōll.
et de offi. ordi. c. ordinarij. li. vi. et de offi. de c. rete-
rabilis. vnde tamē est ut semp̄ hat in libello cōdīc. or-
iuxta positionē formanda sit sententia de accu. c. qui
liter et quando. q. Et vnde enī est q. index interrogat
quo malit iudicio cōperit. vide bonū tēp. in. c. pati-
talis. in prīm. s. n. prop. et an per officium inquisitio
nis possit cōpediū restitutio. vide quod dīp. s. c. c. solli-
cite. in prīm. Nota secundo. q. pro possessione be-
neficij recuperanda potest decim⁹ agere possessio
nomine proprio et non nomine ecclesie. ceddu enim
scipam nō possidet sed possidentur a decim⁹ nomine
proprio. Secus si vellet agere pro restitutio alia; rōm;
ecclesie. q. tunc debet agere nomine ecclesie. de dīla. c. le-
ttra. dīp. plene in. c. cū hīp de cī pos. et proprie. tibi
vide. Nota tertio q. ille qui contendit meū in i-
udicio maxime si paens me spoliavit dicitur ad offi-
cio mens. p. hoc vide. c. i. de indic. t. c. accedens d. q.
s. nt lite nō cōte. rbi ē bonis tēp. quod nō. perflanta.

Nota apertū ar. ex tcr. q̄ i beneficiis pōt beri possēd̄io sine canonica inst̄ōe licet non inst̄a. sed prima fronte p̄sumit̄ inst̄a q̄ probat̄ in regula p̄ma-
dere. iur. li. vi. vbi dicitur q̄ beneficiū ecclesiasticū sine
canonica institutione līcē obtineri non potest. ilicē
ergo obtineri pōt. et facit iste tcr. q̄ si nō pōt haberi
sine canonica institutione oportet prius disputari de
titulo. cū alias non possit prius probari possēd̄io et
hoc facit ad ea q̄ ī-dicā. Nota de dictione p̄i
q̄ potest intelligi duobus modis et variis rebus
intellec̄tus. Primo enī pōt intelligi vt denotet ordi-
nē in eadem instantia. et tunc est sensus līcē q̄ cōp̄ēd̄
non canonice institutionis nō est admittiā ut simul
tractetur cum petitione restitutioñis. Sed est diffor-
mant̄ prius examinetur illa et postea ista i eadem instan-
tia. iste tamē intellec̄tus nō videt̄ procedere de iure
c. s. de ord. cogn. vbi p̄i p̄i q̄ spoliatus ante restitu-
tionē nō cōp̄ēd̄ respōdere suo spoliatori et sic p̄i ē sen-
ta sententia sup̄ restitutioñe p̄ quā sententiam finitari
stantia iudic̄t. et sic non potest intelligi q̄ in eadem i-
stantia sit audiendus. Secundo et iudic̄s potest

*Contra eis quod per suum commercium impetraverunt hanc
sententiam non est quod q[uod] q[uod]*

John Dows prints Derby and Nottingham R.

Spelling, as responses are spelled, appear
so probably.

Caro. pr. p. agi & poss. s. n. et p. c. t. e.

De resti spoli.

intelligi ut denotet ordinem respectu diversae instantie. ut sit sensus. ut simul iste due questiones non prius patere in eadem instantia. si prius dicitur finiri questio possessionis poterit intercessari. alia questio in alia instantia. et iste intellectus est bonus propter in. in. c. se. in. si. ibi ante restituendum agere non potest tecum. Et sic non. videtur. et idem videtur ponitur hic. et facit dictum. c. si. et hunc intellectus posuit Iohannes. an. licet non illa corroborauerit. facit in simili. xxvij. q. i. p. m. s. q. Non quod predo et is qui habet possessionem vel potest agere hoc interdicto si spoliatur coegeri. l. i. s. qui a me. s. de vi et vii. ar. facit. c. olim. d. p. m. et quod ibi non. s. eo. et de hoc. i. dicat. Non ultimo quod quicunque secundum canones attendimus rigor iuris. quicunque vero simplicitatem ut in dicto. c. dilecti. d. iudicatur. et ponitur hic rigor. pro subtilitate iuris. ut non. glo. in. c. ut constitueret. l. i. d. quicunque ponitur pro ordine iuris in predictando. ut in. c. sup. literis. de Rep. quicunque pro austeritate et excessu iuris. ut quoniam de locis sit exemplo vel ad terrorem ius excedit debitum penale. et nunc tenet medium inter dispiciendum et rigor. et de his vide quod non. glo. in dicto. c. ut constitueretur. Et sic non quod ius canonici quicunque considerat subtilitatem. facit. c. capellanus dicitur.

Nunc veniamus ad materiam more solito expedientem. et prima glo. in principio allegat unum simile. sed oponit contra te ipsum quod dicit prius agendum de violentia electione. hic enim non agebas de violentia sed per te vel restitutio possessionis ablate. et patet in his. Solvit glo. et bene exponendo te ipsum. ibi de violentia electione tecum. i. de possessione violenter ablata. aliquid enim est quoniam agit criminaliter de uolentia. ut p. t. z. ff. de vi. publice per totum. et non. p. glo. in. c. i. s. de or. cogni. et aliquid quoniam agitur civiliter ad restituendum possessionis ut hic et quod non. in. c. i. s. eo. Opp. scd. et videtur quod etiam simul. potest agi de possessione et proprietate ut in. c. i. s. de ordi. p. g. n. i. s. t. s. prox. c. cum ecclesia. et c. cu. sup. Solvit secundum eandem glo. si actor agit possessionem non potest reuersus ante restituendum accumulare petitorium. et ita loquuntur contra te. s. de ordi. cogni. c. si. quod intelligi si actor excipit a te sibi imputandum. ut non. i. in dicto. c. si. facit. s. eo. c. i. et quod ibi non. sed eadem peso. nam non potest agere simul. scilicet petitorio et possessione. et hoc casu loquitur contra te. quod non. predictum secundum glo. in interdicto retinende. quia illud non potest accumulari cum petitorio ab eadem persona. et hoc propter contrarie statim que inde resultaret. tu de hoc dic ut plene dixi in c. cu. dilectus. et c. pastoralis. s. t. p. vbi plene fuit examinatum quoniam ista prius simul accumulari. Opp. tertio de regula dolo facit. de re. iur. l. i. vi. et l. dolo. ff. de doli exceptio. vbi p. t. q. potenti rem quam restituturus est obstat. exceptio doli. si iste non habet canonicas instantem tenetur postmodum restituere. ergo debuit sibi obstat exceptio defectus. proprietatis Solvit dicit glo. penit. illam gl. procedere in iudicio petitorio. quoniam

secundum in possessione. Adjuvante primo enim scias quod etiam ibi habet locum illa regula oportet quod agas tenetur restituere expienti. secundum si tertio et tunc non habet locum. ut in. l. i. s. leonis. s. i. i. t. s. ff. s. o. matri. et ibi probatur. de intellectu illius regule. et p. dy. in dicta regula dolo. et regula quod ad agendum. et p. L. y. in. l. i. s. ff. d. i. i. d. i. i. vide aliquid in. l. i. ff. vni possit. et per bar. in. l. natura litter. s. n. b. i. l. i. s. de acqui. pos. In possessione recuperande certe tenetur non habere locum ut hic et i. c. ex coquitione. j. eo. satis probatur in. d. c. s. i. de ordi. cogni. vbi dicitur quod an restitutio non est reus audiendus nisi super possessionem. et idem tener glo. in. l. i. s. qui a me. s. de vi et vii. ar. In possessione adipiscere tenetur etiam communiter quod aut incontinenti vult. probare reus de sua proprietate et audiat. al. sequitur ut non. ultra loca pal. p. gl. in. c. i. s. eo. et j. eo. c. literas. et dixi in dicto. c. pastoralis. s. t. p. facit. l. i. s. ff. ad exhib. s. difficultas est in possessione retinende. nam dy. et L. y. vbi. s. videntur velle idem quod s. dixi in possessione adipiscere. et videtur sequitur do. an. hie. sed mihi plus placet quod sentit probare in dicto. s. n. b. i. l. i. s. quod vbi constat de iusta possessione acto ris non habet locum illa regula seu exceptio proprietatis etiam si incontinenti vult. probare quod alias sequetur absurdum quod licet domino. proprietatis impune molestare possessores. quod videtur contra mentem. l. i. s. quod in tantam. L. y. unde vi. et de p. b. e. i. e. um. qui. l. i. vi. et. xvi. q. vi. placuit. et datur materia delinquendi et veniendo ad armam tecum. contra. l. i. c. ouenire si. de pac. do. et. l. non est singularis. ff. de re. iur. et. c. literas. j. eo. non enim dicitur propria auctoritate attēptare quod per iudicium consequi debet. ut non. in pal. in tribus. et. c. cum in nostris. de conceci. p. b. e. i. p. Jno. facit quod non. in. l. i. s. L. de pac. Si autem probatus est super possessione binande essent parco nunc vincere. probans de proprietate et obstat nunc exceptio proprietas. ut probatur in. c. licet. j. de. p. b. a. et no. bar. et L. y. vbi. s. Opp. et videtur quod p. d. o. nedum non sit restitutus immo unicus licitum est ei morte afficere. ut. l. i. L. y. lice. unicus. Solvit eadem glo. illud procedere in p. d. o. de quo ibi non autem in quolibet. loquitur enim ille te ipsum qui moratur in stratis publicis ad predandum et ad occidendum. isti enim debent suspenderi et dicuntur famosi latrones. ut. l. i. capitalium. s. f. amos. ff. de penit. L. y. autem iste loquitur de eo predone qui alium eadem respolianit. et ita videtur intelligere glo. dum allegat. l. i. s. qui a me. s. de vi et vii. ar. Sed opp. contra hoc et contra te ipsum et videtur quod indistincte p. d. o. non possit agere hoc interdicto. sic nec agit ad exhibendum. quod non habet iustum causam et honestatem sui interest. ff. ne vis fiat ei. l. i. s. hec vba. Itetur non agit furti. ff. d. furti. l. itaq. fullo. Iohannes. an. p. pe. ab. et host. potest plures rationes diversitatibus facilius suus. prima quod

Anno regni nostri 1529
Anno regni nostri 1529
Anno regni nostri 1529

ad 1529 anno regni nostri 1529
ad 1529 anno regni nostri 1529

Anno regni nostri 1529
Anno regni nostri 1529

et famosi latrones

fuerunt agere fures

facilius invitans homines ad furandum q̄ ad inuidē-
dum. vt. ff. de pac. l. si vnde. §. paci. Scda q̄ a fure
potuit fur p̄catere non tū a violento ar. ff. d̄ actio .et
amp. l. si ca res. Tertia q̄ actio furtū ifamur. ff. d̄ his
qui nō. inf. l. furtū actio interdicum nō. ff. de vīc vī
ar. l. neq; §. vnde vī. Quartā ratio q̄ nisi interdicū
daret predonī fūmōrē dēlītū imputatū. cū p̄mis
contra scōm agere non possit. vt ibi nō. F̄ dñs rā fur
tūc etiam contra scōm furem agere possit vt ibi nō.
cum vīcō ip̄o inīto contracter rem furtū. inf. d̄ ob
li. q̄ et quasi dēlīt. §. furtū. t. l. ancille. L. de furtū. Est
tūc scōm host. in quo de equitate fur agit furtū.
vt. l. q̄ vas. §. si ego tibi pollenda. ff. de furtū. vide etiā
de bac materia per glo. in dicta. l. i. §. qui a me. et in
l. itaq; filio. Et alijs obmissis bar. ponit ibi bonam
rationē dīscutitatis dīcōr. q̄ actio furtū sup̄ interdic
fundatur. vnde q̄nq; datur in duplum. q̄nq; in qua
duplū f̄ furtū nō p̄t interdic̄ nisi q̄ furtū fecit alteri
et alteri furtū tenetur. t. sic ex improbitate sua conse
queratur actōem q̄d effēndō d̄. vt in dicta. l. itaq; fil
lo. Ex p̄ banc rādēm potest dicere q̄ predonī non agit
ad q̄hibendū nec remedio illius tī. ne vīs fāt cī. q̄
sunt fundata sup̄ interdic̄. F̄ istē nō potest p̄tendere i
terdic̄ nisi exprimendo dēlītū et improbitatem suā.
predonī aut̄ agando interdicto vnde vī. fundat intentio
nem super possessionē. q̄ possidēbat et fuit spoliat̄.
Et sic non cogit fundare intentōem suā sup̄ impro
bitate. et ideo dicit bar. in dicta. l. itaq; filio. q̄ fur li
cet nō agit furtū rationē p̄dicta potest nō agere ad re
cuprandam possessionē actōne tritacaria. q̄ fundat in
bac actione intentōem suā sup̄ sola possessionē

Ex p̄dictis etiam p̄t q̄ in cal. l. si vas. §. pollē
da. datur furtū actio. nam ponit cal. qui tradidi sul
loni vestimenta pollienda t̄ ip̄e me inīcio alteri p̄mo
datūt̄ cui fūrū subtracta. l. 3. cum p̄modando cōmī
serit furtū. n̄ mibolimūs agit furtū. q̄ sua interest.
non q̄ cōmīt̄ fūrū t̄ tendē alteri actōe furtū. F̄ q̄
tenetur illi. ppter malam custodiā t̄ ptractū p̄ce
dēnt̄. t̄ sic non cōfūt̄ interdic̄ immediate ex delicto
suo. l. op̄. t̄ vidēt̄ q̄ alia cōfūderat̄ et p̄donī nūq;
sit fienda restitutio. q̄ non debet fieri cī. peccato. vt
in. cliteras. §. co. t̄ res aliena sine peccato teneri non
p̄t. vt in regula pacium. de re. iur. li. vi. t̄. §. de vīc. cū
tu. Iuno. facit vīdēt̄ respōdere ad contrariam dī
cōs scōm quosdam predonēm effēt̄ restitutū. quā
do non constēt̄ se p̄donēm vel q̄n̄ n̄ cōstat̄. p̄pīta
ten ad alī spectare. idē vidēt̄ sentire in. c. cī ecclēsia.
. s. ti. p̄t. l. dāb. de līza. in cōmento busins de cre. vī
detur velle q̄ predonī indistincte sit fienda restitutio.
dicit enim q̄ bec restitutio sit non i fācēt̄ ipsius pre
donis spoliati. F̄ in odium spoliantis. hoc nō placet
do. an. q̄ odium alterius nō excusat peccatum. vnde te
net q̄d dīp̄ teneret Jūno. licet cum nō allegat̄. q̄ ins

canonici admittit vīdēt̄ cōmīt̄ p̄donē agenter
p̄fēt̄ orio. q̄ non admittit ad dīscutitū an sit p̄do
F̄ si constēt̄ ip̄m ē p̄donē rep̄pōlēt̄. q̄ iam det
cūm ēt̄ peccatum. scōm ergo litterē ē scōm cū q̄ p̄
do restitutio. est. i. qui vere ē p̄do t̄ p̄do allegat̄
q̄ effēt̄ restitutio. antoq; hoc sit detētū. F̄ ad h̄ de
tegendum q̄s non admittit̄ an restitutio enīta dīct
īpc. sed certe bec op̄i. mībi non placet in alijs a bīb
līalibus Lredo enī indolēt̄ restitutio. quātūq;
constēt̄ illum ē p̄donē. ex quo dñs non cōmīt̄ le
cūm ad petendū. primo hoc apētē colligat̄ ex tē.
isto in eo q̄ in hoc fundat se sup̄ legis ambībus que
apētē p̄onunt p̄donē restitutio. ut p̄t̄. l. om̄
fundū. t. l. i. §. qui a me. t. l. colonus. ff. de cī. t. vi. ar.
t. l. bona fides. t. l. i. §. si p̄do. ff. de p̄pīt̄. vīt̄. q̄
at̄ q̄ si p̄do vel fur depositū p̄t̄ agere depositū red
dēo rōmē. q̄ cōmīt̄ interēt̄ cū alteri tenēt̄ et bā
beant depositanos obligatos ex cōmīt̄ quēnō b̄s
locū quātūq; constēt̄ eos ieffēt̄ p̄donēs et fures
qui vīmo nūc b̄s locū t̄ nō aliter. H̄c p̄pīt̄ argū
bit̄ a minori quasi dīcāt̄ p̄do effēt̄ restitutio. q̄c
cōstāt̄ effēt̄ p̄donē fūrū ē restitutio. istē de quo
non p̄t̄ licet allegat̄ dīcāt̄ p̄pīt̄. d̄ alī si
non p̄t̄ licet cī ē p̄donē p̄z t̄ mīb rōmē et bē
allegatio et argumentatio quā p̄pīt̄ facit. nec ob
stat q̄ restitutio nō d̄ fūrū cī peccato. q̄ quo ad illi
spoliatoē legitime t̄. vi. p̄t̄ dicere quo ad te liberas
edes habeo. vt. l. loci. §. p̄petit. ff. si fer. vīt̄. facit. l. §.
L. vīt̄. vīt̄. Itē sibi sit restitutio non vīp̄le vīt̄
per t̄ sibi retinet̄ l̄. vt dño habeat facultatē restitut
io. ar. in. d. l. i. §. si p̄do. ff. de p̄pīt̄. l. i. l. e.
l. vīt̄. vīt̄. Itē sibi sit restitutio non vīp̄le vīt̄
fundat intentū oppōnēt̄. nam quo ad illi liberas
edes habet vt. s. dīp̄. t̄ facit q̄d nō. glo. in. ad de
cīmas. de res. spō. lib. vi. t̄. t̄. c. i. de p̄pīt̄. co. l. i. l. e.
cū si constēt̄ cum p̄donē cum p̄t̄ restitutio
tra dīm. t̄ sic obstat̄ sibi exceptio dīcāt̄ p̄pīt̄
t̄ nota. in dīcāt̄. c. ad decīmas. t̄ hoc cī. p̄t̄
intelligi op̄i. Jūno. s. recitat̄ sī vīs cīm salare. sed
i bībīalib̄ indistinctē d̄ fūrū restitutio. q̄d p̄t̄ et p̄
donē ar. i. c. q̄m. t. c. p̄fīm̄. t̄ q̄d i d̄ nō. d. f. p̄t̄
decīmōs ingressis. n̄ cī d̄ imēt̄ bībīalib̄
vt alī restitutio. ar. c. cī q̄. de eo q̄ mit̄. i. pos. li. vi. f̄
obvīt̄ pīcīlo aīaz. ar. c. p̄fīm̄. t. c. abbate d̄ ap̄d. c
. c. cī nobis. d̄ dīcāt̄. t̄ q̄d nō. Jūno. i. c. ad mīz. j. d̄ n
rāt̄. fac q̄d nō. bar. i. sumī. l. i. i. §. h̄ aīt. ff. d̄ d̄
infēt̄. l. cōtra p̄dicta t̄ tē. vīp̄o. t̄ alī vīdēt̄

Dicitur opinionem huius matronae +

De resti-spoli.

enī q̄ saltē in istis b̄nificiis d̄z predo t̄ intrusus ex
dadi a penitēre restōis, t̄ sic debet admitti exceptio
canonice institutionis q̄ b̄nificiū nō p̄t obtinēti abs
q̄ canonica instōe ut in. c. et frequētab̄, de insti. t̄ i re
gala p̄ma, de re.iur.li.vi.caſat ḡ possessorū celiante
canonica instōne, sumile vidēmus in matrimonio carna
li. nā liber homo possideri nō p̄t, ut.l. cū heredes, s̄
h. s̄. de acqui. pos. petēs restōem p̄iugis d̄z fidē face
re de titulo matrimoniali, ut in. c. ex pte t̄ in. c. ex trās
nullā j. e. t̄ idē in iterdicō de libero hoie exhibendo
bz enī amēxā pp̄ueratis cām, ut dicit tex. in. l. iij. s̄
quedi. s̄. de interdic. t̄ videt ibi quali tex. de cōu no
sro ou dicit q̄ enī interdicta de locis sacris vel relā
giois habet amēxā cām proprietatis, hec aut nō cō
tinguit ex alio nīl q̄ ista nō p̄t possideri sine titulo
iō ad iustificandam possessionē oportet, pbare titulū
do, propter hec p̄tria multa circa hāc materiam.
sonbus hic t̄ alibi t̄ maxime p̄ do. an. plix t̄ p̄fuse.
hanc materiā attingentē, Ego declarando materiam
quantū melius potero reducā cam ad quatuor prin
cipales opiniones. Quidā enī tenet titulū c̄ē, probā
dam p̄ ea que dicta sunt in contrarijs, ut refert archi.
in. c. ei qui de eo, qui mit. in pos. li. vi. sed certe huic
opi. multū obstat iste tex. t̄. c. sequēs. t̄. c. cū sup de
cā pos. t̄ proprie. vbi sufficit, pbare affirmationē electi
onis. Itē facit. c. ex insinuatione. s̄. de p̄ca. vbi aper
tissime colligēt in si. restōem fiendā absq̄ co q̄ doceat
ur de titulo t̄ ab hac opinione cōiter recedant doct.
Eccl̄a opio ē ut ad instantiā rei cōuenti nō sit necesse
ostendere titulū vel colōnē possidendi an restōem nec
spoliatus p̄t de hac, q̄ referre, sed index ex officio
suo anteq̄ restitutus debet se de titulo informare, t̄ si b̄
titulo legitime cōstet vel saltē p̄ probables p̄sumpti
ones d̄z enī restituere, si vero nil cōstet de titulo nō fa
det restōem p̄ hoc inferi q̄ si proponas beneficiū esse
restitutus index ex officio de hoc cognoscere p̄t ante
qui faciat restitutio. Et hāc opio, tenet lapus de ca
ſellio suo, allegat de. xxv. t̄ sic dicit se vina voce audi
uisse. Jo. cal. in decret. ex pte j. e. t̄ dicit q̄ hoc forma
bat pro cōdūctione vera, hāc cāndē opio, tenet betraž
in de. vna de cā pos. t̄ proprie. t̄ dicit sic fuisse opten
tum in palatio apostolico, q̄ in istis nō das possessio
sine titulo ut dicta regula. i. de re.iur.li.vi. Letitia opio
nō bz ut nec ad instantiā aduersarij nec ex officio in
dictis teneat spoliatus probare titulum vel iustificare
possessionē sed sufficit docere de sola possessione, pro
hoc. c. in litteris. d̄z enī index excludere aduersarij i
odii sui t̄ actorē restituere t̄ postmodū ex officio suo
si voluerit poterit inquirere sicut in simili fit in. c. am
nobis de elec. facit. c. ordinarij. de offi. ordi. li. vi. vbi
index ex officio suo inquirit hāc opio, tenet dominus
meus dñs car. in. c. ex pte j. e. t̄ eam sentit. Jnn. i. d.
c. ex pte. vbi relocido q̄d diterat, hic dicit canonici

posse petere restitutioē iuris canonicalis dato q̄ nō
p̄bet enī fuisse possessionē ingressum auctoritate supi
oris vel exercuisse aliquē actum proportionabilē ca
nonico dūtaxat, sed satis ē q̄ doceat se exercuisse ali
quē actū ut canonici animo acquirendi quasi posse
sionē iuris canonicalis scientib̄ illis quoꝝ interest t̄
sic sp̄ete sentit nec timili nec colorē possessionis esse
necesse probare sed sufficit probare nudā possessionē
bz ip̄e Jnn. alibi t̄ hic aliter sentit ut. j. subijcā. Quar
ta opinio ē cōmunis q̄ nō teneatur probare titulū, bz
debet iustificare possessionē ex titulo seu aliter colora
re, t̄ hanc op̄i. sentit gl. quā allegat totus mundus i
de. vna. de cā pos. t̄ proprie. Aduerte t̄i quia glo. il
la nō oīno surmat, sed Jo. an. op̄i. suā circa hāc mate
riā melius declarauit q̄d alibi in addi. spe. c. ti. d̄ resti
spo. sup rubrica immediate post prīn. t̄ ibi apertissime
surmat q̄ vbi non constat perentē non habere ius
auditur sed bz iustificare possessionē sed in modo iu
stificandi sunt op̄i. Quidā dicit q̄ debet probare ti
tulū p̄mo aspectu legitimū, nō enim venit in pos
sessiono omne qd̄ requirunt petitorū, sicut patet i ma
trimonio carnali in quo petēs restitutioē non artat
ad probandum titulum necessario concludentē bz sa
tis est q̄ probet matrimonium legitimū ex consen
su nec admittuntur exceptionē defectum intrinsecū
concernentes ut legitur t̄ notatur in. c. ex parte. t̄. c.
litteras. t̄. c. ex transmissa. j. co. t̄ satis videt hoc sen
tire glo. illius cl. in si. dū dicit aliud eē iustificare pos
sessionē ex titulo, aliud agere petitorio. Alij dicit q̄
satis sit ei probare se auctoritate superioris in posses
sionem iudicium ad hoc ut restitutioē consequatur,
t̄ hanc op̄i. tenet Jnn. hic vidi velle hoc c̄ē ne
cessarium. facit quod nō. archi. in. c. enī qui de eo q̄
mit. in pos. li. vi. sed ip̄emet Jnn. variavit nam i. c.
ex parte j. e. tenet sufficere probare ad iustificandum
possessionem t̄ restitutioē consequendā q̄ finit in
possessione canonicatus t̄ beneficij exercendo scilicet
illos actus qui solum canonicis t̄ talibus beneficia
nis competunt. Exemplificat de actibus canonicali
bus sicut est eligere cōmunitib̄ tractātibus interesse
habere stallum in choro t̄ similia, t̄ maxime facit se
cāndū cum q̄ talia sufficient ad consequendam re
stitutionem quia malefecit reis etiam spoliando ac
si esset index de resti. spol. conquerente, t̄ in eodem
ca. ex parte, videtur postmodum magis latare hanc
materiam in canonicalibus dicens q̄ etiam sine p̄
batione predictorum actuum canonicis tantū compe
tentibus satis erit isti spoliato si probat q̄ aliquid se
cerit, ut canonici intenderis acquirendi possessiones
canonicatus, t̄ dicit sibi hoc plus placere, qd̄ nō. in
ca. litteris in isto. ca. aliam op̄i. sentit. Jnn. in. c. bone
j. de postu. predi. vbi videt velle q̄ ad hoc ut p̄petat
possessorū in istis beneficialibus oportet q̄ ad min?

etiam opinionem huius matronae +

*Aliud iustificandum p̄petrat
ex parte aliud agere
petitorio*

*Aliud iustificandum p̄petrat
ex parte aliud agere
petitorio*

propositio 8

Sententia 8

Propositio 8 sententia 8

probet possessionem suisse habiti sciente superiori. Et cum
sciam cui sola scia superioris non sufficit ad probandum in
sua possessionem, sufficit tamquam et hoc per se possessione
non esse evidenter insista. Et ex hoc notabilitate videlicet
quod possessione evidenter insista non aperte possedetur
cum et quod plurimis evidenter insista ubi non probet habi-
ta scite superioris sciente, et loquitur ibi tam in codice quam
in predicta. Tides ergo ex predictis inquitum in hac ma-
teria fuit varius. Iustus nam hic requisuit auctoritatem
superioris in c. bone sciam tamen in c. ex parte soli exerci-
tium actuum canonicae non competet vel alioz actuoz
si quaecumque ut canonicoz. Jo. an. in addi. spe. pall. qd ad
omne beneficium tenet primam opem. Iustus ergo ad minorem
requiratur superioris auctoritas. sed quo ad canonica-
mus et actus collegiales sans videtur iustificare posselli.
one patientia canonicoz admittentium istum ad tales
actus et sic secundum eum quale suffragium habebut posses-
sor sibi debet sufficere in odiu violenti. et sic procedit il-
lud dictum Iustus in c. ex parte. Aut aut sufficiat probare
illius sufficiens habiti et reputatum remittit ibi Jo. an. ad
nihil. p. e. in spe. in t. de test. s. nunc videtur. i. v. mul-
tum et ibi videtur velle quod sic si probat realis tractatus
scimus si verbalis sit ar. de. h. sum. de son. exco. et de
privile. si papal. li. vi. Do. an. multum stricte sentit hic
in hac materia. dicit enim quod possessione beneficij respe-
ctu tituli habere nemo potest absque scia et patientia et
a quo pendet ipsa transferendi seu transferendi. quod bene-
ficii impropria possesso que non potest haberi nisi per patien-
tiam illius ad quem species ipsa transferendi allegat. I. iij.
s. dare. ff. de visitac. et l. quoties. ff. de scrutac. et non
in c. cui codic. s. de c. pos. et propriet. et de off. ordi. et
coquerente. cui si qualiter sentiat quod ista possesso vel quia
si considerat circa incorporealita eius habere respectu iuris
ministrandi nec in canonicae putat sufficere sciam et
patientia canonicoz nisi quanto ab eis dependet po-
tentia vel intercessio capitulo et similibus. Ita dicit
quod licet scia et patientia superioris sufficiat ad habendum
possessione beneficij non tamen sufficit ad agendum posses-
sorio si a possessione illa fuit exter. quod oportet aliter
possessione colorare. ex quo enim non apparent auctoritas
superioris est evidenter insista possessor enim non com-
petit possesso nisi superior forte aliquem actum expellit
faciat per quem illius approbasset ut admittendu ad oscula-
lum et similia ar. c. ex ore. de his que sunt a maior. par-
er. et. et de predicto. c. dilecto vel nisi antiquissima sit pos-
sesso quod eo ipso ex hoc coloratur. ad hoc quod non. Iustus. a
c. iij. de in. inter. ref. Ita si sufficit probare titulum
prae facie validum. vult ergo i effectu quod respectu acquisi-
tiois possessois beneficij sufficiat sciam superioris sed re-
spectu agendi possessor oportet quod aliter insisteret pos-

sessio vel probando anterius se probatio vel titu-
lum primo aspectu validum et longam possessionem
vel consumatum modum. et hoc dicit procedere notum
ex indicis officio sed etiam ad instantiam partis. quia
alias est evidenter insista possessor enim non dat pos-
sessionem. Et idem putat dicendum et fortius sequitur
ut possidatis. quia alias possesso probandum
damoclitina vel evidenter insista que non potest pos-
sesso vel hoc dicit tunc lib. in dicta de. max. ob-
star si dicatur quod possessor non comprehendit officio
dictum titulum hec possessionem. at. l. cog. si. de parte
ref. iij. q. v. in pars. quia illud venit quando posses-
sor non habet contra le presumptionem vel non di-
videnter insista absque coloratione. quia non est
formiter pariter possibilis. Scimus haec modo si
tum possibilis est facit in causa nostro. Contra hoc
facit tunc s. co. ca. audita. ubi illuc obtinuit in hoc
dicto licet non iustificaret possessionem suam. hoc
opere. quod agere possesso in beneficii tenet isti
sufficiat possessionem ex titulo tenet domini deputate
etiam. xpij. alias. cdpij. videtur tamen sentire quod si
facit probare possessionem habita auctoritate superio-
ris dum allegant Jo. an. in addi. spe. in loco pre-
alle. Et idem quod tentatur iustificare possesso te-
net lib. an. in dicta de. vna hec in dicto scribunt
hoc articulo facie difficult. Ego tamen respondem
sententia possessionis. primo puto sciam superioris
non necessariam sed illius tantum qui erat pos-
sessione beneficij. Unde dico quod aut superior era in
possessione illius beneficij puta quia habebat illius
vacantis custodiaz. et tunc ipsius sciam scimus suffi-
ciet superioris requiritur. Aut alias erat in posses-
sione et sufficiat illius sciam licet superior ignorat. hoc
aperte volunt Iustus. in dicto ca. bone. iij. de pess. p-
lato. et bene probatur ratione. nam ad acquisitionem
possessionem alicuius rei ubi datur capacitas ex pa-
centia possidentis ut in. c. cum addita sciam. de
causa possid. et propriet. et ca. cum clavis ex dicta. si
cir quod legitur et nota. in. c. datus possidens. qui ad
mundinas. et l. peregr. ff. de acquir. pos. et in. c. d. i. iij. co. et quod non. in. c. conquerente. de c. et
de. Donec ergo dicendum habuisse possessionem bene-
ficij ab eo quem putabat superiorem. dicimus neque
non sit adeptus possessionem beneficij. minime. ut in
ca. querelam de dicto. et quod non. Iustus. in. c. iij.
de in. integrum ref. facit ca. si beneficia. de pess.
li. vi. et inclusus in ea. ex frequentibus. de just. et. c.
cum qui de predictis lib. vi. Iustus dicimus quod posses-
sor beneficij cum bona fide non tentat ad iustificatio-
nem fractum. alias scimus. ut non. domini deputate
etiam. xpij. alias. xpij. et docto. et glo. in. c. om-
nipotens de c. pos. et proprie. in. c. grande. j. et auxiliari.

Propositio 8 sententia 8

Sententia 8

autem et praeceptum postulat

De resti-spoli.

dicat q̄ ista incorporalia sine patientia nō queruntur tē. q̄ dico q̄ satis ē habere patientia illius q̄ ea pos sitet ut. s. dixi. t̄ si vacant nō ē necesse habere sciam alium. ut. l. cū querebas. L. vii vī t̄ nō. Jnn. etiam d̄ bñficiū in. d. c. bone. Itē ista corporalia accedit r̄ ei corpali. iō acquisita possessione rei corporalis cōpe tit exercitū incorpaliū. ar. cōd̄ que nō. in. c. transmis sam. de dec. t̄ in regula. i. de re. iur. li. vi. licet s̄ requiri scia forte ad institū possessionis ut nō appareat ī iusta tamē quo ad habitū possessionis non requirit t̄ p̄ hac opione induco tex. nobilis in. l. i. s̄. si vir. ff. d̄ acqui. pos. t̄. l. i. s̄. deijat. ff. de vi t̄ vi ar. vbi nobilit̄ p̄bas q̄ p̄t acquiri possessio rei. licet dñi acquisitionis interdicatur a iure. licet enī donatio. p̄bibeatur iter vi nū t̄ vxoē. tamē si traditur possessio illa bene acqui nitur que ē sufficiens etiā ad agendū possessorio si in de p̄missis ex appellat ut. d. s̄. deijat t̄ nō. gl. xiiij. q. i. i summa. t̄ gl. i. c. ex pte. j. e. t̄ ibi etiā p̄ Jo. an. nec ob. tex. in. l. si ei. ff. de dona. inter virtū t̄ vxo. vbi dicitur mulierē nō possidere supra scripto cāu d̄ iure quili. et itelligit dupliciter. Idūno q̄ nō possedit cūlū sed naturaliter sic. que possessio apta ē ad restōem conse quendā. in. o. s̄. deicā. Et̄do itelligit q̄ etiā possid̄ cūlū. t̄ tex. in. d. l. si ei. d̄z intelligi quo ad effectū q̄ cōtractus fuit inutilis. t̄ hec op̄. secunda tenet vt ibi nō. ita dico in. p̄posito q̄ licet beneficiū nō possit effici ipius clericī nisi procedat titulus legitimus possessio t̄ p̄t transire sive eo. q̄ ut nobiliter dicit tex. in. d. s̄. si vir. acquisitionis possessio ē quid facti que nō impedit ex prohibitiōe iuris. Ad idē videt tex. ex p̄missis in. s̄. patet. iij. q. i. vbi exp̄sse tenet Gratian. q̄ etiā violenter p̄t acquiri possessio beneficij etiā cōatus nec debet inde deijci sine iudicis auctōe t̄ si de iūc̄ p̄t petere restitutiōe possessio. Idem sentit Hugo. t̄ ibi p̄ archidi. i. d. s̄. patet. t̄. xiiij. q. i. in sum ma. vbi dicit q̄ ex quo dat̄ capacitas in possidente. acquiri possessio ex solo facto q̄ sufficiat etiā ad ptem possessorij recipande. ad idē etiā facit. q̄ si ex post facto cessante timilo p̄ iuris p̄uationē retinēti p̄t possessio ut in. c. l. cōps. de p̄ben. li. vi. ita t̄ ante factū t̄ idē in. c. cū qui. eo. ti. t̄ li. facit. c. cū. n̄ris. t̄. c. l̄ras et q̄d in. c. nō. de cōces. p̄ben. Ad regulā p̄mā. de re. iur. li. vi. n̄deo dupliciter. Idūno q̄ procedit respectu babendi nō aut̄ respectu possidēti. nō aut̄ p̄t h̄re bñficiū ut rector absq̄ canonica institutione. Et̄do p̄t intelligi etiā respectu possidēdi sed v̄bū licite ibi possit solvit cōtrarii. dicit enī q̄ licite nō possidetur nō enī negat quin illicite. imo potius inuit cōtrarii. sensim. sumile in raptore t̄ violento possesso. q̄ pos sitet illicite tuū. l. l. si fundo. t̄. l. si colonus. ff. de vi t̄ c. i. ar. t̄ in isto tex. in. fi. ad p̄dicta vide do. de rota de c. iij. in. fi. vbi hoc dicitur sentiunt q̄ si viuis ē in trusus t̄ aliis b̄z legitimū titulū nō p̄t iste agē noīe

ecclie. q̄r̄ videt possessorē possiliare q̄d nō l̄z ad idē. c. p̄ venerabile. t̄ q̄d ibi nō. qui fi. sint le. nō ob. l. iij. s̄. dare. t̄. l. quoties alle. p̄ do. an. loquī cū in acquisitiōe rei corporalis q̄ nō p̄t haberi sine sciat patientia possidentiū. l. iij. L. de leui. t̄ nō. in. c. bone. iij. d̄ possi. p̄la. sed bñficiū ē q̄d corpale t̄ eo ipso q̄ b̄z corp̄ ecclie p̄t rōne illius possessio. admistrare. veniūt enī alia remedia p̄ viā accessoriū ut. d. c. p̄ venerabile ibi qui p̄st loco tē. q̄d ibi nō. doc. ad idē. l. si arrogate. ro. ff. de p̄ca. t̄. l. arrogato. ff. d̄ adop. t̄ q̄d nō. Jnn. i. c. i p̄sua. de. p̄ba. t̄ gl. xix. q. vi. si qua mulier. itē h̄ videt h̄re patientia possidēti bñficiū absq̄ scia su p̄ioris iuxta nō. p̄ Jnn. i. d. c. bone t̄ hoc de primo. Aut̄ q̄r̄ respectu petēdi restōem. t̄ tūc cōis ē op̄. ut s̄. dixi q̄ possessio sit iustificāda v̄l titulo v̄l alio mō. Ego vero dico sic. q̄ aut̄ petēti restitutiōem ius. cōe nō obstat t̄ sufficit. p̄bare nudā possessio. nec ē necesse aliter colorare. Idūno mouet p̄ istū tex. indis tincte dicēti prius agi debere de violē cōiectōe q̄d cō canonica institutione. t̄ nihil dicit de iustificāda possessio. imo aptissime inuit opositū in. fi. daz dicit q̄ etiā p̄do ē restituentis. alias enī p̄az valeret augmentatio pape. sensus enī l̄re q̄ si p̄do ē restituentis for tius illi de cuius possessio p̄stat licet nō de titulo. ad idē. c. j. p̄xi. t̄ melius. c. cōquerente j. e. vbi etiā spoliatio a iudice ante oia mādat restitutiō t̄ q̄ postmodū de alij cognoscas. Idē hoc videt velle si vis non inferat h̄re allegat cle. vñā de cā pos. dū dicit in solo possessorio procedendum nō enī eēt solū t̄ nudū possessorij si haberet aliquid docere de titulo. cū i possessorio sufficiat. p̄bare possessio. t̄ deictione. ut in c. cōsultationibus. de offi. de le. Et̄ p̄ illaz de. aperte patet q̄. l. iij. s̄. quedā. ff. de interdic. de qua videtur facere festū Jo. an. in addi. p̄dicta nō b̄z locū in casu nō. Dicat enī ibi tex. q̄ interdictū de locis sacrī et religiosis b̄z anēxam cām proprietatis. si enī hoc p̄cederet in cāu nostro non diceret tex. in. d. de. in. solo possessorio p̄cederidū. tē. ad idē videt tex. aptissimus in. c. ex insinuatione. s̄. de. p̄ca. vbi mādat inq̄ri de titulo post restitutiōe factā. sed respectu restōnis fieri solū mādat inq̄ri de quibusdā inter q̄ nihil dīc̄ de coloranda possessio. ad idē. c. ex pte. s̄. de re. scrip. t̄. c. cū ad sedē j. eo. vbi p̄t agi solo possessorio de ecclēsij s̄. possidēbant ut quedā proprietas. ad idē. c. cū super. de cā pos. t̄ proprie. in rōne sua t̄ i. c. accedēs. s̄. eo. Itē multū me monet ad hāc sñiam q̄ cum multa iura antiqua noua t̄ nouissima ī hac matēria emanauerūt t̄ mādat restitutiōe beneficij fieri nūc fecerūt mētionē de hac possessio. colorāda ex quo apertissime presumēdū ē hoc nō ēē necessarium. ar. c. ad audientiam. de deci. nec puto q̄ index ex officio suo hoc possit. quia iura ante omnia volunt restitutiōen fieri nec est cōueniens vel equum ut iste

Op̄. S. 2. fi. 1

*De spoliis proficiens. Et quod possidit
tunc sibi sive deinde sibi*

spoliatus linigt. iij. q. i. p. totū. et. c. frequēs. de resti-
spoli. li. vi. nec iste aliquid patit qd̄ p̄s nō habuerit
restitutus ergo in statum paup̄iam et demū inq̄ratur in
pericō si inquirere vult ut aperte probat tex. i. d. c. ex
insummat. et ad illud simile de matrimonio carnali p̄
pter qd̄ multū videtur moneri docto. in piranā. re-
spondet q̄ idem ibi est necesse probare titulum salte
in aspectu legitimū. quia sine eo non potest haberiri
possidio eius in iusta. cum liber homo etiā si legatis
tenetur possideti nō potest vt. l. cum beredes. §. li.
ii. de acqui. pos. facit. l. i. ii. de ea vindi. cum ergo pe-
nes restitutio an habeat probare possessionem ut. d.
c. p̄ficiatōibus. ergo necesse habet probare titulum
per quem probat possidio. Et in beneficiis p̄tēt
haberi possidio per clericū sine titulo quādōḡ iu-
sta qd̄ in iusta vt. s. dī. tū beneficium sit possidē
tibile et clericis sit capax possessionis et hoc videtur
voluisse illuc tex. in. ut in dubio p̄ficiatōnē est iusta
cum clericis non dicitur c̄ sine beneficio de prebē.
cum secundum. nō ergo necesse est probare titulum
ad probationē possessionis. qz non probat hoc dicē
quod ab hoc p̄tingit abesse in. c. h. et transla. p̄da.
z. l. neq̄ natales. z. de proba. securi autem vbi layc
petent restitutio non spoliūm qz tunc haber proba-
re titulum. quia sine eo non potest haberiri possidio
nem vt in. c. cīm. d. p̄scip. et hoc casu possit intelligi
d. l. h. §. quedā vbi quādō loca sacra vbi religiosa pe-
tentur nomine proprio qd̄ eis non potest. pro hoc
glo. xij. q. i. in. l. u. m. l. et in. c. ex parte h. co. que vo-
lunt laycūm non posse petere restitutio em decimam
et aliis rerum spiritualium nisi probet titulum. quia
sine eo non potest illud ius possidere. sed clericis po-
tent petere restitutio em. tāq̄ rector. et secundū bunc
intellectum nō violant iura et nullū subest penitulū
cum nibil petat quod p̄mis nō habuerit. Et h̄ aper-
tissime sentit Iano. in. c. sepe h̄ eo. vbi dicit possidio-
ron ecclie debet p̄sequi possessionem ip̄t̄ pericō
dīdem. c. reintegrandā. iij. q. i. li. non valeat iusti-
tōnē canonica p̄bare et fundat se sup̄ sola posses-
sione. qd̄ multū nō. Aut ius cōmune restitut paten-
ti restitutōem. utputa quia possidebat duo beneficia
incompatibilia vbi patiebatur defectum i. erat redi-
ctu illius beneficij. et tunc est magis dubium Iano.
videtur sentire in dicta addi. q̄ tenetur probare titu-
lum etiam si ius non fundet intentionem possidēt p̄
nō. in. c. cōfimatis. de si. p̄f. et sic videtur procedere a
glo. qui posuit in. c. ad decimas. de resti. spoli. et n.
. c. i. de recip. li. vi. voluit non sufficere q̄ ius cōmu-
ne faceret contra petentem restitutōem nisi fundet in
tentōem possidentis. Et videtur i. dictis addi. illud di-
cū restringere i. matrimonio carnali et spirituali. Ego
puto q̄ etiā h̄ casu debet fieri restitutō nō docto p̄i
us de titulo. ad hoc allego tex. apertū in. d. c. ex insi-

nuationē ubi ille possidebat arduaconā et p̄ba-
dam que sumul de iure cōmuni haberet non p̄t magi-
me secundā iura antiqua vt nō. in. c. i. de p̄f. li. vi. et
nibilonimus p̄mis mandat ibi restitutō q̄ inquire
tur de titulo. amo adhuc erat ibi vitra illam utis p̄e
sumptōem alia p̄dūmptōem. Sicut sententia late cor-
tra cuius felicitatē cum falso procuratore facit. Crēdite
q̄ de p̄ber. li. vi. et decimas. quia ibi loquitur
vt. s. dī. l. quando ius cōmune fundat intentionem
possidentis. et sic p̄t sustinet gl. p̄ca. etiā in bene-
ficiis. sicut enim non debet inde spoliare ius
ordine non servato illum contra quem iactit ius p̄m
ne quia possit ius remendi sibi coparet vt in. clēz
opus de p̄ber. li. vi. et fortis non debet hoc possidē
petere priuate p̄sonae. quis enim dicit q̄ si i. clēz.
licet ep̄scopis. superioris spoliaret possidētōem q̄ nō
debet fieri restitutō. alio enim apte voluntā et
tra intentionē illius. c. t. datur in materia spoliā
possidētōem. quod c̄ non debet. si enim ius tollit
talē possidētōem donec iuris ordine servato spoliā
etur. quare si illate spoliatur est deneganda restitutō
cum nū petat quod p̄mis nō habuerat. Et. l. Am-
bus. de h. p̄f. respondet q̄ multipliciter intelligit
vt ibi nō. Inno. et. Jo. an. nam aliqui intelligunt q̄
ibi fuit actum p̄cōtō. aliqui q̄ p̄tōtō et possidē
to. aliqui q̄ possidētō. et tantum. sed oponendā no-
tōris delectus p̄prietatis quod si verum erat de
bēbat fieri restitutō ut. in. c. qm. c. t. et. c. cōfimatis.
c. l. p̄tētō. de acc. vbi si non erat notoriū ille auctor
de iure suo p̄fidiō p̄culat et admittetur excep̄tō de
fectum p̄prietatis cōcēmē. vt i. c. i. s. c. vbi hoc fuit
papa vt entaret cōcēmē. qz si fuisse facta restitutō
et p̄tētō postmodum de p̄prietatis dīcētō. fuisse
facta statim amōtō. alio ergo indeq̄ nō possidētō
cōcētō sentit ibi Jo. an. et sic caputur qualisq̄ le-
cūra ex p̄dictō. Non ob. ille tex. casū nōtō am-
bus p̄fumat aliquam de cōfessionē sibi posse cōpe-
tēt. et idē disponit spoliationē non fundēt nullū
iūs ordine servato vt in. d. c. licet op̄us. Sed tenet
illā cōmē op̄i. q̄ sit nocētē colorare possessionem et
p̄tētō. nunquid p̄ cōfessionē adferari. tūm
p̄tētō sit sans iūficiata possidio ad finē p̄sequi
de restitutōem. Ido. de rotā de cōf. occid. alias. cōcētō. di-
cūt h̄ sufficē i. odū spoliās vide etiā ad materia p̄
lapū p̄clus. li. j. alias. li. j. ubi sentit q̄ p̄ longā possi-
sionē fatis colerē possidio qd̄ sentit Iano. in. dicto
c. h. Et adiuvante ad vñ nōbile limitatōem quā do. d.
rotā p̄clus. li. j. alias. li. j. ponit circa illā op̄i. Di-
cūt cū possidētōem colorādā q̄ agit iteratō. vñ nō
et sic via ordinaria et iūs ordine fuit. sicut h̄ p̄ vñ atē
petat q̄ petat restitutōem tūc cū sufficēt p̄bare possidē
nē tēp̄lētis nec ē necesse possidētōem colorare. q̄ hoc
sit ex indicis officio et incidenter. et hoc casu ostendit

h̄ sufficēt p̄bare restitutōem tūc cū sufficēt p̄bare possidētōem colorare.

*Die 20. Sept. 1721
A. S. 1721*

Dico dñs s. c. +

An. dñi. 1520. p. 202. q. 20. p. 203. q. 21.
De possesso in beneficiis. II.

De resti. spoli.

nō solū pars sed etiā index optime p̄t adduci nō. per glo. in de. iij. vt li. p̄ci. t̄ hoc dicit verū nisi nota nō costaret de defecti iuris spoliati. tunc enim index posse renocare atēptata. ppter iudicariā auctoritatē p̄ceptam nō t̄ debet facere restituōem illi tenebit cū peccato p̄ nō. in. c. p̄stitutus de s. p̄. Sed aduer te q̄ b̄c aliqualiter faciat p̄tra illā p̄mūne op̄. si enī nō possit haberi possesso sine patetia vel auctorita te superioris. quomō poterit b̄ casu. p̄bari spoliati p̄ p̄ceptū restituōem atēptatorū nō colo. c̄ illa possesso. n̄ tene p̄mūnū op̄. sed tenēdo cōen op̄. uti qd sufficit narrare q̄ legitime t̄ canonice possederit. qui dāni vt collector decis. rote. q̄ nō. q̄ articulus erat nūmī vagus. d̄z enī magis specificē facere mētēs testimō. & do. derota cōiter p̄clusūrū p̄trariū seu op̄ posuit. q̄ in. p̄bādo poterit descendere ad spālia ar. co nū que nō. Iunn. in. c. fraternitatis. de testi. t̄ hāc op̄. sequit̄ hic do. an. t̄ vide plene p̄ eosdē do. de rota de al. cdxiiij. Sed quero an indistincte repellat excep̄to defectus. p̄prietatis p̄tra agentei possesso i in beneficiis. cōcōndo sic post do. an. q̄ aut agit possesso adipiscēde t̄ d̄z admittit̄ si. p̄batōes offertur in cōtinēti. qd p̄cedit etiā in alijs beneficiis. vt Li. S. ibidem. ff. ad exhiben. t̄ nō. gl. in. c. i. s. co. t̄ i. c. literas. j. co. tenet hosti. in. c. ad vltimū. s. de causa pos. et. p̄prie. l̄z Iunn. sentiat ibi oppositū minus bñ t̄ in beneficiis obstat exceptio criminis cū infamia de quo dīc ut legīt t̄ nō. in. c. accedē. de accu. t̄ i. c. cum olim. de cā pos. t̄ p̄prie. aut agit possesso retineante. t̄ tūc non obstat. q̄ alias liceret dñi impune possessorē molestare p̄tra mentē. l. si q̄ in tātā. L. vii. vi. t̄ in. c. cum q̄. li. vi. de p̄ben. Et b̄ p̄cedit etiam in alijs a beneficialib̄. vt nō. bar. in. l. naturaliter. s. nihil cō. ff. de acqui. pos. dixi in. c. pastoralis. t̄ i. c. oī. dilectus. de cā pos. t̄ p̄prie. si agit recuperande ut ē in materia nostra. t̄ tūc si exceptio p̄ter p̄cēnit defēctū. p̄prietatis t̄ possessionis d̄z admittit̄. q̄ censor potius defensio sūg possessione ut nō. viij. dī. quo in re. t̄ dīc lat. j. c. p̄p. Et ideo dīcāt dñi d̄ rota decis. p̄. alias. xxi. q̄ agenti possesso recuperande obstat exceptio referatōnis papalis. q̄ referatō etiā iuriū aī possessionē. t̄ sic solū detentio fuit in illū translata de quo t̄ ibi vide latins p̄ eosdē dños. aut exceptio p̄cēnit defectū. p̄prietatis dūtata. t̄ tūc nō est nota nia aut sic. p̄mo mō si. p̄batō exceptōis nō offeratur in cōtinēti admittit̄ nō debet. vt hic t̄ j. c. p̄p. et in. c. sup spoliatiōe. s. de ordī. cogī. aut offert in cōtinēti t̄ idē q̄ non debeat admittit̄ b̄m̄ do. an. hic excepto ca. s. c. literas. j. co. Adiecte q̄ Iunn. i. c. ad vltimū. s. de cā pos. t̄ p̄prie. hoc tenet generaliter t̄ tamēre se. alios cōtrariū tenere. Ego t̄ sūt putarē restitutōe. onē diffēndā p̄ ratōnem. c. literas. j. co. ibi enī dīf̄ se restitutōe quo ad carnalē copulā si. p̄batōes offe-

runf̄ in cōtinēti. q̄ non possit fieri sine peccato si excep̄to est vera. q̄ quidē ratio satis militat in casu no stro. nā daref̄ viciōsus ingressus t̄ materia peccandi vt i. c. dudu. i. de dec. de eo q̄ mit. i. pos. eū q. li. vi. t̄ in mora modicā t̄pis nō est magiū p̄uidicū. l. si debitou. ff. de iudi. Si aut̄ exceptio defectus. p̄prietatis ēnotorū. t̄ tūc si q̄ d̄ factum ita notoriū q̄ certū est vel satis verisimile q̄ nullū ins p̄petrat p̄fēti restitutiōē tūc d̄z talis exceptio admittit̄ in illis bñficialib̄. sūt fundet intentōem excipiētis sine nō. q̄ nō debet fieri restitutōe cum peccato. t̄ i. t̄lis notorijs deb̄ in dē suplere ex officio. non t̄ debet dimittit̄ bēficiū apud spoliatorē si de spoliatiōe constat. ad predi cta facit quod legitur t̄ nō. in. c. p̄stitutus. t. c. q̄m̄ b̄. s. p̄. t̄ quod nō. Iunn. in. c. i. de officij sūdi. ad idē. c. si p̄stiterit. j. de accu. t̄ vide quod ibi dico circa hāc materiā. Et hoc voluit Jo. an. i. addi. spe. sup rubri ca huīs. c. post p̄m̄. ad p̄dicta etiā facit. c. oblate. t. c. p̄stitutus. de ap̄el. t̄ hoc casu nō. p̄cedit glo. i. c. ad decimas. e. ti. li. vi. t̄ in. c. i. d̄ prescip. quod satis voluit Jo. an. i. addi. p̄dicta. restringit t̄ hoc in matrimoniō carnali vel spūali. qd satis placet. nā i. alijs non d̄z obstat exceptio defēctū. p̄prietatis exquo n̄ fundat intentōem oponit̄ q̄ iuste possidet exquo possidet ut. l. s. L. de rē ven. Et quo ad istū liberas edes h̄z. dic vt. l. loci corpus. s. cōpetit. ff. quemad. serv. amit. t̄ sic in alijs casibus p̄t. p̄cedere gl. p̄all. aut exceptio nō est ita notoriū. puta q̄ nō constat ex facti notoriētate vel p̄ p̄fessionē seu p̄batōes in iudi cō admissas iuxta nō. p̄ Iunn. in. d. c. p̄stitutus t̄ facit. c. significasti de diuī. s. est notoriū ex p̄sumptōne fūris ut q̄ possidebat duo bñficia incōp̄assibilitā vel ē minor etate respectu illius bñficij t̄ tūc l̄z Jo. an. sentiat in addi. p̄dicta q̄ debat admittit̄ t̄ tenet tūc petēs restitutōe probare titulū. t̄ sentit etiā b̄ do. an. t̄ p̄to oppositū p̄ dictū. c. ex insinuatōne. t̄ p̄ id qd supīus dīxī. exquo enim posset sibi ius cōpetere ut in. c. licet episcopus de p̄ben. li. vi. non debuit d̄ facto spoliari. nec ob. c. ad decimas. quia loquī quā dō exceptio fundabat intentionem opponentis. tūc enim concurrentibus duobus vinculis t̄ concurrētē domino cum in iuste possesso equū est ut admittat ista exceptio. ar. in. l. bona fide. ff. depositi. t̄ in. c. i. j. t̄ e ordī. cognī. t̄ vbi admittit̄ exceptio notoriū debet fieri fides in cōtinēti ne in fraudem opponatur ad differendum restitutōem iuxta nō. in. d. c. significasti t̄ in. c. post electōem de conced. p̄ben. nec ob. p̄dictis. c. porro. de diuī. quod videt p̄trariā. c. significasti. cō. ti. quia. responde ut in cōs nō. Ex p̄dictio habes an t̄ q̄ petens restitutōem teneat fidei facere t̄ e titulo suo. quid autē si non petet restitutōem. sed agit p̄ iuste bñficij sui vel cōtra eū agit. an teneatur tūc p̄bare titulū non ē. p̄prie nostra materia. sed vide p̄

Dīcāt refutatōe quo ad casu
notoriū p̄petrat p̄fēti restitutiōē
in ḡm̄

S. dīcāt p̄fēti restitutiōē

An. dīcāt p̄fēti restitutiōē

obj. dīcāt p̄fēti restitutiōē
fēdō fūrī. m. ḡm̄. t̄ p̄fēti restitutiōē
p̄prie ad Dīcāt. p̄fēti restitutiōē

Dīcāt dīcāt S. C. 20. j.

et p[ro]p[ter]a domini et f[ac]tum d[icitu]r p[ro]p[ter]a
et d[icitu]r factum q[uod] est de f[ac]tis
et d[icitu]r factum h[ab]ens de f[ac]tis

et d[icitu]r factum q[uod] est ampliatio[n]e
factum q[uod] est de f[ac]tis p[ro]p[ter]a q[uod] est de f[ac]tis

Inf. Dicte 9. Co.

Ex parte dominii de loco
spoliacionis possessorum

Quoniam possessorum
deinde possessorum
Est de possessorum
Inf. Dicte 9. Co.

P[ro]p[ter]a factum autem

Factum q[uod] est possessorum
Factum q[uod] est possessorum

do. de rota decisi. p[er] p[ro]p[ter]a Iano. et Ioh. an. in. c. i. d[icitu]r p[ro]p[ter]a
p[ro]p[ter]a li. vi. et p[ro]p[ter]a doc. in. c. licet. h[ab]et. de simo. et ibi dicte
ut alibi v[er]o in d[icitu]re cadet. nam hoc e[st] satis gravatum est
in materia sua. ob quia can[ce]l obmittit hic inferere gl.
Iano maxime p[ro]pter sua prolixitat[er]. Et quia in di-
versis locis materia tractatur. et non e[st] proprie[m] materia
c[on]cipitaliter circa iura in corporalia qualiter comit posse
lo[go] ut quasi acquiratur ut amittatur. et de hac mate-
ria tractavit Iano. in diversis locis. videlicet i. c. bo-
ne. i. j. de postu. pla. t. c. q[ui]redam. de elec. et in. c. fi. de
off. ordi. t. c. p[ro]p[ter]ate. t. c. ita quatuor. de maio. et
obe. in. c. cum ecclesia futrina. de ca pos. et p[ro]p[ter]e. et in
c. dilecta. de capel. mo. et hic et forte in alijs locis.
Et nunc de p[ro]dicis tantu[m] recordor. vni recte expediendo
debet terio p[ro]dita i uno loco recitari cu[m] materia spar-
sa difficultate ingrat ut d[icitu]r. s. in p[ro]p[ter]o b[ea]t[us] spoliatio
nis et deo duce inferam materiam vbi in d[icitu]re cadet. et
vide quedam pulchra dicta bar. in. l. i. ff. de iti. actus
p[ro]p[ter]a. Ultim oponit et vide q[uod] exceptio domi-
ni debet obstat agenti possessorio. ut in. l. bona si-
des. ff. deposit. vbi hui s[ecundu]m predomi agenti actio e[st] depo-
sita obstat. exceptio domi per terium possita. So. di-
cit hic glo. li. quia nunc expedit. q[uod] illud procedit q[uod] in
dominus qui non spoliavit concubit cum fore ut p[ro]p[ter]a
done. Ex hac glo. iuncto t[em]p[or]e. nota q[uod] p[ri]uilegium pos-
sessorum et illud intentans non possit reconuenire sup-
petitorio. potest solum contra spoliatorum non p[ro]tra ter-
cum opponente de dominio suo. quod episcopie tenet
d[icitu]r de rota decisi. d[icitu]r. alias. d[icitu]r. vbi dicunt q[uod] con-
tra agentem possessorio potest se opponere terius et
agere petitorio. quia illud p[ri]uilegium ut sicut peti-
torium fundat sup odio spoliantis. et ideo non d[icitu]r ex
todi p[ro]tra terium ut p[ro]t[em] in. c. fi. de ordi. cog. et in dc.
vna. de ca pos. et p[ro]p[ter]e. h[ab]ent i simili videtur excepti-
onem spoliatorum non posse opponi p[ro]tra terium agente. et
in. c. freques. de resti. ipol. li. vi. Et tenet laplus di-
sp[ec]tudo sua alleg. p[ro]p[ter]a. q[uod] peccata debent tenere suos
actores. L. de penit. l. sanximus. t. c. quendam de
bis que su a ma. par. ca. nec ob. c. olim. h[ab]et. q[uod] ibi
exceptio secundum unum intellectum opponitur ex-
ceptioni et no ad procedsum. Item illa est exceptio in
opie et no spoliatoris. Sed adverte q[uod] do. an. vide
tur velle hoc dicte restringere q[uod] in terio est sepe
ratum cum iure spoliatis. fecis h[ab]et ita conceperit ita
q[uod] non potest opponi quin inferat comodum spolianti
et per hoc dicte Iano. in. c. veniens. h[ab]et de spon. vbi
dicte q[uod] p[ro]tra mulierem possessorio agentem p[ro]tra manu
no p[ro]t[em] terio mulier le opponere agendo de p[ro]p[ter]itate
matrimonij ad effectu impediendi restituentem. etiam
si vellet in cotinenti. pbare. et nibil allegat. Ego tenet
petitorum in repetitione. et item cum quis. h[ab]et. et r[ec]o
adib[us] plene in dicto. c. veniens. vbi vide. non enim b

dicum videtur babere rationem. q[uod] ratione negotiatis
non debet bonus puniri. p[ro]pter malum. uno m[od]o to-
leratur ratione boni commixta. et in. c. facies. de sep[tem]br.
t. in. c. quam magnum et ibi glo. p[ro]p[ter]a. q[uod] i. h[ab]et. et facili-
la. q[uod] de duobus fratibus habentibus dominum co-
munem. et properet dictum viuis venit domus de-
finita an debeat defini cu alter non fuerit i alp[us]
i. carbonis. ff. de aqua plus. arct. Iano vbi conor
tum odin et favor debet potius considerari fons q[uod] q[ui]d
odium. ut in. l. i. h[ab]et. L. et in ins. vo. facit quia in dubijs
via equor est amplectenda vt. l. placit. L. de induc-
. c. de translat. et in regula odia u. vi. Item ponit
debit ulterius p[ro]gredi q[uod] extendatur dictus. ut d[icitu]r
quoniam. et vide multas alias rationes quas posse in
d[icitu]r. c. veniens. Nico. abbas

tem cum quis Non obstat que

ni interdicto vni vi. et q[uod] vi. aut d[icitu]r. et vni
d[icitu]r ut p[ro]p[ter]a. No primo ar. q[uod] agere possessorio no-
tenet p[ro]ludere. l. petendo restoc. f[ac]tis est narratio
li[ter]atu[m] Sed ego credo q[uod] hic no ponit verba libelli
li[ter]atu[m] narrare videntur at discussus libelli. et an et quando
possit talis libellus procedere dixi. s. c. p[ro]p[ter]a. No
ibi aduersarius. q[uod] ex spoliacione particularis re v[er]o
eo q[uod] quis contendit mecum in iudicio potest via ad
ueriarus meas dixi. s. c. p[ro]p[ter]a. Item no ex spoli-
acione particularis re videntur inimicorum iter spoliacionis
et spoliatorum babilis ad repudiandum spoliacionem ab
accusacione spoliati quinimo etiam amicu[m] et plangenti
spoliatoris reddunt suspecti ipi spoliato. vide bo-
in. c. accedens. h[ab]et. ut lice no p[ro]t[em]. et q[uod] ibi dixi. No
modu[m] respondendi d[icitu]r utre no occurrit nobis q[uod] scilicet
ut fieri debeat t[em]p[or]e. vide quod no in. c. p[ro]t[em]. d. h[ab]et. o
sped. Nota q[uod] exceptio criminis nullo modo ce-
bat admitti ante exceptionem super possessorio ne-
vt retarder exceptionem. Ex quo inferitur q[uod] possessorio
nunquam retinet p[ri]uilegium petitorij suspcionum neli-
visq[ue] ad sententiam led etiam visq[ue] ad perfici[ti]onem facit. c. fi. s. de ordi. cogit. Opo. et vide
tit interdictum vnde vi. quia per talen ingrediu[m] no
perdit dominus possessoriem. vt. l. dam. posside-
. s. qui ad nundinas. ff. de acquire. possid. So. dicit
pediendo glo. i. q[uod] tecum iste in quantum factus moni-
one de clamdefenso possessorie potest intelligi vobis
modis. No primo q[uod] p[ro]tra cum agibus possessorio reu-
perade. et nunc ut satisfaci p[ro]t[em] opere dilig[er]i vobis
aut[em] in casibus t[em]p[or]is. videlicet quando possessorie abla-
tisti p[ro]m[iss]um possessorie admittere. eo en p[ro]p[ter]a spoliant
et sic p[ro]t[em] agi interdicto vnde vi. Secunda clavis qui re
nas possessor rediens timuit ire ad possessorum. qui

Dicte 9. Co. p[ro]p[ter]a. 11. 71
Dicte 9. Co. 6.

De resti-spoli

Amo me doto age En qf abhie Dne mias
en poffitione, adolent: en defundet.
Annoq poffit qf interplex remodeg qmby

suspiciatur se posse repellere. nūc ex voluntate inuasoris
ex tumiditate animi istius perdit possessionem etiā cīmīlē
et quod nō interfuit vera violentia ppter hoc eā vnde in-
terdictū vide vi. hec probant in. l. clā possidere. s. q.
ad nundinas cū. l. se. ff. de acqui. pos. si autē rediens
ad possessionē suā quā sine custode dūmiserat et nō su-
spicat se posse repellere nūc possessionē cīmīlē s. alter
iam ingressus h̄z possessionē naturalē tñ. et hoc eā
h̄z verus et antiquus possessor multiplex remedii cō-
tra istū ingressum. pōt enī ire ad possessionē suā et si il-
le violenter resistit pōt defendendo possessionē suam
cīmīlē. cū violenter et ipane repellere. ut in. c. olim. d.
l. i. eo. et qd ibi nō. r. l. iij. ff. de acqui. pos. pōt etiam
agere cōtra eū interdicto vti possidetis. pro sua cīmīlē
possessione in qua turbaf illo retinēdo possessionem
naturalē et hoc casu habeat hoc interdictū vti posside-
tis effecū restitutoriū. qz nō pōt aliter quiescere tur-
batio nisi ille dūmisset naturalē de quo dic ut plene le-
git et nō. in. d. s. qui ad nundinas. pōt etiā agere in-
terdicto quod v̄ aut clā. Et iste ē secundus modus in-
telligendi hoc. c. et p̄ hoc interdictū consequit ut qz iā
edificati ē tollat et antiquis et verus possessor cōser-
uet idēnis. p̄t fuerit iurati in litē. ut in iuribus alle-
gatis in glo. et habet hoc interdictū p̄formitatē cum iā
terdicto vnde vi. qz neḡ in isto interdicto vñ vi. ad-
mittit exceptio nec in illo qd v̄ aut clam. ut. l. i. s. de
neḡ. ff. qd v̄ aut clā. milbi placet primus intellec̄tus
ad istū ter. l. etiā secundus sit verus in se pro quo ad-
daco litterā ibi ante restitutionē. tc. que cū referat ad
verius casum sans innuit qz in utroq; casu agebat in
terdicto recuperande. nō aut qd v̄ aut clam. qz nūc nō
agret ad restitutionē possessionis. qz illam non ad-
mittit nisi illis duobus casibus p̄missis. sed iquātūz
glo. in si. dicit p̄tra agentē interdicto qd v̄ aut clam.
nō admittit aliquā exceptionē ut in p̄all. l. i. dicit Jo.
an. qz admittunt quatuor ut in. d. l. i. nō. qui habent
co. t. l. iij. s. sed si. p̄missit et l. si aliud. s. bellissime.
t. s. se. t. l. semp. s. hoc interdictū sc̄z exceptio cōne-
tionis. Itē qz tu prius v̄ aut clam feceris id qd di-
cis me v̄ aut clā demoluisse et hoc si iudici videbitur
Itē qz feci id cā arcēdi incedij. Itē qz annūs clapsus
est nisi et cā post annū audiat. De p̄ma pte sc̄z paci
re cōventionis remittit Jo. an. ad nō. in. c. f. s. d. or-
di. cognit. i. v. spoliatione. et dicit hec faciūt ad mate-
riā. c. ex pte. iij. de offi. dele. Adiuerte qz licet gl. b̄ di-
xerit nullā exceptionē admitti. et Jo. an. ponit quatuor
exceptiones nō tñ. ppter hoc gl. male dicit. qz v̄sa
est verba illius legis. i. s. deniqz. et p̄bas in legib;. s.
alle. nec propter hoc iura sunt contraria. sed Jo. an.
etiā dixit v̄z ut nō. glo. in. d. s. deniqz de exceptionē
cōcernente defectū proprietatis vel cōsimili. sed exce-
ptiones quatuor p̄allegate detrahūt iuri agendi illo
interdicto si bene ponderentur sicut si statutū diceret

cōtra instrumentū publicū nō admittat̄ aliqua exceptō cer-
te possum exēp̄ q̄ illud instrumentū nō est publicāz
tūc enī nō venio cōtra statutū. Sed tollō illā qualita-
tem sup̄ quo se fundat statutū ad tollendā illā excep-
tionē. sicut in simili nō. in de. i. de sequēs. i. gl. nobilis
q̄ si dicas cōtra suam inō admittat̄ aliqua exceptio.
possum exēp̄ q̄ nō fuit lata a iudice suo. q̄ tūc non
est sua. et sic cessat statutū fundās se sup̄ sua. Et hec
faciūt ad multa similia. Et ex illo tex. iunctis ibi nō p̄
Bar. collige q̄ vbiq̄ in statuto vel alia dispositiōe
tolluntur exceptiones certo cāu. nō videntur ille fo-
re sublate que veniūt ad detrahendū illā qualitatem
sup̄ qua fundat se dispositio in tollendis exceptioni-
bus. iō at dicit Bar. in. d. l. i. si statutū dicit q̄ cōtra
instrumentū cōfessionatiū nō admittat̄ exceptio. p̄t
opponi q̄ nō sit cōfessionatiū. facit. l. nō ignorat. L. q̄
accu. nō poss. Quid aut̄ si statutū dicit contra instru-
mentū publicā nō admittat̄ exceptio simulationis.
Bar. ibi q̄ nō q̄ licet simulatio faciat aliū ē contra-
ctum nō tñ facit definire instrumentū esse publicū
L. si quis sibi vel alteri. l. i. z. l. quamvis. z. l. cum p̄
ponas sed tu dic melius z plenius post Bar. in. l. l.
L. plus valet qđ agitur. q̄ aut simulatio p̄bas pre-
sumptione iuris z de iure z p̄t opponi q̄ tunc nihil
est ut in au. sed iā necesse. L. de dona. aī nupt. aut̄ ē
simulatio probanda. z tunc refert. Et obijc̄t̄ cōtra-
ctū. z nō p̄t opponi per rōem. S. dictam quia simu-
latio bene facit deficere contractum; q̄ nō est ille con-
tractus qui simulat̄ sed ille qui vere agit. L. plus va-
let qđ agitur per totū. sed tamen bene est instrumentū pu-
blicū licet sit confessū super debito simulato ut d. l. i.
L. si quis alteri vel sibi. Et obijc̄t̄ rogationi tabelli
onis q̄ dicitur q̄ rogatus fuit simulate z testes sumu-
late adhibiti z tunc poterit opponi. quia illud instru-
mentum non est vere instrumentum. quia deficit i co-
solemnitas instrumentaria. i. robatio. ut in au. de ta-
bel. S. nos autem. de hac materia vide etiā per Bar.
in. l. refert. L. defal. ca. adiec. lega. Quid autem si sta-
tutū dicit q̄ nulla exceptio qualisq̄ sit admittat̄.
Hic Bar. notabiliter in. d. l. i. q̄ satis poterit ipso-
ri officium indicis ex quo equitas suggestit ut pos-
sit agi vel excipi. ar. in. l. plane. ff. de peri. heredi. sicut
dicitur nulla defensio admittatur q̄ tūc excludunt
statutū officium indicis. z tunc remediu est. ut p̄ sol-
at z postea repeatat de quo vide plenius per Bar in
icta. l. i. Amplius nō prosequor q̄ sumus aliquan-
tum extra materiū. hec enim melius cadunt. in. d.
ex parte. de offi. dde. Oppo. z videt q̄ in epte ex-
piebatur de criminē contra patētē restituū em
uia causa criminis est separata a causa possessionis ut
si maritus. L. de dona. inter virum z uxō. z nullum
ūmen repellit quē a prosecutione iuris propt̄. iii.
v. omnibus. z ante omnia fieri debet institutio.

Proposito primo in hoc paulisper dicitur
et episcopatus sic cognitum est propositum
pro spoliatoribus et predictis A
Episcopatus spoliatorum quoniam et hoc non possunt
enim et spoliatorum non quoniam quod predictis

q. i. r. ij. per totū. Glo. h. et ultima fatus q. prop̄
bec contraria male agebat seu excipiebat per istū re-
um. Sed adiuvante qd hoc nō ē indistincte verū. nā qn̄
q. exceptio criminis admittit contra petentē restōem
quare distinguunt hic do. an. dices q. aut criminē inhabi-
litat personā ad agendum ut excoicatio vel bannum. et
obstat alle. nō. in. c. ex insinuatione. de procul. vbi gl.
ego allego glo. i. c. in noī dñi. xxij. dil. t in. c. dile-
cte rescrip. el. i. et dictū Iunn. in. c. cū nostris. de pces.
p̄eben. An aut excoicatio repellat a petenda restōne
conigis. vide qd dixi in. c. qm̄ frequenter. s. in alijs
s. ut lit. nō cōtest. et per illū osti. et cal. in. c. super spoli-
atione. s. de ordi. cog. Si vero criminē non inhabilitat
personā ad agendum. nec inficit ius agendi nec pos-
sidendi. nec proprietatē tollit. sed oīno ē a talibus ex-
transficiunt. et nō admittitur ut in iuribus pāl. et quod
nō. Iunn. in. c. inter dilectos. de excē. p̄la. sed si inficit
ius possidendi et habendi. ut qd cōtra petentē resti-
tutionē beneficj vel rā simili. obij citar criminē here-
sis. et tunc exceptio admittit. quia si non potest possi-
dere. nec poterat nec pōt p̄teidere spoliationē vel pe-
ter restitutio. ut nō. gl. in. c. quo iure. viij. di. facit
qd nō. cōtra laicū petentē restōem decimaz. j. co. c. ex-
parte et bec vera qn̄ inficit ius possidendi ipo iure vel
inabilitat. securis si venit possessione priuandus. ut
nō. Iunn. in. d. c. inter dilectos et arbi. in. c. quo iure.
et cōpo. de elec. c. q. sicut. et sic pōt intelligi glo. iij. q.
in summa. sed si inficit solā proprietatē. led nō inha-
bilitat ad possidendū. tūc in alīs a beneficialibus cri-
minis exceptio nō obstat quantumcumq. notoria. qd
licet excludat proprietatē a petente. non tamen fun-
dat intentionē opponentis. ideo nō admittitur ut nō.
glo. in dicto. c. ad decimas. Si simus in beneficiali-
bus si delictū ē notoriū. obstat agenti possessorio. si
ne inducat priuationē ipo iure. siue facultatem priuā-
di fin. enim. allegat pro casu de accu. c. ad petitionem
et qd nō. in. c. si p̄stiterit. eo. ti. hoc ultimū dictū mibi
non placet indistincte. quia quātūcunq. sit. criminis
iustitia tamen tenet beneficiū anteq. priuetur p̄ sen-
tentiam. ex quo non est tale quod inducat primatio-
nen ipo iure. et posset forte secum dispensari. ut nō.
Iunn. in. d. c. cum nostro. et etiam anteq. dispensetur
iustitia tenet anteq. priuetur. ut ibi dicit Iunn. ergo h̄sta
exceptio non est admittenda tanq. nō elidens action-
em in iudicium deductā exceptio enim ut admittat
dīz ē talis ut excludat actionē. l. i. ff. de excē. t in. c.
ij. de ordi. cogni. sed hec exceptio nō excludit action-
em. quia presupposito q. crimen. appositum sit verū
nihilominus ille remanet in iure suo. nec pōt dici qd
debet priuari exceptione. pbata. qd exceptio nō pōt
operari hūc effectū priuatiū. solum enim de sui natu-
ra operari effectū expulsiū. ut pbaf. in. c. ij. de ord. pg.
quādū etiā si agere p̄petorio non deberet admitti.

exceptio criminis que nō inducit priuationē ipo fa-
cto. ut nō. p̄ rōem s. dictā. et notanter dicit Iunn. in. d.
c. inter dilectos. nec rō notarietatis facit dictā rōem.
cessare arg. viij. q. iij. nōne. Etē huic sūne apte fuit
ter. i. c. s. de ordi. p̄gn. vbi dicit q. p̄uenitus sup re-
stitutio nō ē aduersus restōem petente nū sup polissi
one audiendū subiectis. s. dñ. qd restōnis petatio in h̄
privilegiata dinoscit. ut ipam itentans nō cogat ante
restōem suis spoliatorib. r̄idere. tē. pōdero q̄ minē
sāle exclusionē spoliantis p̄tra restōem petere. ad idē
allego. ij. q. ij. t. ij. q. i. p̄ totū in quibus iunctū gene-
raliter dicitur. qd ante oīa etiā criminā tractanda spo-
liatus restituendus ē. maxime qd multa allegans no-
toria que nō sunt. de appet. cōsuluit. et iste nō dī linga-
re maxime spoliatus sup criminē. ar. optimū. i. c. tre-
quōs. de resti. spo. li. vi. vbi exceptio spoliatiōis cōpe-
tit qn̄q. etiā contra tertium. proponēt criminā contra
spoliatiū. ne propter inopiam iste succubat. multo er-
go fortius nō ē audiendū ipē spoliator. cū odiosis
lit. et multa statuantur contra eum que cessant con-
tra tertium. ut in cle. vna. eo. ti. et dixi. s. c. prop. et qd
presumitur preponere illa criminā tanq. inimicū ut b̄
dicatur. et ponderanda est hec littera que idistincte
moet exceptionem criminis. ergo indistincte debet
intelligi. xij. di. si romanorū. c. solute. de maio. et obe-
t. l. de precatio. ff. de publi. ergo exceptio nullo mo-
do debebit obmitti. et de hoc videtur causus iuncta glo.
quā videtur sequi ibi. Arbi. allegando Iunnoc. in. c.
inter dilectos de excē. p̄la. ij. q. v. quia suspectis
nunquid iudex ex officio suo poslit iluz p̄suare p̄o
pter notarietatem criminis differendo restitutio. nē
puto sic dicendum. qd aut vult priuare super eades in
stantia iam inchoata in causa restitutio. et alius a
papa hoc non potest. quia nō fuit actum nec agi po-
test et sententia debet esse conformis petitioni. ut in
simili dicit Ijo. an. post compo. in. c. mandatum. de
rescript. Etat vult procedere omnino ex officio suo ex-
tra illam instantiam. et tunc si est notoriū facti per-
manentis ita qd nullo modo inficiari possit. quod de-
facili non contingit. et tunc poterit iudex priuare quia
in hoc notorio nulla exigitur probatio vel solūtias
in procedendo. ut in. c. evidētia. de accusa. t. p. q. i.
manifesta. t. c. quoniā. de si. pres. et quod nōt. per
Iunn. in. c. et parte. i. de verbo. si g. frustra ergo hoc
cān fieret restitutio eam petenti cum incōtinenti veni-
et priuād. et circuitus evitand. ē. ut in cle. anditor. o
fincta glo. in. v. restituendus. Aut nō ē tale notoriū
et tunc cū exigatur probations ut i. c. sicut de re iu-
di. et p̄ glo. i. c. manifesta. et defensio ex pte rei. fac qd
nec nudi p̄tēdere. tē. qd spoliatus p̄ priuatiū h̄z p̄sile-
giū ne equal p̄ siniaz indicis an̄ restōez ut i. d. c. freqū-

Si cōnotum fīt p̄sumit
Spoliatus p̄ p̄sumit h̄z p̄sumit
m̄ spoliatus p̄ p̄sumit h̄z p̄sumit
2 p̄sumit

ter. i. c. p̄sumit m̄ p̄sumit h̄z p̄sumit

*Natura
no morosa
etiam si p.
Mores alla f.
famosa*

Si quis per se in gratia officia p. placet

*Et d.c.si confiterer. s. accus. quod facit p. p. maria p.
dic q. multipliciter intelligitur ut ibi nō. Quidā cū i.
telligent q. ibi facta fuit spoliatio p. sententiā prima-
riam latam sup illis criminibus vel q. ibi nō obicie-
bant crima notoria ut ibi patet si cōuenit tē. et ag-
batur petitorio vel si agebatur possessorio aduersarii
cōfideris de sua innocentia admissis probationē aī re-
sponsoni simile. s. c.i. vel iudicanda est illa decre. ad
dēfinitiōem predictā. Et vide de intellectu illius. c.p.
nō. ab ibi etiam dico. sed intellige illa sc̄m. predi-
ca. Si autē exceptio oposita nō est notoria ē manifesta
nō dō admitti. vt ē glo. nō. i. c. q. suspecti. iij.
.q. v. t. bene facit ibi tex. si vero nō est notoria nec ma-
nifesta nō est admittenda. p. supposito q. sit famosa. in-
debet q. et officio suo pōt illam admittere. et infamatiū
suspēdere ppter infamia. sc̄m do. ant. et sic dicit in-
tellegendū quod nō. iij. q. i. in prī. sume. Ego in hoc
distinguerem in pta ei que leguntur et notantur in. c. inter-
dictis de pur. cano t. iij. q. v. p. biter t. qd nō. Jo.
m. i. c. i. de accus. li. vi. quia non omnis infamia exi-
git incontinenti suspensionē beneficij. Quid autē si ex-
cep̄tio etiam probata non excludit actōem. si autē inducit
penitentiam ipso facto. tūc est magis dubium ne fiat re-
sponsio cum peccato. p. c. līras. j. co. ē tunc putare di-
cordam q. in beneficialibus illa sit admittenda. si re-
us pēnitit usq. habere in beneficiō et vult incontinenti
pbarē acroī nullum ius ppetere. ar. in d. c. litteras t
dixi s. c. p. t ad maternā huīo. c. vide bonam glo.
iij. q. i. in summa.*

De restis spoli.

primum dictum videtur verius ut hic ponat regula
Quarto extra tex. requiritur q̄ causa sit gratia pro-
leui. enī non debet quis priuari beneficio suo xvij. q.
vult innentium. sed istud pōt p̄p̄bendi sub causa rō-
nabili. quia nō pōt dīcī ratōnabilis hoc casu si nō est
gratia ut d.c. inueniūt. Hō scđo q̄ licet p̄sumatur
pro indice cū pcedit iudicialiter q̄ iuste pcesserit. se-
cū tñ si p̄ficit extra iudicialiter in actu. qui solet iudi-
cialiter exerceri. et ad hoc allegatur quotidie iste tex.
et j̄ dicam latius. Hō ar. optimū t̄ est quasi hic ex-
p̄l̄sum q̄ petere restōem beneficij nō tenetur iusti-
ficare possessionem extitulo. nec alio modo. sed suffi-
cit. p̄bare possessionē t̄ spoliatiōem. et de his papa dū
taxat inquiri mandat. ut patet exclusa si ē ita. iun-
ctio principio. c. t̄ dixi s̄. co. c. in littens. Hō bonum
tex. q̄ an restōem nō debet discuti exceptio defectus
p̄p̄tatis etiam si opponatur a iudice spoliante. et op-
time facit p̄ his que dixi in. c. precedēti. Ultimo
nō casum in quo reis imperat delegatū sup actōne
mouenda p̄ actorem t̄ hoc sit ex cedula ille episcop⁹
sibi verisimiliter suspectus. pcedat cōtra cū. facit iusti-
mili. c. iudicante. de. offi. deie. Ultimo tene menti.
tex. q̄ cōtra iudicēm iuste spoliante. pōt agi posses-
soriō recupande. sicut contra priuati quod satis col-
ligitur ex tex. t̄ sentit glo. in v. percept⁹. Sed con-
tra hoc et tex. oppo. de. c. p̄tium viij. q. i. et ibi bona
glo. que exp̄sile dicit spoliatiū a iudice. nō posse a iu-
dice petere restōem. et semp ad h̄ p̄suunt illud. c. al-
legari. So. sentiunt hic goff. abb. Jo. an. t̄ cōmuniē
alij doct. q̄ hoc procedit quando iudex processit iu-
dicialiter. q̄ p̄ suo processu. nūc presump̄t seca si. p-
cessit extra iudicialiter. nūc enī. p̄ eo nō p̄sumit. t̄ ideo
possessorio agi potest contra eum. et hoc videſt esse de-
mente illius glo. qđ patet. q̄. iii. q. i. i principio sume-
dit oppositū. dēt ḡ illa glo. reduci ad concordiā per
dictā distinctionē. Sed p̄tra hoc oppo. nā vt s̄. dixi
pōt quādoq̄ procedere iudex ad p̄uatōem beneficij
sui spoliatiōem extra iudicialiter. ut dicto. c. quoniā
et. c. ex tue. et nūc cū sic non inferat violentiā ex quo in-
ridice. pcedit vt. l. iiij. ff. qđ me. cā. t̄ xxiiij. q. iiij. q̄ pec-
cat. non deb̄ p̄petere interdictū unde vi. quod solū
cōpetit. p̄tra violentiā iuste inferente. So. dico sic.
q̄ q̄noq̄ iudex. pcessit iudicialiter et sua allegat̄ iuste.
ex iuste ciae. t̄ nūc iudicē nō p̄petit possessorium
quia ex quo procedit iudicialiter non dīcī violētiā in-
tulisse. sed oportet q̄ reis veniat per viam appellati-
onis. alias sententia transiret i ren iudicatam etiam
si esset iuste. et yteris non audiretur. quia sententia
facit ins inter partes. de re iudi. c. cum inter. l. res iu-
dicata. ff. de re. urbis. et. l. ingenium. ff. de sta. bo.
facit bo. glo. in. c. l. de concess. p̄ben. et sic intellige t̄
declarat glo. in. d. c. p̄sentium. Quandoq̄ iudex. p-
cessit extra iudicialiter ad p̄uationē vel iudicialiter f

per se restituimus, ut per nos
hunc instrumentum possit fieri et
toto in aliis mundis

No*n* c*on*tra n*ig*ros, r*ex* i*mper*ia*n*
S*tefan* p*ro*p*ri*et*or* m*on*eda*n*
P*est*ac*um*

Ex libris Andrei Comte de Montalivet

*Inductus est in operem
Salomonis regis in scriptorum*

Si undex p[ro]p[ter]e cōp[er]tione
ad p[re]mari est radicibus
allego meus Index.

Contra regem ad hanc ex eiusdem locis possit
ponere imperator pio B.

*Quando dicono spose grande è il Sbar-
pido, non le rivedono mai* 18

allegatur nō index, vel nullitas processus ex ordine
non seruato et tunc poterit reis spoliatus agere pos-
sessorio contra eū, ad hoc, l. meminerint. L. vnde vi-
t. l. f. L. si p. vim nel alio modo, t. c. cū cā. s. d. offi-
delega, sentit Bar. in. l. iuste possidet, ff. de acq. pos-
sator q̄ index poterit se defendere i possessorio sicut
quilibet p̄uatus ostendendo q̄ uridice eū spolianit s̄
nisi b. p̄bet fieri resto ut hic, nā si allegaret nullitas fa-
cti: p̄tq̄ q̄ nō p̄cessit ut index. de v. sig. forms. ppnij.
q. h. c. i. t. l. nec magistratibus, ff. de iniurij. s. t. pall.
l. iij. Adiuetendū tñ q̄ aut. p̄cessit mere extra iudicia
liter et sibi inquit onus, pbādi legitimitez cause vt
hic, aut. p̄cessit iudicialiter s̄ allegat, p̄cessus nullus
et sic q̄ iniuste et violēter spolianit, et tūc dices b. p̄-
bare nisi appellauerit, q̄ p̄sumit ex quo, p̄cessit i figu-
ra iudicij t nō fuit appellati. facit qd nō, in. c. qm̄ cō-
tra. de pba. t in. c. cūz in ure, de offi. dele. ad p̄dicta
facit qd nō. Jo. an. in addi. spe. de peti. t pos. s. qm̄
ubi dicit q̄ executor datus ad gratiā faciēdā suicōsti-
terit q̄ tuus possideat bñficiū, cōtra decre. execrabi-
lis, nel simile, nō potest index cōferre seu possessionē
tradere, n̄li p̄us citata pte purificet illa conditio, t si
aliter tradidit possessionē poterit agi cōtra eū posse-
sorio. Et nō aliud ex dicto Jo. an. q̄ executor ad
p̄ferendū non p̄t, p̄cedere etiā ad collatōem facienda, z
nō citata pte, qm̄ ḡtia mādat fieri sub cōditōe, nt si tñ
bi cōstiterit z. nā nō p̄t plene cōstare n̄li pte vacata
ut nō, in. de. i. de cōcef. pben. et i de. h. de penis. facit
l. f. L. si p. vim vel alio mō, possessionē enī nūq̄
p̄t madere pte nō vocata, q̄tum cunq̄ p̄esse sibi fuerit
scriptum, n̄li p̄us cognovisset t sententiasset p̄tibus
p̄ibus, ut nō. Inno. in. c. cū olim de p̄use, et. t. i. de
cōtē. pben. li. vi. facit, c. licet ep̄us. de pben. li. vi. et
qd nō. ibi. Jo. an. in. c. ordinarij. de offi. ordi. li. vi. t
optime facit dicta. l. f. L. si p. vim nel alio mo Quid
autē si fuisset factu spoliatio post appellacionem, satis
p̄t colligi ex p̄dictis t ex nō, p. gl. in. c. non solū, et in
. c. romana, de appd. li. vi. Oppo. et videt q̄ male
p̄cessit hic papa tollendo iurisdictionem ab ordinario
et onerādo ei ut litigaret corā delegato, nam ex quo
iste ep̄s erat supior: istius clericū satis d̄ posse ex offi-
cio, p̄cedere cōtra eū vt in. c. irrefragabili, d̄ offi. ord.
t de accusa, c. q̄liter t qm̄. h. maxie sup titulo bñficiū
ut i. c. ordinarij. de offi. or. li. vi. qd nō. gl. i reguli. i.
ifi. d̄ re. iuris. li. vi. So. gl. i v. p̄ponere tacite sentit
b̄cōtrariū, t r̄det q̄ ex quo se cōstituit illi aduersari
um, nō d̄ cōfiderat ne iudicaret i facto suo. Nō bñ
hac gl. q̄ index, p̄cedēdo iniuste extra iudicialiter, nō
p̄t amplius i illa cā, p̄cedere iudicialiter, q̄i, satis red
dis suspect illi, p̄cessit enī p̄mo ut p̄uata p̄sona, t sic
videt se cōstituisse aduersarium, simile nō, per gl. i. c
statutū, de rescp. li. vi. in pri. in glo. in v. copia, q̄ di-
cit q̄ si index assumit defēctionē sup sua iurisdictionē, t

sic cōstituit se ptes! nō p̄t cognoscere an sua sit iurisdi-
ctio. Ad p̄dicta faciūt, c. ad hec et. c., p̄posuit, s. appl.
et hec so. gl. sic itellecta plus mibi placet q̄ dēa doc.
nā host. soluēdo dicebat q̄ idō h̄ fuit iste ordo iuris
et nō pcedit iudicis officio ut ep̄s puniat in q̄ deliq̄
q̄ prīmū nullū ordinē suauerat. ad h̄ ō trāsla. quāto
v̄. ceterz. cū cōcordāt̄s suis Hos. dicit cōcordando:
hnic ordinē iudicatio locū cē cū occultū delictū sub-
ditū nouit supior. nec appetit accusator uel denuncia-
tor. quo cāu supior tenetur denūtiare. xviij. q. iiij.
duo ista. q̄ de ip̄m ania tenet rōem reddere. xvij.
q. iiij. cognovimus. r̄ i. d. c. irrefragabili. i notorio ve-
ro uel cū appetit denūtiator. supior nō ageret cōtra
illū s. suū officiū exerceret ut. s. de offi. ord. c. i. t̄ p̄ to
tū quasi. Nō hāc solutōnen goff. qualiter debeat
supior. pcedē cū delictū subditū n̄ ē notoriū. nec famo-
sum et null̄ appetit accusator uel denūtiator. p̄t et d̄
apud supiorem agere puta papā uel c̄ delegatiū nō
apud archiep̄m. q̄ ille nō ē index subditoz suaz inf-
fraganeoz ut in. c. pastoralis. de offi. or. apli aut ep̄o
nō credit̄ s. optet q̄ p̄bet vt i. pal. c. placuit. t. c. si tri-
vi. q. iiij. p̄t cāu ep̄s agere corā cōdilio. p̄uinciali ut est
ter. cū gl. i. c. i. vi. q. iiij. t̄ vide glo. i. c. irrefragabili. q̄
ceterz. de offi. or. arbitri enī h̄ cāu nō dignit cū cā sit
cōminalis ut i. c. penl. de i. int̄. resti. t. l. n̄ distingue-
mus. q̄. iulian⁹. ff. de arbi. s. i cā cūlili eligiūt cum ep̄s
vulnagere cōtra subditū ut i. c. si dericis. xi. q. i. t̄ nō
i. d. q̄. ceterz. Opp. et videt q̄ defensio cause non spe-
ciat ad ep̄m s. ad cū cui ep̄s cōtulit bñficiū ar. i. d. c.
penl. de re iudi. Ho. dicit gl. s. q̄ ep̄s retinuit sibi bñ
s. ego dico. aliter q̄ aut iste deric̄ vult agē petitorio
et nūc fateor. dictū gl. ut agat aduersus possessorē. ut
i. c. exaiata. de iudi. t. l. finantē. t. l. officiū. ff. de rei
veri. nā supior functus fuit officio suo alteri cōserēdo
ut nō. Inno. in. c. dilectus. q̄. de p̄ben. Aut vult agē
possessorē. et nūc dico q̄ ē i optione sua contra quem
vult agere. p̄t enī agē cōtra ep̄m spoliatorē l̄z n̄ possi-
deat h̄ interdictū copetit aduersus spoliatorē l̄z. non
possideat ut. l. i. q̄. ex hoc iterdicto. ff. de vi. t̄ vi. ar. et
agit ad intereste et ad extimatōem rei et qualiter cūi
mabitur hic intereste rei spūialis. vide glo. in. c. corā
de offi. dele. facit q̄d le. et nō. in. c. inter cetera. s. p̄b.
et i. c. pastoralis. de iurepatro. p̄t etiā agere p̄tra pos-
sessorē conditōe. c. sepe. j. e. vel. c. reintegrāda. iij. q. i.
Aut est facta restō et nūc dico q̄ deric̄ cui fuit collatū
beneficiū. potest agere cōtra restitūtū pretendēdo
validitatē sue collationis. et iniustiam restituti. ad
hoc quod nō. Inno. in. c. dilectus. q̄. de p̄ebē. Itēz
quicquid sentiat gl. ep̄s poterit etiā hoc cāu agere cō-
tra restitutum. q̄nia interest sua ne q̄s sit intrusus in
bñficio. de insi. ex frequēnbns. t. c. ordinarij. s. offi-
ord. li. vi. et nō. glo. in. regula. i. de re. iuris. li. vi. facit

*Aus gr. R. mit 20 und
altes*

Eximia Dux ad prim

Si ista modus fuit sub aliis
modis pribi spectat.

*Und si finit per son polum
X^o appellans*

Wm. G. Ladd & Sons

Indygo prodei prompte invenit malleum ut primum pugnare vello et prode
malleum quod pugnare possit velly

*Quod si de quo non vult ultra respondere
vix dicitur posse dicendum quoniam agnoscere*

De rest-ispoli.

qd bñ nō.p lhosti. t p Jno.an.i.c.lacet hdy. d simo.
Quoq; qd si iste ep̄s nō vellet illū restituere nūqd
iste delegatus possit de cā spoliationis agnoscēt ista
gl.tener q; sic. t si cōstiterit de iniusta spoliatione dic̄
Jno.an.cōp̄dler ep̄m ad restōem. quidā tamē tenent
cōtrariū. quia delegato hoc nō fuit cōmissum. s̄z solū
ut de cā cognoscet rēlōe facta s̄m Jno. lhosti. t
Jno.an. t cōter alij doc. tenet p̄sumū quasi hoc fuerit
cōmissum. t si nō ex verbis tñ ex mēte que p̄ferenda
ē de v̄. sig.intelligentia. Ultimo oppo.de.c.in p̄
sentia de renū. t in.c.sicut.de re iudi. d̄z enī p̄sumū
p̄ his que index fecit ut ibi. So.ista gl.videat stare cō
trario. sed certe hoc ē cōtra tex. cū nō p̄sumat hic p̄ in
dice. imo mandat hic restitutio. t q̄ postmodū p̄gno
scat de cā. Jno.an.dicit t bene q̄ hic nō fuit sc̄a sente
tia vel indicialis priuatio. sed extra indicialis spolia
tio quasi velut dicere. q̄ tūc nō p̄sumat p̄ iudice. ut. s̄.
diciū fuit. So.anto.dicit q̄ pro gestis indicialiter p̄
indice p̄sumat ut in.d.c.in p̄ntia. Ego hoc tpo sc̄om
nō.in.c.qñi.contra de.pba.vbi nō.an t qñi p̄sumat
p̄ recipiendine p̄cessus vel iusticia cāe. t j̄-eo.c. cuz ad
sedem. sed in cāu nostro intellige ut. s̄. dixi pro gestis
vero extra indicialiter. que gerere p̄ot extra indicialis
ter ex officio. etiā p̄sumat s̄m eū alle. nō.in.c.innotuit.
de eo qui sur.or.recepit. Ego allego mediorē tex. i.c.
ad aures t ibi p̄ Jno.de tēpo.ordi. Et tēpo istud dī
cū quādo illa cōter exercens ex officio extra indicialis
ter. si aut̄ solēt regulariter exerceri indicialiter. l̄z cer
to cāu vel casibus p̄nt exerceri extra indicialiter. nō p̄
sumat p̄ indice. tex. ē hic itelligēdo ut. s̄. dixi. nā qñiqz
spoliari potest quis bñficio suo extra indicialiter. t tū
hic nō p̄sumat p̄ indice. t hoc iō. q̄ isti casus specia
les nō p̄sumunt nisi allegent t p̄benit ut nō. in simili
tati Jno.in.c.ij.de dila. Idē dicēdū t fort̄ de bis
que exercens extra indicialiter quādo indicialiter ex
ercere debebat. ut hic t in.d.c.quoniam contra.

X transmissa. Petet resistem
cōingis hz. pbare
cōingū. Uel plenius. Restituit cōmū viro
phanti desponsationē t copulā. t de iplū ipunitate
carenti nī magna sit viri scūtia. b. d. Id rīmo man-
dat resistem fieri cī cautione. scđo. puidet qd agēdū
cī fragilis ē cautio. ibi si aut. Nota primo q licet
vpoz culpa sua recesserit a viro nō tñ est viro restituē
da sine cautione. si de eius scūtia timeſ. hoc enim fit
cī noua cī scđ propter scūtiam de qua timeſ. vide j. e
c. l. f. s. t habes optimū tex. cī glo. in. c. de bñdicto
xx. q. i. Et nō quid dī cōtinere hec cautio videlicet
q cī nō debeat aliquid malū inferre. puto tñ q cautioē
nō obstante potent eī leniter castigare sicut pī po-
tent iuxta nō. in. c. quēadmodū in fi. de iure cur. nam
ista cautio venit ad coherendā scūtā sed non ē scū-
tia si cī requirit arg. xxiij. q. ii. placuit. xxij. q. iiiij.

qui peccat t.l.gracca. L.de adul. Nota q̄ propter viri vel mulieris senectū maria cui defacili p̄ causationem prouideri nō p̄t separatur matrimonii quo ad thoz. qd̄ tene menti. et clarus probat. j.e.c. l̄ras. in fi. et vide tex. cum glo. de penit. dī. i. si forte. Nota prouidendū mulieri per iudicem ne malum sibi inferratur vīro vel parentibus ipsius. Et nota; casum i q̄ libera persona quodāmodo sequestrat et nota q̄ quā doq̄ collocatur apud probam et honestam psonam quādoq̄ apud monasterium monialū ut in. c. cū lo cum. j. de spon. et poterit stare sociata suis consanguineis. xxxij. q. i. līne. Ultimo aduerte quia hec littera videtur sibi cōtraria. nā p̄m̄ dicit q̄ ē restituēda mulier cum cautione. postea dicit q̄ si non p̄t suffici enter caneri debet collocari apud honestam psonam vīq̄ ad decisionē cause. nam etiam vī sufficenter potest caveri non debet restitui ante decisionē cāe ut i. c. consultationibus. de offi. dele. Item ratio; timoris durat post decisionē cause sicut ante. So. quo ad p̄m̄ debet hec littera intelligi ut dicit Jo. an. quando mulier cōtra vitum perente restitutionē obijciebat consanguinitatem. vel aliud impedimentum que exceptio non debet decidi ante restitutionem nisi in causa quo restitutio sine pīculo fieri nō p̄t tunc enī decidiut p̄m̄ cā proprietatis. Sed tūc ob. fin p̄tranū qd̄ non tangūt doc. sed p̄t dīci q̄ post decisionē poterit fieri restitutio. quādo cessat cā timoris. forte enī si fieret restitutio ante decisionem cause vir sciret in uxore secum litigantem. vel violenter induceret eā ad desistendū a lite. qd̄ verisimiliter nō faceret. post q̄ habuit suam pro se. Et ideo dico q̄ vī per decisionē cause non cessaret timor non deberet fieri restitutio ut in. d. c. litteras. in fi. j. co. Oppo. p̄tra litteram inquantū exigit ut petēs restitutio habeat probare q̄ mulier fuit sibi legittime desponsata tē. p̄ hoc enī satis inuit q̄ exceptio consanguinitatis vel alterū impedimenti habet obstare quia alias nō posset apparere q̄ legitime fuerit desponsata p̄tra qd̄ videtur exp̄sse. j.e.c. ex cōquestione. t.c.litteras. So. gl. i. me tu cōtrarij exponit tex. legitime. tē. i. per legitimū cō sensum de presenti tē. quasi dīcat non ēē necesse q̄ ex toto probet legitimitas matrimonij. sed satis ē probare legitimū p̄m̄ fronte quo ad principia valida de quo plene dīce. j.in. c. ex pte. Et dīc q̄ ē speciale ut p̄bet titulus saltē in apparenti validus qz non p̄t haberī possēsio libere psonē sine titulo. nt. l. cū heredes. in fi. ff. de acqui. pos. dīri in. c. in līris. s. e. t pte. nī dicet i. d. c. ex pte et hec solutio sic itellecta ē mīdi or qz solutio q̄rūdā dīcētū q̄ hic agebas p̄sitorio id dī. p̄bari legitimitas. nā scdm h̄ nō faceret ad titulū alij ut refert Inn. dīcūt q̄ itelligit i possēsio s̄ spe ciale ē scdm eos ut nō fiat resto nisi p̄bet ltima dīspō satio et copula et rō spēcialitā. p̄p̄t pīculū corruptiois

2

Contra nos obstante potest non regere nisi
victus est per nos cum omnibus potest et

Bonf, 2000 3

alio siceret resto spoliatioe, p. bata qd habet. j.e. c. lras
tenet solutione gl. et ea sequit. Jo. an. dicere qd necesse est
p. bare qd matrimonii tenuerit ratione consensu dato qd
al sit nullu. sile. j.c. uno. de spon. li. vi. et an habeat lo
cū resto aliquo casu nō. p. bata copula dicā i. d. c. ex p
te. Et p. hec sit expedita etia. ij. gl. qd solū instat circa
duo quare hic p. bata titulus. et an sit necesse p. bare p. s.
matione matrimonij. et vide aliquos casus in quibus
denegatur resto. tā i. matrimonio qd in alijs casis p. gl.
ij. q. i. summa. Ultimo glo. ponit qd veniat no
mine cautionis sufficiet vel nomine cautionis simplicit
tate et nota ei. et vide qd nō. in. c. qua frōte d. appel
t. in. c. i. de sequestra. pos. et vide ad materiam bonas
glo. in. c. de benedicto. xxxij. q. i.

Vm uenissent

Si is qui p. alioz
possidz illo mor
tuo possessione ingressus expellit restitutio
nem p. interdictu poterit. ita cōter summā doc
si scđm hāc summatione forte de nibilo. p. uidet h. c.
Et ideo summo sic et notabilius. Per solutione per
sonis rei donante facta donatario cu auctoritate do
natoris acquirit illi donatario rei donante possesso a
deo qd si ab illa expellit p. interdictu recipande agere
poterit. et scđm hoc ē casus nobilis et p. bantē nota p
gl. et bar. in. i. qui vniuersas. t. l. quām. ff. de acqui
pos. Dividit nā i. prima pte ponit p. saltatio p. tū deci
sa. In scđa responsio ibi respondet. Nō primo
qd loco religioso pot p. ep̄m ecclia cōcedi. nec pot con
cessio facta p. cundē ep̄m sine tā renocari. Et intellige
qd cōcedit ecclia collegio nō in titulu sī i. p. prius vñs
ut dicas in littera. et quale ius acquirat ex tali cōcessi
one vide nō. p. Jnn. i. c. pastoralis. j. de p. r. i. de p. r. i.
de monachis. et in. c. i. lateran. j. de p. b. t. x. c. i. g.
summe. xvi. q. i. vñs et de solēnitate adhibenda et va
liditate cōcessionis. vide t. x. i. de. ij. de. re. ecc. nō al.
Nō scđo ibi p. cessisset et p. scriptū propria con
firmassz tē. qd valer cōcessio facta de ecclia etiā rōe. p
prietatis sine scriptura nō ē ergo iste casus in quo ne
cessario requirat scriptura. Et casus speciales requi
rentes scripturā vide p. glo. nō. b. i. in. c. i. d. consi. lib.
vi. Et p. hoc solue contrariū qd possit formari de. c.
inter dilectos. s. ceterz. de su. insru. vbi dicas qd eadem
nō p. p. t. donari et cōfirmari. hic enī nō donavit et cōfir
manit. sed qd p. m. v. r. v. cōcesserat. postmodū cō
firmavit scriptura ex intervallo. Et sic etiā nō qd facē
do qd scripturā ex intervallo de eo qd p. m. v. r. v. fe
cerat vide tacite approbare et cōfirmare p. m. gestum
Nō tertio qd habes cūlē possessione pot propa
auctoritate ingredi possessione naturalē vacante. nec
dicit vitiose ingredi liz nō habuerit specialē licentiam
p. cōcedentē rem. scđis aut ybi nō habuisset p. m. pos
sessione cūlē. de qd dicit le. et nō. in. l. si ex stipulatiō
ff. de acqui. pos. et in. l. ij. L. eo. et in. c. pastoralis. de

privile. et aliquid ī subjiciam. Nō ex si. regulā ad
quam quotidie allegat hoc. et qd is possidet an? noīe
possident. non autem possidet ille qui alio nomine
possidet. alind est ergo possidere et aliud. alio noīe
possidere ut dicit t. x. i. quod meo. in. p. f. de ac
qui. pos. sicut videmus in religioso qui nomine pro
prio nibil possidere potest etiam capam quā gestat
ut legitur et nō. in. c. noīi dicatis. xij. q. i. et tamen no
mine monasterij potest possidere et si spoliatur resti
tutione petere ut in. c. cum dilecta. et qd ibi nō. dере^{script}. Et sic intellige glo. in. c. nō dicatis que dicit qd
ex permissione abbatis pot possidere. similij seruo
ut legitur et nō. in. l. L. si per vim vel alio modo. Et fa
ciunt hec ad. q. an ille qui possidebat p. alium possit
agere interdicto unde vi. si ille p. qd possidebat fuit
dilectus. et vide qd sic. qd ipē possidebat per alioz ut
in dicta. l. qd meo. facit. l. f. de acqui. pos. et hic p. cō
sequēs ipē dicitur spoliatus. et pro hoc vide t. x. i. c.
ex parte. s. de rescri. sed līmita hoc verum quādo ali
us possidebat noīe meo. me mandante seu ratum ba
bente. scđis autem si aliquis tanquā gestor negocio
rum meorum possidebat nomine meo. et antequam
ratum habēs spoliatur. tunc enim non obstante rati
habitione sequenti. nō potero agere interdicto. quia
ratibabitio nibil operatur cum non reperiatur tūc ten
peris possessionē in illo. p. hoc ē bo. t. x. i. l. bonop
ff. rem ra. ha. Et vidi in simili bona glo. in. c. quā sit
de dec. l. vi. et tenent do. de ro. decisi. q. l. v. alias. d.
Ultimo pot colligi qd si habens possessionē cūlē
ingreditur naturalē vacantem. non dicunt de
novo acquirere possessionē. sed potius cōtinuare suā
possessionem cūlē. nam naturalis seu corporalis
possessio ē accessoria ad cūlē. facit. l. si id qd. f. d
acquir. pos. et hoc facit ad. q. Dicit statutū qd p. pos
sessione nouiter acquisita solūnā certa gabella an tali
bellam. videtur p. predicta et per istum t. x. qd non qd
non videtur de novo acquisuisse sed acquisitum p. r.
us cōtinuisse et facit. l. clam possidere. s. q. ad num
nas. et quod ibi nō. e. n. Potest etiam hic colligi qd li
cet ep̄pis nequeat cōcedendo eccliam religioso loco
rectores ip̄pis ecclie spoliare adeo qd vidente rectore
ip̄pis ecclie cōcessio nō possit habere effectū. ut in. c.
consultationibus. j. de dona. et quod le. et nō. in. d. de
tute censum per rectorem ecclie donatarie p. soluen
dum. qd ē valde notādū. Sed p. tra. h. et cōtra t. x.
dī qd ep̄pis nō p. nec dī eccliam de novo p. solueb.
so. gof. itelligit qd ista p. s. o. p. archiep̄o. solueb. et
sim h. cessaret nō b. p. collectū s. host. dī p. trani qd
dī nouo fuit ip̄osit qd. dī collige ex t. x. ibi ante ep̄pi
tē. alias dixisset līra post verbū. p. fieret et inter idem

Scđis autem qd t. x. i. quod meo. qd
spoliatus. / Dī vidi in simili bona glo. in. c. /

De resti.spoli.

granum solueret pensionē tē. Et dicit hosti. q̄ ex
 rōnabili et favorabili causa imposita fuit de nouo hec
 pēlo quod fieri potest scđm cum allegat eo.ti. c. sig.
 nificavit. et cū hoc dicto hosti. transiit cōiter hic doc
 h̄z ego lati' vltra alios p̄siderādo dico sic. q̄ aut e
 pilicopus p̄stituit de nouo cēsum p̄soluedū loco do
 natario. plenitudo rectore de cuius p̄inditio agit. et po
 test. nū q̄ subest cā ut subueniat necessitatib⁹ religio
 sor̄ ob quā causā facta fuit donatio. ar. op. in. c. i. de
 re. eccl. non alic. li. vi. et in. c. p̄stitut⁹. et c. cū venera
 bilis. de reli. do. nū q̄ ista p̄stitutio cēsum. est tp̄alis.
 q̄ expirat mortuo vel cedente p̄lato. cū ecclēsia post
 modū cedat i vīna loco donatarij. et sic nō p̄prie po
 tet dici ecclēsia p̄stituti cēsumalē. vt saltē ex causa legiti
 ma et favorabili. p̄ hoc qđ le. et nō. in. c. p̄terea. et c. p
 bibemus. de censi. Aut q̄s vult p̄sttimere rectore ec
 clēsie redacte. et nūc puto q̄ aut recto: multū abun
 dat. et locus cui facta et cōcessio est multū indigēs et
 p̄t ar. in. c. i. de re. eccl. nō alic. li. vi. et qđ nō. i
 p̄stitutio redi. do. et xxv. q. h̄. in. summa. vbi et bona
 g. et recto: nō sic abūdat. et eo iūnito nō poterit hec
 pensio cōstitui. ar. c. p̄fultatōibus de do. et i. d. c. i. et
 qđ ibi nō. et in. c. apostolice de do. vbi dicit q̄ etiā de
 rebus sui ep̄atus nō p̄t donare alteri ecclēsie cū gra
 ni p̄inditio sue ecclēsie. fortius cū grani p̄inditio alte
 riua ecclēsie. Et hec nō q̄: mltū lūmitat et declarant
 dicā. c. p̄fultatōibus. et scđm p̄dicta p̄t intelligi rex
 et p̄trario sensu. in. c. extirpande. in si. de p̄ben. et nota
 bene illi rex. a contrario sensu. et vide qđ ibi dixi.
 Q̄o. et vide q̄ ex quo b̄ beneficiū nō vacabat nō po
 terat alteri cōcedi. vt in. c. i. de p̄ces. p̄bē. Glo. i.
 q̄ p̄trarū. p̄cedit q̄i collatio sit certe p̄sonē q̄ de fa
 cili desiderat mortē alterius. sc̄us si sit collegio. quia
 cū nemini videas datū. cessabit votū captāde mortis
 p̄boc scđm hostien. q̄ naturale viciū. et negligi quod
 comūniter possidet. vt se nil habere qui totū nō ha
 beat arbitratur. vt dicit rex. in. l. h̄. L. q̄i et quibus
 quar. paro debe. lib. p. vel scđm do. anto. non p̄t tra
 di ille titulus q̄ respectu ab alio possidet sed p̄t tra
 di quo ad p̄prietatē. quo respectu a cōcedēte tenetur
 qui sibi p̄dicare p̄t ar. in. l. fi. L. de pac. b̄ certe
 p̄ banc solutōem nō tollitur votū captāde mortis si
 cōcessio fieret certe p̄sonē. nec obstat. l. fi. q̄ ibi con
 sentit is de eius hereditate agi' et posset ipse dispo
 nere contraria. sed hec concessio semper facta nō p̄t
 revocari maxime p̄ sacerdotem de eius morte timet
 fateor tū q̄ contraria loquitur de collatione respec
 tu tituli. sed eadem est ratio quando p̄cederetur in. p
 p̄iectate si concessio fieret tene persone. ar. in. c. h̄. de
 concess. p̄bē. ideo tene op̄. glo. Q̄o. q̄ male di
 cit rex. in. fi. q̄ ideo isti canonici vītiose non sunt pos
 sessionem ingressi. quia possidebant per illum recto
 rem ecclēsie. nam in vita sacerdotis nunquam habu

erunt possessionem. quia non acquiritur sine animo
 et corpore. vt in. ca. cum nostris. et quod ibi nota
 tur. j. de couces. p̄ben. et in. l. quē. admodū. ss. de acq
 pos. et l. licet. L. c. Glo. dicit glo. h̄. forte metu p̄trari
 q̄ recipiēdo p̄sonē auctē ep̄i. acquisuerit possesso
 nem et archieps eam amisit dat simile indonante sei
 veridēte q̄ retainēdo sibi vīfructum vī possessionē tra
 disse. L. de dona. l. quisquis. et ideo mortuo illo re
 ctore nō pdiderit possessionē b̄ ei pdidisse si eam
 neglexissent. vt in. l. si de eo. ss. de acqui. pos. 120
 glo. q̄ si p̄cedēre titulo habili ad translationē dñi sol
 uitur pensio de auctē titulū p̄cedētis vīderē translata
 possesso. et scđm h̄n. intellectū summāti et ē intellect
 us notabilis et p̄cedit q̄i alt' n̄ ē in possessione. alias
 aut p̄ solez p̄sonis ignorāte possessorē trāsferunt
 possesso. vt. l. et nō. i. l. quāuis de acqui. pos. vbi per
 bar. vīd glo. et bar. i. l. qui universas. ss. e. et p̄. b̄ sol
 uē p̄trarū qđ possit formari de. c. iter dilectos de si
 instru. vbi d̄r q̄ locatio nō p̄bat possessionem debet
 enīm itelligi q̄ n̄ p̄bat alio possidēre. Itē. n̄. p̄bat i p̄
 fidūm fr̄i ignorāti b̄ ip̄inditū solutēt et p̄stāt auctatē
 et consensum solutōni bene. p̄bat. p̄ hoc. c. cum vene
 rabilis. et reli. domi. vbi. p̄bass et possessionē si instru
 mentum nō fuisset cancellatū in loco suspecto. Et ad
 id quod dicitur. q̄ sine corpe nō acquirit possesso.
 dic q̄ hic singul̄ corpus interuenisse. q̄ ille act' cor
 poralis quo antiquis possidet possessionē acq̄suit.
 singitū p̄ solutōz p̄sonis loco illius cui nūc queri
 tur. sicut dicit bar. in actu p̄stituti. quādo sc̄z q̄s p̄st̄
 titū se possidere nomine alteri. p̄ quē actū trāsferunt
 possesso sine alio actu corporeo. vt in. l. qđ meo. ss.
 de acqui. pos. et ibi p̄ Har. Inno. fuit varius in hoc
 primo enī sentit q̄ isti canonici habuerit possessionē.
 in vita rectoris. q̄ recto: incepit possidere eom̄ noīe
 Et si dicas q̄ possesso sine corpe nō acquirit n̄det q̄
 hic fuit corpus clericū possidētis eoz noīe. dicit tamē
 q̄ ad omne dubiū tollendū debuit dēcis a se abi
 cere possessionē. que solo animo abijcitur et amittitur
 l. licet. L. de acqui. pos. et p̄stituere se possidere noīe
 canonicoz et sic omnino possiderent canonica. hec so
 lu. seu intellectus est venus. in se diuinat ad rex. q̄ hic
 non appetat istum rectorem exp̄esse voluisse posside
 re nomine canonicoz. Et ideo forte. Inno. trāsfit ad
 aliam solutionem dicens. q̄ speciale est in ecclēsia q̄
 ex quo recipit aliquid nomine possessionis possesso
 nem habet. de. consue. c. h̄. scđm cum. Adverte q̄
 aliqui vī dixi intelligunt hoc dictum Inno. q̄ speci
 ale sit in ecclēsia. vt quicquid p̄cipit insignium tradite
 possessionis. transferatur possesso. ex quo constat de
 animo volentis possessionem transserre. et ita intelli
 git do. an. Inno. de quo multum admiror cum hoc
 exp̄esse videatur contra ea que legunt̄ et notant̄
 c. h̄. d. p̄sue. nā vīgore cōscientiā introducētis actū

*De legibus possessionis et actu corporali
et alijs possessorum*

*Hoc omni possest, et per omnia
possessorum, et per omnia possessorum.*

in signum tradite possessionis trassert ibi possessio sine actu corporali. secus ergo si consuetudo non adeser quia tunc non sufficeret aliqd dare, puta suste uel terram noie possessionis, qd expesse vult ibi Iunn. et coiter doct. et expessus adhuc sentit b Iunn. in. c. i. l. s. e. ubi dicit qd bñ p introduci consuetudo. ut si aliqd def i signum qd possessionis iure pbetalis. videat translata possesso. secus si consuetudo non subest. etiam si expresso verbo dicere. do et tradit tibi possessionem iuris pbetalis. et etiam plus dicit. qd si consuetudo est p installatorem facta i certa sede. acquirat qd possesso iuris epalis seu archidiaconalis uel alterius dignitatis. si installatio sit i alia sede qd deputata est p consuetudinem. non transfert possesso. qd cu talis consuetudo sit pter ins non ob extremitatem eius. ff. de legi. qd contra. qd est bñ notandum. dico ergo qd Iunn. b itellexit qd aliqd datur noie possessionis qd tunc bñ transserit possesso. qd videat tunc velle possidente noie illius. et ex actu facto transserit tunc vera possesso ut. s. dixi. et facit. l. certe. s. i. ff. de pca. sed in quantum dicit b Iunn. qd spale est i ecclasia non procedit. qd id est i qibz punitas p roem predicta. ut non. in dicta. l. qd yni uersas. et in. l. quis. et vide qd non. Jo. an. i. addi. spe. in. t. de emp. et ven. s. sciendu. v. et non. Et qdam tractat b do. an. d. acquisitione possessionis sine vero actu corporali. qd tradidit p legitimas i. l. qd meo. et. l. si id. ff. de acqui. pos. et vide p glo. et doc. in. d. c. iij. de plic. ubi dico. Et p predicta soluit ptransit qd formari possit p. c. pastoralis. j. de priuili. ubi ecclasia cui facta est concessio alterius ecclie. non p sine spali licetia episcopi intrare possessionem. dicit enim qd b punit habuerunt possessionem ante ipsius archiepi. ut etiam non. in d. c. pastoral. Et hec so. plus placet qd so. abbatis dictis b. qd contrarium loquitur qd concessio sit p papam qd non iterum dioecano facere predictum. hoc. c. intelligit de privilegio ipsius dioecani. qd contra eum large interpretandum est. et hanc so latorem visus est sequi host. dicens alind eum qd auctoritas dioecani nunc est intermenit ut i contrario. et aliud qd a principio itemenerit ut hic. mibi placet pmissum dicitur et puto qd etiam habita concessio ab ipso ordinario. non l. ingredi possessionem sine ipsius auctoritate. et hoc dico pbari hic a contrario. i eo. qd papa dicit istos non fuisse virtuose possessionem ingressos. qd iam punit possidebant p alii. si ergo dericis non possedisse noie istorum non potuerit sine virtute ingredi possessionem sine auctoritate archiepi. ad predicta facit. l. si ex stipulacione. ff. de acqui. pos. et. l. iij. et qd ibi non. L. e. t. In autem ille cui facta est concessio i titulum. possit ingredi possessionem. et administrare. ppria auctoritate. dicit plene non. in. c. transmissam. de elec. et qd ibi coiter tenet qd sic. pulchrum est inuestigare rationem diversitatis. quia puto esse hanc. qd qd concedit ecclasia i. pprios vius videat concessa ut quedam proprietas et ea possessionis a. pprietate est separata. l. nihil coe. ff. de acqui. pos. ideo non l. etiam domino intrare

possessionem in initio possidente ut. d. l. si ex stipulacione facit. xvi. q. vi. placuit. et. l. si qd in tantaz. L. vii. vi. s. qd confert ad titulum tunc principaliter videat pcedi ptes administrandi. et sic constat illa concessio circa incorpalia et in acquisitio istoz iuriu incorpaliu sufficit patencia dñi. ff. de servi. l. fi. et. l. quoties. e. ti. et. l. i. quoad. servi. amitt. non. Iunn. in. c. bone. ij. d. postu. pta. t. c. coqueretne. de offi. ordi. quia qdem panitia et auctoritate habuit eopiso qd superior consummavit dictum de eo facta. vel sibi beneficiu cotulit ut in d. c. transmissaz et hec non. qd nemo tangit qd meninerim. Ultimo non. hanc glo. pe. i. fi. et. eam pondera qd innuit qd si hanc civile possessionem negligit naturale. pdit civile quam habebat. s. glo. non dicit infra quantum tps. qd negligere Quidam ut refert Iunn. in. c. qrela. de elec. dicit qd in fra annu pditur si verus possidor scit alii possidere de facto ar. in. l. si finita. s. non autem. ff. de d. a. infec. Elij vero dicit qd p lapsum. x. uel. xx. an. ar. insti. de via. s. s. t. sed hic Iunn. hoc ultimum reputat absurdum ut tñ tps requirat ad possessionem acquirendaz quantum ad ppriciatem prescribeta. ideo dicit hoc dñi quendam arbitrio iudicis ar. in. l. i. ff. de int. deli. t. c. de caus. de of. dele. Sed bar. in. d. l. si de co. ff. de ac qui pos. facit duo membra. qd eni hanc civile scit alii ingressum naturale. et tunc coipse pdit scit statim non vadit ad possessionez. qd videat suspicari posse repellit p hoc. l. qd meo. in. i. ff. de acqui. pos. t. l. iij. s. cum igit. ff. de vi. t. vi. ar. hoc membra intelligo ego qd in contuberniis pmoditatet. et non vadit. secus autem si non bñ comoditateno enim tenet in contuberni currere b p amicos colligere et alio necessaria pparare. et sic dum non bñ animu deserendi possessionem ea non pdit cu retineatur aio. t. p. hoc qd le. et non. in. c. olim. el. i. j. eo. et. jn. c. significasti. de homi. Et ipemet bar. in. l. iij. s. t. igit p. pal. dicit qd qd dabant sex meses. at qd secundum qualitate psonae in predictis possessionem requirit maxima apparatus. Idec tñ i. l. i. L. vii. vi. sentit de tribus dieb. L. ocludo ergo i hoc primo membro qd si scit alii possessionem naturalem ingressum debet ire quanto cius potest. qd si non facit videat facere hoc ex timore ne repellatur et sic pdit possessionem. s. infra quantum tps dicitur potuisse b erit relinquendum arbitrio iudicis qd ex varijs plecturis animum suum informabit. Et ibi membro restringo et salvo op. Iunn. in. d. c. querenda. Aut hanc civilem scit ea vacantem vel ignorat alium ingressum. et dicit bar. qd si negligit tanto tpe qd res qd perit. pdit etiam civilem. qd videat ea habere p. de relictia ar. in. d. l. si de eo. si vero non negligit tanto tpe qd res quasi pter. tunc p lapsum logi tps pdit. qd p cursum huius tps inducit oblitio ut non. in. l. si id. d. a. acqui. pos. et tps. x. anno d. longum. et ex tunc incipit quis prescribere ptra absentem. nam prius an lapsum. x. anno non curtebat prescriptio. qd possesso civilius erat

*De legibus possessionis et actu corporali
et alijs possessorum*

*An. l. i. s. t. 1. 1. L. vii. vi. sentit de tribus
dieb. L. ocludo ergo i hoc primo membro qd si scit alii
possessionem naturalem ingressum debet ire quanto
cius potest. qd si non facit videat facere hoc ex timore
ne repellatur et sic pdit possessionem. s. infra quantum
tps dicitur potuisse b erit relinquendum arbitrio iudicis
qd ex varijs plecturis animum suum informabit. Et ibi
membro restringo et salvo op. Iunn. in. d. c. querenda.
Aut hanc civilem scit ea vacantem vel ignorat alium
ingressum. et dicit bar. qd si negligit tanto tpe qd res qd
perit. pdit etiam civilem. qd videat ea habere p. de re
lictia ar. in. d. l. si de eo. si vero non negligit tanto tpe qd
res quasi pter. tunc p lapsum logi tps pdit. qd p cur
sum huius tps inducit oblitio ut non. in. l. si id. d. a. ac
qui. pos. et tps. x. anno d. longum. et ex tunc incipit quis
prescribere ptra absentem. nam prius an lapsum. x. an
no non curtebat prescriptio. qd possesso civilius erat*

De resti.spoli.

per eos ab item, ex quo ignorabat qd alios erat in gref
ias possessionem naturalem, ita nobiliter volunt glo. i.
ibidem de ser. fugi. et bar. facit de ei magnū festū ibi. et
dyn regala sine possessione, de re. iuris. li. vi. et tem
pas. et annoꝝ dicit longiꝝ ut in ti. de long. tēp. pſari
et quod ibi notatur et in li. de quibꝫ aff. de legi. et hoc
cau potest fulnari op̄ illa quam 3inno. ponit in. d.
et querendam.

x conquestione. Si altero cō
iugū mīrīmo
nū accusante aliter per at restituī ante oia
restituitur. Ego summo sic generaliter. Si actore age
re pēnitōrē rēis sup eadē reducit possētōrē pcedit
in iolo possētōrē. suspēnso pēnitōrē. Iſdrīmo ponē
appellantis querela. scđo indicū datio ibi mandat?

Nō q̄ manut⁹ dicit spoliare uxori eo ipso q̄ sine
indicio eccl⁹ a se eam remouet, idē si sponte recessit
et volunt⁹ redire nō admittit, vt nō. glo. vi. c. significat
q̄. de diuor. t in. c. intellectimus. de adul. t. c. lras. i.
eo nō. Inno. i. c. veniens. de regi. Nō q̄ minimo
num dicē accusari, si dicitur nō potuisse contrahib⁹ ob-
stante p̄sanguinitate l⁹ solūm⁹ agat ad dissoluez dic-
ti q̄ nppue dicat accusatio ex quo nō agit ad penā i-
citas. Nota tertio t tene mēti q̄ corā indice eccl⁹
fatuco p̄t penī reflo coningis, hic enim mulier prius
quam aliquid p̄ponere p̄tra m̄rimoniū. petit refloez
coram indice eccl⁹ istico, t sic causa m̄rimonialis pec-
tit ad indicem eccl⁹ istuc, nō solū cū tractat de sub-
stantia vinculi, sed etiā cū agitur possessorio, t facit
cū de ping. lepro. t. c. ex pte. t. c. ex litteris. d. spō. vi.
de qd nō. Jo. an. in addi. spe. in t̄. qui si. sicut le. sup-
verbō competit, t quod dico in . c. nō est j. de spō. et
quod nō. Jo. an. in. c. cum. c. lacit⁹ de fo. cōpe. li. vi.

Nota quarto q̄ in eadē cā pōt quis p̄pere. q̄nq̄ p̄ se. q̄nq̄ p̄. p̄curatorē. an aut̄ p̄pendo p̄ le videat re-
nocare p̄curatorē. vide bonū tex. in. c. si quē. de. p̄cur-
at. vi. Nota ar. opn. ad hoc p̄ secūde līre renocen-
tūmas. nō solū de eis debet facere mentōnē sed ecclā
de dūsula appellatōe remota posita in ipsis p̄mīs
līris. Et sic resert hosti. tenuisse magistrū sūmū ipſe ta-
mai dicit q̄ de p̄suēdīne in hoc casu nō admittitū
excep̄io. et remittit ad nō. i. t. i. c. ii. Ego puto q̄ de
qualibet notabili clausula sit fienda mentio. quando
tali est q̄ ea expressa papam reddidisset difficultiō
ad procedendū. et hinc est q̄ iura voluit. de priorib̄ lī-
teris fiendā mentionē sp̄alem in. c. ex literis j. de do-
lo et cōtu. et s. de rescip. c. in nostra et hoc relinquit
arbitrio iudicis. sicut generaliter dicimus in qualibet
surreptione. vt i. c. sup literis et qd̄ ibi no. s de rescip.

Nota singularit iuxta glo. penl. qd clausula app
latide remota nō tollit facultate appellādi ex notoriū
grammine sic nō tollit i casib^z in iure exp̄ssis. cessa
vit b̄ cū plumpatio calūniosē appellatōis i hec pōt e

īō hui⁷ casus t.c. pastoralis de appellac. sāc ad p̄dicta.
c. iter cetera. de iudi. Opp. t vide q̄ nullo iure de
bebat mulier admitti intentādo possessorū maxime
suspendēdo petitorū mariti. aut enī excipiebat d̄ sua
spoliatiōe. t duplīcī rōne nō debebat audiri. p̄io q̄
īā lis erat p̄testata sup̄ petitorio t hec exceptiō ē d̄la
toria. t sic p̄ponenda aī litis p̄test. ut in. c. iter mona
steriū de re iudi. t nō. in. c. si. s. d̄ or. cog. t tex. cū gl.
in. c. i. ij. q. iij. Scđo q̄ p̄ exceptionē nō d̄z q̄s p̄test
restōem. ut in. c. ij. s. de ordi. cogni. an? p̄trariū pro
bat hic. Aut hic mulier agebat. t sic deducebat spo
liationē p̄ modū actiōis. t sic etiā nō debebat admit
ti salte eo mō quo fuit admissa. pluribus rōnib?. p̄u
mo enī aut p̄ viā recōūctionis. t nō debebat admitti
p̄ litis cōtes. fm op̄i. quā tenui in. c. i. de mutu. peti.
Itē si debuisset admitti fm alia op̄i. que h̄z q̄ duran
te iudicio possit fieri. ut tenet ista gl. t aliqui i. d. c. i.
non debebat suspendere petitorū mariti. q̄ cā con
ventionis t recōūtentis debet simul tractari t via
sententia terminari. ut in. d. c. ij. Aut nō in viā recōū
tionis sed in viā petitionis deduxit possessorū. t etiā
non debebat suspendere s̄ debebat habere locum illa
regula. qui prior appellat prior agat. ut dicit tex. in. d
c. ij. t in. l. qui prior. ff. de iudi. Et ex predictis pater
difficultas huins. c. magis clare q̄s ponit gl. t doc. t
men hoz cōtrarioz. glo. iij. multū instat circa intelle
ctū. c. t conclusione videtur. velle q̄ ex quo lis erat cō
testata in petitorio. nō debebat mulier audiri nec ex
cipiendo. q̄ est dilato riū. nec agendo quia hec actio
habet vim dilatorie. cū suspēdat petitorū. s̄ hic fuit
audita. q̄ ante litis cōtes. t p̄. semp petiit restōem.
t cōpulsa p̄ iudicē intravit iudiciū proprietatis. t rā
dē cā nō p̄ficeret appellavit cōtra huc intellectū glo.
facit. q̄ a principio debuisset appellare. q̄n nō admitt
ebat ante litis cōtes. nā intrando iudiciū proprietatis
videū renunciasse omnib? dilatorijs. ut in. d. c. inter
monasteriū t index pcedendo ad vteriora. videū reie
cisse illam petitionē. ut in. c. ex pte de app. quinimo
exp̄iētē indices deriegauerunt hic restōem ante litis
cōtes. t nō fuit appellatū. t hoc reddit intellectū glo.
falsum nisi sustineat scđm modernos q̄n fuit p̄testa
ta q̄ cōtestando lītē nō intendebat recedere. a. dilato
rijs t iurib? sibi cōpetentibus. qđ bene nō. t allego
in simili q̄s le. t nō. in. c. ad dissolnendū. de despon.
ipu. vbi vide. Ex his enī habes modū p̄seruandi di
latorias post litis cōtes. si index instat p̄cipiēdo cōte
stationē fieri sed i cān huins. c. non pato hoc necessa
riū propter p̄ivilegiū possessorū ut statim dicā. itē
aduerte q̄ p̄ huc intellectū gl. sic instificatū. nō tollit
oia cōtraria q̄ sup̄ins formauit. magis illud q̄ nō de
bebat petitorū suspendi per dictū. c. ij. vbi p̄z q̄ etiā
ante litis contēt. intentatē possessorū a reo non p̄ s̄
suspēdit petitorū s̄. pcedēt super vtroqz. Jo. an. sup

Die Yon uns Schreibat undiz

French nouns

François

Frost pictures

Maria pfeiffer, dicitur
v. L. grf

۷۶

D'ales nombrs de clausula de foy enero
en regno, p'mo de año. X en VIII p'mo
més de d'ñs d'ñs d' god.

Veribus i gesto pectoris
agere & pulchritudinē p̄fendit
et quid tibi p̄tē

tex, primo soluit q̄ vir fuit hic p̄io cōuenit a muliere sup restōne fienda corā ordinario iō nō potuit sibi referi qđ p̄petratis an restōem, ut in. c. si. d. de ord. cogni. Et hec solutio nō ē oīo tuta, qđ intrando post modū iudicij p̄petratis t̄ nō excipiendo de pēdētia possessorij. videt renunciasse illi p̄ilegio op̄i enī ad h̄ ut impeditāt accumulatō petitorij qđ excipiat de p̄i p̄ilegio t̄ pēdētia possessorij ut nō. in. d. c. in. p. t̄ p̄. Jnn. in. c. i. de mu. peti. t̄ si non admittebat exceptio debebat appellari, alias erat sibi ip̄putandū ar. c. cū dilect⁹ de dec. t̄ in. c. ex parte. m. de app. t̄ qđ nō. gl. in de. vna de dolo t̄ cotu. nisi soluendo dicas ut. d. dixi saluādo gl. qđ hec mulier a p̄ncipio excepit t̄ tandem p̄pulsa p̄ iudices intrant iudicij p̄petratis p̄missa. p̄testatōe. qđ p̄ hoc nō intēdebat recedere a possesso- rio p̄iūs inchoato. hoc t̄ ē dīmīnare t̄ nō oīo tutuīz t̄ forte Jn. an. nō cōfusus de hoc intellectu, trālit ad alia solutionē quā ponit hic Hoff. t̄ originaliter fuit Jn. glosatoris. ij. q. ij. c. i. qđ aut̄ fit recōuictio intēten- do possessorij sup eadē re, de qua p̄ncipaliter agitur t̄ h̄z p̄iūlegrū suspensiū t̄ ita loquīs hic. secus si re cōtentio fit super diuersa re, qđ t̄c h̄z locū. c. cū dilectus. de ordi. cogni. t̄ alia cōtraria supius formata. Et hāc op̄i. seq̄ gl. in. c. si. e. ti. t̄ Uinc. Abb. t̄ Jnn. hic. t̄ iō cōfusus gl. p̄all. qđ vniuers ē cōntento petito- rio agere de spoliatione sup eadē re, qđ excipe, p̄ hac lec. optime facit. c. cū ecclēsia. de cā pos. t̄ pprie. vbi videt probari iuncta gl. l̄host. aut̄ dicit hāc lecturā n̄ ē verā. p. c. cū ecclēsia iuncta. t̄ c. cū sup de cā pos. et pprie. vbi canonici petebat electionē p̄ le factā p̄firma- ri t̄ aduersarij p̄cipi. ne ip̄os postea molestarēt. quo minus libere eligat t̄ aduersarij petierūt restitutio- nē nec p̄ h̄z t̄ fuit suspensa petitiō canonicoū. imo fuit processum tanq̄ sup mutua petitione. Ad h̄z. c. n̄d̄ dāndo allū intellectu qđ hec mulier p̄io excepit. t̄ sic repulit vñz ab agendo. t̄ postea egit. certe hec lectura dīminat. qđ nibil dicit in tex. de except. Et t̄m̄ de peti- tō. Sedo n̄d̄et qđ spoliatio hic erat notoria. nā primo spoliauerat mulierē. t̄ postea accusabat mīmonium de cōsanguinitate. iō an oīa erat fienda restō. nec hic dicit spoliedi petitorij sed possessorij notoriū p̄iūs terminari propter pīculū animaz. ne ex dilatatione da rē materia adulterandi. t̄ hec dicta l̄hosti. nō placet Jn. an. primo p̄ istū tex. qui mandat inquiri. si ita est t̄ sic nō erat spoliatio notoria. Itē nō obstat. c. cū ecclēsia. qđ ibi solū implorabat officiū iudicis. ut cōsta- maret electionē. nō enī intētabas actio ibi p̄tra certaz p̄sonā. t̄ inquāt petebat inhiberi aduersarijs ne mo- lestant. nō intētabas petitorij s̄ possessorij retine- de. t̄ ob hoc residet Jn. an. cū p̄dicta op̄i. Jn. t̄ seq̄. t̄m̄. dīc t̄ qđ ex casu qđ p̄nūciari petiō nō tenere matri moniū carnale vñ spūale. Istud raro vñ nūq̄ veniet i practica qđ ageat petitorio recōuentat possessorio rect

pande sup eadē re^m, monet ut arbitror qz cōut^r petitorio p̄supponis possidere, nō qz pōt petē restōam cōs
dē rei quā possidet, cū cī pōt dici qz qn̄s int̄ habes
z dic^r Jo. an. qz hosti, fācē in su.c tenuit hāc lec, cōm
dices posse dici qz possessoriū lēdo loco, p̄positū exq
versat circa cādē rē, p̄indicet petitorio remittens. j.c.
litteras, post p̄m, z vide p̄ hoc i spe de pe. t po, post
p̄m. v. si vero, z hec lec, cōiter teneat p̄ doc, modernos
Sed ego p̄ dianori intellectu, c. t materie qro de m̄i
bus. Id rūmo qre possessoriū int̄tātā circa cādē rez
bz effectū petitorij prius int̄tātā suspensiū, t nō sic
cū v̄sāt circa dīversam rē. Scō an possessoriū bēat
hūc effectū suspensiū si int̄tātā post litis cōtes. Tē
tio an lec, cōis huīus, c. possit practicari in alīs cāis
circa matrimoniu camiale vel spirituale. Circa p̄m^r
dicit hic do. car, qz disponēs potuit moueri ad banc
dīversitatē inducēdā, qz qn̄ possessoriū deducēt circa
idē, magis odioſa ē violentia. Itē ut possessoriū sit
aliqui^r effect^r, nā si admittērē cōcūltus petitorij, pe
titoriū traheret ad se possessoriū, s. t. i. c. cum dilect^r
z sic cēt cū p̄uo effectu, aut cū nullō, dīc tñ qz sine iste
sufficiāt, siue nō, stādū ē huic littere, qz sufficit ita sci
ptū ec. vi. q. iij. scriptū. Certe p̄ima sua rō pōt calū
niari, qz minus d̄z ec odioſa violentia, cū p̄ponit ar
ca eandē rē, qz circa dīversam, qz p̄mo cāu exq spolia
tor nūc qn̄qz cōuenias int̄tentat petitoriū, patet qz ali
quo insto colore spolianit. Si nō sic p̄sumit qn violentia
fuit cōmilla circa aliā rē licet enī nō liceat dño p̄pā
auctoritate rē suā ab alio detentā occupare, ut. l. l. qz
int̄tantā. L. vnde vi. t de p̄ben, enī qui. l. vi. t min^r
odiosus ec d̄z t minus peccaret si ipē inuidit, qz si fa
ceret tertius qui nullū ins p̄tendit, ar. in. l. bona fides
ff. de peti. Itē scōa rō sua nō ē sufficiēs, satis enī ē qz
pōt aliquid opari, ar. in. de. i. de suppēl, neg. p̄la, nec
ppter modicarātē defectus, debem^r violare regulas
iuris, de quibus, s. dixi. tō reddo aliā rōem qz iō su
spendit petitoriū p̄u inchoāt, qz nō d̄z quis aff re
stitutionē litigare de, p̄prietate rei violenter subtracte
tñ qz res ē mali exqpli cū quilibet spoliaret z inconti
nenti inchoaret petitoriū, z sic sup̄lataret violentem
petere refōem, nū qz nō d̄z spoliat^r litigare de pro
prietate rei spoliare, nō enī d̄z cōtendere nudus z in
emis, e. t. i. c. frequēs, l. vi. t si diceres, ipē pōt exq
pere de sua spoliatiōe z sic illū repellere a petitōe sua
dico qz p̄ hoc nō cēt sufficienter, p̄uisum, qz fuiis exq
ptionis nō ē cōsequi s. tñ repellere, z sic remant res
penes spoliatorē ut l. d. c. iij. de ordī. cognī. he rōes
cessant qn cōnētio fit sup alia re, ut p̄ te videre potes
Quo ad scōm dubiū an possessoriū bēat hūc effectū
suspensiū si int̄tātā p̄ litis p̄t. do. an. obscurare loquī
trāscendo n̄ attingēdo ita specificē hūc passiū ego di
co qz sic v̄sqz ad p̄clusionē i cā nō i vi recōnētōis qz il
la nō p̄ fieri p̄ lit. p̄t, ut dixi l. d. c. i. d. mu. peti. s. p̄

De'resti.spolí.

nā cōūtōis que ppter rōnes pdictas t in odiū vio-
len facit silete petitorū prius inchoatū etiā ab ad-
versario sūg eadē re ut pbat in cl. d̄ c̄ pos. t pprie-
tibl gl. t pau. de liaz. t Jo. de lig. t Jnn. hic t in. c̄
q̄. d̄ c̄ pos. t pprie. Nō obstat si dicat q̄ c̄ hec
petitio habeat effectū dilatorii seu interclusam excep-
tionē dilatorii: debet, pp̄ vi ante li. p̄t̄, sic dicā-
mos de līpis dilatorijs, ut sentit hic gl. q̄ dico q̄ lī
op̄s p̄m̄ilegiū possessorij inductū in odiū violenti:
ut inuit tex. i. d. cl. vna. Itē quia iste p̄ncipaliter agit
t actio p̄t̄, accumulari q̄ncoiq̄, sed ut quādā p̄sequē-
tiā op̄s natūrā exceptōis dilatorie rōnib̄ p̄dictis.
q̄ ergo attēndi potius c̄ naturalis q̄s accidentalis.
ut. l. qui habebat, ff. de tute, t id q̄d p̄ncipaliter agit
t nō p̄ quādā p̄sequētiā, ut. l. i. ff. aucto. tuto, t circa i
telleciū istis de, vide q̄d plene scripsi in. d. c. pasto-
ralis. Ad vltimū an hoc. c. posuit practicari i alijs
casibus c̄tra matrimonii carnale vel spūale: vidistis
q̄. quid dicat Jo. an. Ego dico q̄ vbi nulla resultat
cōtrarietas, tēmp̄ potent practicari dispō huīus. c.
Et pono duo exēpla. Primo in iimb̄ ic̄ corporalib̄
in quibus cū possessori dat actio. l. si forte, ff. si ser-
vē, t nō. in. d. c. exāata, d̄ e iudi. t. c. cū ecclia. de c̄
pos. t proprie, pone enī q̄ agis negatoria cōtra me:
dicendo mībi seruitutē p̄ fundū tuū transeundo non
cōpetere, certe potero infēcare vtile interdictū vñ v̄.
t petere me restitui ad quasi possessionē illius seruitu-
tis si, ppria autē me spoliasti. t sic suspēdā actionem
mā anterēdēn. p̄ hoc. c. t rōnes sup̄is factas, nul-
la enī cōtrarietas hic resultat vel absurditas. Et cōm-
p̄pli pone spoliasti mere corporalit̄, t postmodum
int̄as cōtra me cōditionē. l. diffamari. L. de inge, t
ma. t. c. coquente. s̄. de offi. ordi. certe potero pete-
re refēden illius rā. si p̄io me spoliasti. t an̄ oia d̄z fi-
en̄ restitutio ut hic, t p̄ rōnes. s̄. inductas, t idē dico
in cōsimilib̄ vbi nulla absurditas vel cōtrarietas ori-
tur t p̄ hoc summaui hoc. c. generaliter nō restrin-
go me ad cām matrimoniale. sicut fecerūt doc. t hec
nō. q̄ babes clare spectantia ad intellectū huīus. c.
t alie glo. sunt faciles. Hūc venio ad aliq̄ hic tac-
ta p̄ Jnn. t l̄host. satis vtilia t quotidiana: t transi-
bo breuiter t cōclusio. Et p̄io oppo. p̄tra text. aliter
videtur enī q̄ hec mulier nō erat audienda corā istis
delegatis, per viam recōventionis, q̄ illa d̄ fieri an̄
iūs cōtes. ut dīp̄ in. c. i. de mu. peti. t q̄ non p̄t̄ dic̄
recōventionis si petitio actoris repellitur cū debet simul
tractari t via sua terminari, iuxta ea que habentur i
o. c. i. t p̄ Bar. in auct. t cōsequēter. L. de sen. t inter
o. om. iudi. t nō p̄ vñ cōventionis, q̄ hec c̄ posses-
sorij nō erat in litteris exp̄ssa ergo t̄c. vt in. c. p. t. g.
de offi. dele. Soluit Jnn. t Jo. an. p̄ eū q̄ lī hec
nō ēt in litteris exp̄ssa t̄ venit rōne p̄metitai. q̄n̄
ni cōmittitur aliq̄ petitorū idē iudec h̄z p̄gnoscē

de possessorio eiusdem rei. s. t. i. c. h. et de sequens. pos. c.
i. et pro hoc dicto facit quod non est plenum iudicium papae voluntatis
et tollere defensiones copartites adversario ar. i. c. ex
pte de offi. dele. et maxime ibi causa ubi petitio huius iudicis
effectum dilatorie. Secundum solvit quod generale est etiam ut ille
potest quod est sententia sua sententia possit petere ut per illas litteras
procedat super sententias. tacite vel expressis. quod ille index re-
cipit iurisdictionem partes et in dictum dicitur esse coeptum et redditur
in iunctu. ut. l. inter stipulantem. s. i. ff. de. v. ob. Id haec
ratio mibi plus placet quo ad hoc. c. sed alia ratio procedit
generaliter vigore triplex reconciliationis. ut in. d. c. i. d. mu-
peti. sed hic non est vera reconciliation. ut. s. dixi. id oportet
dicere quod principaliter quod possessoria ratione concordatus
includebat. Et hinc sumpta occasione Iustinianus et Hostius
ponunt hic longa gl. quia ego dimido in tres rationes. et
prima sit an rei potest quod littere sunt ipetratae possit
illis uti et agere potest actorum eo iunctu et nolente agere.
Et in hoc ponit Iustinianus duas opes. Quidam enim dicunt quod
sic post petitionem litterarum. quod tunc index huius iurisdictionis
non debet appellari. super eodem. Alij dicunt hoc etiam posse esse an pre-
sentationem et quod ipetratas possit compelli ad exhibendum
cum sint coeptus et utriusque partis interfit ut. l. iij. ff. ad ex-
hibendum. Hostius. multum instat et tandem residet in hoc quod aut
littere emanarunt ad instantiam alicuius per primatum uti
litate et potest impetrans eis non uti usque ad actum citationis.
nec valeret reus eo iunctu illis uti. quia aduersarij
usque ad actum citationis non interest. l. de etate. s. i.
ff. de interro. act. facit de appellacione. c. cui cessante. et nemo
iunctus agere compellitur. L. ut nemo iunctus. quod totum
et si posset oblatio libello ait questione desistere satisfactio
cideo adversario de expensis et interesse. ut in anno. quod se
med. L. quod et quod index formatur. an citationem. cui nec
litteris suis laboribus et expensis impetratis. dicit cogi fa-
cere beneficium. x. q. h. precaste. Nec ob. si dicas index
recepisse iurisdictionem ex quo recipit litteras. quod illas
non exercet ante citationem que est fundamentum et pri-
cipium exercitii. de offi. delega. c. gratum. ad quam procedere
non potest ad instantiam rei iunctu actorum cuius fa-
uore littere fuerunt concessae. ar. l. quod favore. ff. de le-
gi. et regula quod ob gratiam. de reg. iuris. li. vi. Aut littere
emanarunt per bono publico licet aliquo instantie
et principaliter ipetrante ut si mandaret fieri inquisitio
ecclesijs vel personis. j. de accu. qualiter. l. t. h. et tunc
potest index procedere. ex quo litteras receperit non solus
impetrante desistente prosequi negotium sed ipso etiam
iunctu et renunciante et quantitateque contradicente
ar. de offi. dele. c. quoniam. s. is aut de collu. detegenda.
c. l. t. h. per totum. hec dicitur Hostius. coiter tenet et fa-
tis mibi placet. Et prout primu[m] membru[m] procedere etiam
si papa motu proprio causam promisit dicit intelligi si actor
vult agere cui nemo debeat compelli ad agendum ut sicut dicitur
et videlicet emanare in favore actoris qui semper tenuit ad
cosequendum non aut in favore rei alicuius propriu[m] est su-

Quod nō potest esse nisi sit probatum
et probatum sit etiam ab imperio
et ab ipsius rei sententiā.

rente re suā cēita oris et sic p eo sententiē re suā cēsi h
pbauit lī si nō pbauit de iure suo nibil sibi adjudicab
it lī tñm absoluēt ab iperitiōe aduersarij cū ipse nibil
de iure suo pbauent. Adiūcūt ad pedita. cū pīgat
de offi. de cle. t in hī Jnn. legē opī. Jia. bal. t quo rūdā
dñoz legū notatā i. d. l. certa. hī oīt. multū pīxū istat
pītra bī dicūt dīces se nō possiblī simili pīprobare t q
ipē Jnn. vī velle contrariū in. c. līct. j. de pba. t p co
traria opī. adducit plura pīmo q̄ līnia ē danda lōm
formā libelli. nec aliter potest līnia cīa in fānōe agens
de accu. qualit. hī libellus pīducit ē tñm sup domi
nio actoris et super eo lis pītestat nō aut sup dñio rei
q̄ nō pot p eo q̄stūcūq̄ pbauent dī iure suo pīnūciare
q̄ līnia cīt sine libello t sine lītis pīcl. t sic nō valit
vidēt enī q̄ līnia nō pot fān sup nō petito cīa līl
līud sit valde cōmūctū t pīnūquā rei pītēt. ut. l. cī q
dā. L. de fideicō. lī. ybi si peto re t līnia līfīt sup q̄
mātēt nō valit forti nō dī valcre līnia si ferat sup re
oīo remota a pītēt. ut sup dñio rei. t in hoc mūlūz
instat. lī de pīmīslīs fāc fundamētū nec ob. si reis i
modū exceptionis dñiū ad se pītēt. pbauent et hī
enī nō pot res sibi adjudicari. q̄uis retentōis pīmo
dū pīsequas ut pīz i eo q̄ le. t nō. i. c. cū dīlect. dī or.
cogni. t admirat hī osti. qualit Jia. bal. potuit pītra bī
scribere. t qualit potuit Jnn. hāc suā opī. sc̄qui dīat
tñ q̄ dictum exaudiri t lāvāri pot. q̄n agit zīllōia
vel negatoria. q̄r tūc vides libellus oblat t līs cōtēt.
sup iure vītūcūq̄ pītis t vītūcūq̄ iūs i indicū vī dedu
cīu fūsse. de quo remittit ad nō. i. c. exāata. de iudi.
Idē in cōibū sīndicīs in quibz vītūcūz ē actor t līns
de q̄ dīcēdū ut nō. in. c. cīt. lī. j. de proba. Item i cī
appellatiōis in qua si petat pīlūmā tñ vīlīmā
līnia p̄ cōseqūēt in primo cāu vides pītēt līmātū
in scōdō cōfirmatio. t in vītūcū casu līdex pot dīcēt
cōfirmo vīlīmā. t hoc sufficit. L. de app. l. cos qui
i. mīso. ad. fi. t. v. q. vī. ad. fi. t. nō. in. c. raynūt. lī. tī
ctus vīto. t. lī. cū aut. t. c. raynaldus de testa. idē dīcēt
eadē rōne t forma q̄n pītēt electio cōfirmari vīlīmā
manī t hoc pīpter pīculū anime. s. co. ti. c. cū sup. itē
q̄n petitur beneficū ab alio t ipē actor nibil pībat et
re pībat sibi debitū vīlīmā habere titulū. Jn b enī ca
su adjudicabīt beneficū ipi actori t adjudicabīt ipī
reco. pībate ut dīcē patere ex eo q̄ le. t nō. s. dī relīcip.
c. hī. t. c. inter ceteras. Et ērō scōdō com. quia ex quo
constat iūdīcī. q̄ actor nō hī iūs in beneficio t līcē
iūs index debet ex officio pīpter periculum animarū
potissime illū. qui iūs non habet remouere. t alī in
stituere. ut dīcēt ex eo patere q̄ le. t nō. i. c. fi. dī cle
pus. t de pac. c. cū clerici. t. c. accep. imo. t. c. iū. j. dī
insti. Et hūc casū nō singulū lī nō pītō pīcēd lī. dī
restrīngi ut sentit pīpo. t Jn. an. p̄ cū in. c. mādatū s
de rescrip. ybi etiā allegat dictum spe. q̄ super eadem

gēre. iij. q. iij. c. i. Ideo nō debet redūdere i dispen
diū ipīus actoris. facit q̄d dīxi in. c. audita. s. co. itē
scēm mēbrū līostī. pītēt pīcedere etiā ante pītātōm
litteraz ut sic possit cogi qui impetravit in fānōe pu
blicū ad exhibendū cū amplius illi fānōe renūciare
nō possit ar. i. c. si diligētē de fo. cōpe. t. l. līcut. L. d
ac. t obli. t hī cāu pōt. pīcedē opī. q̄. s. retuli p̄ Jnn.
t hoc quo ad primā. q. Ecōda q̄d ēsumilis hūc an
impetrās pīmīlegū in quo cōtīnēt etiā fānōe tertī.
possit illi mīnō tertīo renūciare. Exemplū ecclie me
tropolitane datū fūt pīmīlegū ad ipīus solīs instā
tiā q̄d capitulū vīna cū suffragancis metropolitanus
elīgat dīcēt Jnn. q̄d capitulū pōt renūciare pīmīle
gio ante q̄d eo vīta. L. de pac. l. si quis i cōscribendo
led ex quo vīsus ē pīmīlegio vel illud. etiā suffragancis
pītātē vīterius cī rei renūciare nō pot sine suffraga
neoz cōsenſu. ar. ff. de acq̄ui. pos. l. qui absētē quod
nō. t de materia vide q̄d le. t nō. in. c. i. de cōcēt. pre
ben. li. vi. ybi etiā vide p̄ Jnn. t cōclude q̄ aut pīmīle
gū emānātē motu. p̄pīo ybi cōtīnēt fānōe duorū
vel plurimū. t quilibet pōt renūciare quaten? tāgat
fānōe suū t non quatenus tangit alī ar. in. c. i. di
ligētē. s. de fo. cōpe. t. l. id q̄d nosītū. ff. dī re. iū. fāc
c. ad apostolīcā. de regū. aut ad instātā t tūc aut
vult renūciare ille qui nō impetravit. t pōt in suī pī
fūdūcīm. nō aut in pīdūcīm impetrantis. q̄r nō pot
illū frūstrare sua sollicitudīne. aut vult renūciare ille
qui impetravit. t tūc in pīdūcīm suī pōt. ar. i. c. ad
apostolīcā in pīdūcīm tertī nō pōt si apparet cōcēden
tē volūtē illi iūs acq̄ui a tempore date ar. i. l. id q̄
nosītū. t q̄d nō. i. q. v. quanto. aut a tē pīsentātō
nīs acq̄ui iūs vel sumīs indubio. t tūc expītē vīsus
vel pīsentātō ut dīxit. Jnn. hic. quia cum adhuc non
sit illi tertīo iūs quētū satis pōt impetrās līris suis
laboribus t expēnsis acq̄uisitīs renūciare. ar. in. l.
absētē. t q̄d ibi nō. bar. ff. de dona. ybi dīcēt q̄d el
gentes aliquēt pītēt nō ex debito offīcī sed iure p
pīo. possunt ante pīsentātō electionis ab ea rece
dere. t vide ibi plēne p̄ cum. Et q̄d regulariter ex pī
mīlegio nō acq̄uirat iūs absētē ante pītētē factā
sibi. vide tex. cū ibi nō. in. pīll. c. i. de cōcēt. preben. t
in. l. absētē. t in. l. qui absētē. pīll. t per glo. i. q. v.

Tertia q̄d habet etiā aliquātētē tamē multā
cōfōrmitātē cū pīdictis. Quidā dīdit libellū i quo
petitē re aliquātētē vīra aliquātētē vīlīmā iūs
obligatū sed nō probavit. t sup eodē libellō reis p
bauit de iure suo. nūnq̄d sentētia sit ferenda. p̄ reo. ut
sic non solū absoluēt ab instantia actoris sed pīnūci
tur pīo eo ac si egisset puta vīdarando cū cē dīm il
li. rei pītēt. Jnn. tī q̄d sic t q̄d possit reis pībare dī
re suo iūdīcī. l. certa. ff. de pība. q̄d autē līnia. p̄ eo sit fe
rēda iūdīcī. l. lī. t si possētōri. ff. de iūrētō. sicut enī
ibi oris actio reo ex iūrētō. q̄d sic iūrēt actore defē

Principia sunt secundum de Arribalzaga et
quod per se sunt primi +
Quod per se sunt secundi +
secundum quae sunt secundum +
secundum quae sunt secundum +

De resti.spoli

instantia alio in dico circa papam non potest punitiare vel
i libello presentia, etiam in causa bishociale. vii dicitur quod si con-
stat reus ex propria professione uel ex probatoibus admissis
nullum in hoc in bishociale et actor nihil probavit, non potest
index super eadem instantia punitiari contra reum. sed de eius
absoluere ab instantia actoris et postmodum noua instan-
tia inchoata poterit procedere ex officio contra eum. sed pa-
pae poterit etiam in eadem instantia, quod ipse non subiicitur
hunc solenitatis iuris, de cœcis, pueris, et propositis, et
de decimis, et innocentibus, ad idem facit quod non. In iure, in causa, qua
littera, et papa habet etiam de accusacione, et quod, s. dixit hostis, i causa ma-
trinorum iuribus, quoniam aliquis uel aliquis in vice uel vice patre
naturae ad indicium provocatur, nam quicquid fuerit petitum
ex quo tamen de veritate colliterit secundum ipsum suum, per matrem
monio summe contra sua ferri debet, etiam non obstante sua
in contraria lata quod hoc calum non translat in re iudicata, all.
non in calator, et cetero, et cetero, et consanguinei, sed re iudicata, et
propter spousum, et fratrem, et de cœcis, spes, et simili. Ego distinguere
hunc calum sicut precedentem, ut in eadem instantia inferior a
papa induceret secundum vires libelli, sed postmodum procedat
ex officio. Idem quod, s. dixit hostis, est generaliter in aliis in
quibus rem piculium ait, et quod eiusdem nature sunt, et maxime
me quod agitur inter simplices et religiosas personas, ut di-
catur patere ex eo quod licet, et non in causa dilecti, de iudicio. Ego
distingue et restringere ut, s. ut primo, punitiet iuxta
vices libelli, non publice utilitatis est ut criminis non re-
mancat impunita in causa, ut fame, de senectute, et maxime
ut puniantur crimina clericorum ne trahantur ab aliis in ex-
emplis, de voto, et imagine, et tamen videtur quod etiam super illis
non deinde puniatur, nisi ut patitur perduatio peccatoris per i-
udicium qualiter, et ad finem, et ceterum, huius, de summo, optime et
singulariter facit, et super his, de accusacione, et finib. punitiet iuxta
tempore, et collateralem clericorum criminis spectat tali pacto habitu cū
actore quod si huius probanter res perita sibi adiudicetur, et sic
loqui videatur et intelligi potest, quod se induxit. In iure, s. de pba.
l. certa, s. cetero, et cetero, uel secundum eum illa lex est spalis in
ca ingenuitatis ut quidam dicitur, sed predictus intellectus
magis placet hosti. Idem quoniam actor defert iuramentum
reco, quod inter rem sua esse, non et hoc loqui videtur utramque per
sentire quod si in hoc iuraverit standum sit iuramento, et sic
secundum eum loquitur alia, l. inducta per Innot. s. de iure, l.
Et si possessor. Et dicit regulariter esse tenendum quod ex
quo presens sentitur et punitur in punitiōne, inde hunc
approbare de non nihil enim potest agere de non nisi ut lis finiat
s. de iure, op. nun. l. i. s. post op. s. t. s. se. et in anc. ut
discit. iudic. s. si vero contigerit colla. ix. de testi, punitata
decet, et inter R. et secundum hoc etiam saluari potest op. Inno-
bal. circa istam materiam notata in dicta, l. certa, puta tamen

host. qd ipse Ia. huit alii iteclctu. sit autem caus' re' ut
recoueniat actorē si vult rē sibi adiudicari scđm cū. qd
etia dicit qd ultra exempla spālia ē posita alia poterit
cūsde nature inquirere studiosus Jo. de lig. dic opī.
Iann. ec equā et qd host. facit hic ptra more suū. qd cō
fuerit reprobare opī. rigorosas Iann. t nūc reprobat
opī. equā qd de rigore defendi p. nā excipiēt admittit
tur etiā si nihil coindat. qd sufficit dicere nego nar-
rata. put narrant. nō sic ages qd b̄z cōcludere. Itē in
dicū ē cōe. ergo si reis petit aliqd tacite vel exp̄sse.
indicas p eo ergo exapit dōmio tacite. petit se dñm
declarari. alias nō assumeret on p̄bādi. qd ad exclu-
sionē actoris nō erat necesse. pbare se dñm. qd ipo nō
pbate reis absoluīt. ex quo qd tacite petit dō. p eo. p
nūtiani Et p hoc videt̄ risum ad allegati p Iann. qd
b̄ ē taota penitio. nt. s. dicū ē. Itēz qd in casibus qd
ponit. nō p̄t apparere i omnib' rō spālitatis. qd idē di-
cendū i omnibus. Itē etiā sup dñm rei videt̄ facta li-
tis contes. cū qm̄ duo nō p̄nt ē dñm insolidum. ut. l. si
ut certo. s. si duobus vēhiculū. ss. cōmo. l. iij. s. ex cō
trario. ss. de acqui. possel. actor dicēdo sese dñm. ne-
gat rei esse dñm. l. i. er me t te. ss. de excep. rei iudi-
duo ergo dicāt actor. sc̄z se dñm t rei nō dñm. dedu-
cit ergo negative dñm rei t sup b̄ p̄t re' se defende-
re dicendo se dñm exq negat. ex assertōe ergo actoris
p̄ quā negat rei ē dñm. t respoſione ipsi' rei qd imo
ē dñs. indicas litis p̄t. sup dñm rei nihil ergo repu-
gnat quin sup dñm ipsius possit. p̄nūciare. tñ do. an.
p̄ cōcordia dicit cōſiderādū quō reis respōdeat ad li-
bellū. aut enī actore dicēte se dñm reis r̄ideat sum-
pliater negādo illū ē dñm. t hoc cū fateſ qd licet re-
us. p̄bet se dominū nō eſt. p eo declaratoria promul-
gāda sūia. qd sup ipsius dñm nō ē lis cōtestata. nō ex-
defectu petitōis actoris. qd ille bñ neganit rei domi-
nū. b̄ ex defectu respōsonis rei. Aut reis respondit
negādo dñm actoris. t asserēdo se dñm. t pcedit opī.
Ianno. qd b̄ cū scđm cū negari nō p̄t līte esse p̄testa-
tā sup dominio rei. t p b̄ dicit tolli fundamētū hosti.
fateſ tñ qd dicū hosti. bñ. pcedit i actionibus psona-
libus. qd si actore petere. t reis. pbat sibi deberi. x.
ex alia cā. nō p b̄ sequit̄ p̄dēnatio in fato rei. exq n̄
petit̄ qd cū debita trabat origine a dīnera et cā vni-
us debiti positōe aliud nō includeſ. nec vni' negatōe
aliud ponit. Itē i debitis actor agit p̄sequi nō tñ re-
pellere b̄ dominū tuū excludit dominū meū sup ead.
re. ideo aliud i istis realib'. Licet iste rōes Jo. d lig.
t do. an. vident̄ subtiles. tñ iudicio meo nō p̄tinent i
se veritatē. t multū impropriātūma d̄ hac materia lo-
quētia. vñ sequor opī. host. moueor qd litis p̄t. inda-
cis p̄ petitōem i iudicio. p̄posita t respōsonē fecitam
aio līte p̄testādi ut inx ea qd legunt̄ t nō. in. c. vno. de
litis p̄test. t p̄ bar. in. l. vna. L. c. tñ. sed in casu nostro
qualiterq; responderit reis nō iteruenit petitio fal-

Quos fructu nō possit
fructu nō possit
fructu nō possit
fructu nō possit

Dono fidi
male fidi iusti vultus 813
male fidi et vultus

S. reg. negat et acto dno
pannon. pma

S. acto dno plen. d. domini
S. acto dno plen. d. domini
S. acto dno plen. d. domini
S. acto dno plen. d. domini

pro r. lib. mobilibus ablatis
et r. lib. mobilibus ablatis
et r. lib. mobilibus ablatis
et r. lib. mobilibus ablatis

Ecclesie p. amozamini

tem ad huc pectandi sup dñio suo. q: ut repellere intentionem actoris respondit: nō q: vellet aliquid cōsequi. Itē negari nō potest q: respōlio nō fuit secuta ex parte aduersarij, licet indirecte a p̄cipio actor negauerit dñum rei. hoc enim nō est sufficiens. quid enim si reis p̄imo negat et postea actor dat petitōne sūa dīcēnus ne q: sine alia respōlio sit facta litis p̄test. certe non q: r̄silio nō est secuta. ideo nō v̄ negasse anio litum p̄testandi. Itē quo actor habere potuit animū litū p̄testādū sup dñio rei cū p̄ ipm reū nūbil adhuc cēt petitū. nō em̄ p̄t dīci r̄silio. vbi nō p̄cessit petitō pars ergo iudicis in actō reali tales erūt. si enī actor tantū p̄banit de dñio suo. res ē actori adiudicāda. si autē reis p̄banit et nō actor nūc si reis nūbil petijt ab soluerit ab ipetitione actoris. si autē petijt. p̄nūciable pro reo. quia declarabīs dominus. si autē nemo p̄banit de dñio absoluētur reis ab impetitione actoris. quia actore non probante. tē. de iurētā. c. i. si vero v̄raqz pars p̄banit recurrēdū est ad nō. in. c. i nostra de testi. et in. c. p̄sentia. de p̄ba. et i. c. ex litteris eo. ti.

Rauis Lassus. Violentus rē cum fru-

cib⁹ etiā qui p̄cipi potuissit restituere. dāna resarcere et de iniurijs satis facere p̄pellitur. prima p̄s decise ponit querelaz sup qua. scđa dat iudicē. ibi mandam⁹. cū quatuor mandat que p̄ se patent. Nō p̄mo q: ep̄ interdicto recipande nō solū venit restitutio rei iniuriae. etiā plenarie restitutio rez mobilium inde ablataz. resarcio dānorū plenaria. et restitutio fructū non solū p̄ceptoz s̄ etiā eoz qui ab antiquo posseſſore potuisset p̄cipi. licet ḡ p̄ rebus mobilibus ablatis nō posset agi interdicto vi. vi. s̄ interdicto vi. bo. rapl. q̄i p̄ncipalē de illis agitur. securi tū q̄i veniūt accessorie ad immobilia inasa. de quo tū dic vt le. et nō. in. l. i. s. qui aut. cū v. se. ff. de vi et vi armis. et q: fructū veniūt ex officio iudicis in hoc interdicto. vide etiā in. l. videam⁹. ff. d. v̄sūr et licet omnia p̄dicta veniūt in hoc interdicto etiam si non petans vt in locis p̄al. t. p. hoc. c. querelā. de electu p̄dictio cū sine quod ibi nō. Inno. in fine. satisfactio tū iniuriātū non venit scđm. Inno. et bene optet ergo q: sp̄aliter de ea agas. et sic intellige istum tex. quod etiā sentit glo. ii. Et quo nō. etiā clericū cum nomine ecclesie posse agere actōe iniuriātū. et p̄tere satisfactionē in iniuriā. cōcordat. c. olim. f. de iniurijs sed hosti. dicit q: licet hic et in. d. c. oli admittatur petitio et fiat condēnatio iniuriātū. hodie tū vix potest sup actione iniuriātū litera in curia optineā. vidē nō. in. d. c. olim si stilus curie hoc habet seruandus est ibi. sed non video rationem contradicendi et de negandi. si laicā possunt agere fontis clericū cum in ipsorum personis ledāt r̄ps enī legatōe fungūl. q. v̄. accusatio i. fine. Nūc venio ad glo. iii. omissis alijs duab⁹. Et hec glo. iii. p̄ncipaliter facit duos

P̄imo q̄nī quid venit appellatōe fructū. et n̄dēt vt p̄t in ea. Scđo distinguunt iter fructū naturales et i. dustriales. et inter posseſſoriē beneficē. et maleficē. et violentū. Quero ergo exp̄ediō hanc scđo partē quos fructus tenetur cū ipa re v̄ sine restituere posse ſſor. qui p̄uincit iniuste posſidere. Hec gl. facit tria mēbra dicens. q̄dā p̄dam ē posſeſſor. boneſide. quidam malefide. nō tū violentis. qdā malefide et violent. et dicunt in ea. Hoc. nostri antiqui miltū lētē trāſuerūt sup hac materia. Ho. anto. posuit multa que tamen extraxit a bar. in. l. ex dīverso. ff. de rei. v̄. vbi plene tenigit hanc materiā. et in. l. b. et li. s. scire. ff. de peti. heredi. et p̄ Ly. et alios in. l. certū. L. de rei v̄. attingendo cōclusione q̄ magis faciunt ad materiā. P̄mō quero quōdplex sit fructus. Ho. coiter hic et p̄ glo. in dicta. l. ex dīverso. dīc q̄ duplex. quidā est naturalis. qdā industrialis s̄ dic clariss et latiss post bar. in. d. l. ex dīverso. q̄ fructū alij sunt civiles vt pensiones domoz et nauū et dīcīs civiles. q̄ nō p̄cipialiter p̄ueniūt ex re s̄ ex p̄uisione hōis p̄cipiantur p̄p̄rem. vt. l. si nūis. ff. de rei v̄. t. l. domū. L. e. ti. Et istoz civiliū quidā sūt honeste p̄cepti. quidā in honestū. vt. l. ancillaz. ff. de peti. here. Alij naturales. et istoz naturaliū quidā vocant industrias. q̄ in eis plurimiū versat hominū industria. vt segetes et similia alij stant in suo noīe. et sp̄aliter appellat naturales. q̄ in eis nulla vel modica versat hominū industria. vt poma et similia. et de istis fructibus. q̄ p̄p̄rie dicantur naturales et qui i. d. u. r. a. s. nō p̄t dari certa regula. s̄ coiter dīc i. d. l. certū. t. l. ex dīverso. q̄ hoc relinquit arbitrio iudicis. qui habet considerare v̄trū in eis versat plus hominū industria. q̄ nā si ei i illis magis v̄sat industria appellabit industrialis si magis nā appellabūt nāles. ar. i. l. q̄rit. ff. dīsta. ho. t. ii q. iij hermosofrida et poterit et exseq̄uitib⁹ informare motū animi sui etiā indicare ex idētitate rōis. ar. i. l. non p̄nt. ff. de legi. Dubitas cū de oliva seu oleo. Itē de lana seu lacte. Bar. dicit de oliva seu oleo esse ex pressum. in. l. si eius. ff. de rei v̄. vbi tex. innuit v̄niūt et oleum esse fructus industriales. de lana et lacte et gl. nō. insti. de re. dīv. s. si quis a nō dño. sup verbo cu. rā. q̄ etiā sunt fructus industriales. q̄ i illis versatur miltū industria et cura et sequit bar. in. d. l. et dīverso. Ex p̄dictis ḡ poterit index informare motū ani sui qd̄ cōfendū de alijs. Ibis p̄missis queritur scđo q̄s fructus facit suos posſeſſor et quos tenetur restituere. Ho. scierdū est. q̄ posſeſſorum quidam sūt bonifidei a semper quidam malefidei semper quidam bōefidei p̄ncipio sed ex post facto malefidei quidā econtra. Itē sciendū q̄ quidam possident cū timo putatino qdā sine titulo. Itē quidā cū violētia qdā sine violētia et d̄ his oib⁹ ē vidēd posſeſſor boneſide

Quos fructu fūt. s̄ dīcīs fructus. L. t. 163

semper sine titulo facit fructus industriaes suos et naturales in quantum eos consumbit. Et naturales non plausim posse non facit suos. ut l. fructus. ff. de vfluris. vult gl. bice in d.l. ex diverso. et in d. s. si qd a non domino. no. Inno. in. c. in literis. o. eo. si vero habuit titulum. tunc facit omnes suos etiam naturales. et ita dicit intelligi. l. bonifacit. ff. de acqui. re. do. et hoc placuit oldra. Ja. de arc. et bar. et coiter sequuntur hodie moderni. acce glo. et antiquo. eos coiter dixerunt quod naturales nunquam possessor faciebat suos. et ad. l. bonifacii. conabantur respondeere. non bene. quod intelligitur industrialibus. quod non credit. cu illa litera dicat quod non solum facit suos quod sua diligentia et cura percepit et etiam omnes. Et ideo lumina habet glo. et alias palle. secundum predictam distinctionem. d. accellionibus vero civilibus. dic communem bar. in d.l. ex diverso. r. l. si urbana. ff. de codi. inde quod si possessor bonifacii eos percepit ex sui diligentia. quod ipse locavit. et tunc facit eos suos. et solenes ei liberabitur ut probatur in. l. si urbana. palle. et quod non. Inno. i. c. i. lit. o. s. eo. ubi plus voluit quod hoc casu solenes etiam malefici possessor liberaret. ex quo sibi tenet bar. rone contractus. ut d. l. si urbana. et quod ibi non. Ipse tunc malefici possessor non facit fructus suos tunc. Aut bonifacii possessor non percepit illos fructus sua diligentia. ut quod alter locaverat. et tunc bar. in. d. l. si urbana dicit quod aut solenes habuit legitimam cum solvendi et credendi illi. reputata quod erat confirmatus a superiori. Et confirmatione non tenet aliquo respectum et tunc solenes liberalis alias servas facit quod non. Inno. in. c. nihil. de elec. Et expesse non tigunt. non quid possessor faciat eos suos. et forte dicendum quod sic ex quo erat bonifacii possessor. Et imputandum est solvendi. scilicet quod non habuit legitimam causam credendi.

Sed ante*q̄* veniamus ad alia mēbra quero circa
ibid. vidimus. s. q̄s fructus facit iste boni*cidei* pos-
sessor suos. nūc q̄o an teneat ad restōem et qua acti-
one. glo. nostra b̄enūter se expedit dicendo. q̄ natu-
rales tenet restituere. quia nō fecit suos i*ndustriali-*
bus vero distinguit. q̄ pceptos a*n* litis cōtēt. et extā-
tes tenet restituere. cōsumptos vero nō. post litis cō-
tēt. tenet restituere vniuersos. ut. l. certum. L. de rei
rei. Sed tu de hoc dīc pleniūs ut nō. i. d. l. ex diuer-
so. per glo. et doc. in i*nfūsi*. de offi. i*udi*. in pri. Et p*clu*
de q̄ i*casibus* in q*b*us facit eos non suos. de quib⁹
dix. s. si ex*stāt* tenetur rei v*ēdicationē* ad restitutōem. si
sunt p*lumpūt* et fact⁹ est locupletior. tūc tenet p*ditio*
ne sine cā. per. l. si me et titulu*s*. ff si cer. pc. Si vero n̄
est effectus locupletior. tūc nō tenet. q̄ nō possidet.
nec dolo delicti possidē nec in rē s*ua* cōsumpsit. facit. l.
sinante. ff. de rei. rei. t q̄d legē t nō. in. c. aduersario
de excep. t h. p*cedit* etiā i*naturalibus*. ut nō. i. locis
palle. t p. Jnn. in. c. i. Iris. s. eo. In casib⁹ vero i*qui*
bas dixi boni*cidei* possessorē facere fructus suos q̄d

ē regulare i industrialibus dicēdū. q si extat tūc tene
tur iudicis officio. t non rei vendicatōne. ex quo fecit
eos. cē suos. t caritas officij iudicis h̄ locū. ex quo
puenerūt ex re mea ar. i. l. si me t titiū. pāll. Si vero
sunt p̄sumpti tūc dicit gl. in. d. l. ex diverso. q non te
nē ad restōem etiā si facte sit locupletio. t h̄ in indu
strialib. eos enī lucrat. ppter culturā t curā ut insti
dere. dñi. §. si qs a nō dñō. sec' i naturalib. qz ad
extimatōem illoꝝ tenet si factus ē locupletior. ita cō
muniter tenet gl. iuris civilis i d. l. ex diverso. t insti
de offi. iudi. §. i. de reū dī. §. si qs a nō dñō. t cōiter
doc. tenuerūt illas glo. nec obstat. l. itē veniūt. §. eos
t. l. f. et si lege. §. p̄sumpti. ff. de peti. here. ubi venit ex
timatio fructū cōsumptoꝝ ex quo possessor factus ē
locupletior. qz scōm pe. ibi loquīt i petitōe heredita
tis qd est iudicium vle t sic agereetur petitōe heredita
tis. ppter extimatōem fructū ut i. l. f. si rē t p̄cū. ff.
de peti. here. sec' ē i rei vendi. ubi fructib. p̄sumptis
cessat omne remedū Bar. in d. l. ex diverso. t. ptra
nū. t mouet. qz cōditio sine cā qz das ex equitate. l. si
me et titiū. h̄ locū non solū si aliquis ē effectus locu
pletior ex re mea f̄ etiā si ē mībi debita. vt ibi h̄ ergo
fructus industriales nō sunt petitoris. tm̄ sunt sibi de
biti. debitu ꝑi dī. qd venit iudicis officio ut. l. pecu
nie. ff. de ver. sig. p̄terea. p h̄ videſ casus i. l. itē si ver
berat. ff. de rei ven. nīſi itelligas de fructib. naturali
bus ad idem de p̄di. inde. l. indebiti. t quod ibi nō.
Item si hoc ē in petitōe hereditatis ubi petitor habet
minus iuris. multo ergo magis in rei vendicatōne!
ubi ē maior equitas ex parte petentis. ut. l. officium
d̄ rei ven. Et hanc op̄i. bar. videntur sequi hic do. an
t satis mībi placet tanquam equissima. et hec q ad
priūa specie. Nunc venio ad secundā. s. ad posses
sorē malefidei. Glo. nīmis breviter h̄ se expedīt dī
cens ei teneri ad restōem fructū omnīū. q. pbantur
ad ei puenisse aī litis preſt. t post. nō aut tenet d̄ p
cipiēdis si nō fuit violentus. t hoc dictum cōmuniter
non tenetur. maxime per legistas. t glo. iuris civilis
t Jo. in decreto. tenet contrarium dicentes cum tene
ri de percipiēdis. licet non fuerit violentus ut nota
xii. q. i. c. non liceat pape. t in. l. ex diverso. pāll. di
ſtinguendum est ergo in hac specie sic. q aut fuit ma
lefidei possessor sine titulo. aut cum titulo. primo ca
ſu tenerat de perceptis t perciplidis. ut patet in. l.
si nāis. ff. de rei vendi. facit. l. certum. L. c. titulo. et
pro extantibus. rei vendicatione agitur pro censum
ptis vero conditione sine causa et iudicis officio post
litis contestatione. De percipiēdis autem tenetur
iudicis officio. nī enī h̄ locū vēdicatō exq res nō ex
pat. scđo cānū ē possessor malefidei cā titlo. tūc d̄ p
ceptis dic ut. s. a percipiēdis vero excusat. ppter titu
lū. l. si fundū. L. d̄ rei vē. nīſi sit tīis titulūs q habeat
p̄ non titlo. Et cōmuniter excipiēns quatuor casus

Si pugnare, malefito

*An fuit mibi fideli pofit
per fintos aus ernttos*

Capitulum primum quibus possessorum fructus non ad factum

Capitulum secundum quibus possessorum fructus non ad factum

+

Infra scriptum est factum

De bonis malis possessorum fructibus

factus pro possessorum fructibus

Anno 1500. I. Januarii. In. Bar. in. d. l.

Sedimus in eo qui i fraude creditoris emit. ff. o his que in frau. cre. l. ait pto. scds in eo q emit ptra iter dicta legu. ff. de agru. et censi. l. quicadmodu i fi. tenu? i eo qui emit a fisco no soleniter vendente ut. l. i. L. o si. instru. et iure. aste. si. li. et fac. ff. de viuio. l. videam? §. ite quart? in emete p metu. ut in. l. sed et pto. ff. q me. ca. et ibi gl. ponit hos casus. et vide bo. gl. iurisca nonici. in. d. c. no liceat pape. hec procedunt vbi pstat cu fuisse malefidei possessor. si vero no pstat tunc idu bio psumit malefidei possessor. et cetera possessorum beneficij sit lata sua no codenabili in fructib? a tpe occupationis beneficij nisi constet cu habuisse malam fidem a principio qdeta tenet do. anto. hic facit qd no. gl. in. c. de multa. j. de preben. et in. c. cu sup. de ca pos. et p. pte. et generaliter an in dubio debeat quis presumi malefidei vel malefidei. dicā in. c. si diligenter j. de prescrip. vbi tangit p gl. in. v. bona fide. hec procedunt tam in fructibus industrialibus qd in naturalib?. In ciuitibus vero dicendu et distinguendu est ut legis et no. i. l. si urbana. ff. de codi. inde. na qnq ipse malefidei possessor recepit ex cōtractu initio cu eo. qnq ex ptra cu initio cu dno. na primo cu liberali sibi soluēt. sed ipse tenet. scdo vero casu no. nisi habuerit probabilē cām sibi soluēndi. puta qd iniuste fuit electus vel cōfirmatus per supiorē. et putabat cōfirmatio legitima que no erat. et de hoc dicendu est plenius ut no. i. d. l. si urbana. aliquid tangit. i. n. i. c. i litteris. e. co. et b. q ad scdm speciem. Utendo ad tertia. l. qn quis a principio fuit malefidei possessor. sed ex postfacto malefidei et distinguere. aut supuenit malafides cu psonarum mutatione. ut qd heres habet malam fidem. cu defunct? haberet bonam. et tunc iste no facit fructus suos ut. l. q. s. t. ff. de acqui. re. do. qnq malafides supuenit absq psonarum mutatione. ut puta emit quis rez ab eo que credebat dñm postmodu sc̄nit illū no esse dñm vt supuenit malafides. sicut no vere puta p litis cōtes. et rei vindicatione vel cōtroversia mota in petitōe hereditatis. et tunc glo. iuris ciuilis cōiter tenet qd talis faciat fructus suos. qd debet in talib? initiu spectari ut videat tex. in. l. qui scit. §. malefidei. et ibi gl. ff. de vnu. no. gl. in. l. malefidei. §. p cōtrarii. ff. o. acqui. re. do. licet ibi videat tex. in. cōtrarii. sed glo. intelligit illū tex. ut loquac opponendo no ponēdo. vel qd teneatur ad restōem tū fecit fructus suos. ut. d. l. qui scit. pdcā videt cōfirmare Bar. in. d. l. ex diverso. sed de iuris canonico forte posset dici qd a tpe malefidei supuenit no fecit eos suos ar. in. c. si. de prescrip. et i regula possessor malefidei. de re. iuris. l. vi. Quo aut iure petatur isti fructus dicendu qd rei vindicatio qd no fecit eos suos. vbi vero fecit eos suos tenet iudicis officio Et distinguere etiam i istis an sint psumpti an no. et an sit effect? locupletior vel no. put s. distinctu fuit. et b. q

ad tertiu spē. In quarta spē qn. l. a principio fuit malefidei sed ex postfacto fuit bonefidei. et tunc aut supuenit bonafides cu psonarum mutatione. qd succedit defuncto. qui erat malefidei. licet ipse heres sit bonefidei et no facit fructus suos scdm Bar. in. d. l. ex diverso. Rō qd cetera malefidei cu representet psonā defuncti. ut. l. i. L. de fru. et lit. expen. l. l. cu heres ff. de diuer. et tpe. pscrit. p no. gl. in. l. sequit. §. fructus ff. de vnu. h intelligo in herede qui causat omne ius suu a defuncto. et cetera vna psona cu defuncto. ut in anci. de iure iurant. a mor. pstan. secus puto in padato ecclie qui no oino dicit succedere i ius defuncti cum no cat ius suu a defuncto. h supiore instituente. iste eni pot prescribere et habere bonafide licet predecessor habuerat malafide. Ita qd malafides predecessoris no nocebit sibi ut no. in. c. de quarta de prescrip. et c. cura de iure patro. dicā de materia plene in. c. si diligenter de prescrip. vbi p dy. i. c. possessor malefidei. dñe. iuris l. vi. et idē dic in alio ad quē puenit illa res sine hereditate. ut ille singularis successor possit ex psona sua capere fructus tanq malefidei possessor. et etiam pscribere rem qd no. gl. in. d. §. fructus. qnq supuenit bonafides in eadē psona. et Bar. no decidit. i. d. ex diverso. h dicit cogitabilis. sed i. l. sequit. §. fructus dicit qd si supuenit legitima cā putādi se bonefidei possessor. tūc idē in eo qd in bonefidei possessor. et intellige a tpe in qd supuenit bonafides de tpe vero quo erat in malafide dicendu ut in malefidei possessor si vero non supuenit cā legitima putandi se bonefidei. sed forte ipse ex sola cogitatione extinxerit se bonefidei possessor. et tunc reputat malefidei possessor. no eni potui sine legitima cā sibi mutare possidendi cā. ut. l. no solum. §. i. ff. de vnu. et hoc quo ad qdā specie. Advertendu tamē circa oia pdcita. na iquā tum. §. dictum est possessorum posse cōveniri ad fructus. hoc verum intelligit do. an. nisi sit lapsu trienniū. quia tunc lapsu trienniū prescribunt fructus. tēc iuris agendi ad fructus ut no. i. l. sequit. §. i. ff. o. vnu. ad hoc. l. in bello. §. si quis seru. de capti. et no. L. in. l. ancillam. L. de sur. scdm cum. Sed adverte latius aut enim loquimur de fructibus naturalibus. qd possessor bonefidei suos no fecit scdm op. gl. vnu. Bar. quādo no habebat tūlū de quo dixi. §. et tunc in istis procedit recta et iudicata vnu captio p triennium. ut in. d. §. fructus et qd ibi no. p gl. et bar. aut loquimur in illis naturalibus quos facit suos. quia possidebat cum titulo. scdm illam op. bar. vel de iudiciale. qd idistincte sicut suos bonefidei possessor et tūc vnu qd i istis no possit. procede vnu captio qd qd meū est vnu capte no possū ut. l. i. bello. §. si qd suu. ff. o. ca. et p. l. reuer. tūc vnu qd no tex. i. d. l. seq. §. lana. ff. o. vnu qd tex. mltū refrigat. h qd possessor bonefidei facē fructus suos tūc no irremocabil cōtientur ad restitutions.

*In favore fidei patrum sufficiunt et premissis
et quibusdam aliis scriptis. Etiamque p.
In primis autem et secundis patrum sufficiunt et premissis. magis etiamque p.
Et primis autem et secundis patrum sufficiunt et premissis. Etiamque p.*

De resti.spoli.

per iudicis officium, ut s. dictum est poterit possessor: q[ui] se
at frumentis suis illos vincipe aduersus iudicis officium p[ro]q[ue]d
q[ui]o tercet restituere sicut alios possum, p[re]scribere
remi[ti] aduersus illa actionem p[er] quia potera cogi ad re
futationem illius rei ut est tecum, non in d[omi]n[u]m, in bello. q[ui] si
q[ui]a scimus, f[ac]tum de captiuitate b[ea]t[us] voluerunt gl[ori]a et bar. i[ns]t[itu]tio d[omi]ni s[an]cti, f[ac]tum
sic intelligemus. p[er] Elysium in d[omi]n[u]m, amille, et suffici
mentum sicut i[ns]t[itu]tio vincipiosle, et hoc non diligenter

Sed ad declaratōēm p̄dictoꝝ p̄mo q̄nt̄ nūqđ ad
ſuēdā fructis ſuos ſufficiat naturalis poſſeſſio an-
cillis tñi an requiriſt vtraꝝ; vide p̄ bar. in. l. iij. S. ex-
coſtrānō. ſſ. de acqui. pos. t alīnd in. l. ſi fur. in p̄. ſſ.
de pluſtu. t vide qđ nō. dy. in regula ſine poſſeſſione
de re. in. li. vi. **V**cdō q̄nt̄. ſ. facta ē mentio et etiāz
in re. alio ſit de fructibus p̄cipiēdīs an debeat itelli-
gi de p̄cipiēdīs. i. de biſ q̄ poterāt p̄cipi ab ipſo pe-
taore vel ab ipſo poſſeſſore maleſidei ſci violēto! nā
conīḡt q̄nt̄ q̄ plures t m̄diōes fructus poſſuſſet
papere vnuſ q̄ alius. ter. b expreſſe loquīt de p̄cipi-
ēdīs ab ipſo petitor. ʒ̄de videt velle tex. in. l. li uia-
niſſ. de rei vē. ad idē tex. cū gl. in d. l. ex diuerso. et
in. l. apud iulianū. ſ. i. ſſ. de de. i. In coſtrānō videtur
tex. in. l. domū. L. de rei voi. nbi tex. apte videt int̄d-
ligere de p̄cipiēdīs ab ipſo poſſeſſore. dicit enīm q̄ ſo
perapere poterāt. qđ de neceſſitate itelligitur de poſ-
ſeſſore. cū loquatur ibi de petitor i tercia pſona. ſi ḡ
de eo nitelēpſſet dixiſſet poterāt i ſcōa pſona. Et
xp̄e coſtrānō illiſ. l. tres p̄incipales op̄i. i materia re-
poſuunt. P̄uina ē op̄i. pe. t aliorū vltoramontanorū
ſequentiū in d. l. domū. dicunt enīm q̄ poſt moraz ve-
nient fructus quoſ poſſuſſet perapere petitor ut. l. ſi
uiaſ. cum ſi. aī moram attēduntur illi fructus quoſ
poſſuſſet p̄cipere poſſeſſor reis. hec op̄i. nō placuit
bar. nec in d. l. ex diuerso. nec in. l. domū. q̄ lez do-
minum loquunt i predone q̄ ſamp̄ ē i mora ut. l. i. L. qđ
me. c. et tñi habetur ibi respectus ad p̄cipiendoſ a
poſſeſſore ʒ̄de ponit ſcōa a op̄i. p̄ bar. in d. l. ex di-
uerso q̄ aut poſſeſſor conenitut ab aliq̄ q̄ non aſſerit
ſed dñm ut i petitorē hereditatis. t tūc veniunt fructus
quoſ poſſeſſor p̄cipere poſſuſſet. facit. l. i. ſtez veniunt
ſale eos. t. l. ſ. et ſi lege. ſ. ſ. t fruct. ſſ. de peti. here.
Aut conenitut rōe dñq̄. t tūc de iure ſſoz habebatur
respectus ad p̄cipiendoſ ab ipſo petitor. ut i iurib.
p̄al. d. iure vero. L. ē additiū q̄ biſ d. p̄cipi poſſuſſet
ab ipſo poſſeſſore ut. l. domū. nec. l. ſſoz ſunt coſre
eti eo q̄ dicunt de p̄cipiendoſ a petitor. ſ. in eo q̄
phibent de p̄cipiendoſ a poſſeſſore. erit ergo ſcōm
ei actioſ electio qui poterit eligeſ leges ſſoz hñdo
respectu ad petitorē ut. l. L. hñdo respectu ad ip̄m
poſſeſſore reū ar. in. l. quoſ ſſ. de acti. t obli. Et huic
op̄ini. ſimiliſt eſt op̄i. Guil. de cu. in d. l. domū. ubi
ter. t quod habebatur respectus ad alīnd quod de-
termīna eſt ipſi maleſidei poſſeſſori ut ſi poſſeſſor ma-
leſidei plus p̄cipere poſſuſſet ad illos habeat respe-

ctus. si plus petitor. tunc ad illos Tercia p̄ncipalit̄ op̄i. ponitur p̄ bar. i. l. domū. ubi dicit. q̄ aut petunt fruct̄ q̄ potuissent p̄c̄pi ex singularitate p̄fone n̄ aut cōiter t̄ tunc d̄z haberi respectus ad p̄sonaz petitoris ut d. l. si natūs. t̄ hic. n̄ aut d̄z haberi respectus ad singularitatē p̄fone possessoris. q̄ tunc illi p̄uenirent magis et industria t̄ negotiatōe p̄fone. q̄b̄ ex re. ar. i. l. q̄. ff. ad. l. fal. aut petunt fruct̄ q̄ cōiter potuissent p̄c̄pi a possessori. t̄ tunc n̄ ē vis an habeat respect̄ ad possessorē an ad petitorē q̄ inspicat̄ q̄d̄ cōiter potuisset p̄c̄pi. n̄o aut ex singularitatē p̄fone ar. in. l. q̄. L. de res. v. et n̄o. in. c. cuius dilecti. de emp. t̄ rei. In effectu vult ista op̄i. ut habeat respectus ad petitorē non ad possessorē nisi q̄n possessori tātū potuiss̄ p̄pere. q̄tum cōiter qlibet aliis possessori t̄c̄. ita q̄ n̄ habeat respectus ad singularitatē sue persone. Et hāc op̄i. firmat idē bar. i. l. apud inianū. s. i. ff. d. le. i. et placet hic do. an. nichil t̄. p ea allegat. puto q̄ d̄ rigore iuris. peedat op̄i. bar. i. d. l. ex dīnē. t̄ ḡl. de cu. in d. l. domū. ut in odiū iſtins violēti habeatur respectus cuā ad singularitatē sue persone. ut sibi imputetur. si potuit. p̄dēle iſti spoliato t̄ n̄o. p̄fuit. t̄ ex q̄ enī spoliavit ubi n̄ debuit spoliare. cogat p̄cipere q̄tum percipere p̄t̄. s. ex quadā equitate. p̄cedit alia op̄i. bar. q̄ petitor b̄ cāu n̄ p̄t̄ p̄tendere iteresse. ex quo ipse vel alius possessor cōiter n̄ plus p̄cepisset et pro hoc facit hec litera quē tātū facit mentōem d̄ antiquo possessori. et sic d̄ petitor et hec n̄o. Tercio quenq̄ s. facta ē mentio de malefidei et bonefidei possessori q̄s dicatur malefidei vel bonefidei. Solu- dic qdā ē malefidei possessor vere. ut q̄ scit ad alium p̄tinere rē. t̄ ecōtra d̄r̄ bonefidei cū ignorat se posside realiēnū b̄ possidet cogitatōe dñl. t̄ex est i. c. li. virgo xiiij. q. q̄. quidā ē malefidei possessor iuris p̄fione ut p̄ litis p̄t̄. sup̄ vñio illius rei. t̄ ē p̄sumptō iuris et de iure. vñ quātum cuq̄ habuerit legitimam cām litigādi n̄o p̄ b̄ exorsat a fructib̄ post li. p̄test. p̄ ceptis ut. l. certi. L. de rei v. et. l. nemo. ambiget. L. d̄ acq. pos. vide qd̄ le. et n̄o. i. l. f̄ et si. s. sc̄re opt̄. ff de peti. here. t̄ per do. de rota decisi. clxx. al. clxxxv. H̄z dubitat circa hoc de denūciatōe an p̄stimat illuz cui suit denūciatiū q̄ res aliena ē i malafide. Jo. an. videt b̄ velle q̄ regulariter sola denūciatō n̄ cōstituit quē i malafide. ff. qd̄ cū fal. tu. p totū. t̄. L. d̄ fric. et li. exp̄. l. q̄. b̄ i sola petitorē hereditatis effici p̄ denūciatōem malefidei possessori ita q̄ postea n̄l alienare p̄t̄. ff. d̄ peti. here. l. itē veniūt. s. qd̄ aut t. l. cū fundū L. d̄ rei v. q̄ vñ obuiare. loḡt̄ i eo q̄ sc̄ebat rē alienā. Idē sentit archi. p̄ vñ. i. s. p̄t̄ xvi. q. iii. do. an. d̄sc q̄ aut q̄s possidet sine ti. t̄ tunc denūciatō p̄stimit q̄z ma lefidei possessorē ut d. s. qd̄ at̄. si cū ti. t̄ tunc si denūciatio sit a principio p̄tract̄ p̄stimit q̄z i malafident d. l. si fundū. Si vero ex post facto postq̄ incepit possidē

Aus dem ² nachfolgenden
dieser folgt, dass

quodcumque alijs habuerit
equum cum longandi p. ho-
no expona a fratre D. L.
ges proprie-

An undeo passus deponitur
tibi prima pars in libello p[ro]m[ptu]r +
2° An deponitur quodammodo ipso
fructu in libello 2

tūc fecis. ut l. alienā. ff. p[ro]empto. et hec ē op[er]i. bar
in. d. l. si fundū. quā sentit glo. in. d. l. alienā. et vide
q[uo]d circa b[ea]tū. in. c. si diligētū. p[ro]scrip. Itē dubi-
tatur an etrās iure dicāt malefici possessor. puta
credebat se dominū f[ac]t[us] erabat in iure. Blo. in. l. si fur
ff. de v[er]itate. dicit q[uod] unius error impedit v[er]itatiōne. ut
ibi f[ac]t[us] respectu fructū lacrādorū nō impedit. q[uod] ex quo
nō ē in dolo non d[icitur] vidi p[ro]p[ter]o. de quo videt[ur] tex. in. l. f[ac]
z si. s. scire. ff. de peti. here. et idēt[ur] Wy. i regula pos-
sessor. de re. iur. l. vi. de quo p[ro]bar. in. d. l. si fur. f[ac]
p[ro]nōs p[ro]tandū in. d. s. scire. ubi cōtra istā op[er]i. eponit
de. l. quēadmodū. de agri. et cōsili. l. p[ro]p[ter]o. et de regula qui
cōtra. de re. iuris. l. vi. ubi d[icitur] q[uod] qui cōtra iura merca-
tur nō p[ro]sumit[ur] habere bonā fidē. Et solēdo nobilit[er]
dicit q[uod] quedā sunt iura introductorya sen. p[ro]hiben-
tia aliquos actus. et tūc q[uod] fecit cōtra illa iura. nō cen-
setur habere bonā fidē f[ac]tū malā. ut in contrarijs. s. for-
matijs. Quedā sunt iura q[uod] nō p[ro]hibent f[ac]tū nō assi-
stunt. ut p[ro]tuta testū non solēne nō valer q[uod] lex sibi nō
assistit. Itē agnatis remotio[n] nō admittit. q[uod] lex sibi
nō assistit. nō tū his casibus lex resistit. et sic in simili-
bus. et tūc nō p[ro]sumit[ur] etrās i malafide. ut i. d. s. sci-
re. nec etiā p[ro]sumit[ur] bona fide. ut in. d. regula q[uod] con-
tra ē enī medium inter bonam et malā fidē. ut nō. L.
de acqui. pos. l. i. et. l. iij. s. i. ff. eo. ti. vii q[uod] i v[er]itatiōne
requiri bona fides positivē nō sufficit q[uod] malafide
absit. sed i acquisitione fructū sufficit malafides
abesse. q[uod] abest ex quo putat se dominū l[et] eret i iure
et hoc dictū diligenter nō ex quo l[et]imant et declarat
multa iura d[icitur] hac materia loquētia. Ultimo queri-
tur qualiter peti debet fructus. et h[oc] q[uod] ego di-
uido i tres. Prima an possint peti cū ipsa re ex quo
fuerū p[re]cepti i codem libello. Secunda an debet exprimī
quātitas ipso. Tercia an p[re]cisē debet peti fructus
an extimatio an vtrūq[ue] alternative. Quo ad p[ro]imum
cōcludendo. Inno. bic et Bar. in. d. l. ex diverso. s.
si autē dicit q[uod] aut petens fructus p[ro] rei vendicatiōem
et tūc dico q[uod] nō p[ro]it peti vna cum re i codē libello. q[uod]
ista duo iudicia de re et de fructib[us] sic se habet q[uod] ab-
solutoria lata in uno parit exceptōnem rei iudicate in
alio ar. in. d. s. ubi et ideo nō p[ro]it simul eque p[ri]ncipa-
liter accumulari. ut. l. fundi. et. l. fundū. ff. excep. d[icitur]
cep. et ibi de b[ea]tū habita ergo victoria sup re tunc pote-
nit agi noua rei vendicatiōe ad fructus. et s[ecundu]m lata sa-
per re faciat plenā fidē sup fructibus q[uod] veniunt acces-
orie etiā si s[ecundu]m fuerit iurista. vt videt[ur] tex. secundū
intellectū in. d. s. vbi. et hoc ex p[re]cepti ibi tener Bar. cō-
dudēs q[uod] s[ecundu]m eronea in p[ri]ncipali facit ius i accesso-
rijs. l[et] noua iustitia fiat. ut in. d. s. ubi. et nō. sunile i
l. qui rome. s. duo fratres. ff. de verbo. obli. aut pe-
tunt fructus officio iudicis. q[uod] q[uod] sit colligitur ex his
que. s. d[icitur]. et tunc bene possunt peti in eodem libel-
lo. imo plus dicit nō. bar. in. d. s. ubi. q[uod] etiam p[ro] his

fructib[us] q[uod] p[ro]it vēdican p[ro]t indicis officium imploran-
ar. in. l. interdū. s. q[uod] furē. ff. defurtis. et intelligo q[uod]
etiā i codē libello. sicut enim de codē factō nō p[ro]t agi
criminaliter et ciuititer. L. q[uod] ciuitis actō tri. p[ri]ncipia.
vna. et tū si agit criminaliter p[ro]t rei refōe summae sub-
tracte iudicio offīni implorari in codē libello in. nō.
in. d. l. interdū. s. q[uod] furē et in. c. cuius dilectus. de par-
co. ita dicendū est in. p[ro]posito. Sed circa hoc dubi-
tāt nūq[ue] index possit p[ro]demmare i fructibus si nō fac-
runt i libello petiti. Bic cōcludēdo. Inno. b[ea]tū q[uod] in
fructibus p[re]ceptis an litis p[ro]test. regulariter nō p[ro]t. q[uod] ad
illa se nō extēdit iudicis officium. ff. de edi. edic. l. scī-
dum. et facit q[uod] nō. in. c. significante. de apel. fallit si
agit de vi cōpulsina ut in actō q[uod] me. cā. uel d[icitur] vi et
p[ro]pulsina. ut interdicto vi. vi. uel constōe. l. si q[uod] i tamē
nā tunc venit omnino cā etiā si non petat. t[em]p[or]e q[uod] cōtra
illāz actōnum. Itē si agat actōe hereditatis. ubi ra-
tione vniuersitatis veniūt etiā omnia. ff. d[icitur] peti. here.
. l. itē veniūt. s. fructibus. ff. de vi. t[em]p[or]e ar. l. s. recis-
sime. cā se. In alijs vero actōnum ut. s. d[icitur]. opt[er] q[uod]
fructibus p[re]ceptis an litis cōtes. exp[er]isse petant alias
uidex non p[ro]t decis cōdemnatiōem facere imo q[uod] p[ro]t
est ubi veniūt accessorie nūl exp[er]isse petant non potest
post s[ecundu]m latā in p[ri]ncipali amplius de cā agi. q[uod]
iam finitū est iudicis officium p[ro] s[ecundu]m ut. l. iij. L. de
posi. fructus ubi p[ro]t d[icitur] cā agi etiā p[ri]ncipaliter. sicut i
terdicto vi. vi. ut. l. iij. ff. de vi. t[em]p[or]e ar. t[em]p[or]e hoc q[uod] ad pa-
ram q[uod] nō. Ad scđam an debet exprimī qui-
tatis ipso fructū i libello. Bar. l. d. s. ubi. cōcludit
q[uod] de fructibus p[re]ceptis an litis p[ro]test. debet declarare
q[uod] titat. m. fructū. ar. in. l. si. in. re. ff. de rei ven. t[em]p[or]e. in
actōe. ff. de furē. f[ac]tū de p[re]ceptis post litis p[ro]test. nō ē ne-
cessē q[uod] exp[er]imat certa quātitas. q[uod] actō probabiliter
ignorat. satis ergo erit sic dicere scđom cā. dico q[uod] nō
possidet tales rei que p[ro]tinet ad me iure d[icitur] vel q[uod]
t[em]p[or]e cā possedit tribus annis. t[em]p[or]e dicto tempore ex dictu
possessio[n]e recollegit. t[em]p[or]e corbes frumenti. q[uod] peto per
vos declarari dicta re de iure ad me p[ro]tine. ip[s]ijs co-
gi t[em]p[or]e ad restōes dicte rei cū fructib[us] p[re]ceptis. et
q[uod] p[ro]p[ter]eis v[er]is ad s[ecundu]m. t[em]p[or]e ad p[ro]dicta cā v[er]a s[ecundu]m con-
demnatiō etiā i fructibus. si autem velles petere fru-
ctus p[ro]p[ter]eis id ē eos q[uod] potuissent p[ro]p[ter]eis nūc formā
da est penitio scđom p[ro]dicta. nā p[ro]t se referre ad fructus
quos ipse petitor potuisset p[ro]p[ter]eis si sibi fuisse lic-
tu possidere vt hic t[em]p[or]e in. d. l. apud iulianum. t[em]p[or]e l.
i. na-
tūs. p[al]. cā si. vel potest se referre ad possessōrem t[em]p[or]e
scđom p[ro]dicta. B[ea]tū adverte q[uod] ex p[ro]dictis b[ea]tū marie tu
canonista bonā theoriciā et practiciā sup istis fructib[us]
f[ac]tū inquantū bar. in. p[al]. loco vult q[uod] q[uod] necessario
sit exp[er]imēta respectu p[re]ceptoz an litis p[ro]test. nō p[ro]t
necessari si petat accessorie ad re q[uod] i accessorijs p[ro]
libellus esse generalis sed in. p[ro]cessu poterit declarari

Chap. p[ro]fundū in lib. 2. 1

An etiā i iure Dic. nūl
fid[ic]i possit

Contra iura
restitui possit

Quālitas p[ro]p[ter]eis
et h[oc] d[icitur] d[icitur]

An possit p[ro]p[ter]eis
fructū possit

S[ecundu]m canonem in p[ri]ncipali
petat in accessorijs l[et] 3
bona fructus

Verestri. spoli.

In eum venissent; p. ex. exp. s. nō. Inno. etiā i fructu
bus in. c. tanta de epes. pl. t ipem bar. in. li. ff. d
ad. vbi dicit q si peto rem cū fructibus pceptis nō
ē necessare declarare cōstitutionem qz eadem rōne qua de
bent mibi res. dicitur t fructus. t ipē reus certus est
de facto suo. vñ p. satis deliberare absqz alia exp̄ssio
ne allegat dicti. l. ex diverso. t qd nō. Inno. in. c. i.
delib. obla. vbi dicit hoc vele. t vide qd nō. L. i. l.
c. t. L. si quis libi vel alteri. Idē puto si petant p̄n
cipaliter. ve si peto fructus quoas pceptis ex tali pos
sessione quā temis tot annis. nā ipē reus de facto
suo certus ec̄ dī in. c. ab excōicato. de rescrip. Et ego
possum. pbabuiter dubitare maxime si ex facto red
doi incertus. facit qd nō. in. c. constitutus. de i. int.
ret. fateor q in. pcessu habeo. pbare certā quātā
tē. qz alio uide nō possit certi ferre suaz. ad hoc
cad noſtri. d. i. t. c. ex literis. de iureū. t qd nō.
L. i. l. L. de pba. t Jo. an. in. d. c. ex literis. nec
mirandum q libellus qnqz p̄t ec̄ magis generalis qz
fia. t plenē nō. Inno. in. d. c. tāta. facit iſti. d. act.
A. curare. t vide ad p̄dicta quod nō. Inno. in. c. cer
tificari. de ſepul. Ad vltimā qōne an debet peti
fructus. an extimatio tē. Dic breuiter p̄ bar. i. d. h.
abi. q aut certū est fructus extare t debet ipi fructus
peti. t nō extimatio. qz extimatio debet in ſubſidium
facit. l. f. L. de ſideco. li. t in. d. h. vbi. t hic. aut certū
ē non extare p̄ ſumptuos fuſſe. t tūc pofest t dī peti
extimatio. ar. in. l. si vſufructus biennium. ff. d. vſufru
le. nec obſtar li dical qz cū fructus pſtant in numero
pondere uel mensuri. t ſic i genere ſuo recipiunt fun
ctionē. v. l. i. ff. li. cer. pe. nō dī denierū ad extimati
onē. b. debet peti fructus in genere. R̄idetur enim qz
ſti fructus pcepti ex re mea debentur ut ſpēs. quare
merito ipis penitēs denierū ad extimatiōē ſicut qz
libe alia ſpeſ penpta. aut dubitat an fructus ſunt p̄
empti uel cōtra. t tūc rōne incertitudinis p̄ libellus
pofere alternative. v̄puta peto qz reis p̄demnatur
ad fructus ſi extant. v̄el ad extimatiōē ſi ſunt p̄ ſum
ptua rōne incertitudinis admittetur iſte libellus al
tematiū. ut le. t nō. in. d. c. cōſtitutus. de i. int. ref
erit. l. i. h. quod aut. ff. quoqz le. t p̄dicta diligenter nō
et quibus potes colligere practicam conficiendis
tam libellum ſup fructibus. S. ~~~~~~. d. z. g. nob

Lim. Ei qui nō poffidet dene
gant resto. ita cōiter ſummas. v̄d
ſumma ſic t nobilis. In gresso poffiſſionē
ignorante dño ad quem p̄tinet. pofteſt p̄ ipſum dñm
ſtatiū cum ſciuerit repelli etiā violenter. nec ex tali re
puliſione cōperit repulſo contra dñm interdictū po
ſſiōniū. In prima ponit commissionis t facti nar
ratio. in ſecunda cāc diffiſitio ibi itelligētes. Dic pmo
platiū etiā ep̄m agēt ſeu deſedēt enī iura eccliaſti
ca debere agere ſeu defendere noie ecclie. cōcor. c. li

tere. s. dē dila. t plus nobiliter. pbatur hic qz hoc p̄
cedit etiā ſi agat p̄ p̄latū t capitulū. licet eum iſti re
pſentent ecclie tū agūt noie ecclie. qd bene nō qz
bñ facit ad ea qz dī in. d. c. literis. t in. c. a. ſup. de cā
pos. t p̄prie. t p̄bal b ſine habeat respectus ad ep̄m
t capitulū. ſine ad magist̄z t fratres militie ſepli. vt
colligitur ex principio t fine. c. t hoc tenet mēti. t vide
plenius qz ſcripti in iuribus pal. Nota ſcō posſe
ep̄m dare aliquas poffiſſiones. p̄ oratoriō t hospita
li conſtruiendis. t p̄ intelligi de poffiſſionibz. p̄prie
ar. xvi. q. v. c. fi. Idē de poffiſſionibz ecclie. ſine
maxima tū leſione ip̄ius ecclie. ar. in. c. ad appoſto
līc. de dona. p̄j. q. i. bone rei. t. c. templa. t. c. aux.
d. dona. c. ceterz. Dic qz coſtruiē hospitale ſeu ora
toriū v̄l ecclie p̄t ſibi cenſum tpales retinere. facit. c.
p̄. de iurepatro. t. c. coſtitutus. de relī. domi. Nota
hic do. an. qz de iure cōſtruiſio oratoriū etiā ab alio
edificati. cū hospitali ſpectat ad ep̄m loci. ſaltē qz ad
iū ſi ſtūdiū. b. certe ſalua reuerētā ſati v̄ti b. potius
poſſit colligi cōtrariū. qz hoc ſuit exp̄ſſe deductū hic
in pactū. ſecus qz ſi nihil fuſſet dictū maxime. qz qn
hospitale nō conſerft in titulum non h̄z locū. p̄prie in
ſtatū. vt nō. pau. de ſia. in. de. qz cotinuit. de relī
do. Et de hoc vide qd plene dico in. c. iter dilectos.
d. dona. vbi tūgo ad quē ſpectat ponere rectorē iſtis
hospitilibz habentibus patronū. Dic qz qz p̄t
obedientia. p̄mittere. p. ſe t fratribz t ſuccesſoribz
ſins. nō tū intellige qz talis. p̄miſſio habeat obligare
nō. p̄mittēt ſicut nec votū nec iuramēti ab alio p̄ſtū
tū obligat alios. de iureū. c. veritatis. t qd ibi nō.
b. iſta. p̄uſſio. p̄ alio ſacta valet ad denotādum qz alio
debeant obedire. v̄el ſi capitulum ſat hāc c̄bidiātāz
a ſuo p̄lato v̄l eius. p̄curatore p̄ſkari t ſi patiſ ſ obliga
tur ar. in. l. i. L. de iura. calū. ſcdm. Inno. t hōſt. qd
nō. Nota qz ingrediēt poffiſſionem alten̄ ſepe
etū iūris ad aliu pertinēt. niſi ignorātē non acq̄uit
poſſiſionē ciuiles. imo ē clā deſtiuus poſſeſſor. t ſi
v̄m iſterre ſi nō admittit verum dñm ſeu poſſeſſorē
veniēt. vñ. tanqz v̄m iſterens p̄t a vero dño repellū
de quo in. l. clā poſſidere. h. q. ad mundinas. ff. de. ac
qui. poſ. t aliquid. j. dicetur. Dic vltimo t tene mē
ti qz p̄ recuperatione ſeu reſervatōe bonoz tpaliū. licet
tū ē man̄ violentas etiā i clericū v̄m iſterentem
iñſcere. ſine metu excōicatiō. facit ad ea que dī i
c. c. nō ab hoie. de iud. t vide qd nō. Inno. i. c. ſi ve
ro. j. d. ſen. ex. t qd nō. in. c. ſuſcepim. d. homici. t. i. c
dilecto. d. ſen. ex. li. vi. Oppo. t vidē qz iſtis humilia
tis nō poterit aliqd p̄cedi ſi fuerint tanqz hēticā dā
nati. viii. di. qz iure ſo. gl. p̄ma qz ſi ſuerint olim con
denati tū poſteſ ſuerint recōdiciati tē. Et nō. ex. gl. qz
dānans jurātes dī ut hēticā condēnari. qd itellige. vt
nō. i. c. excōicam. h. ſi qz vero. d. hēti. t vide gl. i. c. n
et. p̄p. q. i. Oppo. h. qz nō licet i traditione reſ

*Coperto hōpitali ſeu orato
rū. N. cōſtruiſio ſepli. v̄l
v̄p̄b. cōſtruiſio*

*As que ſpectat ponere ſepli
in hōpitalibz habentibus. b.
Pandem*

*A. ſepli ſeu ſepli
bonoz tpaliū ſunt
mēti ſepli ſunt
dī ſepli ſunt ſepli
A. ſepli ſunt ſepli*

*No h[ab]itum tradidit[ur] sed q[uod] est p[ro]p[ri]etatis apponit dominus s[ed] p[er]ficit
plaudat si p[er] quod f[ac]tum est datus datus modis*

deputate spūalitati, opponere cōditōem de pensione
soluēda cū sit qd tempale. i.q.i. q̄ p[ro]p[ri]o facit. c.h.de
pac glo. i. soluit tunc modis. Primo exponē
do sub ea p[ro]ditōne. i. sub ea forma. q[ui] dicat q[ui] rei fuit
apposita hec forma. i. omnis p[re]sionis soluēda fuit an
nexū r[ati]o[n]i, non autē debebat ex pactō ar. i. c. significa
tū. de p[ro]p[ri]etate. Secunda so. q[ui] b[ea]tū inducēbat sumoniā, cū
a iure p[ro]mittat, nā videm? q[ui] ep[iscop]us eximēdo eccl[esi]ā reti
net sibi c[on]sum i signū, dñi. de reli. do. c. cōstitut[ur]. Et
nō b[ea]tū soluēda q[ui] exp[re]mēre qd iest nō qd a iure p[ro]
mittit, nō inducēbat sumoniā, sile nō. in. c. significasti. de
lec. t in. c. ad a idientia. de rescrip. Tertie dic ex glo. t
aliter q[ui] iste ep[iscop]us nō tradidit spūiale, p[er] tpali, cū daret
possessionis q[ui] sunt qd tpale. S[ed] i traditione rei tpalis
potuit sibi rescurare aliqd tpale, simile nō. i. patrono
in. c. p[er] de iure patro. Et eodem mō solue si opponas q[ui]
b[ea]tū fuit tradita res probana, vt fiat sacra, non enim ex
hoc inducē simoniā, q[ui] nō dat b[ea]tū tpale, p[er] spūali sed
dat res pp[ro]bana vt fiat sacra, qd necessariū sc̄m. Inno.
t mentorū sicut dare autē vt fiat calix, nāz p[er] hoc
res spūalis nō acquirit dāti tpale, cum i nullius bo
nis sic facit s[ecundu]m hosti. c. i. de senti. nō ordi. t. e. si. de
testa. cum si. Op[er]o. tertio q[ui] ista traditō facia per
istos humiliatos debebat saltē, eos p[ro]nudicare ar. co
ni q[ui] nō. glo. in. c. qd in dubijs. de senti. glo. i. v. ea
dem p[ro]ditō. fatēcōtrariū; nisi apposita fuisset cōditō
de qua in tex. ep[iscop]o mī vel alteri p[re]tentius nō p[re]tendat
dicasset. Idē sentit Inno. quasi liceret eis ad artiorē
religionē se trāffere. de re. c. l. b[ea]tū. t. b[ea]tū fatēcē
respectu p[ro]sonā vi sic licet sit p[ro]sonis se trāffere ad
strictiōē religionē. iuxta nō. i. d. c. l. Sed regulaz
iustitiae in loco vel habitu vel statu antiquū ipsi loci
imutare, vel alteri loco subire. sive autē ep[iscop]i nō pos
sent, nec ep[iscop]us d[icitur] talibus p[ro]sentire sine concilio capituli
sui. alle. de suplē. neg. p[ro]la. c. i. de cōsue. c. c. cōsuetu
dini. de his q[ui] fuit a p[ro]la. c. nomit. t. c. se. de reli. do.
. c. inter quatuor. ne de. vel mo. c. relati. Et b[ea]tū verum
nisi fieret autē pape. ar. de eccl. edi. ad audiētia. de
de. non residē. c. fraternitati. de hereti. ex cōicam? .
q[ui] vero. qd satis placet. facit. c. sicut venire. de excel.
pla. t vide qd nō. in. c. qd in dubijs. t qd ibi nō. per
hosti. Op[er]o. quarto isti fratres erant restituēdi ex q[ui]
constitut de spoliatōe. To. glo. i. verbo tradita. q[ui] isti
nō possidebat tpe spoliatōnis. fuit enim eis tradita
possessio sub p[ro]ditōne q[ui] nō exīte traditio nou valuit
Sed adiuste. q[ui] vt dicit Inno. possessio b[ea]tū plurimū
facti. de p[ro]ces. prebē. cū nostris. t ideo ex quo tradita
ēsive exēt cōditio sive non. Semper verū est q[ui] is cui de
facto tradita ē. illā possidet de facto. nisi autē resignet
vel inde expellatur. cōtractus enīm bene potest ē cō
ditionalis b[ea]tū non traditio q[ui] ē q[ui]d facti. S[ed] potest re
spondendo ad cōtrariū dicit. q[ui] iste magister t fratres
possidebat dādestine. q[ui] ignorante ep[iscop]o ad quē p[ro]tine

bat subiectio illi loci. ideo potuit sive expelli iste ma
gister p[er] ep[iscop]um qui possidebat civiliter. vt. l. dam possi
dere. s. q[ui] ad nundinas. ff. de acqui. pos. nec poterit
isti humiliati dare illis ius supioutans qd nō habe
bant. facit qd nō. Inno. in. c. olim. iij. i. eo. Et ad ma
jorem exaggeratōem ponderat b[ea]tū q[ui] conditionalitate
isti fuit tradita possessio. vñ debebat spōte illam di
mittere. ep[iscop]o consolare nolente. Sed circa hoc que
to q[ui] hic ponderat p[ro]mo q[ui] possessio fuit tradita isti
conditionaliter. t hoc. s. dictū ē. Secunda ponderat in lite
terā q[ui] iste magister sciebat possessionem spectare ad
ep[iscop]um t ad capitulū. Quero qd si ignorasset. So. cir
ca hoc sunt due op[er]i. ut b[ea]tū refat Inno. Quidāz enim
dicunt q[ui] ponderat scia isti magistrū p[er] opiniones
dicentū q[ui] si occupās nō posset ret argui q[ui] scire
ren alienaz ē vel q[ui] temere ipsam occupānerit vd q[ui]
suspicat fuit se debere repellē etiā incontinenti. non ē
occupās repellendus etiā violenter. ar. L. vide v. l. i.
vbi d[icitur] vim illatā. ppulsare. p[er] qd patet q[ui] si vis illata
nō sit b[ea]tū. p[er] violentiā efficit possessio occupata. violen
tia que nō ēt. ppulsari non posset. t sic non debet
iste magister violenter repellē. secundū autē q[ui] sciret rem
ad alii spectare. q[ui] nunc temere occupant. non ad
mittendo dām dicitur illū spoliare merito pot violent
ter repellē vt hic. Ellī dicunt t forte incivis sc̄m. In
ē. q[ui] quis magister t fratres. hanc possessionē ne
rint adepti ignorantē ad ep[iscop]ū p[ro]tine. mī li p[er]
ep[iscop]um moniti illaz nō reddūt liceit p[ot] illas vis
internā. cū incipiūt esse violentiā ar. xxiij. q. i. s. i. p[er] to
tum. t. q. i. c. i. t. i. l. hosti. dicit hoc ultimum posse
tolerari si notoria sit offensa. de accu. cōscientia. t. i. c.
. i. de offi. de le. l. vi. In dubio autē si moniti nō red
dant. b[ea]tū offerunt se paratos stare iuri. nō patet q[ui] q[ui]
suis sibi dicere potuisset hoc casu. L. vide v. l. i. q[ui] i
tantā. ff. quod me. c. i. l. extat. d[icitur] enīm quisq[ue] quod
sibi debet p[er] iudicem repescere. nec verecūdiente p[er]
tati uic dignitatē xuenit. quicq[ue] nō iuri facere. ff. d[icitur] v
prima. l. penit. Do. an. putat q[ui] si aliquātulū d[icitur] sic
territ in possessionē. ita q[ui] negligentia possit imputa
ri domino. t sic per hoc perdidit dominus posses
sionem civilem. vt. l. si de eo. s. i. ff. de accu. pos. et sic
nō p[er] pp[ro]pria auctoritate repellere. Si non p[ot] negli
gentia imputari. aut ingressus illū non admittit. p[er]
stado q[ui] nō vult acquire civile b[ea]tū vult tū reūtere nam
rāle. t tūc p[ot] ē d[icitur] a clam fucit ingressus. t pos
set repellē. aut palā. t nō posset. b[ea]tū si veniens statim t
nō admittit. d[icitur] q[ui] repellēs p[ro]uat eū possessionē. iō statis
p[er] illā idistincte recuperare. nec ē necē q[ui] in b[ea]tū stare
luri vñ ad ius recurrē. q[ui] suā possessioē p[ro]tinuare p[ot].
t eo q[ui] cā p[ro]tinat t repellit. p[er] pp[ro]pria autē illū reūce
vñ p[er] suā civile defēde ne illā p[ro]dat. t b[ea]tū d[icitur] fore d[icitur] mē
te bar. i. l. i. ff. de accu. pos. hec vera q[ui] nō inenit vaca
tē possessionē. b[ea]tū si ingredies inuenit eis vacante tunc

*Cōtractus b[ea]tū ex p[ro]p[ri]etate
malis d[icitur] nō traditio*

*Dicitur quod p[er] p[ro]p[ri]etate
nō traditio nō possidit
p[er] p[ro]p[ri]etate g[ener]aliter
Ius inesse fuit.*

Tunc tradit possessionem

Tunc tradit possessionem

Sed postea p. t. s. f. s. f. s.

Tunc tradit possessionem

Tunc tradit possessionem

Pecuniae possessionem

Primo cum quod expellit non secundum oes datus pdit naturaliter quam possidebat per alium, et civile quam possidebat per se ipsum. s. i. c. ex parte de recipere. et non. in. l. si. L. d. acq. pos. et h. in glo. Secundo cum cum alij tradit possessionem sponte. glo. hic t. q. id est ut sic isti duo casus parificentur. Idem non. gl. et bar. in. d. l. si. qdam ptra ut ibi non. q. h. ultimo casu datus non pdit possessionem suam civilem. qd t. glo. i. c. q. squis. xij. q. ij. p. prima opere eborum quam ena sequitur ibi ang. de pulio. et p. hac op. videt tex. in. d. l. i. s. quod si fuisse. ff. de acqui. pos. suco. r. t. si. b. p. pditatem illi. l. si. cu. non possit agere interdicto. q. nulla violencia intervenit. puto t. q. datus incontinenti possit illa recuperare si is cui fuerat tradita possessione sci ebatur cu ad alium pertinere q. t. largo modo vide spolia re si datus venientem non admittit iusto h. ultimo cum te meraria receptio ar. op. hic Tercio cum cu colon? deserit possessionem aut animo non perdendi posses sionem. et dominus retinet per eum naturalem nec interumpit principio. ff. de acqui. pos. l. si. colon? et sic in dubio plenum est q. dolus et iactatio plumi non datus ut. l. quod. s. q. dolo. de. pba. et de renu. c. q. l. vi. et c. sup h. eo. ti. Et stat recedit aio deserdi possessionem. et datus pdit naturalem. et idem si colonus deceperit. retinet t. civile. quia t. pdit si negligit recuperare naturalem. hec pba in. l. si. de. eo. ff. de. acqui. pos. et ibi p. bar. Quid si negligere naturale dixi i. c. cu venissent. s. e.

Quarto casu qd pdit id est maliciose recedit ut ali? intret possessionem. tunc datus pdit naturalem et non civilem. ut non. in. d. l. si. nisi negligat naturalem ut. s. dixi. hec sufficiunt. p. itelecum terminorum. p. enim materia ampliarum ea q. habent. l. colonus. et. l. cu fundu. ff. de vi et vi ar. Ad vnu t. adverte qd s. dixi q. si possident naturaliter expellit. uel alij tradit possessionem dominius pdit etiam civilem. h. intelligit vero odios. in. d. l. si. qd possidens naturaliter possidet nois alieno. q. tunc civile fundat super illa naturali. ideo expulso colono? pdit in ea civili ut super illa fundata. secundum est in possidente sibi naturaliter. ut in usufructario et similibus. tunc enim h. ille expellit vel alij tradit possessionem. non p. h. p. datus civile. q. non est super illa fundata. qd est notandum.

Hoc. in. v. cu statim vim vi repellere. q. q. id est statim vim vi repellere. respodet q. quanto ea? poterit qd non. q. sentit qd s. p. clausi. Hoc. p. b. m. colligit ex tex. q. potenti restorem non sufficit. p. bare deiecti onem. nisi. p. b. et. cu possessionem. Quid aut si in veritate possidebat sibi possessionem. p. bare non p. Jo. an. p. colli g. remittit ad spe. de peti. et pos. s. i. i. si. ubi spe. dat pluri ut vadat ad possessionem testibus vocatis. si ad mittit b. q. dem. si non admittit statim. p. b. deiectio. Dicit do. an. q. istud pluri est bonum i. p. b. ante possessionem et non volere. p. bare deiectorem. quasi dicat q. per hanc actum non. p. b. possidet et b. dicit. Et tu adverte qm si spe. recte consideraret dico q. habuit alij itelle

en. sentit eni qd p. b. et illo anno fuit i possessione et p. illu accessum ad possessionem pluri. continuatio pos sessionis et qd medio tpe non habuit animu deferendi possessione cu p. extrema pluri media ar. i. l. p. b. L. de apoc. li. x. t. l. si seruus pluri. ff. de le. i. et qd non. glo. in. c. accedes. de puer. p. b. et in h. forte volunt sp. imitari op. s. i. a. de qua in ti. de. pba. s. i. p. p. s. v. s. q. n. ubi dicit q. ad. p. bandu possessione requirit q. salte. p. b. et extrema q. oli possedit et nunc possidet qd ena videt velle gl. i. c. volumus. xvi. q. iii. s. certe ego arbitrio. q. h. dictu sui non sit necessarium nec pluri s. possit. q. lati. p. b. et possidet de p. t. p. b. d. q. ali qui possedit. et allegando possessione de p. t. qui possidet senil possidet pluri continua si possidet i. fanore sui ei allegat de p. t. ut non. in. l. sine possidatis. L. d. p. b. et in. c. cu venissent. j. co. et p. doc. cu ad effem agredi interdicto vni vi. ut singularis. p. b. et. c. olim. iij. j. co. ubi dico. et non bar. in. l. celsius. ff. de. v. s. et p. p. s. pluri sui non est necessarium ut expias an amittas nec est vtile q. possit occidi p. aduersarii. ad h. allego gl. non. in. l. si nulla. ff. de. acqui. pos. vni fatus est. p. bare q. olim possidebat et allegare possessione q. ille d. destine intravit et subiugere q. non andet ire ad possessionem. q. supicatur se posse repellere ex. bis. p. petit vtile interdictu vni vi. h. alius non p. b. et ut est. non. i. ita glo. in. d. l. si nulla b. facit. l. c. a. possidere. s. q. ad. n. dinas. ff. de. acqui. pos. et tex. i. ita gl. in. c. ite cu q. s. e. ubi secundum vnu intellectu ex solo cladem in trivium cu suspitione q. non admittere agit interdicto vni vi. s. intelligo ut dixi de vili interdicto non de directo. ut dicit glo. in. d. l. si nulla et h. non. Hoc qro tex. h. dicit qm et canonicos teneri si excesserant modum qd ex excessisse modum. H. s. i. in. p. r. dicit si expulerunt sine moderamine in culpatate tutele. Scerte hec respositio est obscurior q. sit. sed gl. volunt ut his verbis. q. sic ea ponit tex. i. l. i. L. vni vi. sed hoc vero sensus est q. voles defendere suam civile vel recuperare suam possessionem in continenti qd suare moderam et tutele seu defensione inculpati. q. non qd reperi in culpa. qd aut facit h. moderam inculpatate tutele. dicit breuiter ut colligit ex glo. c. significasti. h. de homi. et bar. in. d. l. i. L. vni vi. q. id sit q. obmissio iniuria repellere non poterat. non enim alius i. putatur qd facit si aliter non poterat defensio et iniuria repellere ut. p. b. at. i. l. scia. s. q. cu aliter. ff. ad. l. acqui. h. et. g. bon. index arbitrari. an steterit i. meritis finibus defensionis seu recipande possessionis an excessit modum. de hoc enim non p. t. dari certa regula. sed oportet considerare qualitatem personarum et actu? et re? risimile timore imminentem. Et p. hoc relinquitur super sua consideratio glo. in. l. p. a. q. dicit tria attendenda i. in hoc moderamine inculpatate tutele. scilicet modus ipsi et ca. Modus attendit circa qualitatis armorum. non enim debet cum armis resistere si sine armis intradatur

*Ort my frust. diffringit et compande
possidit q. p. d. et quod non p. b. et
actum et errorum. invenit. Et modus
opus et causa A*

Via alioꝝ p[er]f[er]tuꝝ aggressorū p[er]t[em]ptū A[re]s d[omi]n[ic]i
p[er]t[em]ptū a[re]s d[omi]n[ic]i

De resti spoli.

ut si venit aggressor cū paruo baculo non debeo re
sistere cū armis p[er]iculosis. Et certe de h[ab]o nō p[ot]est dari cer
ta doctrina ut nō. in. d. l. i. Quid enī si aggressor ē ro
bustus t fortissimus homo. q[uod] plus p[ot]est cū pugno uel
baculo paruo q[uod] aggressus erit tunc. Ideo dic ut dixi
q[uod] b[ea]tū r[ati]onē ē arbitrio indicis Sed iudicū mode
rancē ē t[em]p[or]is cursu. s. ut fiat incontinenti. nō ex inter
vallo. In hoc etiā nō p[ot]est dari certa doctrina ut. s. dixi
sup glo. in. verbo p[ro]mulgatū. S[ed] p[er] informando indicis
arbitrio ē aduertendū. q[uod] aut vis infestur p[er]sona. aut
rebus. p[ro]mo cū ante[dict]is quis p[er]cudit. p[ot]est incontinenti
aliū p[er]cutere. ad effectū evadendi p[er]cussionē seu inin
niū. t[em]p[or]e d[omi]ni potius repellere inin[ci]tia q[uod] infestare. t[em]p[or]e
teligo gl. in. l. si ex plagiis. §. tabernarius. ff. ad. l. ac
quā. t[em]p[or]e nō bar. §. si inin[ci]tia īā ē facta p[er]sona nō ē lici
ti p[er]cutere etiā incontinenti. q[uod] nō effet defensio s[ed] vindi
cta que nō ēt p[ro]missa singulis. p[er] indicis. ut. l. nō ēt sin
gulis. ff. de re. in[ci]tia. t[em]p[or]e. §. taberman[us]. t[em]p[or]e ibi bar.
et. l. scientia. §. q[uod] cū aliter. p[er]alle. t[em]p[or]e p[er] J[oh]ann[us]. sci
p[er]t[em]ptū ē cū nō vos vindicātes nūl[us] forte ut ipse dicit.
timet gomina p[er]cussio t idem bar. in. d. l. i. Id
uertet vnu nō b[ea]tū dictū. Ia. de are. quem sequit[ur] h[ab]o
do. an. q[uod] h[ab]o nō debeat insequi p[er]cussus suū p[er]cussore!
ex quo nō vult amplius p[er]cutere. ut. d. §. tabernarius
nō si defacto insequit[ur] pacientē t cū vulnerat non d[omi]n[u]s
panari ut dolosus s[ed] ut culpabilis. q[uod] incolus calor
vino calidus caret ut. l. i. ff. ad turp. t. q. iij. q. iij. §. nota
dū. Ego allego tex. nō. in. l. si adulterium. §. impato
res. ff. de adulte. vbi mīn[us] punītur qui iusto dolo per
motu p[ro]p[ri]o in delictū. t. p[ro]mo dico vide gl. nō.
t[em]p[or]e. xpij. q. i. §. in. v. ppulsande q[uod] nō. Si vero
vis infest rebus d[omi]ni repelli incontinenti. i. q[uod] p[er]missū po
tentia inin[ci]tia sit facta. q[uod] illa nō ē vindicta s[ed] potius
quēdā defensio. Et q[uod] d[omi]ni incontinenti h[ab]o casu. dic ut. s.
dixi sup glo. p[er]al. in. v. p[ro]mulgatū Terciū modera
men sc̄im illā gl. ēt circa cām ut fiat ad defensionē
nō ad vindictā. s[ed] h[ab]o p[er]sideras ex circumstancijs q[uod] ē dixi
Sed circa p[er]dicta dubitā virū possūm aggressoriē
mai[us] p[er]cutere an debet expectare p[un]iū ita. H[ab]o. hic
q[uod] nō. ne forte postea nō sit locus defensionē ut i. p[er]
§. taberman[us]. t. ff. si qua. p[er]au. se. d[omi]ni. l. i. §. arietes
sufficien[ti]a enī sc̄im eū terror armoz. ff. de vi t vi ar. l. id
§. i. idem nō. glo. in. d. l. i. L. vide vi. Bar. ibi dicit
hoc virū si verisimilia p[ec]cūtūt indicia. t[em]p[or]e acutus manife
stū. q[uod] ille incedebat offendere t ille aliter se defendere
nō poterat. sunt enī quidā ut dicit L. q[uod] non minant
qui p[er]cudit. tūc enī non est expectandū si aliter se de
fendere nō p[ot]est. quidā vero sunt ita timidi qui h[ab]o multa
verbū effundat t minet[ur] tūc nō venit ad actu t tunc
sc̄im. bon[us] ergo vir hoc arbitrabit[ur] Itē querit ad de
clarationē p[er]dictoz q[uod] d[omi]ni possūm evadere fugiendo.
Quidā i. d. l. i. distinguunt[ur] q[uod] aut ē talis homo quē nō
debet fugere ita q[uod] fuga eff[er]it sibi maxima verecundia. et

tūc nō tenet fugere si p[ot]est p[er]cutere ad inin[ci]tia repellendā
aut nō ē sibi verecundia. utputa q[uod] aggressiens ē p[er]stan
tio p[er]sona. t tūc seorsim Bar. ibi tūc indistincte q[uod] nō te
nēt quis fugere q[uod] fugari est inin[ci]tia. l. Itē apud labe
onen. ff. de inin[ci]tia. q[uod] licet ē p[er]cutere ad hāc inin[ci]tia. p[er]
pulsandā. Itē vidēmus q[uod] p[er] defensionē rez licetū est
armis resistere ut hic t in. c. dilect[us]. de sen. exco. l. vi.
t enī occidere sc̄im ius cūile si aliter res salue esse
nō p[ot]est iuxta ea q[uod] legunt[ur] t nō. in. l. furē. ff. de sicca. sed
quecūb[er] inin[ci]tia corporalis est maior iactura rez. l. i. ser
uoni. ff. de penis. q[uod] tūc ē tp[er]fundum ut nō. bar. i. l. i
ff. eo. ti. cr. go. p[er] hac inin[ci]tia. ppulsanda licetū est posse
renet tē fugere. Ego dico q[uod] h[ab]o casu q[uod] p[er]cē
do evitaret peccatum nō tūc irregularitatē s[ed] p[ec]cederet ad
occisionē vel membrū mutilatōem. q[uod] illaz quis solū
evitare. q[uod] morten. pp[er]t[em]ptū aliter vitare nō p[ot]est. s[ed] hoc ca
sa poterat evitare fugiendo ad hoc q[uod] le. t nō. in. cle. si
funosus. de homi. facit gl. nō. in. §. i. xpij. q. viij. S[ed]
nāquid sit licetū p[er]cutere ad defensionē alterius sine
alteri pacientē inin[ci]tia p[er]stare open? Bar. in. l. si q[uod] in
fuitatē. ff. de fur. q[uod] sic. nā si licetū est alteri p[er]stare opē
circa p[er]suadēm seu recuperatōem rez ut ibi. ubi patz
q[uod] quilibet p[ot]est capere fugientē cū reb[us] alterius. fortius li
cini et adiuuare offensum i p[er]sonam. t idē dic de iure
canonico. p[er] q[uod] vide bo. glo. in. d. §. i. xpij. q. viij. que
dicit illa nō peccare. q[uod] aliū inin[ci]tia patientē defendit
etiā si ibi homicidū fiat h[ab]o incurrit irregularitatē. Et
vide plene p[er] J[oh]ann[us]. in. c. si vero. de sen. ex. ubi idē sen
tit t[em]p[or]e optime tex. iste. nā nō est verisimile q[uod] ep[iscop]us fuit
hic solus i expellitione istorū fratrum. ad idem i. d. c. d[omi]ni
lecto. t. xpij. q. viij. nō inferenda. t. c. qui p[ot]est. t[em]p[or]e q[uod]
dico in. c. clerici arma. de vi. t ho. cle. t[em]p[or]e L. i. d. l. i.
L. vi. vi. Utterius quero an isti fuerūt excōicati q[uod]
expulserūt istos frēs religiosos i[n]iecta i eos manu vi
olentia. Itē gl. vlti. post p[er]t[em]ptū. ad hoc laborat t[em]p[or]e
et[em]tu facit tria membralia aut enī nō excesserūt modū. et
nō inciderūt i excōicatōem ut hic i filant excesserūt t[em]p[or]e
si ex. p[er]posito sunt excōicati. ar. de sen. ex. nō dubium.
aut ignorātē. t[em]p[or]e sc̄im. J[oh]ann[us]. dicit q[uod] si excesserūt mo
dū ex. p[er]posito incurrit excōicatōem t[em]p[or]e palem pe
nam t[em]p[or]e irregularitatē. ar. hic t[em]p[or]e de sen. ex. cum non ab
hoie. t. c. p[er]pendim[us]. t. c. significasti. de homi. l. l. osti.
intelligit J[oh]ann[us]. q[uod] sunt excōicati eōipso q[uod] modū ex
cesserūt. t[em]p[or]e si celebranter sunt irregulares. non ariet[us]
eōipso q[uod] modū excesserūt. penā vero palem nō incur
runt ipso facto. s[ed] est iusta cā ad ipam infligendā. Ia.
an. credit J[oh]ann[us]. intellexisse de irregularitate q[uod] p[er]tra
bit p[er] mutilatōem vel mortem quā ex. p[er]posito exceedē
tes statim incurrit si alterū istorū sequat[ur] q[uod]libet d[omi]ni
enī est verū in se d[omi]ni dictū J[oh]ann[us]. reduci ad terminos
iuris cōmuni. Concluendo ergo in ateriam d[omi]ni dic. q[uod]
aut isti excesserūt modū ex. p[er]posito. puta q[uod] portarent
illos repellere solis vbi[m]is minatorij s[ed] ipiū iniecerūt

¶ defensio. 2024. h[ab]o
2024. 2024.

autem p[er]fectio p[er]fectio p[er]
p[er]fectio. 2024. 2024.

h[ab]o ap[er]tū p[er]missio p[er]missio
p[er]missio

An f[er]mūtū d[omi]ni
ex p[er]t[em]ptū
m[er]ita. m[er]ita. m[er]ita
Sur ex[em]plu[m] m[er]ita

Ex. ex p[er]f[er]tuꝝ m[er]ita. ex. p[er]f[er]tuꝝ

Coram p[ro]p[ter]e p[re]f[er]at p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
Defensio[n]is litterarum monitionis

S. I. q[uo]d s[ecundu]m h[ab]et p[ro]p[ter]e copia tunc p[ro]p[ter]e
M[od]us ambo p[ro]p[ter]e d[icitu]r

in iuriis violentias vel quid sile, et tunc si non est secutae
mors vel membra mundatio incorrenit solum excoica-
tionem, et t[em]p[or]aliter puniendi sunt, et ad satisfactiōnem
co[mp]endii ut hic t[em]p[or]e de sen. ex. prochianos si vero alte-
ru illoz est secutū tunc vltra excoicatiōnem incorrenit
irregularitatē ut in c. si. de temp. ordi. et quod nō. et
de si furiosus. de homici. et t[em]p[or]aliter puniendi sunt de
spenis. tunc aut nō excesserūt modū, et non sunt excoi-
cati. sed si expellendo aliquem occiderunt seu munita-
uerunt si fecerunt tanto pro defensione rerū nō fuit li-
sus facit. c. luscepim. de homi. et forte etiā excoicati-
onen. q[uo]d videlicet excessisse modum ita in eum acriter
seuendo, p[ro]p[ter]e sc̄enatione vel recuperatione rei t[em]p[or]alium:
ut in iuriis p[ro]p[ter]e facit q[uo]d nō. I. in. c. si vero. et. i.
de sen. ex. De iure vero civili si dānum erat recuperabi-
leg iudicem non l[eg]it[ur] p[ro]cedere ad occasionē et alia sevī.
alias fecas sc̄on bar. i. d. l. furē. de sicca. Si vero mo-
dum excesserint ignoranter tunc non sunt excoicati.
q[uo]d excoicatio requirit dolum, ut in. c. si quis suadēte.
xviij. q. viij. qui cessat dato ignorātia, p[ro]p[ter]e hoc vide bo-
nam glo. in. c. cū voluntate. de sen. ex. t. xxij. q. i. §. i.
Et intelligo fini hosti. si ignorātia fuit p[ro]babilis. se-
cū si crassa. et sapina. b[ea]tū dicit. nam talis ignorātia
non excolat de consil. c. iij. li. vi. et de ex. mi. c. apo-
stolice. H[oc] extra gl. excoipiendo aliqua dicta I[oh]no.
opp. et videtur q[uo]d iste ep[iscop]us non potuit sibi retinere
dominiū isti[us] ecclesie seu oratoriū. nam sacre res et re-
ligiose in nullius bonis sunt. inīti. de re. dini. §. nulli
us. Go. I[oh]no. q[uo]d ep[iscop]us sibi retinuit quousq[ue] ecclia et
edificata. uel sc̄o retinuit sibi dominiu[m] quātū ad ius
epale. x. q. i. c. i. §. t. iij. xvi. q. iij. iter. et p[ro]p[ter]e hec iura po-
test sc̄on cum agere rei vendi. ar. ff. de mor. in se. l. i. et
ff. de reli. et sumptu. si. si quis sepulchrū. Ipsam aut
ecclesiā. i. corpus ecclie vendicare nō posset. ff. d[icitu]r rei
ven. l. in rem sacram. v. v[er]o. v[er]o. L[et] de sac. l[an]c. eccl[esi]e.
. c. l[et] xim. sc̄on I[oh]no. q[uo]d nō. et p[ro]p[ter]e hoc. c. cū venerabi-
lis. de reli. domi. Ego soluo alij duobus modis v[er]o
tra I[oh]no. p[ro]p[ter]e q[uo]d retinuit sibi dominiu[m] simpli intelli-
gendo q[uo]d debebat p[ro]sterni hospitale p[ro]uatum et oratoriū
um p[ro]uatum et revocare q[ui]cumq[ue]. iuxta nō. p[ro]p[ter]e I[oh]no. in.
. c. inter dilectos. de dona. vbi vide. t. p[ro]bat[ur] d[icitu]r p[ro]p[ter]e
tibus. de priu[ile]giis. cū duobus se. et vide Go. an. in. c. patē-
tibus. de priu[ile]giis. Sc̄o soluo intelligendo q[uo]d loca ista
debebat esse religiosa. et q[uo]d ep[iscop]us retinuit sibi dominiu[m]
possessionū traditari hospitali et oratoriū vtili dñio
translato. quod fieri potest etiā de possessionib[us] col-
latio ecclie ut nō. dicit I[oh]no. in. c. de monachis. et
. c. in lateranei. de prebē. Oppo. sc̄o vide enim
q[uo]d finia pape fuit nulla tanq[ue] incerta et conditionalis
ut patet i. si. p[ro]tra isto q[uo]d habef. iij. q. vi. §. diffinitiua. et
L[et] de sen. q[uo]d sine cer. quātū. p[ro] totū. iij. q. vi. §. biduum.
Go. I[oh]no. q[uo]d in fine ponit ponit quedā reservatio q[uo]d

finia. nā nisi papa sic ressuasset in agendū nō potuit
sent isti fratres postmodū agere cu agētes interdicto
vñ vi. hec oia videbant in indicū dedupisse ut nō. s.
c. p[ro]p[ter]e facit q[uo]d le. et nō. in. l. terminato. L[et] d[icitu]r fr[ater]. et.
experi. t. l. iij. L[et] de pa. po. q[uo]d nō. Opp. tertio cu
enī omnes isti de quib[us] in tec. et sent plone religiose.
q[uo]d ex una p[ro]te p[ro]p[ter]e canonici. ex alia teplati: non po-
tuenter sic p[ro]ficiare sine pena canonis. si quis suadet
nec bellū facere cu hoc spectat ad p[ri]ncipe. xxiij. q. ii. c.
. i. vñ presertim clericis et virtus religiosis hoc nō d[icitu]r
cere. xxiij. q. viij. clerici. de homi. luscepim. Solu.
sc̄on I[oh]no. p[ro]p[ter]e rerū sua p[ro]p[ter]e defensione licetū ē bellū
mouere. nec p[ro]p[ter]e d[icitu]r hoc casu sed potius de c[on]f[lictu].
q[uo]d est intelligendū quasi incōtinenti hoc faciūt an
teq[ue] diuertant ad aliena negotia. ut. l. i. L[et] vñ vi. t. s.
dixi. et hoc cu sit a iure co[mp]odū non requiri alia ar-
ctoitas. ar. xxvij. d[icitu]r de his nec sic p[ro]gnates seu po-
tius descendentes in excoicatiōnem incident nū man-
nuerint in p[ro]fanas que sine violētia parate erit ep[iscop]u[m]
mē nū vel penes alium sine ipsius volētia et cādet
nata ita q[uo]d lumen extra casum istas. c. t. l. iij. §. cum
igil. ff. de vi. et vi. ar. Go. dic q[uo]d d[icitu]r adire indicē nō enī
d[icitu]r inācē rē inuadere. ff. de re. iunio. l. n. ē singulis
t. l. si q[uo]d in tantā. L[et] vñ vi. t. c. cu qui. de prebē. l. n.
t. xvi. q. vi. placuit. t. l. extat. ff. q[uo]d me. cā. si ante non
potius suū corā iudice. p[ro]sequi tuc fini I[oh]no. p[ro]p[ter]e
superioris arma mouere et bella indicere ad sua recep-
tanda. xxiij. q. ii. d[icitu]r. et vide plenius p[ro]p[ter]e Go. an. in re
gula nemo. de re. iu. li. vi. in mercu. et p[ro]p[ter]e bar. in tracta
tu rep[ar]tianum. et si non h[ab]et superioris copiā p[ro]t[er] p[ro]p[ter]ia
autē sibi ius dicere sc̄o I[oh]no. ar. in. c. p[ro]p[ter]e venerabile
q[uo]d si. sint le. et in regula q[uo]d nō est lentiū. t. de re. iunio. vi
de bonā gl. i. di. c. ins. gontū. H[oc]quid aut possit q[uo]d
licite p[ro]p[ter]e fraudē calumnia vel furtine vel alio modo p[ro]t[er]
muli et suā recipere I[oh]no. q[uo]d nō. imo teneat nūc illā
restituere sc̄on I[oh]no. p[ro]p[ter]e. q. v. nō sane. ad si. l[et] hoc vi
timū q[uo]d teneatur restituere non placet Go. an. t. bā.
et p[ro]trā p[ro]t[er] intelligi q[uo]d quis occupat aliena. si aut q[uo]d
suū ē occupat aliena. si aut q[uo]d suū est occupasent in
que. tunc q[uo]nis de peccato et iniquitate priam agere
debeat nec sub spe. venie peccare debuissit. t. de de-
excō. mi. c. illud. t. rem suā restituere nō teneat. magis
illū qui iniquē occupauerat. ar. ex eo q[uo]d le. et nō. in. c.
cu dilectus. de ordi. cognit. t. ff. de p[ro]p[ter]e. l. bona dea.
nec d[icitu]r dare illū occasiōne delinq[ue]di I[oh]no i. hoc cu
vide sc̄on cui. q[uo]d dolis cu dolo. t. culpa cu culpa co-
penitari d[icitu]r. ff. de dolo. l. si duo. t. l. si abo. ff. de p[ro]p[ter]e
p[ro]t[er] i. eo q[uo]d le. et nō. i. c. penit. t. vi. de adul. h[ab]et vniū
p[ro]t[er] vez iniquātū agere ad vtilitatē p[ro]uata. sed respe-
ctu peccati et iuris publici. peccati vniū alium non

A. p[ro]p[ter]e q[uo]d p[ro]p[ter]e finitudo calumpnia
est p[ro]p[ter]e at illū uno p[ro]p[ter]e
Gloria. dolos et culpa et culpa p[ro]p[ter]e q[uo]d d[icitu]r

Am 15. Februar 1700. von der Universität
der Pfalz zu Speyer. für die
Festung Marienberg. abgelehnt.

De resti. spoli.

cessat, ut nō. in d. penit. et vi. et ponit spe. i. tū. s. in iūr. p. pīn. et xpij. q. iij. admonere. nō enī debuit metiri etiam p. salute alteri⁹. xpij. q. iij. ne quis. nec p. mittere peccati ut ali⁹ cūtaret etiā mai⁹ ut nō. pīn. dī. i. summa. Et p. b. videret q. habens iusta cām nō dī p. mev- dada victoriā optine⁹. quicquid sentit glo. in. e. capi- entes. de dec. li. vi. et xpij. q. iij. dī. s. dicūt tū q. dam- fin Jnn. et nō male scđm cū q. etiā sua aucre p. acci- pere enī furtine. dūmodo ex hac accepte⁹. nec malū nec scandalū possit alicui generari. nā et si inde orire⁹ scandalū uel p̄tra re detinente⁹. puta vxorē cui custo- diam ill⁹ rei p̄misrat. uel p̄tra familiarē suū uel con- tra quicq; alii. tunc debet etiā i. p̄stū locū statim resiliere ar. j. de p̄scip. nūbil cū scđalo. et de no. op- non. cū ex iūncto. §. sup eo. facit qđ le. et nō. i. c. nisi cū pridē. §. progaui q. scđalo. de renū. Reliqua vo- q. p̄seque⁹ hic Jnn. p̄tinētia ad materiā bellī dicā i. c. sicut. de iure ur. ibi Jnn. etiā tractat qm̄ b. c. sati⁹ ē onerati sua materia. Itē Jnn. tractat hic an et qm̄ su- periori possit agere. p. locis subiectis. et qđ si cōcurrat inferior. i. plāt⁹ immeđiat⁹ cū supiore. i. plato immeđiat⁹. Ego plene exāmīnū. c. cum deputati. de iud. ubi Jnn. etiā tractat et plenūlime ibi iūncties. et hec sufficiunt.

Iteras oponit consanguinitas in gradu phibito; et offerat probatoe parate; recepto ab oponente in rameto de malitia inegabit restitutio quod ad thoz; et fiat quod ad reliqua. si vero probatoe prompte sint har plena resto; nisi magna sit viri scientia. h. d. et sunt due ptes principales. prima ponit thema et probatatem. secunda ridet ibi sane. Et hec secunda subdividitur primo ponit et prosequitur triplicem opem usq; ibi. nos autem ibi prout solueat contra alteram opem. allegat usq; ibi. ppter ea. ibi subdividetur soluit. Et hinc mebas. psequebatur ibi quod si aliqua solutio. ynu casum excepit ibi si vero.

125 pmo ar. optimū t̄ quasi exp̄ssum q̄ spoliatio
deducta sup eadē re, p̄ viā agendi op̄at effectū expul-
sum t̄ p̄secutū, nā repellit aduersariū agentē perito-
no t̄ spoliārōe, p̄bata p̄sequit̄ restitutōnem, t̄ l̄ videſ
p̄bari habitō respectu ad principiū, c. 15, in v. rescripto
t̄, vdeſ mutare casum dictū t̄i ē vez t̄ vid̄, p̄bari ī
c. ex p̄q̄ōne, s. co. nbi dixi, t̄ nō, gl. t̄j. q. t̄j. c. i. qd̄ nō
p̄d̄.

¶ scđ qđ alter pīngū pī petere separārī pīngūm
rōne pīsangnītatis. qđ pcedit etiā sī a pīcipiō scāmīs
pīsangnītare iter eos. qđ lī alleget turpitudinē suā. ex
casā tñ r admittit rōne peccati. dī re iudi. c. lator. et
.c. pīsangnīci. r. c. tenor. r. c. p. dī spō. cū sī. ¶ Nota
tertiā libellū nō vitiari sī pīclūsio pīcedat narratōem. p
ad tecū ordinē obseruandū debet pīrīus factū narrari
r postea pīcludi. ¶ Nō ibi sua temeritace rē. qđ pīnīx
vīdī spoliare pīngē nō solū sī violētē de domo eā ex
pēlit. sed etiā sī ppriā temeritate dīlērit r sufficit ad

agendū possessorio. qd nō. et facit quod ī. nō. in glo.
120 qd i ī dīb. p̄ sanguinitatis diuina lege. pbibid
papa nō potest nec cōluerit disp̄fare. sec. i. pbibitis
diuina lege. nā papa ē sup̄ legē positivaz. c. p̄ posuit.
de p̄cēs. p̄bē. t. l. p̄ncipēs. ff. de legi. nō aut̄ sup̄ legem
diuina. nā illā tenet defendere usq; ad animam t̄ san-
guinē t̄ vīz ad oēs conat'. p̄p. q. i. sunt quidā. t̄ isti
sunt p̄cepta moralia t̄ negatiua. que obligat semper
t̄ ad semp. i. omni t̄ps. vi. dī. x. his ita. t̄ nō. arbi. de
pe. dī. v. in summa. t̄ de his in glo. 120 qd etiam
ad ecclesie p̄ceptū nō dī qd venire p̄tra p̄ciam. pbabi-
len. t̄ qd venies p̄tra p̄ciam edificat ad iehennā id ē
peccat mortaliter. t̄ sic peccās mortaliter dī edifica-
re ad iehennā. quasi edificet sibi domū uel stallū qd
dam in iehenna. i. in inferno fīm. 3o. an. 120 qd di-
stingue op̄i. t̄ illas ad p̄cordiā reducēs nō dī op̄i. re
probare uel aliorū eaq; derogare. 120 et tenemēti
tex. aptum qd exceptio defect. p̄prietatis non obstat
agēti possessorio recipande. etiā si. pbatoes offerant
in cōtinēti. hic enī hac. pbationū oblatōe nō obstante
fit resto. p̄terq; qd ad copulā. respectu illius vero dis-
fertur resto. ppter peccatū Ex hūlultimo collige singu-
larē theouicā. qd ubi in resto cōminuet peccatū dī dis-
feri resto. si. pbatoes sup̄ defectū. p̄prietatis offerunt
parate alias aut̄ sec. ut hic nobiliter vtrū qd. pbatur
vide bonā glo. ii. c. sup̄ cās. ii. q. v. 120 tex. opti.
satis declarantē qn̄. pbatio dī offerri in cōtinēti. non
enī requiri qd habeat. pbatoes secū i. promptu fī sati
ē qd nō peccat dilatōes lōgas. dī ergo eas offere cuī
infra breue t̄ps eas se exhibituū offert. qd vidi p̄tra
3o. an. ii. c. iterposita. de appell. t̄ p̄ h̄ facit. c. exhibi-
ta. de iudi. t̄ l. qd dīcūn'. t̄ l. ratū. ff. de solu. t̄ mo-
ra modici t̄pīs nō ē p̄cialum. ff. de iudi. l. si debitorū.

Ultio suo tex. in si. valde nobilē t singularē q̄ vpor
nō ē marito restituēda si nō p̄t cum eo securē morari
abscq̄ piculo psone. nec remedio cautōis p̄t sufficien
ter puideri. quinimo hec ē sufficiēs cā remouēdi eam
ab eo. t seq̄andi matrūnotū q̄ ad thoz. t idē dic in
marito respectu vporis ut si insidiat vitē m̄anti t tem
ptavit eū p̄dere venio. neq̄ p̄t refrenari. verisiliter
p̄t ejac̄ t peteti restitūm obstabit exceptio. ar. hic t B
istū tex. no. 30. an. in. c. i. de diwōz. t sic habes hic
casum i quo p̄ter adulteriū licitiū ē p̄iugi dimittere cō
iugem. qd̄ p̄petuo tene mēti. t index arbitrabitur q̄n
anta subsit scutia vt nō possit puideri remedio cau
tionis. ar. c. de canlis. de offi. dele. t. l. i. ff. ò in. deli.

Elenio ad glo. et oppo. videt enim quod archidi. iste non poterit cognoscere de causa matrimoniali. quod si est episcopalis dignitatis ut dicit tex. nobilis in. c. accederibus. de excessu plena. So. glo. i. dicit hoc non procedere finis ius. sed ex suetudine seu prescriptio per hanc operari inferiori plato. Et ita potest intelligi hic. et id est Finn. hic quod bene nota. Ex quo inservit quod licet ea que

sunt episcopalis ordinis non potest queri per inferiorum ex propriae
tudine seu plenitudine seu prescriptio ut in c. quanto. sed
plene. secus tamen in his que sunt iurisdictionis seu dignita-
tis episcopalis. ut hic iuncta glo. et idem non. per glo. in d. c. ac
cedentibus. in glo. penul. et ult. et videlicet tex. in c. auditis.
de prescripsione. ubi episcopus obtinuit in cognitio canarum matri-
monialium contra prescribentes. qui prohibuerunt intermissionem.
secundum ergo si intermissione non intencionaret. et hoc est etiam huius
modo. an. et huius tenet metu quicquid dixit hic hosti. dicimus
quod cum plenitudo non debet iurisdictionem in maioribus. et ista
sunt de maioribus. non valet in his plenitudo. et remittit
ad non. in. c. cum pingat. de fo. compe. et in. c. fi. de offi-
archi. Et ad istum tex. respondebat quod iste archidiaconus
cognoscerebat ex generali uel spalii commissione archi-
episcopi uel ex spalii privilegio. sed contra hostem facit sum. Job.
an. quod istud non est ordinis seu dignitatis episcopalis. tene-
tigil primum per predicta. Quero quid si vir repulisset
uxorem nimirum possit petere restituendum agendo possit
soror. Hoc enim primo arguit quod non. qui scipio spoliavit
postmodum determinat piratum. quod ei ipso quod repetit eam
et illa non vult redire viro cui spoliasse. quod huius non. et idem
non. glo. in. c. significasti. de diuino. et c. intellectum. de
adulterio. et Iohannes. in. c. veniens de regno. Abbas refert ma-
gistrum suum tenuisse primam opem. quod iste hoc casu non potest
probare se spoliatum. quod est necesse. et cum agit possessorio
a. c. p. dicit tamen quod index ex officio suo possit restitu-
tionem facere de iure cuiuslibet. tua. sed hosti. tamen opem. glo. Nec
obstante si dicat quod expellens animo amittendi possessionem
illam predictam si habeat animum recipiendi eam ut. l. si quis
vi. s. differentia. f. de acquisi. pos. quod sum hosti. posses-
sio ista in hoc est praivescita quod non predictum solo animo.
ut si predictum solo animo recuperatur eis ipso quod repetitur
recte colligitur sum cum. de spon. duo. c. i. de p. in. lepro. c.
ij. de frigi. c. fi. uel secundum do. an. possessio in matrimonio
niali est iuncta. proprietati non abdicabili nuda voluntate
sapit ergo hec possessio naturae. proprietatis ut non predicta
saltem irreuocabiliter. ar. de cog. spi. c. sup. eo. non
obstante. c. agathos. all. in glo. quod ibi impeditur restitutio
per regressum religionis. factum de uxoris voluntate
uel. perpter adulterium prius promissum per uxorem. perpter
quod predictum omne ius quod habebat in marito. ideo si
cuius marito intrare religionem. ut ibi. sed ex simplici re-
pulsione alio non subsecuto non impedit restitutio post
modum repetitur et non vult redire. Et ex predictis non
casus mirabiliter in quo non potest quis solo animo perdere
possessionem saltem irreuocabiliter. et propter huius facit quod sta-
tim subdit in glo. dum in secunda parte querit nimirum ita
pinges habeat locum pactum de non repetendo. nec ob-
cofessio uel exceptio rei indicate. Et non quod applicando
glo. ad tex. probat quod pactum de non petendo se admittit
cum non impedit restitutio petitioem. pro hoc quod si non
obstat repulsio ut. a. secundum est fortius nec pactum. ex quod
enim pactum non valet ut in. c. tua. de interior. si petitur ut

*Item p[ro]p[ri]etatem uictorum obiret inde
possessio[n]e - primum en rebus
Id si possessio[n]e a
Secundus en p[ro]p[ri]etate ut possessio[n]*

redate tū nō vult redire? videatur spoliare p̄ rōnes pas-
dictas. **S**ed aduerte in quantū glo. dicit exceptioēz
rei indicate nō obstat. si itellexit q̄ nō obstat potenti
restōem nō bñ dicat. vñ nō proceder ī h̄ glo. referendo
eā ad tex. q̄ s̄nia lata inducit notoriū anōz apparet
ecclēsia decepta fuisse. de cohā. clā. et mulie. c. vestra.
z. c. h̄. defect⁹ aut̄. pp̄ietatis notoriū obstat agenti
possessorio ī. c. ad decimas. de resti. spo. s̄. vi. facit
. c. cām matrimonij. s̄. de offi. dele. ubi ē bon⁹ tex. si
enī s̄nia ibi valuerit non fuisse; facia ibi restitutio n̄
gore spoliatioēs p̄cedētis vide pro hoc qd̄ nō. **I**nno.
in. c. cū dilectis. de cā pos. z. pp̄ie. ubi dicit q̄ suco
benis ī. petitorio nō p̄t agē ī possessorio pro spolia
tione prius facta. q̄ proprieitas trahit ad se posselli
onē ut d. c. cū dilect⁹. z. specificē ī terminis n̄is tenet
archi. in. c. seculares. **P**xxiiij. q. h̄. vbi dicit q̄ si mulier
succubuit ī petitorio nō p̄t postmodū agere possi
sorij. uđ distingue hunc articulū ut plene dix. s̄. de
cā pos. **S**ed si succubuit ī petitorio q̄ noui probavit
poterit agere possessorio. q̄ tūc non obstat defectus
proprietatis nō enī sequit nō probavit ḡnon h̄s ius
Et idē vīd̄ dīcedū ī p̄fessione. Iz enī nō obstat ī pro
prietate dū sit p̄tra matrimonij p̄ stantē p̄tra mari
monij. sec⁹ si fit p̄ stantē pro matrimonio mātie ad
impedientā restitutōem. de q̄ tū dīcondū ut le. z nō. i
. c. attestatioēs. de despon. impu. quinūmo nec ī peti
torio audīs indistincte. venīc̄s cōtra s̄niā latā ī cā
matrimoniali. **I**mo opt̄ q̄ subſit. aliq̄ p̄sumptio pro
eo. z p̄tra s̄niā ut nō. **I**nno. singular. in. c. tenor. d̄ re
iudi. **O**p. videt̄ ci male dicere tex. dū dīc papā nō
posse disp̄sare ī ḡdib⁹ prohibitiōē ī enī. s̄. ins. ut i. c.
proposuit. de p̄c̄s. p̄b̄. **S**o. glo. in v̄. disp̄sare. duo
bus modis. **P**rimo tenēdo p̄tarū z resp̄dēdo ad
tex. sc̄do ī fi. dicit tex. intelligendū ī ḡdib⁹ dīmina le
ge prohibitiōē ī quib⁹ videt̄ papā disp̄sare nō pos
se. z q̄ sunt illi ḡdas nō j̄. z hoc tenēas vide qd̄ dico.
j̄. in v̄bo quero an ecclēsia. z satis innuit tex. b. z v̄
de glo. hoc tenēte. **P**xxv. q. iij. p̄terciū. **T**ē papa non
p̄t p̄tra ius dīmīnū morale maxime p̄tra p̄cepta negi
tua que obligat s̄np et ad semp. i. oīnni tpe. **P**xx. q.
. i. sunt quidā. **T**ē. nō. glo. inquantū dicit papā non
posse disp̄sare p̄tra unīversalē statū ecclēsie. z vide
qd̄ nō. in. c. sunt quidā. z. c. que ad pp̄petuā. **P**xxi. q.
z p̄. **I**nno. in. c. cū ad monasterij. de sta. regul. z tene
Inno. in. c. quāto. de psue. ubi dicit papā nō suffici
dū. si facit p̄tra generalē statū ecclēsie sine rōnabilit
cā. z i alīs nō. **S**i ergo subest cā p̄t disp̄sare z facere
etī p̄stōem ī p̄tarū. pro hoc ē bo. tex. i. c. nō dī. de
psan. z affi. ubi restrīnxit prohibitiōē p̄ sangūnitatiō
ad quartū ḡdu. **E**t ponit lau. nōbile dictū ī d. c. sum
quidā. q̄ sup generali statū ecclēsie nō p̄t papa legē
seu canonē pdere sine concilio cardinalium Archi. in
ibi arguit ī p̄tarū q̄ possit p̄. c. p̄statū. **P**xxi. dī. et

Spiritu... di preghiera

anno 1500. p. 150. fol. 150. +
Annotatio postea deputata per Jo. spoli.

De resti. spoli.

puto q̄ possit nisi obstarer illud dictū. Jo. mo. i. c. su
per co. de here. l. vi. ubi dicit collegii cardinalii cē
in quasi possessione ut papa ardua non explicit sine
ipso p̄ filio et multa in hoc videt retractari. Vz pro di
cto lau. et dicto Jo. mo. ut de iure procedat vide tex.
optimū scōm vnu intellectu in. c. p̄ venerabilē v̄. rati
onib⁹ q̄ si. sint le. Itē in q̄stum glo. hic dicit q̄ non di
spat p̄tra substantia monachat⁹. dic ut plene nō. in
c. cā ad monasterium. all. in glo. Itē adde q̄ v̄. deco
lorat stat⁹ ecclie nō dispēt ut. q. vij. et si illa nota.
ardbi. in d. c. sunt q̄dam. ideo puto q̄ nō possit dare
principi seculari p̄tatem indiciādi et p̄demnādi clericos
sue. p̄uincie magiae cū. h̄. videat p̄tra legē dei. xvi. d. si
impatio. t̄ qd̄ ibi nō. in glo. t̄ qd̄ nō. in. in. c. ij. d
ma. et obe. Oppo. et videat q̄ indistincte differat tra
ditio possessionis si defect⁹ p̄prietatis p̄bae incōtinē
ti. ut. l. ij. §. ibid. ff. ad exhibe. Glo. glo. in v. i. q̄ con
trā p̄cedit in possessorio adipiscēde. Et idem no.
gl. in. c. i. s. c. et vide qd̄ nō. i. regula q̄ ad agendū de
re. iur. l. vi. p̄ dy. Glo. in v. lege diuinā. ponit ḡdu s
p̄hibitos a lege diuinā. t̄ nō cā q̄ quotidie ad eā re
mittimur. et inquantū dicit q̄ a principio dē. p̄hibuit
dūtaxat p̄ungui iter patrē et filiū. et inter matrē et filiū.
dic q̄ p̄hibuit cā dixit p̄ os ade. ppter b̄ reliquet ho
mo piem et matrē et adhucrēt uxori. q̄ enī exponi re
linquet piem et matrē. i. tho. p̄pis et matris. q̄ non
d̄ p̄trahere nec cā p̄necc cū matre. non enī debet il
la v̄ba intelligi ad literā. q̄ non tenet q̄s relinquare
cohabitōnem p̄pis et matris. ppter uxori. ut nō. i. c.
debitū de biga. qd̄ nō. Oppo. et videat q̄ papa ve
nit p̄ta. p̄testatōes suā i eo q̄ dicit nō velle p̄indicare
alio illaz opinionū. t̄ tñ i effectu p̄indicat cū den
tēp̄ indicat fīm hāc decisionē glo. in v. volum⁹. fate
xianū. Sed dic mēlīs q̄ papa nō derogat iūo re
ducit ad p̄cordiā. et sic remanet q̄libet op̄i. fīm distin
ctionē hīc factā. ad idē. c. cū sup̄ q̄onū. de offi. dele.
Glo. sup̄ v. porro. dicit q̄ i illo. v. ponit allegatiō
gregorij pape. dicit Jo. an. hic se nescire quid v̄dit
glo. cū ista nō sit decretalis gregorij b̄. inno. et forte
scōm cū errant credendo ei fuisse gregorij. vel forte
dicere voluit q̄ ista fuisse opinio gregorij pape qui fuit
mag⁹ doctor. et p̄stat q̄ q̄nq̄ legit antiquas p̄pla
tiones. et forsan tenebat legēdo q̄ restō nō erat fiēda
et fuit hec glo additio fīm Jo. an. Quero an eccl
ea possit dispensare i scōdō ḡdu p̄sanguinitatis. Glo.
in v. p̄fertūm. allegat. p̄ et p̄tra. et tandem p̄cludit q̄ i se
cūdo ḡdu collateralē possit ecclie dispensare. n̄ aut̄
in scōdō ascēdēntiū et descēdēntiū. q̄ ille. p̄hibit⁹ est
a lege diuinā i leuitico. Jo. an. dicit ecclie possit di
spensare in scōdō ḡdu iter collaterales i linea tñ equa
li. utputa fili⁹ duoz frat̄z p̄trahat. sunt enī isti i linea
equali. q̄ equaliter distat a stipite. sec⁹ aut̄ scōdō gra
du in linea inequali. et ideo patr⁹ non p̄t p̄trahere

cam nepte. et sic dicit fuare iudeos p̄phi. aut̄ sentit cū
glo. dicens. q̄ in scōdō ḡdu ascēdēntiū et descēdēnti
um nō possit ecclie dispēlare. quasi sentiat q̄ i col
lateralibus possit. Et aduerte q̄ hoc possit sepe cō
tingere i p̄actica iinter istos magos p̄incipes q̄ sepe
penit dispensatōis a papa ut possint ducere filiam
fratris. nā scōm dictū Jo. an. papa nō possit dispen
sare. alius sentiat gl. et p̄phi. s. p̄ dicto. Jo. an. facit gl.
in v. diuinā lege. q̄ dicit q̄ de iure diuinio. p̄hibet ma
trimoniū cū nepte et amica sei materterā. vñli sunt i
scōdō ḡdu in linea inequali. Ego dico p̄derāda v̄ba
legis diuinē. et si. p̄hibet iste secund⁹ gradus nō pote
nit ecclie dispēlare. p̄ id qd̄ dixi. s. sup̄ p̄ma gl. alīs
sic. q̄ papa p̄t dispetare p̄tra ins positiū ex causa.
magiae ut no. in. c. p̄posuit. de p̄ces. p̄bē. et i. c. unotuit
de dec. et vide i leuitico. et glo. pall. c. xxvij. vñli Jo.
an. ibi dicit q̄ deberet dicere. xxvi. et respicit scōm eu
antiquā p̄pilatōem b̄ fīm modernam est hoc. c. xviii.
nec h̄ ille liber scōm illā modernā nūl. xxvij. c. Glo.
ista in scōdō q̄one ponit veritatē et cā cōiter sequuntur
dōc. et aliquid dixi i nobilib⁹. Addetū b̄ vnu nōbile
dictū Jo. an. positiū i extraneo loco. sc̄z q̄ si. sunt le. c.
per venerabilē. ubi dicit papā ex cā posse dispensare
etā in gradib⁹ diuinā lege. p̄hibitis allegat isti tex.
et vñli tñ diuum facit iter istos gradus. et illos hūana
lege prohibitos dicit q̄ i istis p̄t circa matrimoniu
ū de facto p̄tractū ut valeat ut ex tūc. in illis vero nō
dispenset nūl ut valeat ut ex tūc. quasi nō possit face
re p̄t illi qui sunt iā natī p̄tra legem diuinā censeatur
legitimi ut ex tūc. cogita bñ et tene semp mēti. additō
Glo. in v. offertū. notat spoliātū restitutū nō
obstat q̄ reis offerat. p̄batōes incōtinēti sup̄ iure
suo. et satis bene probatur hic nt. s. at dixi i notabili
bus. et allegau glo. p̄cordantē huic. ij. q. v. sup̄ cā. Et
nō bñ q̄ glo. iuris cūlīs in. l. si de v. ff. de iudi. i si.
videtur velle q̄ in omni iinterdicto obstat exceptō do
minij. si. p̄batōes offerunt gate incōtinēti. b̄ dy in. re
gula qui ad agendū. dicit illā glo. p̄cedere p̄ter q̄ i in
terdicto recipande. Bar. in. d. l. si de v. dicit q̄ in in
terdicto adipiscēde. p̄cedit illa glo. et dictū dy. ita vo
luit etiā alia glo. hic. p. l. f. ff. quoz le. In interdicto
vero retinēde nō procedit. q̄ non obstat ibi exceptio
domini. ad hoc qd̄ le. et nō. in. l. si de eo. §. si. ff. s. ac
qui. pos. alias licet. oīo impune possessorē molsta
re. qd̄ nō ē dicendū. ar. in. l. nō ē singulī. ff. d̄ reūd.
nisi qñ. p̄batōes sup̄ possessionē eēt hīcānde pares
ut in. c. licj. de. pba. In interdicto recipande. t̄ bar.
dictū b̄ glo. et dy. nō procedere i vera violētia. sed in
quasi violētia. de qua i. l. cū q̄rebat. L. vnde. vi. dicit
exceptōem obstarere. ut nō. dicit ibi in glo. Et dicitur
quasi violētia qñ ille innenit possessionē vacātē et dic
ut ibi nō. qd̄ no. p̄ limitatōe b̄ glo. Et vide de hac
materia qd̄ dixi in. c. pastoralis. d̄ cā pos. et p̄prie. et

2 4

per Bar. in. l. naturaliter. §. nihil cōe. ff. de ach. pos.
adde ad p̄dicta que dixi. in. c. itē cū quis. s. c. h. v.
vide. Glo. in. v. iuramento recepto opp. q̄ iuramen-
tū de calūnia hic nō habeat locū. q̄ cā. erat spūalis.
de iura. calū. līas. Itē ex quo semel p̄stat nō dī itaū
p̄stari in aut. hoc sacramentū. L. de sen. dic ut in gl.
Et dic melius q̄ hic nō loquit̄ de iuramento calūnie.
sed malicie t̄ bōdie iuramentū calūnie p̄stas etiā in spi-
ritualibus. t̄ iuramentū malicie exigī p̄t a p̄tib⁹ quo-
tiens index expedire vident̄ ut. p̄bat in. c. l. t̄. ij. de iu-
ra. calū. lī. vi. t̄ dic ut ibi. hic aut̄ p̄sumebat q̄ malici-
ose opponeret̄ cōsanguinitas ad differendū possesso-
riū. Quero qđ si ista iniuste excōicata moriaē an ab-
solutionē nūquid debet̄ sepediri in cimīctrio eccl̄iesie?
Glo. penit. q̄ nō. t̄ dic ut in ea. Jo. t̄. glo. nūli mori-
ens p̄t̄sset absolui. de sen. ex. a nobis. ij. vel nūli ec-
cl̄ia vidēs se deceptam post mortē illā absoluat. qđ
p̄t̄. sicut t̄ ligare. xxiiij. q. ij. sane t̄. j. de here. si quis
ēps fm. Lan. t̄ Hof. p̄t̄ aut̄ in articulo mortis ab-
solui scōm lhosti. q̄ iuramentū quo iuraf stare man-
datis eccl̄ie. intelligit̄ de his que nō sunt cōtra dīū
nec cōtra animam. nō. de hoc de iureur. c. l. vi. t̄ si
moris sepelet̄. si vero qualescīt̄ itēz p̄cipiat index ut
debitū reddat. t̄ ad petitionē mariti excōicabit illam
si nō reddat t̄ tñ itēz in articulo mortis absoluere.
t̄ sic infinitū scōm ei. Ex p̄dictis nō. casum i quo
iuramentū intelligit̄ p̄stū scōm intētōne iurantis t̄
nō scōm intētōne recipiētis. qđ. pcedit scōm do. an.
qñ deferens intēdit iurantē astringere ad aliquid cō-
tra deum. ad qđ nō extendit simplex iuramentū. sed
dic in hoc melius q̄ in iudicio intelligemus i hoc ca-
su p̄stū scōm intētōne recipientis. t̄ scōm q̄ verba
sonat. t̄ sic secundū ius. Intelligit̄ enī q̄ satisfaciat. p
quo fuit excōicata si excōicatio reperiſ iusta. ut i. c. ex-
pt̄. j. de v. sig. cū ibi nō. sed quo ad deū scōm intētō-
ne iuratis. vide Jnn. in. c. venies. de iureur. t̄ text.
xxij. q. v. humane aures. t̄ generaliter vide glo. e. cā t̄
q. §. itē querit̄. Itē inquantū gl. ista subiect̄ q̄ eccl̄ia
nō dī pro ista orare si nō absoluif. Intellige fm. vin-
de oratione sp̄ciali. generales tñ oīones q̄ hūt. p̄ oīb⁹
fidelib⁹ defunctis. p̄derūt cī t̄ bene dīat. q̄ respectu
dei nō ēlīgata ex quo suberat cā nō parendi. de sen.
ex. a nobis. ij. t̄. c. cū eterni de re iudi. lī. vi. Glo.
fi. ē facilis. Adverte q̄ inquātū glo. t̄ tex. faciūt men-
tionē de cautione p̄stanta mulierī. propter viri seniti-
am t̄c. pcedit etiā si in tale oīliū incidit mulier. ppter
sui culpā. puta q̄ comisit adulteriū. dī enī sibi index
ex officio prouidere si vir cā petit. vide tex. cū gl. i. c.
de benedicto. xxij. q. i. qđ nō. Nūc gl. explicitis
t̄ suppletis. opp. de cōtrarietate littere. na in prin. di-
cī q̄ mulier petīt̄ separār a virō rōne p̄sanguinitatis
t̄ postea qđ formal an sit indulgeda restō si grad⁹ cō-
sanguinitati obīcī. so. duplicitē p̄t̄ tex. intelligi p̄io

q*i.v.* rescripto, mutat casum s*m* ill*host*. et ponit nouū thema q*d* p*sequit* vel melius dicas iherende l*ie* q*p* i*uo* mulier pet*t* se a viro separari, vir aut*a* oia pet*t* rest*oem*. et q*t* hec actio possessoria sup*e* ead*e* re de d*ucta* habebat v*im* actionis et except*o*is. ut s*o*, dip*in* notabilibus i*o* mulier de eo q*d* prius agebat incep*t* except*e* et sic deduxit p*sanguinitate* p*viam* except*o*is v*ii* recte tunc querba*e*, an pet*t* rest*oem* obstat except*o* p*sanguinitatis* in gradu, p*hibito* et respondet ut i*lia* et hec e*vera* m*es* littere. Sec*o* op*r*, et videt q*t* indis*tin*cte sit parend*u* ecclie p*cepto* et n*o* sustine*da* ex*cō* m*unicatio* salte*cū* opponi*s* p*sanguinitas* in gradu humana lege, p*hibito*, q*r* mandando videt disp*el*sare cir*ca* imp*edimentu*, et sic null*u* sub*est* pecc*atu*. Vol*b* pot*er*at e*c* motu*n* ill*i* opinionis ut in gradibus humana lege, p*hibitis* o*io* e*c* t*er* fienda rest*o*. ar*. in.c.* sup*co* de cog*s*, spi*r*, t*c*, q*r* circa, de c*osfan*, et aff*s*. Sed r*o* de*dendi* i*cotrariu* est ut nulla in hoc sit d*ia*, q*t* ut dicit Ulin, ecclia m*andando* rest*oem* n*o* disp*el*sat n*o* en*p* i*cipit* deb*itu* redd*u* ex*dispe*l*ationis* b*ini* sed ex*int* litigato*r*, p*hoc* optime fac*t* q*d* le*r*, t*hō*, i*c*, i*j*, de losma, ex*iste* ergo c*olsang* uinitate peccaret mulier redd*u* do deb*itu*, i*o* c*olsul* si i*e* c*olsang* uinitatis p*scia* pot*u* sustine*at* ex*cō*icatione*n*, n*ā* ecclia in dubio fallit et fall*at* de sen*e*, ex*a nobis*, i*j*. Et sic dictio p*ser*it*um* posita i*lit* tera stat, p*maxime*, ut exponit glo*r*, et bene*r*. Opp*er*atio et videt q*t* n*o* sit dare p*plexitatē* in*ire* ut sic q*t* inter duo mala et peccata possit c*onstitui* ut sit ne*cess* alterum incidere, n*ā* fin*h* hoc n*o* e*c* pecc*atu*, q*r* ubi ne*cessitas* e*invenitabilis* ib*i* null*u* pecc*atu* e*st*, est en*v*ol*ut* i*ariu*, xv*.q.i.* in prin*ce*, de quo vide gl*.optimā* c*u* m*ulta* exemplis, x*ij*, di*.in summa*, aliqui alleg*at*, c*en*tr*u*, e*di*, sed melius in gl*.summe* g*male* dicit hec littera q*t* hec mulier p*ot* e*e* p*plexa*, S*o*, J*o*, et H*of*, q*t* p*ot* esse p*plexa* quant*u* ad opinion*e* ignorantis, n*ā* p*itus* et i*telligen* s*nō* p*ot* e*e* p*plexitas* ut in c*otra*, J*o*, an*.dicit* negari*nō* posse quin inter si*ni*am ecclie et p*sciam* pos*sit* e*e* p*plexitas* de qua hic loqu*s* tu dic*q* hec p*ple*xitas n*o* indu*c* pecc*atu* in ho*ie* sciente n*ā* si i*e* c*olsan* g*uinitatis* c*oscia* n*o* peccat n*o* obed*edo* ecclie q*t* n*o* d*z* obed*re* c*u* peccato*.* xi*.q.iij*, qui resistit, t*c*, s*u* d*is* Est ergo p*plexitas* hic inter pen*ā* ecclie et peccatus ex*transgressione* c*oscie*, v*nī* sequ*ed* c*oscia* cur*at* pe*catu* sed incur*it* pen*ā* ecclie et h*ac* d*z* pot*u* digere quilibet catholic*u*, ut c*olsul* papa hic*.sicut* fecit si*na* na pot*u* vol*uit* et elegit sustinere pen*ā* mortis q*s* pe*care* c*u* ill*io* i*udicab*^o senior*ib*^o qui testificab*at* p*tra* e*injuste* de adulterio ut habe*c* danielis, c*.vi*, sed de*sib*, p*uidit* et illos p*fundit* ut ib*i* habe*c*. Sed que*ro* tex*r*, dicit q*t* si ista ex*cō*icatione*n* passa, p*batio*es p*modu* patas offerat d*z* absolu*s* i*uxta* form*ā* ecclie, de qua forma loquit*s*, S*o*, intelligit J*o*, an*.q* i*urabit* stare mandatis ecclie ut sequitur et sic contingat eam

De resti·spoli·

postmodum, pbarē cōsanguinitatē nullū fieri pceptū si-
bi sed simpliciter absolueq; appetere eccliam fuisse t-
cepit et mulierē iuris cōsilio eē vſam si vero deficit
pbando nūc ecclia sibi p̄cipit vigore p̄stiti iuramen-
ti qd debiti reddat, sed si ipa ē cōsanguinitatis p̄cia
nec tūc dī reddere, nō tñ, ppter hoc erit piura, s̄ ha-
babitur ab ecclia p̄ piura. xi. q. iiij. nō semp. Et idex
Ubi, quasi iuramentū de parendo intelligit p̄stiti s̄ iur-
sum erit qd mandabūl. Itē dico q ad hoc si habuit
se in mente aliam intēctionē parendi tale iuramentū
non obligat qz nō ligat ad illiciū et potius dicere p̄
futū q̄ iuramentum, dē iure iur. quāto. xxij. q. i. per
totū. dic etiā q pōt intelligi tex. de forma ecclie in
absolucionē nō solū in iurando. iuxta ea que habent ē
c. a nobis. ij. de sen. ex. z. c. ex pte. d. i. de. y. sig. Itē
quero qz tex. dicit q̄ cū probations offeruntur in cōti-
nenti dī restitutio differi q̄ ad copulā et fieri quo ad
reliqua que sunt ista reliqua ad que vxor tenet mari-
to. Dicit Jo. an. q̄ ppter copulā tenet vxor ad omnia
obsequia puto custodiēdo res mariti. lauare pedes et
caput cōmissionē pare. et his similia. nihil tñ allegat
Sed tu vide tex. in. c. hec imago. z. c. ē ordo. xxxij.
q. v. vbi dicitur q̄ vxor ē pene famula viri et tenet or-
dine naturali sibi semire. et qd ē subdita viro. Sed h̄
vitium intellige q̄ ē subdita ordine nature. i. quo ad
camis debiti reddendū et p̄ hoc dicitur nō h̄ie sui po-
testatem s̄ maritus et ita ecōtra quātu ad hoc ut in. c
nō dī de cōsang. et affi. Itē quo ad coopandū mari-
to dicit subdita marito. qz cedit lucro mariti. ut. l. sic
patron. ff. de ope. lib. nō aut ē subdita marito sic fili
us patri imo mulier etiā maritata nisi fuerit a patre
emancipata remanet sub patris p̄tate quo ad alia ut
pbaſ in. l. si vporē. L. de cōdi. inscr. Itē in quātu dicit
Jo. an. q̄ tenet lauare caput et pedes mariti et similia
facere dico hoc pcedere inspecta cōditione mulieris.
Quid enī si ē ita nobilis ut debeat eā hec vltia face-
re. cote nō erit ad hoc astricta. tenet enī ad opandū
scdm cōditionē sue psonae. Adduco in simili tex. opti-
mū in. l. interdū. ff. d. ope. lib. et hoc adduco ad. q. an
opari et lucrari tenet vxor marito. video q̄ sic p̄ tex.
in. d. l. sicut patronus. Sed distinguo in x. ibi nōta. q̄
aut querit nūqd possit vxor p̄cise cōpellī ad opādū
dīcēdū q̄ non. qz nō posset ad hoc p̄cise cōpellī p̄
seri cū cōsūstat i facto. l. si q̄s ab alio. ff. de re iudi. et
c. sacrī. qd me. ca. Aut querit nūqd possit compelli
cansatine puta subtrahēdo sibi alimenta si n̄ vult ope-
ri. et tūc aut portauit dote aut n̄. h̄ vltio cāu pōt. nā h̄
pcedit in filio cui magis ē pater astric⁹ q̄s vxori. ut p̄
baſ in. l. si q̄s a liberis. ff. de lib. ag. si v̄o portauit do-
te et ē sufficiēs ad alimentandū eā maritū et cōs libe-
ros saltē vbi maritus nō h̄z alia bona nō pōt cōpellī
qz dī ali ex dote nt. l. si cū dote. §. sin. aūt. ff. so. ma.
z. v. L. de iure dot. facit ad p̄dicta qd legitur et no-

tatur sibi, c. p. vestras de do. post diutor. re. si vero non sufficit tunc potest copelli modo predicto. ar. in iurib. p. all. et hec non. et adden. in. d. c. p. vestras. Quero de intellectu littere i. f. in. v. alioquin. Host. istat multa tipliciter sed tu brauter dic intellectu colligi ex his dicimur in summaro. Ultimo hic queris quod mulier hic cogit redire ad maritum per censuram ecclesiastica am- possit copelli pace puta realiter capi per familiam et du- ci ad domum viri. Dubium facit prius iste tex. ubi tamen di- citur de censura. Itene si posset realiter duci non possit hoc consilium iuris obseruare. et sic copelleret ad pecca- tum. Itene mater familias non debet realiter cogi ut trahatur de domo. L. de off. divers. indl. l. i. Contrarium consilium in do. mens do. car. videmus enim quod coiuinx quis sequen- stratur in loco tutto. o. eo. extrasmissa. et de sp. cum locum et sic realiter separata a viro ad tempore. ergo ubi subsistit causa re- stitutionis debet enim realiter restituiri. nam si agitur crimina- liter cogit recte personaliter propter in. c. i. de offi. de le. li. vi. Et in hoc causa agitur ex obligatione personali surgere ex matrimonio et agitur conditione ex canone. ut non. Innn. in. c. px. Itene executio sine fit etiam invocatio auxilio bra- chij secularis. ut in. c. i. de offi. ordi. Et ad hanc litteram inde quod non negat quin personaliter possit duci ad domum mariti. ad. l. i. ridetur quod loquuntur in civili ubi potest per procuratores copere. sed hic non potest satisfacere per alium et hoc mihi placet. Quod ouero ultra predicta. quod ubi quod obligatur ad factum ex iuris dispositio non succedit ob ligatio ad interessum. uno potest pacie copelli ad factum. ut plene non. in. l. stipulationes non dividuntur. §. celsus. ff. de v. ob. facit tex. in. c. petimus. et. c. de persona. xi. q. i. sed hec obligatio surgit a iure. non humano sed etiam divino. cum non sit licet dimittere contingere sine causa legitima nam et si contrarium diceremus de facilis solviture matrimoniis. quod mulier vel vir pataret execrationem potius quam rediret ad domum mariti. pterea executio sine potest fieri manu militari. ut in. l. q. restituere. ff. de rei. ven. et c. i. de offi. ordi. et. c. petimus. xi. q. i. et regulariter in iudicilibus obligationibus quod pacie potest obligari et cogi ad factum ut legem. et non. i. l. filius. §. procuratores ff. d. paci. et ad hunc tex. seu ratione dic quod per hoc non tollitur iuris consilium non enim pacie copelli ad debitum reddendum sed ut redeat ad domum viri ubi potest esse sine peccato. etiam presumpta consanguinitate. ut hic in tex.

X parte Petens restitutionē coniugis habet probare cōiugium legitimū excōsensu, ita cōiter summatis qd: ex hac summatione infert ut sufficiat probare solum cōiugū, licet nō p̄bē carnalis copula, de quo tñ sunt op̄i, ut infra patet. Ideo summo aliter et sic. Petens solam traductionem mulieris ad dominum viri factam non precedentibus sponsalibus vel innatis dis non acquiritur possessio, unde ea recedente propria auctoritate non competit restitutio. In prima

An patrem posse glori
pro filia prompte et operis
obligata

S. andreae purpureo granato
17 puro & pulito

3 Peter Abrahams a man
to know

pte ponit mulieris querela p̄tūm decisa. In sc̄o dat
indicē ibi q̄r igit̄. Nō p̄mo ar. p t̄ p̄tra an patrūs
possit p̄trahere sponsalia pro nepte t̄ ipam obligare
sup quo instat b̄. Iun. t̄ host. s̄ bodie dicut le. t̄ nō.
uella. Et p̄dusio est q̄ ex sponsalib̄ p̄tracis p paren-
tes obligant filij. si exp̄sse uel tacite p̄sentit. uel sunt
p̄ntes t̄ racent. t̄ sic tacitumitas in pentib̄ op̄at p̄sen-
tia illoꝝ de quoꝝ sp̄saliib̄ agitur s̄ optet q̄ aliter
de p̄sensit tacite uel exp̄sse. facit. c. ad id qd. d. sp̄o.
Et hec vna d̄ia i matrimoniō p̄trabendo iter paren-
tes t̄ alios p̄sanguineos. t̄ hoc tene l̄ gl. aliter sense
dicta. Nō sc̄o q̄ dictio infra iuncta tpi denot di-
minutōem t̄ imperfectōem tpi. Unī d̄i puelia ifra an-
nos pubertatis p̄stituta. q̄n adhuc nō puenit ad pu-
bertatē. Idē d̄ic de dictōe circa seu circiter. ut in. c. fi-
dente aliquo titulo a iure approbato possideri nō p̄t
l̄ de facto traducas ad domū. ad idē. l. qui vniuersas
ff. de acqui. pos. imo pl̄ dicit. l. qd̄ ec̄ si hoiem libez-
ligaueris adhuc eū possidere nō diceris. l. cum bere-
des. ff. c. ti. t̄ p̄tis non p̄t hominis liberī peti restō
q̄r ubi nō fuit posseditio. non p̄t accidere spoliatio. de
despon. impu. ad dissolviendū. xxxij. q. ii. qd̄ vno nō
formatū. Et petē restōem b̄. p̄bare possessionē. l. c.
cōsultatiōib̄ de iurepa. t. c. olim. iiij. de resti. spoli.

120 quarto scdm do.an. qd volēs petere licentia
discendendi a sponsalibus nullis; ubi fuit dementū ad
traductōem; d3 adire iudicem ipsi' viri. et sic scdm cū
ad dissolutōem sponsaliū; et matrimonij. spōsa virō
sequi forū viri. de quo plene de spō. c.i. et facit qd i lo
co ptractus quis sortiri videat foꝝ quo ad dissolutio
nem et disunctionem ptract⁹ de quo in.l. qui certo. ff.
de p̄di. inde. p. guil. et bar. in. l. ij. L. ubi ⁊ apud quēz
restitu. sit petē. k. ego in casu nro puto cpositū. qz il
le qui petit licentia n̄ib⁹ petit ab alio k. tm a indice. et
originaliter ipē e reis. qz pueniendas est principaliter
sup matrimonio cozā indice suo exquo negat matrī
moniū consistere. ergo p̄t adire iudicē suū sup ista li
mili no. bar. de petente reductōem arbitramēti ad ar
bitriū boni viri. in. l. si societate. s. arbitroz. ff. p. soc.
et qd dixi in. c. si quis ptra clericū. de fo. ppe. et qd di
cam de petente. absolutōem a iuramēto illicito in. c. i
d̄ iurein. ubi vide 12ec ob. 5 c. qz ista mulier erat nūc
senis; et ibi habebat domiciliū. at colligitur ex lra. et
eps senei. a qno petet licentiam erat index vitiasqz.
120 bona practicā nō ratificandi sed impugnādi
sponsalitā ex etatis defectu nulla. at adueniente etate
recedat a viro si fuit ad eius domū traducta. vel non
puesetur secum tanqz cū spōso sed potius perat lic

13
punctum quod dicitur ppter et fundit
punctum epistola super et dicitur ppter
punctum huiusmodi epistola et ambi

tiam alteri nubendi, alias autem videlicet sentire, sed quo
vide tex. cum ibi non est de despon. imput. c. litteras, et quod
le. et non. in. c. uno. eo. ti. li. vi. Nihil vnu casu i quo
minor potest esse in iudicio et causa procurator est sentire, et
hodie vide tex. in. c. si annu. de iudi. li. vi. ubi potest est in
omnibus causis spiritualibus potest minor, maior tamen. xiiij.
an. esse in iudicio, et latius dicitur ibi. Et additum etiam et
alium quod probatur quod potest esse in iudicio per se, potest pro-
curatorem constitutum, ut hic, et hoc ponit generaliter In-
no. in. c. cum 3. et 2. de re iudi. ubi vide. Nihil ibi ipso
falsa vel pensus legitimus est, quod ad probandum vnu
culum matrimoniale sufficit pensus sicut vobis. hic enim
ponunt ista duo ut diversa, facit ad materiam. c. tunc de
spon. recordare videlicet xvij. q. i. sufficit. Nota vnu
mo quod petitio restituenda super eadem re deducta per viam
recouentiorum habet vnu exceptio et actionis, repellit enim
quenamcumque actorum ut potest ibi prius est, et recordat. c. ex
questione, de restitu. spo. et non. q. q. q. c. i. et ea probata
potequid restitutorum, et ideo potest appellare exceptio propter
indusam virtutem exceptio quia habet. vnu hic primo agitur
latur petitio, postea appellatur exceptio, ut patet ibi sibi
prius fieri est, et ibi non obstantibus exceptionibus. s. di-
ctis est. Anq[ue] venia ad glo. faciat vnu oppositum con-
tra finem. c. ex quo enim ista consumatur de defectu sponsalium
orum seu matrimonij ad quod papa mandat in fine iterum
questionem andiri. So. triplex est intellectus litterarum.

Primum q̄ b̄ mandat inquiri non s̄p̄ matrimonio
nō b̄ an sit dāda licentia uel non p̄t enī, c̄ q̄ matr̄
monium nō tenuerit et tū licentia danda nō ē, donec
alānd supuenerit ad legitimā etatē, de quo in c. d̄ illis
de despon. impu. et sc̄m illū tex. debebat determina
nī hec questio, et b̄ erit canonīcū de q̄ sit mencio in fi.
.c. et statim aliqd̄ dicā sup̄ p̄ma glo. Secōs intelle
ctus ē q̄ papa mādat audiri que p̄tes p̄ponere vole
bant sup̄ rebus q̄ dicebant assignate fuisse in dotem
sci cā dotis, veniūt enī hec accessorie ad cognitōem
indicis eccl̄iasticī, de quo dicendū ē ut le. et nō i.c.
de dote, post dīmōz. re. et sc̄m bos intellectus nō ob
stat cōtrariū. Terci intellectus ē q̄ mādat p̄tes au
diri sup̄ matrimonio, et nūc obstat cōtrariū. Et tunc dic
ut sentit Jo. an. q̄ idō mādat itez̄ inquiri, q̄ ad alii
finē cōstitut de matrimonio defectu, s.p. via replicano
nis ad repellendā petitōem restitutōis factam p̄ viz
bat ad alii finē fm̄ Jo. an. qd̄ no. ad idē, c. solicite, s̄
.e. et qd̄ ibi nō, et de testi, veniēs, h̄. Slo. i. in p̄m.
colligit ar. q̄ ubi q̄s vult cōtrahere m̄rimoniū nec p̄
etate p̄hibente nec sp̄salia cōtrahit, et b̄ loci id qd̄
voluit potuit et c̄. colligit etiā b̄ ar. ex tex. q̄ b̄ ex d̄ eſ
cu etatis nec vt matrimonium tenuit nec vt sponsa
lia de futuro, contra quod glosa op. de c. de illis, et
.c. fi. de desponsa. impu. Slo. non soluit tu dīc vt ho

*Conspicere plures eis quae mandat in ipsa
et quae sunt auctoritatis /*

Ao^o 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24°
parvus ad regum amos A.

De resti. spoli

babiles ad p̄trahendū sp̄osalia tūe valeat ut sponsalia. Ad regulā. s. all. qd̄ noluit potuit tē dic vt nō in. c. sup abbatia. d. offi. dele. t p̄ bar. in. l. i. ff. de v̄ ob. Et ad illū tex. dic q̄ nō poterat valere ut sponsalia. ppter defectū etatis viri. nondū enī attigerat se p̄tinū ānū. vt in. c. litteras. t in. c. accessit. d. d̄sp̄on. impu. nec etiā appetit b̄ q̄ sp̄a p̄trahet m̄rimoniū. sc̄. p̄miserint v̄ba apta ad p̄trahendū m̄rimoniū. b̄ vo leat p̄trahē. p̄ b̄ tex. ibi nō p̄cesserit sp̄osalia v̄l consensū. nec suenit ec̄ subsecuta. Opp. ii. d. c. de ill. d. despō. impu. v̄bi pat̄z q̄ maior p̄trahē cūz minore tenet expectare minorē donec p̄uererit ad legiūtā etatē. ḡ ista tenebat expectare. Blo. ista solvit duob̄ modis. Primo q̄ p̄trariū. pcedit qñ sponsalia tenuerit. b̄ hic defectū etatis nō tenuerit. vñ autē sua poterat hec mulier recedē. sicut qñ p̄ viu contra tra inerit ut in. c. ex. lī. vñ. Secunda solutio nō finitur p̄trata sp̄osalia v̄l m̄rimoniū b̄ p̄trahere volebat. vt colligatur ex tex. ibi v̄l voluerit copulare tē. h̄ac solutioē sentiunt hic gof. t host. dicāt enī gof. se putare q̄ iure suo poterat alij nūbere. Ilhost. dic̄ h̄ac mulierē bñ fealis i petēdo licentia. vt sic emittat clādestinū contra tū. d. dā. despō. c. si. t remittit de delpon. impu. duo paci. Do. an. vñ impugnare primā solutioē glo. qz latē hec mulier erat apta ad p̄trahendū sp̄osalia. cum erat infra ānos pubertatis. t sic tenebatur expectare minorē. Nec ob. iste tex. sc̄dm eū q̄ hic nō d̄r q̄ licētia sit isti dāda. b̄ q̄ iudices determinēt q̄ finit canonici. t sic determinabūt sc̄dm dispōnezz illi. c. de illis. Lerte h̄ dictū dñi an. nō puto vez. qz. c. d. illis loquīt̄ illi q̄ habiles sunt ad sp̄osalia vt pat̄z ex p̄n. illi. c. si enī ambo v̄l alter eoz nō sunt idonei ad sp̄osalia. tūc cū sunt omnino nulla. nō tenet alter expectare. vt in. c. litteras. t. c. accessit de despō. impu. et hoc nobilis voluit ista gl. t gof. qd̄ nō. Et circa h̄ in stabat hic do. an. ponēdo aliq̄ p̄cēmēta materiā illi. c. de illis. t. ti. de despō. impu. q̄ hic p̄cādo tanq̄ non faciēta ad materiā q̄ examinant̄ in. d. c. de illis. et dic vt ibi glo. ii. dicit. qd̄ id qd̄ dat̄ in dote. p̄t repeti se matrimoniu nō fuit subsecutū. qz subintelligit illa cōditioē matrimoniu fuit sequit̄. Intellige sc̄dm hostiē. de facto t de iure. qz dicit si matrimoniu fuit subsecutū de facto b̄ nō de iure. qz non tenuit obstante aliq̄ impedimento. adhuc p̄t repeti. de q̄ dicendū vt let̄ nō. i. c. t si neceſſe. de do. p̄ dīmō. re. Blo. ii. posuit aliquo s̄ eas in qb̄ minor p̄t esse in iudicio et in eis teneat̄ maior t inquantū glo. excipit votū. dic q̄ in voto religionis si ē maior. xiiij. annis. cē. sel̄ maior. t p̄t etiā inuitō p̄t intrare religionē t. p̄t toti et p̄ pfessionē cōp̄tē a patria potestate. vide tex. ei glo. nō. xx. q. h. c. i. Ide glo. et bar. i. l. si ex. c. s. papinian. ff. d. mino. t frede. d. senis p̄silio. xxxvij. p̄p̄ mediu. sec̄ aūt p̄ tractū matrimonij carnal. qz

remanet i alīs sub p̄tate patenia cū v̄toz. de q̄ v̄d qd̄ dixi. s. c. p̄ximō. sec̄ aūt si esset minor. xiiij. annis tūc enī nō valet votū religionis. d̄ rega. t trāse. ad religi. c. j. li. vñ. nec p̄t intrare religionē inuitō p̄t. d̄ q̄ in. c. c. d̄ rega. Idē dicendū in voto sacri ordinis. vt minor. xxv. cōsecat̄ maior. d̄ q̄ dicendū ē vt le. et nō. in. c. vel nō ē cōpos. s. d̄ temp. ordi. iuncta de. gene ralē. d̄ etate t q̄li. Idē in elec. sepul. t ut telū p̄dere possit vt sufficiat etas. xiiij. annoz. de q̄. j. de sepul. d̄ v̄xore. t in. c. in. nra. t in. c. licz. p̄. co. ti. li. vñ. t in. sti. qui nō est p̄mis. te. fa. s. p̄terea. Itē inquantū gl. generalit̄ dicit q̄ sc̄dm canones etiā p̄tra p̄rez sumū minor agere p̄t. d̄c mēl̄ vt nō. in. c. nō ēj. d̄ sp̄o. t ad de ad p̄dicta qd̄ bodie babet in. c. si annū. d̄ iudi. li. vñ. Quid autē in alijs votis q̄ religionis. v̄de. l. ii. ff. de pollū. t p̄ Jnn. plene i. c. scriptura. d̄ v̄to. V̄z quero qz. s. P̄duluz ē q̄ i multio casib̄ maxime i sp̄ ritualib̄ minor. xxv. annis p̄t esse i iudi. nūq̄d si ledet in istis sp̄ualib̄ possit p̄tē restōz in integr. s̄c̄ in tp̄alib̄. Blo. ista i sc̄da p̄te circa b̄ multū iſtat. t in effectu p̄cludit q̄mor. q̄ i m̄rimoniū exq̄ tennit n̄ restituū p̄texu deceptōnī. puta qz credebat p̄trahē cū dīvītē t p̄traxit cū paupe. xxix. q. i. s. i. si autē s̄nia lata el̄z p̄tra m̄rimoniū tūc ip̄o iure fuaſ ille. q̄si ve lit dicē q̄ in b̄ nō ē sp̄alitas in minore. b̄ quilibet ser uaf ille. t andī aduer. in iusta s̄nia. q̄ illa nō trā sit in rē iudicatā. d̄ re iudi. tenor t. c. p̄ sanguinē. In b̄ficialib̄ v̄o si decip̄l̄ minor aduer. p̄bationē ob missaz andī p̄tē restōz. si autē renūclat̄ b̄nācio t adhuc non est alteri collatum. anōtūr securi. si fuerit alteri collatum. hoc voluit glo. ista in effectu v̄sq̄ ad finem. Quo ad p̄mum q̄i m̄rimoniū a p̄ncipio te nūt glo. optimē loquit̄ur. quia quos deus coniunxit homo non separat. nec līcītum est dimittere v̄oren ex quacinq̄ causa excepta causa fornicationis. vt chris̄tus aīt in evangēlio. et. j. de coniugi. lepro. per totum. Quo ad secundum quando sententia fuit la ta contra matrīmonium in eo q̄ dicit glosa quiemlibet seruari illeſum. In contrarium facit. c. ex. literis. de in. iuste. resū. v̄bi data fuit restitutio in integrū l̄ho. stenīs tenet etiam contrarium dicens necessē esse q̄ ecclesiē fiat fides de errore. per iura allegata in glosa et de frīgī. fraternitatis. Jo. an. dicit se credere q̄ eū denū in dilectum habuerit glo. quez hosti. vt. l. facta fide de errore. p̄nīdeat ei p̄tra quē lata est s̄nia per bñ ficiū nullitat̄ nō restōz. t sic Jo. an. sentit cū glo. b̄ non r̄ndet ad dictū. c. ex. lī. vñ. Blo. super h̄ vario modo loquunt̄. nam quedam dicunt q̄ v̄a restitutioē quis andī p̄tra talē s̄niā latam p̄tra matrīmoniū. Elī vero q̄ v̄a appellationis sen nullitat̄. de quo vide glo. xxv. q. ix. in summa. t in capitulo ad rep̄ mendam. de offi. ordi. de frīgī. c. fraternitatis. p̄ archi. h. q. vi. in summa. Concludo breviter post do.

¶ De dictis... voto
parte

¶ p̄tē p̄tē

¶ Tunc adiungit h̄ ad dīmō
¶ H̄ in fūp̄s

¶ Undū p̄biles. m̄rimoniū

¶ F. 122v. B. S. 122v. p̄tē p̄tē

anto. q̄ ant quis petit restituti ad p̄mam instantiaz et ad merita cause simul. t̄ tūc optet q̄ venias p̄ viā resti tutiois i integrū nō data extrinsecus alia nullitatis cō. t̄ ita. pprie loquī dictū. c. ex līs. nā p̄ sūniā que tenuit eppirant acta iudicij. ideo non audiſ sup priori instantia sine restituti bñficio. si vero vult restituti ad merita negotiū dumtaxat ut q̄ inchoando aliā instātiā vult docere de iniuritate sūnie. t̄ tunc corā iudice qui non potest adiri nisi per viā appellatiōis Exem plūm i archiep̄o qui non nō adiutur a subditis sui sui de offi. ordi. et in. c. venerabilibus in p̄m. de sci. ex. li. vi. t̄ non audiſ nisi appellauerit t̄ infra t̄ps p̄ficiū ad appellandū. ut in d. c. venerabilibus . t̄ ita itelige glo. in. c. ad reprimendā. de offi. ordi. lic̄z enī iste sūnie nō transēt in rē iudicatā quo ad instantiā t̄ retractationē. transēt t̄n ut post decendū non sit locis appellationi. ut nō. in d. c. ad reprimendā facit qđ nō. glo. in d. c. fraternitatis. de frigj. Si vult adire illū iudicē q̄ pōt de hoc cognoscere p̄ viā querelē tūc auditur etiam citra restituti bñficiū. puta p̄ viā nullitatis seu i iusticie. t̄ sufficiat ad ipsi⁹ retractatiōem facere fidem ecclesie de errore t̄ iniusticia sūnie. ut hic uoluit glo. et Jo. an. t̄ satis pbatur in d. c. tenor. s. lator. t. c. h̄san guinei. Bldde t̄n vñ nōbile dictū Finn. in d. c. tenor ubi dicit q̄ nou d̄z q̄s admittit indifferēter p̄tra sūniāz matrimonij. B̄ optet q̄ iusta cā moueat iudicem. puta abnūtia p̄tis alias sequeret q̄ indistincte t̄ i infinitum possit. alia pars impugnare sūniā. quod sonat i absurdū. possit etiā pars contra quā lata fuit sūnia petere restōem in integrū. t̄ hoc tutius t̄ ex iusta cā cōceditur t̄ audiēt contra sūniā t̄ sic salnabitur alia op̄. non t̄n puto necessariū p̄ predicta Tercii mēbz gl. non attingūt specifice bic doc. B̄ quartū an minor re nuntiās bñficio suo audiat p̄cendo restōem. vidistis qđ sentit hic gl. ut si alij sit collatū n̄ aut audiat quasi an collatōem alteri factā. t̄ sic re integra audiat t̄ hec fuit op̄. Jo. t̄ vñ. t̄ hanc approbat hosti. cū hoc tem peramento. si eccl̄sie t̄ animabus expeditat ut sic magis p̄sidetur lesio eccl̄sie qđ p̄fune. ar. s. de elect. in cauf. in fi. t̄-ne se. vacā. c. i. Ipse t̄n viuc. de resti. i in te. c. tñm līs. t. c. constitutus. t̄z bñficiū restituendū minori etiam si alij sit collatū. nec b̄ respectū ad vñlitatem eccl̄sie sed ad favorem minoris. t̄ cū bac op̄nio. videtur residere archidi. pvi. q. iii. ceterum. Lan. hic t̄ accur. in. l. ait p̄tor. in p̄m. ff. d̄ mino. tenet sum pliciter beneficij non esse post renunciatiōem mino- n̄ restituendū. tum qđ in istis censet maior. tum quia renunciando non videtur grauatus B̄ potius exoneratus. Vide ad materiā glo. in. c. eos. vii. q. i. que ex illo tex. colligit ar. clericū posse repetere eccl̄sie re ite gra quā habuit p̄ derelicta B̄ nō loquī de miore spe cificē B̄ i generē nec de epp̄sse t̄ legitime renunciāte. et

sic nō multū facit ad ppositū. *Io.* de lig. t3 restōnem
nō fiendā exq res nō est integra. et sic t3 ptra illā op.
vin. q̄ videt̄ placuisse archi. ut. s. dixi. *Obsolet p. l. si.*
L. de repu. here. ubi nō restituū minor nō re integra
aduersus hereditatē quā repudianuit. ad idē. c. q̄
verescip. l. vi. pl² dicit etiā ipse *Io.* de lig. q̄ etiā re
integra non cadit hoc cēu. pprie restitutio. cū enī p̄ te
nūciatōem sit extinc²ti. de renū. c. admonet. t. c. qd̄
i dubijs restō nō reintegrat enī b̄ requiriē noua collatō
alias autē si restimereſ line noua collatōe teneret bñ-
ficiū sine canonica instōe cōtra regulā p̄mam de re. in
ris. l. vi. sentit ergo *Io.* de lig. q̄ re integra fiat restō
iterueniētē tñ noua collatōe. *Do.* an. dic q̄ aut ille q̄
pdit bñficiū causat ins restōis ut maior. utputa. pp̄
abn̄tiam uel aliquō aliud impedimentum tūc pōt re
stitui. ut in. d. c. ex literis. de i. int. resti. t qd̄ nō. in. c
cum dilectus qd̄ me. cā. sup glo. si. aut minor vult re
stitui ex solo bñficio etatis t t3 q̄ re non integra non
pōt re vero integra possit si ecclie expediat. ut dicit
hosti. q̄r coīpo q̄ ē. pmotus ad bñficiū videt̄ approba-
tus industriolus. quo cāu p̄natur restōe. *L.* q̄ t aduer-
sus quos. l. i. t sentit. q̄ eo casu quo repetit̄ restitutio
non ē necessaria noua collatio. l3 aliter sentiat *Io.* de
lig. q̄r ex restōe aliquī resurgit ins extincum ipo iore.
ut ptz in utili restōe ut nō. in. c. tñ ex literis. de i. int.
resti. *Do.* cardi. simpliſ t3 glo. ut si bñficiū fuerit alte-
ri collatū nō fiat restitutio si petit ab alio q̄r principe
q̄r non d3 ille cui facta fuit collatio sine cā primari. ut
d. c. q̄uis. Itē hoc cāu non subest equitas i restitu-
tione. fuit enim iūdicta restitutio minori p̄cipalitē
ne fraudareſ in patrimonio suo. b̄ hoc cāu cū petit re-
stitui ad bñficiū cui renūciant ipē certat de lucro tñ
de damno. ut in. c. dudum. ad si. de p̄ben. l. vi. et. tō
sua mib̄ nō placet. q̄r etiam cum certat de lucro mi-
nor restitui. ut in. l. q̄ si minor. s. scenola. ff. ò mio-
z. l. si. *L.* de repu. here. b̄ in hoc ē differētia. q̄r cū cer-
tat de damno vitado fit restō etiā re nō integra. et ad
uersus tertiu ad quē res p̄uenit ut. l. in cā. s. iterū
ff. de mino. sed cum certat de lucro non fit restitutio
de rebus distractis. ut. d. s. scenola. dictum tamen
glo. placet mib̄ sed non simpliciter. Unū concluso q̄
re exīte integra. quia adhuc non est alteri facta colla-
tio fienda est restō etiam solo favore minoris sed nō
iūdistincte sed d3 index admettere an ex hoc sit mi-
or graviter leius. Quid cuim si mioz habebat plura
bñficia t renūciant vñ et ex alio vñtere p̄t certe ò b̄
non p̄t dicit deceptus b̄ poti² exoneratus ab admini-
stratore. et sic soluo glo. iuris quiliis in. d. l. ait p̄tor. q̄
solēt cōpter reprobari. Itē quid si habebat illō dum
taxat b̄ attētis circūstantijs erit sibi magis onerosum
q̄r vtile. c̄erte non fiat restitutio que fundat sup q̄ui
lesione. ut i. c. i. de i. int. resti. ideo dicimus q̄ aduer-
sus ingressum religionis minor nō restituitur q̄ non

De resti.spolí

decipit sed anime sue magis p̄fūlīt ut nō. in. c. cū dī-
lectio. qd me. cū. Si autē ex renūciatōe ēm̄iter ledere
tur p̄tia qd viuebat ex illo bñficio. t̄ ductus lenitate
quādā renūciavit. dico cū reintegra restituēdū ex so-
lo fānōte minoris etatis quicquid sentit hosti. t̄ do-
ct̄. p̄t̄ cū qd nō reperimus iure cauti. qd i istis sp̄ni
malib⁹ non debet subueniri isti minori capto 15 qd
ad agendū t̄ administrādū rēp̄sentēt̄ maior. Lape
instaurāt̄ i eccl̄ia que l3 possit agere. t̄ hoc respectu
equiperet̄ maior. m̄ si decipiat̄ in iudicio vel p̄tractu
refutat̄ tanq̄ minor. ut in. c. de in iuste. refū. t. i. t. ij.
c. a. li. vi. uno fortius in sp̄uālib⁹ qd in alijs subue-
niendū est captis t̄ deceptis. qd eccl̄ia nō d3 tolera
retrāndes t̄ deceptōes in istis contracrib⁹ ar. i. c. cū
vñncorū. d̄ere. p̄mu. ubi simplicitati tribuit̄ venia
in istis specialib⁹. t. c. p̄ mas. de dona. t̄ sp̄aliter
eccl̄ia. p̄tegit̄ pupillos t̄ minores. lxxxvij. d. c. i. et
c. sup̄ quibusdā de v. sig. Nec ob. dicti do. an. qd is
cū cōfert̄ bñficiū approbat̄ tanq̄ industriosus. na-
deo qd bñficiū p̄t̄ cōferti enī impuberi. ut nōdūt̄ i
c. si eo. t̄p̄. de p̄scrip. li. vi. t. c. ex eo. de dec. eo. li. t̄ i
c. sup̄ inordinata. de p̄ben. nec ex hoc pbatur indu-
striosus. Item talis vocari nō d3 ad electōem vel ali-
os tractatus capitulares. qd cōsentitur carere discre-
tione. ut apte dicit̄ tex. in. d. c. ex eo. t̄ sic non eoipso
qd p̄mouetur approbat̄ industriosus. qd p̄t̄ sibi bñfū
cum cōferti ut inde viuat̄. ex quo electus ē in sorten-
dū. de p̄b. c. cū secundum. Fateor tū qd si est maior
. p̄ij. annorū p̄t̄ agere. non m̄ sequit̄ qd si decipitur
no debat̄ sien̄ restitutio sibi p̄. o. dicta optime facit i
sumili. l. fi. L. de testa. milī. Ex his infero ad terciū
um dictū gl. qd si ledit̄ in iudicio vel p̄tractu p̄t̄ resti-
tutionē petere. Item qd eo cāu quo fierida est refō re-
spectu bñficij resignati nō requirit̄ noua collatio. ad
hoc vide tex. cū glo. in. c. q̄uis. de rescrip. li. vi. Et fa-
cit̄ qd collatio ē iuriis in bñficio in aliū trāslatō ut nō.
i regula p̄ma. de re. iur. li. vi. non est ergo curandum
qualiter trāsseratur tale ius an p̄ formale collatōem
an p̄ restōrem i integrū. Hā restitutēs intendit̄ in pri-
mū ius restituere. h. q. iij. in fi. Si autē bñficiū fuit
alteri collati nō fiet restitutio. qd potius tractat̄ d̄ lu-
cro. cū ex hoc non dūminuat̄ patrimonii suū ut d. s.
scuola. et. d. l. fi. L. d̄ repu. here. t̄ de. i. in priu. de re
nunci. Opp. videt̄ enī qd ex quo hec malier fuit tra-
ducta ad domū t̄ sua auct̄e ab eo recessit eum spolia-
nit. ar. in. c. lras. s. eo. ergo an̄ oia erat restitutēda. ut
ibi. solvit̄ glo. in v. cōmodo. qd cū nō p̄cesserūt̄ spōsa
lia vel matrimonii nō potuit̄ acquiri possēd̄o illius
salfē de iure qd liber homo possiden̄ nō p̄t̄ nō p̄ce-
dente titulo legitimo. t̄ ex sola possessione facti non
dat̄ restitutio. sile i heretico t̄ layco qui nō petit̄ resti-
tutōem rerum sp̄uāliū. ut in iuriib⁹ allegatis i glo.
qd tales non p̄nt̄ possidere. Circa hoc glo. format

tria cōtraria. P̄sumo de c. līras. s. eo. ubi restō illius que dieebatur cōsanguinea. et si i. veritate erat consan guinea nō poterat illi' haberi possēsio. Seco d. l. i. L. si p̄ vñ uel alio mō ubi fūns consequit̄ restitutio nem reū quas tñ possidere non pōt. Tercio de l. i. §. deijicet. n. de vi et vi ar. ubi vxor restituit̄ ad res sibi donatas a marito quas tñ possidere nō pōt. Glo. so lu respondet ad p̄mum p̄trarium. viddelicet ad. c. littre ras. s. e. dicens q̄ possēsio iuris ibi p̄cessit de qua p̄tabat vult dicere q̄ ibi p̄cessit matrimoniuꝝ de q̄ cōstabat p̄cessus lez̄ opponeret aliquis defectus in trinsecis. et bñ dicit. Ibi eni colorabat̄ possēsio p̄ bando cōtractum p̄mo aspectu validuꝝ. nec erat disci tienduꝝ de nullitate intrinseca ex quo agebat̄ possēs sio. ut in d. c. literas. z. c. ex conquestione. s. e. simile qđ nō glo. in de. vna. de cā pos. et pprie. f̄ in cāu no stro nō p̄tabat de matrimonio. sumo potius cōstabat de cōtrario ut pat̄ in litera. et sic hic erat facta nulla possēsio nullo iuris colore fulcita. Sed p̄fendendo ad omnia cōtraria glo. et declarando materiā distingue sic post do. an. Quedā sunt que cōiter possideri non p̄nt nisi certa specifica cā precedente. et tñc optet q̄ p̄betur illius cā exiūta saltē apparēter. ut in casu no stro nam liber homo possideri nō pōt ut. l. cum bere des. et l. q̄m̄is. ff. de acqui. pos. ideo si petitur illius restō. optet q̄ p̄betur titulus cuius vigore possideri pōt saltē apparen̄ter ut hic z. s. c. px. alias aut cū talis possēsio cessante titulo sit p̄tra ius. et sic enidēter iniusta nō causat possessoriū q̄ presūm̄is usurpatuꝝ ul̄ iniusta. ut in. c. ad decimas. d. recti. spo. li. vi. Quedā sunt que in se sunt possibilia f̄ ius restitut̄ i quibusdā personis facultatem habendi uel possidendi. ut in be retico possidente spūalia et in layco non be retico q̄ ad spūalia. et i istis nō dat possessoriū. q̄r exq̄ possidere nō p̄nt nō potuerūt spoliari nec p̄nt petere sc̄ restitui ad id qđ possidere nō p̄nt ut hic in glo. et vide glo. in .c. q̄ iure. viii. di. et glo. zo. xiiii. q. i. §. i. q̄ in vitroq̄ p̄cordat cū hac glo. f̄ bar. brix. ibi in addi. tenet contrariū in layco quo ad decimas dicēs q̄ laycas spōliatus decimis pōt petere restōem cum raptor restitu atur. s. eo. c. in līris. Item q̄ laici quotidie possident decimas ex tolerātiā platorū. glo. cal. dicit q̄ possē sionē iuris decimalis seu restitutōen iuris decimalis laycas petere non potest. sed bene agere potest respe cti fructuū decimaliꝝ q̄z capax. et agere uel possesso rō utili uel p̄ditōe ex decretali q̄relā. s. d. elec. et h̄ ca su sc̄m̄ ei pōt saluari op̄i. bar. brix. Do. an. pl̄ dic q̄ pōt layc̄ agere possessorio p̄ decimis p̄cessis an polium. de quo nō. in. c. cū apostolice. de his q̄ si. a pla. ubi p̄ glo. an. q̄ illas possidet ex tolerātiā ecclie et pape. q̄ capacē facit laici spūalium. ut nō. in. c. bñ quidē. xvi. dis. In alijs vero p̄cedit op̄i. cal. Q̄bibi hec dēa nō placet. et p̄mō nō p̄cedit dēcum do. an.

Charles son of Edward
King of France by his wife
Margaret Queen of Scotland
and his son Edward Prince of Wales

*Contra fons et ruis per quod
vilia fons respicitur*

Possessio[n]e d[omi]ni s[an]cti
et p[re]ciosissimi n[ost]ri domini ihu[es]u
christi no[n] p[ro]p[ter]a b[ea]tissimis

Dicitur ergo quod alii possunt tamen
possidere, non propter hoc alio.

licet enim an illud potius generale procedere est laicos de
cime in fundum ex dispensatione ecclesie non tamen
per hoc inseritur quod titulus debet presumi, nam multi
occupabant tales decimas. Item quod sit ex dispensa-
tione et titulo speciali non presumitur immo dicis fieri
non posse ut non. Inno. in. c. pastoralis. de ea possit.
et proprie. sed in casu nostro non constabat in matrimonio
imo potius constabat de contrario ut in lira. et sic
hic erat nulla facti possessio nullo tamen colore vide-
tur fulcita. Capi instantiam decime viuis parrochie
quibus conceduntur alteri ecclie. facit quod le. et no-
tatur in. c. i. de re. ecclie. non alio. li. vi. Item possunt co-
petere ex prescriptione. ad hoc. c. si. de pro. et ecclie
capax est decimaru que sunt in parochia aliena. et ta-
men quod ins. commune resistit non audiatur decimus pe-
tens restitutionem illarum nisi saltem doceat de colore
possidendi. quia presumitur usum passe ut est tex. in
. c. ad decimus pal. ergo fortius in laico non est admit-
tenda petitio cui non solum ins. commune resistit quin
imo est incapax illius iuris. debet ergo docere de titu-
lo saltem colorato qui reddit illum capacem cujus pre-
sumatur usum passe et concessio spalis non presumatur
Item etiam ante concilium layus non poterat possi-
dere nisi certo modo. s. ex cessione ecclesie. ergo ha-
bet illum modum. pbare. pro hoc quod ipenet do-
an. non. i. c. i. literis. s. e. et hic. Hec etiam dictum cal-
placit ut audiatur petens restituendum fructum de-
cimarum. quia illorum est capax. quoniam fructus de
cimarum spectant ad ecclesiam. per almonia decimorum
et pauperum. de deci. tua. ergo ins. commune etiam respe-
ctu fructuum facit contra layum. Item saltem premium
petio est contra layum ratione predicta et presumptio sufficit
ut teneatur docere de titulo. facit quod le. et non. in. c.
. i. de prescr. li. vi. Similiciter ergo teneo ista glo-
ut layus non audiatur petens restituendum decima-
rum vel aliarum iurium spalis. non docto de titu-
lo saltem colorato. est enim talis possessio evidenter
injusta que non causat possessoriut ut non. Inno. in
. c. bone. h. de postu. pla. Uel si tu vis salvare opini-
onem. aliquo casu dic quod pcedit quando petitur restitu-
tio decimarum respectu fructum et laicos contra spo-
liatorem. per quo ins. coe non facit. nam tunc denegari
non debet restitutio ex quo ins. coe fundat intentione
mentis nec de incapacitate ex parte agentis. imita non.
per glo. in. c. ad decimas. c. ti. li. vi. et in. c. i. de prescr.
eo. li. secus si ageret contra eum. per quo facit ins. coe. vel
de incapacitate ex parte agentis. quod petet restitu-
tio iuris spalis nam non est interdictum his cam mixtam
ut in. l. h. s. quedam. ff. de interdic. Quibus ins. resistit in
aliquibus personis patrem habendi non possidendi ut
in muliere que non potest haberere sibi a viro donatas in
. c. si. et de dona. inter vi. et vi. non tamen resistit ins. patrem
possidendi per enim mulier talia bona possidere non petet

restituere. et iste est casus illius. li. s. de jas. de quo glosse
cit opponere. Et huic videtur obstat. li. si ei qui si. dedo-
na. iter vi. et vi. vbi dicitur quod mulier talia bona non possi-
det de iure civili. Sed ad illius tex. contra ita hinc dan-
tur due solutioes. Prima quod in veritate possidet sed dicitur
possidere in effectu. quia primanda est tali possessione
maritus officiat per prius. et hinc intellectus est
comunior. Secunda intellectus quod non possidet de iure ci-
vili. civiliter naturaliter tam non possidet. Et scilicet hunc
intellectu non quod non solum civilis possessione causat pos-
sessorum sed etiam naturalis quod non. Uel dic quod ibi
ins. commune huius sit contra agentem. non tamen fundat intentionem
convenit quod requiritur ad hoc ut impediatur
restitutio ut non. glo. in dicto. c. ad decimas. et in dicto
. c. i. de prescr. li. vi. dixi. s. eo. c. in literis. Quibus ins.
resistit aliquibus patrem habendi et possidendi nomine
proprio non tamen alieno. ut in fratre possidente nomine domini
et iste ratione istius possessionis potest agere possessorio si
spoliatur absente domino et hanc petitionem facere de
nomine domini non proprio et in ratiōne de calūnia et can-
bit de ratiōne non aut de indicato soluendo ut ibi notari
et dicit hic. Ioh. an. illud non est speciale in suo qualiter
dicat id est in alio possidente nomine alieno. Ex quo potest
inseri idem in religioso possidente nomine abbatis sui.
ut si spoliatur absente superiore agat possessorio. facit. c. cu
dilecta. et quod ibi non. de prescr. et c. ex pte. de acu.
et l. si longius. ff. de interdic. et sic pcedit aliud contrarium
de quo in glo. an. autem talis agat interdictio ut possi-
detur si molestatur absente domino. dic quod sic ut non. coi-
ter sup predicta rubrica. Si p. vim vel alio modo et ibi
bar. post glo. in. l. i. et Ioh. an. in. c. cu teneatur. et de
appell. sup glo. i. Quibus ins. resistit patrem habendi. sed
non ipso iure annullat vel tollit habentem iuris. Et illud re-
soluit. quod habentem primandum inducit. et sic resistit potest
tice habendi revocabiliter et tunc dat ei interdictum in
quantum vult consequi possessione revocabiliter. ut est
casus non. in. c. referente. de pte. ibi enim resistit beneficii
cum habenti pte. non ut proprieto teneat. Et ut dicitur vnu;
ex illis. et dicitur ibi plene non. et facit iste casus contra id
quod non. do. an. i. c. ita cu q. s. s. e. ubi dixi. ut scilicet noto-
rio criminoso de restitutio ex quo crimen non inducat
punitionem ipso facto. Quibus ex notorietate facti ut ptes-
sionis ins. coe facit ptra petere et p. reo. et etiam index et
officio de denegare restitutio secundum cal. hic. et id si pe-
tens restitutioem pinguis pte. pte. sangnitatem. vel alias
est notoria. index denegabit restitutioem nec de supple-
re de facto sed de iure. ad h. c. ad decimas. de restit. spol.
li. vi. et quod non. in. c. p. stitut. s. f. p. de dñor. c. signifi-
casti. et quod non. Inno. i. c. cu iter. R. de dec. et de offi. in
di. c. i. et his declarat hec materia et gl. Sunt nonne
generaliter quod p. Inno. et alios. quod huius pbare petet
restitutioem pinguis an sufficiat. pbare spolialia de futuro
an requirantur sponsalia de pte. et an vero sit necesse

Dicitur ergo quod alii possunt tamen
possidere, non propter hoc alio.

Dicitur ergo motu proprio fuit. et p. p. in. que
fuit. et p. p. in. que fuit. et p. p. in. que fuit.

*Quod si pater et filius se paterentur 1
Cui pater et filius pateretur 1.*

De resti, spoli.

pbare carnis copulam Circa hoc multe op̄i. rep̄inntur quas valde et obscure p̄sequuntur hic Iano. et alij doctores. sed cōpendiose recitando et cōcludendo dic aliquos fuisse i opinione ut sola facti possellio sufficiat ad restituētēm cōsequēdam. p̄ hoc tex. ibi seu possellios cōmodo tē. iunctis verbis p̄cedentibus ibi nullo iure tē. quasi sufficiat possellio iuris uel facti. Et hec opinio non placet Iano. nec p̄miniter alijs doc̄. ex quo enī nō possedit eam ut uxores non p̄t dic̄ de statutis possellione p̄nigali. Et dico p̄tra hanc opinione enī tē. in. c. ex transmissa t. c. ex p̄qōne. s. eo. Iano plus dicit Iano. nō sufficere ad hāc possellio non p̄nigale. pbandā q̄ illā vocabat uxorem uel si miles tractatio. quia sepe adulteri ad palliandū ad alterū uel fornicationem se taliter nominat et tractant vide i matrimonio non sunt aliquatenus p̄portionabiles titum coniugib⁹ quin p̄t etiam adaptari ad alteris et fornicatoribus. licet enī scđm eū tales ac⁹ et consuniles sufficiat quantum ad hoc ut ples legitima censeat. q̄ qui s̄i sunt legi. transmis̄. t. c. p̄ tuas. nō t̄ quo ad probandū matrimonii seu p̄sequendā restituētēm Ratio diversitatis ē. q̄ hic vertitur p̄culū anime. ibi vero est fauor legitimitaris. Item hic unus diffidat sp̄osalia seu matrimonium ibi nullus. Nec obstat. q̄ de p̄sump. c. illud. q̄ ibi nō solū p̄ tales p̄sumptōes. pbata fuerūt sp̄osalia s̄ etiā per instrumēta totalie scđm Iano. Et dic ad istū tex. ut ibi plenius dicam. Itē adde alia rōnen diversitatis mēdiores que colligi p̄t ex dictis Iano. in simili i. c. veniens de ver. signi. l. vi. q̄i enī p̄t̄ aliquia ut uxori. quis agit de facto. p̄prio. ideo h̄s plene. pbare. s̄ q̄i agit̄ quo ad legitimatēm prolis agitur de facto alieno. ideo suffiat cōmuniis reputatio seu tractatus. q̄i in factō alieno nō p̄t̄ quīl̄ eē ita bñ. instructus sicut i. p̄prio si autē iste tenuisset mulierē ut in cōcubinā. et nunc p̄ter ipsius restituētēm dicendo q̄ fuit i possellione ipsius tenendo eā ut cōcubinā in lecto non eēt audientes scđm Iano. imo libellus esset lacerādus. sicut si beneficiis petret restituētēm ecclie et rex eius. xxij. q. vii. c. i. h. t. iij. uel laycus possellionē iuris declinādi. de p̄scrip. cum causam quod nō. p̄ hoc facit quia talis petitio continet notoriū peccatum. xxxij. q. iiiij. nemo sibi blandiatur ad impossibilitatem. q̄ homo liber sine titulo legitimo qualis ē iste possideri nō potest. ut s̄. dixi. Ad istū tex. dic q̄ ponderatur hic possellio iuris et facti. q̄i non interuenit matrimonii vez nec apparenter q̄d sufficeret ad restituētēm p̄sequendā. sicut in. c. s. p̄x. non autem debet intelligi. dū nuda possellione facti. quia tex. expresse hic restituit ibi com per solam traductionem tē. Alij vero et sit secunda op̄i. dicunt sufficere probare sp̄osalia de futuro uel de presenti. quia ex his datur possellio iuris arg. hic. hoc etiam non placet Iano. dicens q̄ licet his

casibus possit sponsus eam vendicare adiecta causa de iure canonico. argu. in. l. l. ff. de rei vendi. uel agēdo ut sibi adjudicaretur iudicis officium implorādo argu. de spon. c. ex litteris. ij. non tamen potest p̄re restituētēm ipsius agendo possessorio. Unde post multa concludit Iano. q̄ ad hoc ne alicui detur restitutio mulieris ut coniugis oportet q̄ prober aliquod genus sp̄osalii intervenisse et eam cognouisse. aliter autē non potest dicere se aliquo iure seu possellionis cōmodo defitutum ut hic. Et hanc suam opinionem probat Iano. hac ratōne. nam frustra ageretur ante carnalem copulam ad restituētēm cum sp̄osa libere possit monasterium igrēdi et sic possit solvi matrimōnum. j. de cōuer. cōinga. c. ex publico. Itē si sunt sp̄osalia tantum de futuro impedimentum superuenient repellit agentem. j. de iure iurā. c. quem admodum. quasi velit dicere q̄ cum ante carnēs copulam bñ vinculum sit dissoluble non potest agi possessorio. s̄ potest agi iudicis officio. ut p̄pellat eam ad exhibendū ea que sponsa debet exhibere viro. et contra istam petitionem. et etiam ubi peritur in uxorem potest obiici scđm Innoceni. consanguinitas uel aliud impedimentum canonicum quod examinabitur ante q̄ dissimilitudine pronuntietur. s. d. ordi. cogni. c. primo. hoc ta mei non fieret si ageretur uel agi potest possessorio. s. c. prop̄. t. c. ex conquectione. Hāc opinionem suam limitat Iano. quando utrumq̄ confiteat copulā nō intervenisse. alioquin si simul interfuerit et alter tātū dicat q̄ intervenit p̄sumptio est. p̄ eo enī strandū ē do nec contrariū p̄betur. j. de p̄sump. c. tertio. q̄d nō ad ampliandū intellectū. c. cōtingebat. de despon. ampu. et dic plene ut ibi notaſ. Hāc opinio Iano. ut ante carnēs copulam nō agat possessorio placet vinc. et hosti. qui in tex. super verbo contractū supplet maxime dicens contractum non sufficere sine copula. s. eo. ex transmissa Johā. de lig. tenet contrarium quia si penit restituētēm altero respectu q̄ copule tūc per solum traductionem est in possellione aliorum servitorum in quibus habet locum restitutio. pro hoc ē bonis tex. in. c. litteras. s. eo. ubi ex causa sit restitutio ad certa. p̄ter copulas. quod placet domino anno. nisi vir sit adeo securus ut tuncatur de extorsione copule per. c. literas. prealle. scđm vnum intellectū. Nec obstat scđm Johānem de ligna. motuum Iano. quod ante copulam possit religionem ingredi. quia per hoc non tollitur possellio antequam ingrediatur. Item iure non probatur copulam exigi in actu restituētēm nisi quando petitur restitutio quo ad copulam. sed reperitur bene q̄ p̄ter copulam acquiritur possellio per traductionem. Itē scđm Innoceni. sequeretur q̄ si mulier allegaret petentē restitutū frigidū uel alias impotētēm semp mulier impedit restituētēm q̄d non est dicēdum. et hanc op̄i.

Et per alij eorum clademantur
marinorum ad efficiendos impidens et primos +

pato vñorē t.p hoc dico optime facere istū tex. a cō
trario.hic enī nō allegebatur copula t papa repedit
agentē.qz traductione nō pcesserūt spōsalia;nec fue-
runt subsecuta:quasi sec' si pcesserūt vel fuissent subse-
cata.t ar.a ptrario sensu ē validissimū i ure exq nō
reperiē ptrario ep̄ssum debis q̄ sūt a p̄la.c.ūi apo-
stolica,p h̄ facit.c.laudabilē. t qd ibi notaſ de frigi.
Hec obstat.c.ex trālinissa.t.c.ex pquestione.s.co.
ubi pōderat copula.qz debet intelligi q̄n petis restitu-
tio simpliciter t q ad copulā t alia ſee' si restringeret
tantū ad inhibita.tūc enī p̄stata cauōe denō cognō-
scēdo eā.het restitutio. Si aut̄ nō posset sufficiat̄ p
uideri de cauōe.qz timet de viri ſenitia defert restitu-
tio. ut in.c.pxi.māxime ſcom viii itellectū.bec pato
vera ubi,pbaſ traductio c̄i ſpōalibus de p̄ti. leuis
ſectionē i aliquo q̄litā.qz licet vpxor teneat marito ad
multa ſeruina pter copulā ut nō.s.c.pxi.nō tñ ſpōa
bendū.nō ḡ p̄t poſſideri anteq̄ ſit vpxor t hoc pl̄ pla-
ceret q̄d ſentit hic do.an.dices q̄ traducendo ſpon-
ſam de futuro videt voluisse t feciſe animo acquiren-
di poſſeſſionē matrimoniale.t ſic poterit poſtmodū
agere poſſeſſorio quaſi ſpōſalia trāſuerint p illū actū
i matrimoniuſ de p̄ti. qd non placet mibi p.c.ūi q̄
fidē.s. d̄ defpon.i.pu.t in.c.i.de matri.ptrac.ptra i
terdic.ecl.ubī ptz q̄ p nullā actū circa copulā ſpon-
ſalia trāſcunt i matrimoniuſ t i vtroqz.c.b.nō.coiter
p doc.vii p ſolā traductōnem nō videt vele de p̄ti
coſentire ſi potiue uideſ facere ſpe futuri matrimoniuſ.
p hoc gl.nō.in p̄al.c.ūi optime facit ad predicta.c.
adolescēs.de ſpon.ubī ptz q̄ etiā p niſum copule i
trāſcunt ſpōſalia i matrimonium ſi oportet q̄ niſus
habuerit effectū.multa ergo fortius p ſolā traductio
nem cū ſit actus magis extrinſeſis. h̄ puto veſ niſi
traductio cēt cī ſolēnitate q̄ ſolet adhiberi in traducti-
one vpxoris ar.optimum i ſimili in.c.vidua. d̄ rega.
t qd ibi nō. Ad iſtum tex.potest responderi q̄ loqui
tur de ſpōalibus de preſenti dum dicit q̄ hic nō p̄-
ceſſerūt ſpōſalia nec fuerunt subſecuta.uel hoc pa-
pa dixit ad grauādum factum quod hic nullo modo
p̄petebat restitutio.p hoc ibi nullū inter eos vinculū
obligatorium ſit contractum.nam intelligendo gene-
raliter t a contrario ſensu ſequeretur q̄ ubi ſubſt viñ
culum obligatorium.competat restitutio.quod ē fal-
ſum ſi non p̄ceſſit poſſeſſio modo predicto. quia ſi
ne poſſeſſione non datur restitutio.de offi.delega.c.
consultationibus Sed circa predicta queritur qd
ſi expreſſe non itemenerunt ſpōſalia ſi vir cognouit
mulierem et eam tenuit animo querendi poſſeſſionē
matrimoniale vpxore ſciente t non contradicte In
no.dicit q̄ per hoc non dabitur restitutio.licet ſecu-
dāt i beneficialibus i q̄bus iſtāt.t dic in eis ut ple-

ne dixi in c. in literis s. eo refert alios tenere contra
rium qd petens restitutionem mulieris ut vxoris be-
ne optinebit etiam si non probat expresse contractu
matrimonialem interuenisse. sufficit enim qd volens
et intendens querere possessionem iuris ut vinculi co-
iugalium. et mulieris ut vxoris tenuit et cognovit eam
sicutem et non contradicentem. sed potius consentientem.
et hoc ultimum magis placet hosti. quo ad cō
tractum matrimonij. i. ut matrimonium teneat. nam
sufficit consensus tacitus et per carnis copulam pre-
sumptus saltem in foro contentioso. de quo in c. me-
j. de Isp. quod satis placet Nam scdm veram opi-
nionem ad contractum matrimonij non requiruntur
verba sed satis est constare de mente de qua satis cō
stat per predicta. Et quo ad restituōem optimā ne
cessē habet probare qd sponsalia interuenierunt in fa-
cie ecclesie Ratio. qd al matrimonij clādictū. et in
c. fi. de clādicti. delpō. qd casu nō solū ecclēsia dēbet
denegare restituōem. uno ex officio suo. in penā sic
contrabētū dēbet eos ad tempus separare. ex quo
contraperiunt contra interdictum ecclēsiae et etiam si re-
uisit obijceret. ecclēsia tamen ex officio suo pote-
nt restōrem denegare. Et si dices quando poterit
ps oppōnere de clādictūtate matrimonij ad effe-
ctum unpedicidi restōrem cum sic oppōnendo allega-
bit turpitudinem suā contra. c. inter dilectos. s. acce-
dentes. de dona. R̄ndet hosti. dupl. Primo qd cō
speciale in causa matrimonij ut audiatur nō. in. clā-
tor. et. c. tenor psanguinei de re iudi. Seco qd cum re-
periat in possēsione libertatis qd alter non ē in pos-
sēsione illius ut vxoris. i pari causa turpitudinis po-
tior est conditio possidētis. ut i regula in pari c. li. vi
et in l. si ob turpem. ad si. ff. de pdi. ob turpē Ulti-
mo qd. s. dixi obstante exceptionem ad restituōem cō
sequendam si oppōnitur qd actor non potest illas rem
possidere. quarto nūquid hec exceptio tu non posside-
bas ut possidere non potes rem cuius restōrem pe-
tis sit pemptoria an dilatoria? Jo. cal. hic p̄cludit qd
pemptoria. et sic ē oppōnēda post litis p̄test. c. li. vi
Obviatur quia concēdit principale factum de quo
agit Zinno. m̄ de adul. c. penit. sentit exceptōem ad
ulterij forē dilatoris et pemptoriam. et sic posse op-
poni ante et post litis contes. Jo. cal. m̄dct qd ibi cō
speciale ppter peccatum. Do. an. putat eaz ēsse litio
finite. et sic poterit opponi ad merita et ad processum.
qd concēdit agentem funditns ius non habere iux-
theoricis bar. in. l. cum querebatur. ff. indi. sol. quod
placet. Nam sine actōne nemo exp̄titur. l. si pupilli. ff.
de nego. ges. et hec exceptio p̄cludit actori actionē nō
p̄petere. vide qd i simili nota de hac exceptōe. tua
non interest. per glo. in. c. ex parte ade. de testi. pleni
us per Zinno. in. c. super h̄s. de accusa. Nicola-
us abbas. S. vnde p̄petuit tua ḡm̄qz ora qd nob̄

Si possit non si poterit

Und p. app. sive manducet p. p. p. sive agnus p. p. sive
mit. sive quicquid p. p. sive manducat. sive p. p. sive
p. p. sive p. p.

Alienam partem agri non possit dividere nisi
quod sit pars eiusdem agrorum quoniam non
poterit aliis vendere nisi parte eiusdem agrorum.

De resti.spoli:

um.ad sedem Interdictū. Uī vi-

illū q̄ nō spoliauit nec spoliati mādauit nec
spoliatōē ratā habuit. Dividit p̄ncipaliter in duas
pt̄as. Ī p̄ma, pcessus narratio, ī scđa cīc diffinitio.
scđa ibinos p̄oris. Nō. p̄mo q̄ hospitale q̄nq̄ ac
cedit eccl̄sie, quandoq̄ vero eccl̄tra ī dubio debe
mos p̄sumere p̄mā ut nō. in cle. ii. de pb̄. tē maria
differētia iter ista, nā si eccl̄fia accedit hospitali non
pert̄ i titulu. alias securis, de q̄ dicit nō, ī dicta de. ii

¶ Nō scđo ep̄m fundare int̄ēdēm suā de iure p̄mu
ni ne dū sup eccl̄eſijs. f̄ etiā sup hospitalib⁹ funda
tis i dioceſu ac ip̄oz vaciñū habere custodiā. ad h̄
c. de ſinodochijs. de redi. do. t dic ut nō. in c. iter di
lectos. de dona. Et nō hic viii nōbile dictū Jnn. q̄
ſicut eccl̄eſie ita t hospitali dos ē assignanda. allegat
c. c. ſicut. de p̄f. eccl̄e. vel alia. vide q̄n ibi nō. i clo.

¶ Rota tertio ar. q̄ pmissa cognitōe cāē non videt pmissa dealio. nisi specialiter cōmittat qđ t̄ Bar. in l.a dīo p̄o. ff. de re. iudi. ubi vide plenū? t̄ qđ le. et no. in. c. sup questionū post pri. de offi. dele. dixi. s. decā pos. t̄ pprie. cū sup ¶ Rota quarto q̄ p istam dāculā positā in cōmūlōne decidas fine debito. nō videt data certa forma. s̄ potius ē qđam iūnsidictio. vñ fñia lata nō fñato debito fine non ē nulla sed cas- fanda. ut hic i. f. simile nō. p doc. in. c. ex insinuatōe derscrip. de illa clausula decidas pñia rōne. Et vide ibi qđ plene dixi i. c. cāē dilecta. cāt. t̄ facit qđ nō. Jn no. in. c. prudētia. de offi. dele. ¶ 120 intelligēdo q̄ b̄ fuent actū dūntapat possessorio q̄ libellus i. iūdicio possessorio nō alterat̄ l̄z narrat̄ aliqua p̄cēmētia ipaz p̄prietatē. ut pt̄z ibi afferens illa de iūre tē. simile in c. ex pte b. de fo. cōpe. t̄ ibi plenū? dixi ¶ 120 scđz abbate q̄ p r̄ūsionē ad narrata tñ inducīs l̄. pte. hic tñ p̄curator q̄p̄i solū r̄udit ad narrata i. libello t̄ non ad p̄dūsionē libelli. indarecte tñ negat cōclusio libelli q̄ si narrata nō sunt vera. nō d̄z expandiri cōclusio de materia. vide in. c. vno. de li. pte. Itē nō q̄ p hec verba nō credo narrata ēē vera inducīs l̄. pte. non er go tenet p̄se negare narrata ēē vera s̄ satis est dicere se nō credere qđ nō. satis enī ē q̄ nō cōfiteat̄ intentio nem actoris. nā tenet̄ actor intentōe suā. pbare quia actor vult quod assenerat. vi. q. xl. actor. z. l. i. L. de pba. ¶ 120 q̄ si ex actis factis i. p̄ma instātia nō iū- stificat̄ sñia. nec de nono sustentat̄ d̄z p̄ iūdīcē appellatiōis retractari. nec p̄sumendū ē. p̄ facto iūdīcis qđ nō. idē Juno. in. c. qm̄ p̄tra. de. pba. ubi nōb̄iliter di- cit q̄ l̄z sñia potuerit ēē iūsta q̄ ad iūdīcē a quo. quia forte noluit sequi dicta testū. q̄ forte vacillabat̄. Sed hoc nō fecit scribi in actis iūdex tñ ad quē illā retrahit sequendo dicta testū ex quo i. actis nō apparet aliquid cōtra testes. facit. l. h. L. de eden. ubi etiam ē bonus tex. vide etiā circa hoc qđ plenē nō. in. c. i. v.

sentia, de renū, et qđ dīcā plene i ca, cīmos, de rauz,

Ultimo nota et tene menti, iudicem ad quem quicquid ex
primum est in finia retractoria ex primis actis iste b
ad honorem suum pseverandum ne dicat iniuste et sine causa re
tractasse finiam; quicquid exprimit causa ad honorem iudi
cias a quo pseverandum; quicquid retractat finiam ex nonis
actis, ut in c. cu Jobannes, de fin. instru. Quero h
fuit commissa causa circa circa possessionum quam petitorum nunc
possit actor intrare in indicium possessorum: Slo. i. hic qu
sic, quod non est satis videtur, pbari i tex. hic et melius i. c. i
de sequel, pos. et fructus commissio enim super utroque non al
terat privilegium possessorum et spoliati quin primo
possit intentari Op. et videtur quod iste libellus fratrum
tanquam numerus generalis non erat recipiendus, sed enim
declarat res petitam sed petebat ecclesiam et hospitale
cu possessionibus, et pertinentiis suis, et sic non poterat
episcopus deliberare nec index certa ferre finiam, sed libel
lobla. c. iij. et. iij. ff. de rei vedi. l. si i rem. et insti. de act
us. curare. Slo. glo. iij. hunc libellum generaliter admitti
i indicibus numeris aliis quale est istud, quod petit eccle
sia cum pertinentiis suis praetrium, procedit i actionibus
singularibus ut in rei vendicatore tc. Hoc enim hoc di
ctu gol. quod cu petit ecclesia est indicium universale, unde ve
niunt omnia pertinentia ad ecclesiam licet non expriman
tur si, sicut cu petitur hereditas veniunt omnia que sunt
in hereditate, facit quod non est. Inno. in. c. eam te. de re
scrip. et quod non est. in. c. qz. v. secundum uniuersitatem intellectu, sed d
iudi. et. Inno. in. c. conquerente de officijs ordini. et. c.
stantia. de excels. prela. Et ex hoc resultat alius effe
ctus ut sequitur in glo. ut non solu sub ista generali
tate veniat id quod erat apud reum tpe petitionis, sed
etiam tempore sententie, ff. de peti. here. si quo tpe.
Itē dic idē eē si non possidebat aliqua, p tpe sententie
sed si postea repitit possidere, ex quo declaratur rem
principaliter petitam ad actorem pertinere poterit ex
actio peti super illis rebus nouiter possessis, ex quo
iij. c. pb. autur pertinere ad illam rem, et fiat hec petitio
i. li. conte, et sic summarie scdm Inno. hic. et dan?
hoc non est. Inno. in. d. c. conquerete. vide ad hoc. l. iij.
ff. de peti. here. et. l. si a te. ff. de excip. rei iudi. et quod est
non est. Ex predictis habebes uniuersum modum defendendi hanc
generalitatem libelli. Alium modum ponit hic Inno.
o. in principio dicens. libellum incertum hic admit
quia hec pertinentie petitur hic tanquam accessoria,
et non est. s. de ordine. cog. c. cum dilectus, quasi velut Inno.
o. quod in accessoriis libellus potest esse generalis et i
actus. Sed tu limita et restringe hoc dictum Innocē.
t. aut ipse non est in c. f. de excip. prela. ubi dicit libellum
esse esse incertum in accessoriis, quando sunt acces
oria rei, et quando talis est res que principaliter peti
tur que haber accessoria, ut est ecclesia vel hospitale
habet enim dotes suas et alia iura, et ad hoc allegat
oc. c. Idem quando sunt accessoria actioni i indicio.

160 ad quod de expensis
in summa necessitate ex primis
ad annos 1620 et 1630

May 26th, 1903

Dy 26 I primi palii
pert hys ducorum cor
dium vel regnum

na in iudicium veniant nisi ea de quibus specialiter
actum sit ne venirent. sed Iano. respondet illud de-
bere intelligi de his que sub petitione comprehendi-
tur. quod non est hic quia verbum pertinere late pa-
ret. si de verbo signat. verbum pertinere. et p. hosti-
facit secundum Jo. an. ff. de pub. l. si ego. s. idem sit
de iusfructu. si titio. de pac. do. inter locorum. s. cum in
contra. j. de ien. ex. c. si cimitas. l. vi. sed Iano. luni-
tat predicta secundum qualitatem persone petitoris
quia si episcopus petat ius episcopale in aliqua ec-
clesia sibi subiecta cum omnibus pertinentiis suis et
possessionibus non tantum veniet dos s. omnia qd
am postea acquisita. Nam ius episcopale habet tam
in possessionibus acquisitis tempore fundationis qd
postea. omnia enim accedit iure episcopali. Et co-
dem modo secundum cum si petat temporalia. i. na-
tionem de temporalibus tanquam patronas de omnib.
sit vbi agitur petitorio. secus si ageretur possessionio.
quia tunc venient omnia. ratio patet et predicta qd
dicunt est de patrono ut sibi reddatur ratio de tem-
poralibus. dicit Illo. non intelligendum de pa-
tronio laico. ad illum enim non pertinent temporalia
nisi quo ad denunciationem male administrationis
et tuitio qd de censionem. ut ei subveniatur ne re-
gat ad iuiciam ut patet. xvi. q. vii. filii. et quod le-
gitim vbi. ut apertissime ipse not. in. c. nos. de offi.
ordi. vbi vide sed non placet primum dictum Iano.
quare enim non venient quocunq; iure quidam. qua
do aliquis puta tanq; rector petat sibi adjudicari ec-
clesiam cum pertinentiis suis cuj; si est rector ergo de-
bet administrationem omnium habere. sicut quando
petit episcopus ius episcopale cum pertinentiis i ec-
clesia. certa inspecta qualitate persone utriusq; iuris
dispositione non videtur differentia in adiunctione
quicquid iur. speciali. ar. de dila. littere. z. c. si. de
luc. ab intest. cum si. Jo. delig. aliter distinguit cum
opi. communiter non recipitur. Item ipem Iano. ali-
ud sentit in. c. conquerente. de offi. ordi. z. c. dilectus
niunt tantum debita de iure communi. et non iure spe-
ciali. aliud sentit in. c. si. de offi. archi. et doc. an. c. co-
stitutus de rati. domi. et ibi per glo. et Iano. et Jo. an.
qui concordando opiniones contrarias distinxit qd si
aliqua pcpunt de iure speciali loco debiti iuris cois
si illa non sunt subrogata in loci debiti de iure com-
muni. tunc enim venient debita de iure coit tantum. Domi-
nus. an. redicendo multa dicta doc. sparsa sic dissi-
git qd aut petitio datur in materia que nou potest

Deducte. et in interdicto unde vi veniunt eni ex natura
interdicti oia mobilia et immobilia ibi existentia et oia
dama et interesse. ut. l. i. s. rectissime. ff. de vi et vi ar.
Et idem sentit Iano. hic ut verbo pertinetis in si. di-
ces qd ubi pertinentie non accedit petitioni vel rei. ncc
et exprimere. i. o. dicit Iano. hic qd si quis petat om-
nia bona alicuius non est audiendus nisi ea expimat. ro
qd cum singularibus actionibus agatur non posset fer-
ni certa sententia que fieri debet in actionibus singu-
laribus. sed quando certum quid accedit petitioni si-
cuit est in dote statuta. et in iuribus parochialibus. cer-
ta dicunt sententia quod non. Ex his habet tres
modos sustinendi hunc libellum. Primum ei gl. qd
iudicium est hic uniuersale. qd petit hic uniuersa iura
ecclesie et sic sub nois collectivo ex iuris dispositioe co-
prehendunt multa. Secundus est quia pertinentie iste
erat accessorie petitioni seu rei principaliter pente qd
de iure habet pertinentias. Tertius quia erant acces-
sorie interdicto unde videlicet quo hic agebatur veniente
enim omnia accessoria ad rem principalem etiam si
non exprimantur. ut. s. dixi. Ex his habet clare huc
articulum. et materia ista generaliter explicatur. in. c.
ij. de libel. obla. ideo hic ultra non dico. et per Iano.
in. c. danta. de exec. p. c. vbi ponit quedam pulchra
dicta. in. c. certificari. de sepul. et in. c. conquerente. de
offi. ordi. Sed nunc quero quia admittuntur libelli
peto talem ecclesiam seu talerem cu pertinentiis suis qd ve-
niat appellatione pertinacia. So. dicit Iano. qd veniunt
que statuto vel consuetudine vel lege deputata sunt ut
accedit. ut in interdicto unde vi statutum est qd accedant
etiam mobilia et dama. s. eo. c. grants. et. l. i. ff. e. s. qd
aut. et. s. rectissime. et multa alia de quibus ibi non.
Ita hereditati accedunt omnia que in hereditate ine-
niunt etiam si non fuerint testatoris. ff. de peti. here-
titate veniunt. Ita petitioni ecclesiae accedit omnia que
ad ecclesiam pertinet de iure consuetudine vel statuto ut
sunt iura eius prochialia. dos primo instanta. decie
et huicmodi. Lastro autem nigrum corporale est a iure de-
putatum qd sit eius pertinencia. sed tam ab homini
bus et eorum statutis consuevit castris tertium ter-
torium assignari. qd ibi in iurisdictione et datis de-
beat responderi. secundum Iano. et hoc ultimum non not.
Et idem sentit Bar. in. l. i. ff. de dam. infec. vbi vide.
Illo hospitali ante fin. Iano. sicut ecclesiis. certa dos assi-
gnari debet. cu ergo petat ecclesia vel castrum vel alia
consumilia cum pertinentiis suis. predicta sic eis sponte
sunt temporalia sine spiritualia. peti intelligi
gantur et plus dicit Iano. qd si ecclesia habeat aliqua
temporalia deputata non modo predicto est speciali iure acqui-
sita. tunc nois pertinentiarum non venient sed tantum illa
que iure vel consuetudine vel statuto sunt deputata.
Faretur tamen quosdam dicere contrarium. ar. c. cu
ecclesia. s. de causa pos. et proprie. vbi dicitur qd om-

ff. in. c. per. p. m. a. m. a. c. q.
p. m. a. m. a. c. q.
c. q. d. a. q. m. a. c. q.
m. a. c. q. d. a. q. m. a. c. q.
p. m. a. m. a. c. q.

Allo. pte. pte. pte. pte. pte. pte. pte. pte. pte. pte.

De resti.spoli.

comprehendere nisi debita de iure speciali utputa qz illi qz petit no debent de iure pmuni, et tunc veniunt debiti de iure speciali, de offi, archy, c. dilectio, et qd ibi no, Jnn. Aut pt comprehendere utroqz iure debita, et tunc si debiti spoliter e de iure coi hz determinatio e de iure speciali, et tunc tale debiti includit, exemplum ex no, in, c. certificari, d. sepul, si ex toto e de iure speciali succedit tñ loco debiti de iure coi hz originē de iure speciali, et tunc si hz originaliter approbatōnem a iure coi ut dos assignata ecclie vel hospitali et iduditur ut hic voluit Jnn. Si aut e omnino debiti de iure spoli ut qn e debiti ex privilege vel pacto vel sili iure spoli et tunc si illud venit ut accessorii ad debiti d iure coi, et tunc includit ut i.c. auditio, de pscip, et quod ibi no, de denariis sancti petri. Si vero illud venit prius paliter, et tunc no includit nisi verba sunt ita latissime, qz hz ipso tñt ut e verbū ptinere, put voluit hhosti. Et hec dicta dñi, an, ex toto no placet, ratio patet ex statim dicēdo, vii eam i hac noua op, ut aliud sit pere simpliciter iura episcopalia, et aliud petere iura episcopalia cu ptinētis suis, et aliud petere ecclias simpt seu cu ptinētis suis. Primo cu qn simpt perte iura episcopalia si, pbatōe fuit eni generaliter ut si ep̄s inducit, p se ins pmuni si e inferior, pbat simpt iura episcopalia sibi debet, et tunc veniunt tantū ista iura episcopalia q debentur de iure coi tm vel subrogari i locū illoq debitoz de iure coi, in x no, in d.c. pquerēt, z.c. cōstitutio, et hz cu intelligo pro dñe dicta docto, ibi. In indubio eni generaliter loquido et pbando restringunt ad ins coar, in, c, in psonia de pba. Aut petunt iura episcopalia simpt p probans multa iura ep̄alia vltra ins coe, et tunc dico oia venire, siue statuto siue p̄suendine siue dispositione spoli, illa sunt iura ep̄alia; ex quo, pbatur debita Rō e, qz intentōe dubia ambigua et generale acto ris interptamur largissime scdm fanoz suū dūmodo pbationes postmodū sunt clare apte, vii pt dicē actor ego inlexi ita largissime, put dixerūt testes, satis eni e qz ex largissima significatoe poterat illa p̄rehedi, hec e theorica Bar, in, l, si qz intentōe dubia, ff, d in di. Et optimē facit ibi tex, scdm illā lect, ad idē, c, cōstitutio de relī, domī, iuncta glo, ubi libellus largissime interptatur, et in, c, in psonia de, pbat, na, ibi ex generalitate, pbationis non libelli succubuit actor, facit l, solenus, ff, de iudi, z.c, cu ecclia, de cī pos, et pro pte, oia eni veniūt i iudicā que pnt ex verbis cōpribendi, et sic pōt saluari op, p̄traria quā hic refert Jnn. Si aut petunt iura ep̄alia cu ptinētis suis, et tunc oia veniūt eni ex significatoe non ita larga, ut voluit hosti, hz in hz differt iste casus a p̄cedēti, qz si pmo cu sit p̄dētio simpt i iuribz ep̄iscopalibz aliter no facta, pbatoe de iure spoli no fiet executio i illis dum tata q debet de iure coi, hz si fit p̄dētio i iuribz ep̄a

libus et ptinētis tuc fiet executio i iuribz que pbatur summarie e iura ep̄alia vel ad ea ptinere sic dicim, i sili i petitōe hereditatis et p̄dētioe secuta ut, l, iii, ff, de peti, here, et qd, s, dixi, et qd no, Jnn, i d, c, co querēt, si vero petita fuit ecclia simpti pto qz oia qualiterqz ptinētia ad ecclia veniat, no princi paliter hz accessione, qz ut s, dixi ecclia est qd vniuersum et omnia bona possessa p ecclia sequunt ea, sic in petente hereditate, veniūt oia bona spectantia ad hereditate hz alif no specificent, l, ita veniūt, ff, d pe ti, here, Itē si monasteriū apprehendit possessionem alicuius tanqz monachi, p psequēt apprehendit pos sessione sine alia apprehensione reali omnii qz habe bat ingressus ut no, glo, in au, si qua mulier, canonizata, p, q, v, et c, in l, glo, accidit, in dicta au, facit qd no, in, c, in psonia, de, pba, facit regula accessorii, d regu, in, l, vi, sicut videt, i multis iuribz qz simpti pte restitutio vel adjudicatio vel petitio ecclie vel colatio aliter de bonis ipius no facta mentione, qz illa trascenit et veniūt accessorii ad ecclia, ut i.c, pquerente, de resti, spo, et c, in l, glo, z.c, Itē cu qz, z.c, cum veniūt eo, t, cu multis similibz, ad idē, l, si adoptane ro, ff, de pca, vbi d, qz si adoptanero cu qz pcaro possider, ego qz pcaro possidebo, z.l, arrogato, ff, de ad op, bona eni sequunt possessionem Ex hz infero qz verbū cu ptinētis et possessionibz suis z.c, nihil hz casu addit, qz expūnit qd tacite inerat sicut i sili no, bar, in, d, au, si qua mulier ubi dicit paria e qz qz ingredias religione simpti offerendo se, vel offerendo se cu suis, qz tacite offerendo se sua videbatur oblati accessori, dico tñ qz veniūt bona scdm qualitatē petitoris, nā si ep̄s petit sibi ecclia adjudicari, veniūt bona respectu iuriū ep̄aliū, si sacerdos tanqz recor, tunc veniūt bona respectu administratiōis, et idē in silibus ut sentit hic Jnn, i considera psona petitoris, et hec no qz pto satis vera et clara, Et qz qz qualiter pcedet circa ptinētia cu actor, dicit aliqd ptinere seu esse de ptinētis et re negabat So, ista gl, in v, sed qualiter dādo theoriam qz in principio iudicij acapi mus id qz vtile est actori, Jn medio vero equalit, p utroqz ptinētis Jn fine vero, p reo, quasi velit dicere qz libellus d, largissime interptari i fanoz acto ris, ut oia veniūt que pnt venire ex significatoe verbo nū hz in fine fit interptatio, p reo, l, nū actor, pbat intentione sua re absolviendus ē, vii dicit actorē debere declarare i, pcessu que sunt ptinētiae alias no fiet executio Jo, cal, dicit qz in quaqd pte iudicij, pponatur p actorē, semp fiet interptatio, p eo ar, in, l, pompo, ff, de ver, obli, Et tñ adiuite Hā Bar, facit mentionem de hac theorica glo, in, l, si qz intentōe, ff, de iudi, et dicē eam esse trusam, p̄dētio qz siue actor, pponat siue re semp debet, accipe qd ē vtile, pponenti ex qz verbā hz patiūt, hz si probatio illius, ppositōnis

222

Ex p̄sumptio radice amper ad qz enk, et actor
Ex modo ex quo p̄sumptio p̄sumptio.
Ex fuit cum p̄sumptio et actor

Dicit plausus velutum polum.

Dicit dux et polum.

est ambigua tunc nō pdest. qd dubia, pbatio nō redit
 pba. nec valer si, pponit dicat sic intellexisse qz testes
 sic intellexerūt. sec' qn, pbatio ē clara et apta qz tunc
 pōt dicere ego sic intellexi. put testes dixerit. pōt enī
 suā intētōne declarare ex qz verba patrum et probato
 ē clara Et ita debet intelligi. l. si qz intētōe. alle. i gl.
 et alia iura que hic subiuncta in gl. ut. d. c. in pntia. s.
 quo ad terminos questionis gl. dicendū ut colligatur
 ex pdictis. nā in iudicij vniuersalibus nō copeluntur
 declarare in processu. si sequit cōdēnatio ita genera
 lis. tunc sans erit tpe executionis pbare illud ē de
 pntijs ut in. c. inter dilectos in h. de dona. z. c. cī
 venerabilis de. p. domi. f. in alijs iudicij procedit
 gl. ut fiat declaratio in pcessu. de quo dicendū ē ut ple
 ne dixi in. c. i. de libel. obla. et p. Jnn. in. c. coqueren
 te. de offi. ordi. Quero hic. p. pte hospitalis. ppo
 nebat qz dūtius hec possiderat. an sufficiat probare
 qz qnqz possederit ad effectū cōsequēdi restitutionē.
 Blo. in. v. dūtins. qz nō. securus dicit in dñio. quia ibi
 sufficit pbare qz fuerit dñs. ad hoc ut habeat. p. dño
 securis in possessione. et reddit dūtisatis rōem. quia
 dñum nō ita de facilipdūt sic possessio. Et hāc opī.
 gl. tenuerunt Jo. tan. et gos. f. Jo. an. dicit qz salua eo
 rā pace. hec rō nō cōdūdit id ad qd induat. Nō enī
 sequit facilius pdit. g. si possedi. nō plūmor possidere
 hoc etiā tenet hōstii. qui sequēdo opī. pla. et hu. dicit
 qz qnqz possessio facit amittē qz dñum. is tñ qui
 pbat semel se possedisse. adhuc plūmū possidere nī
 si cōtrānu. pbet. ff. de acqui. re. pos. l. iij. s. in amittē
 da et sequē. z. s. qz si seruus et facit tex. ibi nam cōstat
 possidere nos. donec aut nīra voluntate decessimus.
 aut vi dēcti fuerim. ergo qui hoc dicit hoc. pbat. ff
 de proba. l. cū qui. Hāc dico qz nūqz habui animū
 amittēdi possessione. magis credendū ē mībi qz alij.
 ex quo de animo meo queris. ut j. de homi. c. signifi
 cas. et hāc opī. finaliter sequit hic Jo. an. p. qua facit
 i. nō ignorabat. L. ad exhiben. z. l. si creditor. L. de
 pigno. act. z. f. e. e. olim ut in si. Et maxime hoc. pce
 dit scdm enī in facto recēti. Refert tñ quodā distingue
 inter possessione vetustā et recentē. Ellij ut Odolf. dī
 stinguit inter eū qui assent se possidere. et eū qui ne
 gat. ut pmo cū plūmū possidere. scdm nī. cu negan
 do appearat eū habere animū dūtēdi possessionez
 hoc etiā ponit gl. in. l. sive. L. de proba. et vide quod
 nō. in spe. de actio. et petiti. s. sequit. v. qd si ago. et
 peti. et pos. s. i. quid si peto. Dñs anto. colligendo di
 cta legistaz et canonistaz sic distinguit. si allego bodie
 me possidere ad mei cōmodū eo qz possedi. plūmor
 possidere. nīs aliter. pbet rōnibz palle. et hoc credit si
 ue sit mobilis sine imobilis res. licet quidā dicant se
 cui ēē in re mobili. de quo in spe. in ti. de peti. et pos.
 s. i. v. quid si peto. licet enim scdm cum possessio rei

mobilis sit vilis. et abiecta. et de facili perdat et dūtis
 qz imobilis. ut. ff. de acqui. pos. l. si re mobile nō in p
 sumit ut pōt nisi aliquid accidēt de qd nō plūmū nī
 si. pbet. Et hec vera nūlī de aliquid acīs intermedī.
 aptus ad puationē possessionis ut nō. s. de. cī pos. et
 pprie. c. cī ecclia. si vero allego me nō possedule et san
 possidere altero allegante me possidē. et tūc si habeo
 cām possidendi ab eo plūmor possidere. L. d. pig. ac.
 l. si creditor. vbi creditor. plūmū possidere pign. nīs
 pbet se pdidisse. et si nō habeo ab eo cām. tūc u. possi
 debā tpe lit. cōte. hodie plūmū possidere. vel dolo v
 sisse possidere. L. ad exhiben. l. nō ignorabit. si non
 pītāt me possedisse tpe mote litis. et nego me possidē
 dicēti incubit onus. pbandi. qz solo aio illā pōt et qz
 de aio meo i possidēdo solū mībi credit. de homic. c.
 significasti. nō glo. insti. de act. s. si itaqz. hec in effe
 ctu ponit bar. in. l. sive. L. de. pba. Et his iter q
 si nō vīnt ille qui possidet plūmū vīcqz ad dīc mortis
 possedisse. sive heredes negēt sine assent. qz ipi non
 possunt declarare anūmū dēfūctū. ut nō in. l. pomp.
 scribit si frumentū. ff. de rei ven. z. l. iter stipulante. s. i
 ff. de v. ob. p. Bar. Ellīt enī h. cām plūmūdēs. s.
 posite qz mutatio voluntatis tāqz accidēt. nō plūmū
 nec lactatio rez inaz. Itē volunt dñi de rota dea. qz
 vbi dicūt qz si. pbet aliquē possedule et beneficiū i ai
 ta sua. qz usqz ad mortē plūmū possidisse. qz mortu
 nō negat. et qz nō pōt haberi pro dēfecto nulla ro
 lūntate de rēnū. c. admīonet. nec ē habu. plūmū p
 dēfēct. c. sup. hoc. de sol. c. fi. pdicta mībi placent nūlī
 quo ad vīnū mēbrū. vīdēcet vbi dicāt qz si nego me
 possedisse nechabeo cām ab actore. nec probat me
 possidere tpe lit. cōte. qz nō plūmū possidere licet. p
 bēt me olim possedisse. hoc enī non puto. pcedere. lat
 tē in re mobili. saltē rōne vētentōis. licet enī solo ani
 mo possit dēlinere possidere. tamen solo animo non
 dēlinet dēlinere. sed requirē factū qz nō p̄fumis nūlī
 probet. ut. s. dictū est. maxime in p̄iūdīcūm alī
 us ar. regule semel. de re. iur. li. vi. Ellīs autē magnū
 p̄iūdīcūm posset actori generāt cū rem mobilez pos
 sit reū occulasse anī lit. p̄e. nūlī negaret se possidere
 et probatio forte cēt actori ip̄ossiblīs. nec h̄z forte ac
 tor alī actionem p̄sonalē cōtra eū. sed in re imobi
 li nō ē tantū p̄iūdīcūm. qz si tu non possides nec de
 tines remanet possessio uacua ad quā dominus po
 test habere p̄ opria auctoritate recursum. iusta nō. p
 Jno. in. c. querēdā de elec. facit ad predicta i. org.
 l. ciuil. L. de sur. Et ex predictis condūdit gl. biē nō
 bene dicere in eo qz sentit non sufficiere ad consequē
 dum restitutio in probare possessiōnē de p̄e
 terito et eam allegare de p̄e. et maxime contra glo.
 facit dictum. c. olim. iij. f. e. c. qualiter et quando. iij.
 de accusa. ubi dicit qz agens hoc interdicto. dī. p̄o
 bare se possedisse illud de qz fuit spoliatus ita qz dīcā

Dico autem ne p[ro]p[ri]etate possit
et p[ro]p[ri]etate f[ac]tum est.

Secundus
publicanus 1

De resti.spoli.

et de substantia sc̄m cū all.i.i. s. interdictū aut. ff.
deī t vī ar. dico enī q[uod] satis probat se possedisse tpe
spoliatōis ex quo pb[ar] d[icitur] antiqua possessione. et nūc
allegat possessionē tpe spoliatōis q[uod] p[ro]cedit etiam re
spectu p[re]scrī, pbāde ut nō. bar. in. l. celsus. ff. de v[er]suc.
Nec obstat. s. interdictū aut solū enī dicit q[uod] b[ea]tū inter
dictū dat ei q[uod] cū dācerē possit. Et iste iā presumit
possidisse tpe spoliatōis ex quo pb[ar] possessionē p[ro]p[ri]etatis
p[ro]p[ri]etatis. et possit saluēti dictū I[usti]no. q[uod] dies est d[icitur] sub
stina sc̄s in effectu. q[uod] oportebit pbare q[uod] illa die pos
siderat. sc̄s vere vel presumptiū. Quedā enī sunt que
ipso facto pbam? q[uod] nō pb[ar] p[er]trāni ut nō. in. l. i. L.
de s. instru. et iure aste. s. i. i. x. et p[er] hec habes h[ab]eas h[ab]itū
vile plenē examinatū. Et si vis saluēti gl. pos
ses dicere q[uod] non sufficeret pbare. q[uod] q[uod] possederit
nisi pb[ar] spoliatio. q[uod] duo b[ea]tū pbare refūdem petens
sc̄s possessionē t spoliatōem. ut in. c. p[ro]lataōibus. d[icitur]
offi. dele. vii licet pbando possessionē de p[er]tito p[ro]sum
matur p[ro]lataō possessionis p[er] b[ea]tū non pb[ar] spoliatio.
et hoc voluit glo. rdata ad p[er]titoē actoris q[uod] so
lū faciebat meritōem q[uod] ille possiderat. Nō tū glo. et
falsa. Sed p[ri]ncipaliter nō. ex gl. q[uod] petēti re ratoē
d[icitur] sufficit pbare dominū de p[er]tito. q[uod] olim d[icitur] d[omi]nū
bodie p[ro]sumit d[omi]nū. Idem I[usti]no. in. c. nouiā. p[ro]p[ri]etatis.
de iudi. et pb[ar] in. d. l. sive. L. de pb[ar]. et sic nōt
sufficere pb[ar]tōem p[er]cludere presumptiū. presumptōem tū
iūr. qualis ē ista sic dicim? in d[icitur] testis ut no. bar. in
l. i. s. i. cer. pe. al. secus p. c. in p[ro]p[ri]etatis. de pb[ar]. hec ve
ra indistincte sedim d[icitur] oīs. q[uod] allegat se d[icitur]. q[uod] d[icitur]
anūi nō presumit nisi pb[ar]. maxie q[uod] nō presumit
quis factare suū. de renūtia. sup[er] hoc et. l. cū d[icitur] indebi
to ff. de pb[ar]. si vero p[ro]stat q[uod] olim fuit d[omi]nū s[ed] nūc ne
gat se ē d[omi]nū. dic sūm d[omi]nū an. q[uod] si p[ro]stat enī nūc possi
dere adhuc presumit d[omi]nū. q[uod] solo aio nō p[ot] potere do
minū retinēdo possessionē. ut. l. si quis vi. s. d[omi]na. ff.
de acqui. pos. Si vero negat se d[omi]nū t possessorē. uel
p[ro]stat q[uod] nō possidet presumit nō d[omi]nū. ut d. s. d[omi]nal. cūz
nuda voluntate retinēdo possessionē possit dominū
hic p[er] verdicto. hec vera sunt i[ps]is q[uod] nuda voluntate
p[er] p[ro]p[ri]etatis. et in rebus p[ro]uatis. In b[ea]tūcialibus idē quo
ad p[ro]p[ri]etatum negātū s[ed] non sup[er]ioꝝ ut in. c. admonet
et in. c. q[uod] in dubijs. de renū. semel. g[ener]al. b[ea]tūcial. semp
presumit b[ea]tūcial? nisi pb[ar]tōem p[er]trāni. q[uod] i[ps]i p[ro]p[ri]etate re
quā factū extrinsecū. q[uod] nō presumit de offi. dele. cu[er]z
in iure. ff. de pb[ar]. l. ei qui. Sed an d[omi]nū presumat possi
dere. do. an. q[uod] nō optet enī q[uod] probet possessionē ad
epti fuisse. facit. l. traditōib[us]. L. de pac. et. l. cum res
L. de pb[ar]. Ego allego tex. valde nō. in. c. olim. iij. j.
eo. ubi. pb[ar]. q[uod] cōs nō fundat intentōez suā d[icitur] iure cōi
i[ps]o. respectu possessionis l[et] sc̄ resp[on]sū. pp[ro]p[ri]e
tatis. ul. i. c. cū venerabilis. de rel. do. cum si. H[ab]il
enī b[ea]tū cōmune. p[ro]p[ri]etas cū possessione. ut. l. naturali
ter. s. nūbil cōe. ff. de acqui. pos. vno ergo positio non

ponit reliquā. q[uod] ex separatis nō sit illatio i. c. i. d[icitur] trās
la. pla. et. l. neq[ue] natales. L. de pb[ar]. Sed q[uod] an
possessor p[ro]sumatur d[omi]nū. Glo. in. l. q[uod] dā in suo. ff. de
p[ro]p[ri]etate. d[icitur] q[uod] si vtebat ut d[omi]nū p[ro]sumitur cē d[omi]nū s[ed]
gl. apti? t[em]p[or]e cōtrariū in. l. cū res. L. de pb[ar]. sentit l. i. i.
co. ti. b[ea]tū tu plenissime de hac materia vide p[er] bar. l. d. l.
quidā i[ps]o suo. ubi iter cetera dicit. q[uod] si d[omi]num p[ri]ncipali
ter deducat nō sufficit sola possessionis pbatio t hoc
ē verissimum. t[em]p[or]e p[er]trāni in. d. l. cū res. et. c. fi. de cā pos.
t[em]p[or]e. et in. l. i. L. de rei ven. p[er] hoc. s. d[icitur] in p[re]ce
dēti. q[uod] I[usti]mo plus dicit I[usti]no. in. c. illud. i. fi. d[icitur] p[ro]sum.
q[uod] si quis pbaret q[uod] domū nel possessionē aliquā pos
sedisset aliquanto tpe p[er] sua. t[em]p[or]e hoc haberet famā
vicinie. q[uod] p[er] hoc nō d[icitur] obtinere sup[er] d[omi]nū s[ed] d[icitur] proba
re legitimū titulū. q[uod] singlū nōt. sentit enī q[uod] possesso
aliquo tpe p[er]tinuata tanq[ue] a d[omi]no etiā cū fama vicinie
de d[omi]no. nō pb[ar] dominū. Idē tenet do. de rota de
cī. ccxxvi. ubi dicit q[uod] si vendico castig[ation]e d[omi]nū. nel
quali. t[em]p[or]e p[ro]testes q[uod] pater me[us] possedit d[omi]nū vixit. t[em]p[or]e
habitus t[em]p[or]e reputatus fuit. p[er] d[omi]no publicē cōiter t[em]p[or]e
notorie nō sufficit ad obtinendū nec i[ps]o rei vindicatōe. nec i[ps]o
publiciana I[usti]no rei vindicatōe nō. q[uod] p[er] hoc nō pb[ar]tōem
dominū. nec fama ē sufficiēs. pbatio ut nō. in. l. i. i. ff.
de testi. in. c. venēs. eo. ti. iij. q. iij. s. Itē sepe. Neq[ue]
in publiciana. q[uod] ad quasi dominū requiriunt quatu
or sc̄s q[uod] proberunt titulus habilis ad trāsferendū do
minū. Itē traditōe. Uera possesso. Et possessionis
admissio. ff. de publī. l. i. i. t[em]p[or]e iij. p[er] totū. t[em]p[or]e vide de ista
publiciana. in. c. abbate sane per glo. de re. iudi. l. vi
Ultimo circa ista materia p[er]tinet quā an ex detentatōe
presumat possesso. dicendū q[uod] sic ut nō. I[usti]no. i. c. cū
olim. i. i. de p[ro]uile. ubi d[icitur] q[uod] detinēs presumit possidere
Idē t[em]p[or]e pau. in. c. literis. s. eo. ti. t[em]p[or]e hoc ut l[et] non
p[er] c. qm. s. q[uod] si sup[er] q[uod] procedit etiā i[ps]o dicto testis
ut si dicat q[uod] vidit talē detinēre presumitur q[uod] posside
bat. nā officiū testis ē deponere sup[er] facto. t[em]p[or]e ex facto
oīrū iūris presumptio. q[uod] t[em]p[or]e bar. in. l. stipulatio ista
s. h[ab]itū qui. ff. de v. ob. t[em]p[or]e pau. i[ps]o d[icitur] c. in literis. t[em]p[or]e
nō. Ex his omnibus habes quāq[ue] an olim pos
sessor bodie presumitur possidere. et an olim d[omi]nū bo
die presumatur d[omi]nū. t[em]p[or]e an d[omi]nū presumatur possidere
t[em]p[or]e vt[er] possessor presumatur d[omi]nū. t[em]p[or]e an detentor presu
matur possidere. Opp. d[icitur] h[ab]itū q[uod] vtracq[ue] p[er] p[ro]duxit
testes. videtur enī q[uod] solū actor debeat audiū. q[uod] resti
tutionē petens nō tenet respōdere aduersariū an resti
tutionē in. c. fi. de ordi. cog. Soluit glo. in. v. ps. q[uod]
reus h[ab]itū defendebat se sup[er] possidere. non aut aliqd
denouo petebat. t[em]p[or]e ponit multa exempla Item sc̄m
Hoff. hic poterat ep[iscop]us probare q[uod] ipse possidēbat tē
pore quo aduersariū dicebat se electos. Et regulariter
dic q[uod] admittitur omnis exceptio detrahens iūti agē
di possidere. t[em]p[or]e multe aliae exceptiones admittuntur
contra agentem possidere. vide bonam glo. iij. q. i.

An. possidere p[ro]sumit d[icitur]

Soph[ia] Prok

Ad quā p[ro]sumit d[icitur]

An. ex detentatōe p[ro]sumit
possidere

Offic[ial]i. p[ro]p[ri]etatis p[ro]sumit d[icitur]

At hoc q[uod] Nichola

p[ro]p[ri]etatis p[ro]sumit d[icitur]
p[ro]p[ri]etatis aduersariū an resti
tutionē

Int[er]rogator[is] aduersariū
q[uod] possidere

Acta Panopticae Panopticoe Procedit in eam qm, medit, et dicitur

in summa, et in, c. ex insinuatione de, p. et in spe, o pe
ti, et pos, s. i. et qd plene dixi i. c. i litteris, t. c. ite cum
q. s. eo. bec. procedunt intelligendo qd hic agebat pos
sessorio tñ. f. lhosti, qui intellexit qd hic fuit actu su
p. peritiorio et possessorio dicit: qd hec glo. dicit contra
tex. in qd dicit qd sup vtroq agebat, et exponit ibi tex.
testes, pdmiceret tñ, qd fratres, pdmicerut sup eo qd spo
liati erat et qd ad eos spectabat: petita epis vero super
eo qd erant in dioecesi sua et ipse ronabiliter possidebat
Ego dico qd lec, glo, magis applaudat littere tñ enim
sup vtroq; ca fuit comissa, tñ fratres, ydens itrasse
iudicium possessorii dñxat, et hoc clarus liquet ex
verbis sententie secundu que interpretamur libellu du
bium, ut nō, i. d. c. inter dilectos, de fi, instru. Op.
et videt qd licet iste epis nō spoliaverit tamē satis est ipz
possidere re innasam, qm in rebus ecclesiasticis agi
pot, possessorio contra quilibet possessori, iij, q. i. rein
tegranda Itē quilibet possesso: zueniri pot iudicis
officio, ar, de appel, c. bone. Do, gl, in v. interdictum
sentit istos fratres succubuisse, ppter inepta petitioz
seu actione, qd nō debebat itatare interdictu vnde vi
cu hoc cau nō haberet locu, f. debuissent agere rene
dio canonis reintegrada, vel officio iudicis. Nō
bene ex ista gl. Primo dñ sentit qd contra singularem
successore succedente in vicu cōpetit interdictu vnde
vi, et sic sentit qd in cau, c. sepe, j. e. agi interdicto vnde
vi, f. tu dic de hoc ut plen' dices in illo, c. sepe. Ecco
nō, ex gl, qd contra possessori qui nō spoliavit pot agi
p. cū qui possessione pdidit, officio iudicis; ad conse
quendā possessionē, vide tamē oino lhosti, in, c. acce
dens, i. supra ut lit, cōtes, et qd ibi dixi, et p. Jnn, i. c.
post electione de cōces, preben, circa fi. Tertio nō, ex
eadē gl, qd, c. reintegrada inducit specificū remedium
circa recuperationē possessionis separati et distincti ab
alij remedij possessorio. Et sentit gl, ista qd iſtud
remediu cōpetit dñxat, p. rebus ecclesiasticis, Jnn.
tamē aliter sentit hic circa intellectu illi, c. Ego alias
in facto cōsului sup intellectu illi, c. Ideo adverte la
tius et clarus ceteris scribentib, qd iste punctus est qd
tidianus. Repeto cui in hoc tres p̄ncipales intellect
Primum colligit ex dictis Jnn, hic vbi videt nelle
qd ille canon nō inducat specificū et nouū remedium,
sed est dedicatori et approbatori alioz remedioz, ut
sic volens agere possessorio agat iudicis alias cōpe
tentibus, ut si dolo pdit agat acto de dolo, si metu
actione qd me, c. et sic de similibus nō aut agere po
test conditione ex illo canone, et sic intelligit lhosti, di
ctu Jnn. Et quāqz iste intellect cōmaniter nō recipi
atur a doctoribus, maxime qd ipem Jnn, sentit cō
tranu in, c. sepe, j. eo, t. c. querdam de elec, attamē, p
hoc intellectu multum facit iste tex, hic enim simpli
citer fuit actum ad restitutionez nec fuit expressu
men alicuius interdicti seu actionis, et tamen qd non

consistit istum episcopum spoliasse vel spoliari man
dasse seu spoliationem ratam habuisse, pronunciati
fuit contra actorem quia non habebat locum interdi
ctum vnde vi, et sic videtur qd, c. reintegranda non in
ducit specificum remedium possessorium cōtra quem
libet possidentem, als isti fratres hic obtinuerint cū
c. reintegranda p̄cesserit, c. cum ad sedem, et papa
videtur hic innuere qd pro possesso recuperanda cō
petit dñxat interdictum vnde vi, nam si bene pōde
retur iste tex, in modo agendi eque poterat, compre
hendi p̄dictio, c. reintegranda, si induceret specificū
remediu, sicut interdictu vnde vi, Item pro isto intel
lectu fortius adhuc stringit, c. sepe, j. eo, vbi papa in
dupl nouum remedium possessorii cōtra rigorem in
ris civilis, in odium eius qui scienter successit in ri
cium et hoc propter piculū animaz ne actor ex dñe
ctu, p̄bationis dominij pdat ius suu in effectu, ut ibi
dicat, si ergo, c. reintegranda induxit et specificū et ge
nerale remediu ad possessionē recuperandam, non et
opus remedium, c. sepe postea introductionem, c. illud
cōprehendere sub illo canone antiquo et tamen tex
in preall, c. sepe apte videt innuere qd tpe illins, c. nō
erat proditū remediu possessorii contra nō spoliari,
etiam si scienter successit in vicium, sed soluz procedebat
secundū rigorē iuris civilis, quāqz colorate respōde
ri posset, Id apā illud remedium, c. sepe iduxisse pro
pter opiniones que erat sup intellectu illins, c. reinteg
randa, sed hec responsio facillime tolli pot, qd papa
debuisset et facilis potuisset declarare intellectu illi
c. reintegranda, qd inducere illud remediu ca, sepe, j.
longe melius fuisset, p̄nsum declarando intellectu il
lis tex, qd inducēdo remediu illins, c. sepe, Item qd
papa a perte videt innuere, d. c. sepe, qd nullū rene
diū tue cōpetebat, Itē pro hoc facit p̄ncipium, c. re
integranda dum dicit omnia reintegranda, spoliatio
et electis epis, et sic dñxat in p̄m, facit mentionē de
spoliatione super qua p̄nsum erat, vnde non
ē verisimile qd voluisset introducere nouum remediu
ex quo incepit a cau alias p̄nsum, et hoc quo ad p̄m
intellectum illins, c. Secundus intellect p̄ncip
palis illins, c. dicit ex dictis Jnn, secundū qd alij ali
ter intelligunt Jnn, ut hic refert Jo, cal, videlicet qd
c. reintegranda colligit omnia remedia sparsa in iure
et colligit in vnu et cōiungit ea ut sic sufficiat probari ac
tou illud propter qd aliquo iuri beneficio possesso
venit restituenda, ut sic nō introducat remediu de no
no sed cōplectat oīa remedia antiqua, t. p illo intellectu
possunt adduci nō, per Bar, in, l, i, ff, ad, l, sal, vbi di
cit qd statutū loquens in materia iuns introdicit sal
tem actionem de novo et huic intellectu videtur, ap
plaudere littera illins, c. reintegranda, ibi enim expi
muntur ea super quibus alias erat a iure p̄nsum.
Et licet ibi subiiciatur clausula generalis dum dicit

1. Infelix puer! proponit mali regis frater
providens: 2.
Misterio famili depredi ab eo quod dicitur quod supra ap.

De resti.spoli.

p quascumq; iniustas cas; tc; d; intelligi de sibibus q; poss; n; causa generalis sequens intellectus secundum spes
cives precedentes i cie. n; pot de pccu. in. c. ledes. de re
scip. t. l. f. s. cui dulcia. ff. de vi. tri. t ole. le. Et i
a; principalis intellectus illi^c. c. est. ut indicat nouu; r
specifici remedii possessorum ptra quilibet possesso-
re cui n; vitiosum. t iste intellectus videatur hodie eis. t
t; ei glo. hic t i d. c. sepe. t ibi clare dicit pto de illi
us canonio ppetere contra quilibet possessorum etiam
ignorantem. t idem ibi Jam. in. c. qrela. de elec. Hoff. in
summa. e. ti. s. t sciendu. t i palle. c. sepe. t idem archydo.
in. d. c. reintegrada lhost. b. t i summa. c. ti. s. iij. v. f
pto de. Jde. Jo. cal. t anto. de bu. Joh. de lig. t fere
os sequentes t maxime bar. i duob; locis. in. l. f. L
defuntis. t l. remq; ff. de acqui. pos. t in. l. si colono
L. de agri. t celi. li. xi. Et quoniam iste intellectus videatur
durus. p ea q; dixi. s. in pmo intellectu attamet q; mi-
nime sunt mutanda q; certa interpretatioem semp. habu-
cunt. l. minime. ff. de legi. t. c. cu dlect. de cōsue. nec
defacili discedi d; ab eo qd diu equum visum e. ar. i. l.
in rebus. ff. de cōsti. prici. t q; al sic practicatum extitit
ut nō lapus sua allegatōne lij. a qua practica recedi-
non d; cu de interpretatio legis querit. ut. l. si de inter-
pretatio. ff. de legi. quapropter i cōsulēdo vel iudicā-
do nō est ab hoc intellectu recedendū ar. c. ne innita-
ns. de cōsti. t. p. hoc intellectu inducit pmo equitas q;
i rebus dubijs suanda e. de transac. c. f. t. l. placuit
L. de iudicā cu difficultim sit. pbare diuum ut nō. i
l. e. res. L. de pba. dum e q; cadenti a possesso p
seruit ecclie i nō cōpetat aliquod remedii possessorum
cu forte trāsuerit p multas man? magis cu succurrat
ecclie iudas officio etiā si p negligētiā p dedit pos-
sessorē. ut in. c. accedens. pall. ut liet. nō p. secundum no-
tabile intellectu lhost. p. hoc faciunt etiā verba illius. c
reintegrada. ibi quoniamq; cōditōe t pis vel captivitatis
t. t ibi p quascumq; iniustas cas; tc; que verba non
sunt solū dedicatoria t cōplectoria f etiā dispositina
t generalia nouu; t generale remedii inducētia. debet
in his verba legis intellegi ut aliquid inducat t non in
casu alias p multa iura. piso. ar. in. l. q; labeo. ad car-
bo. t. l. domin. de testa. t. l. ad munici. in. f. facit q;
de. ut vo. c. nufus. t. c. cu i iure. de offi. dele. i decisa
Ite multū coadiuat huc intellectu. c. cu ecclie. iij. q
q. ubi tē. inuit oia esse restituēda que contra voluntatem
rectoris possidet. t p verbū legib; ibi positum
videat se referre ad. c. reintegrada. t similia iura. Non
ob. c. istud qd allegani. p contrario i pmo intellectu. p
en intelligi q; libellus hic exp̄sse cōcludebat ad iter-
dictū vii vi. l. nō dicat hic tex. q; b. nō referat yba for-
malia libelli. qd satis dici pot ex verbis pape. dū se
restringit in probatōe snie q; nō erat hic locus inter-
dicto. vii vi. Id. c. sepe. qd magis obstat t fortiter wr-
gt. pot dicit q; pcedit generaliter i quoq; foro iter-

quoscumq; agat et hoc ratione peccati quod satie videt in-
nuere ista litera s.c. reintegranda procedit spaliter i
rebus ecclesiasticis seu clericorum ut vult hic Jo. cal. et
sentit hic glo. et Jo. de lig. IZ dñs an. dicat hic qd nō
videt casum sic restringendum illud. c. cu generaliter loqua-
tur et ordinet ad finem corrugandi peccatum Ideo scdm
enī est illud. c. suandū in foro ciuilī. pro hoc qd nō.
glo. in regula postessor de re. in. li. vi. dato enī fm enī
qd loquatur illud. c. in ep̄is. nō tñ ad illos dñs restrin-
gi cu eadē rō sit in alijs nec sit illud ius correctum
ut noue sp̄ē inductum. et hoc idem volunt bar. i. l. si co-
loni. L. de agri. et censi. li. xi. allegat Jnn. Jo. an. hic
sed dñs allegare i. c. sepe. f. e. ubi hoc sentit p. hoc di-
cūm mibi in distincione non placet tum quia illud. c.
sepe. tūc fortiter obstaret inducendo ut. s. tū qd cessat
rō sua ubi ageretur contra bonas fidei possidentē. i quo
cū cessat peccatum. Nec ob. principiū illius. c. rante
granda. IZ enī in principio faciat tantū mentiōnē de
spoliatis et eieciis postea tñ i medio loquitur de pdē
tibus possessionē quacumq; cōditōe et cā iniusta ar. in
l. qui filiabus. ff. de le. l. Sed circa istū ultimū et
cōm intellectum restat dubium. an agenti cōditōe illi
us. c. reintegranda incumbat onus. pb. andi iniusticiāz
amissionis an sufficiat probare se antiquit̄ possedit
se. Et videtur p̄mo qd debeat probare iniusta causaz
amissionis qd illud. c. fundat intentōe sup suā iniusti-
da ergo agens ex eo dñs probare illā qualitatē que
videt cā sue intentiōis ar. c. pisanius f. e. et coruz que
nota. bar. in. l. i. ff. qd vi aut clā. et l. hoc iure. ff. de v.
ob. et Jnno. in. c. sup his. de acci. ar. optimū in. l. fi.
L. de re uendi. nō enī tenet quis restituere etiā rē alie-
nam nisi fundati intentiōnē suā ut ibi. cōtrariū tñ aper-
te sentit Jnno. valde notāter in p̄all. c. sepe. ubi dicit
qd si aliquis possidebat bona fide. et alius eandē pos-
sessiones occupat bona fide. nisi constiterit possesso-
ren benefidei iuste possessiones amississe fieri dñs resti-
tutio possessionis etiam nō probata spoliatōe. L. de
agri. et censi. l. si coloni. in an. de māda. p̄m. s. etiam
iñ. q. i. reintegranda. et hoc dicit notandum pro posses-
soribus eccliarū qui amittunt eam possessionem nec
p̄nt probare canonicā institutiōnē. et sic apertissime
sentit qd non incubit actoribus on probandi iniusticiā
am amissionis p. qd presumatur colpo qd nō probatur
cōtrarium ad idēz qd nō. in. c. IZ. de proba. et p. bar.
in. l. celsus. ff. de vsuca. ubi dicit qd in quolibet possi-
dente presumitur bona fides nisi alius postessor an-
tiquior appareat. ille enī pot dicere qd tuū nō erat tē.
ut. l. fi. L. vñ vi. hoc tñ. limita. put ipse bar. notanter
posuit in d. l. fi. L. vñ vi. in fi. Et sic ex quo probat se
p̄ prius possedisse pro eo presumitur et qd alius iniuste
acquisuerit. b. etiā sentit hic L. dicit enī qd p̄ cano-
nem reintegranda. subueniūt his qd quocumq; mō iniuste
amiscent possesionem rē quā repetit. et si non p̄ vi

An ager admodum & r
antiquaria possedit om
placidiusque amissus
An sufficit placere
antiquitas possidit

Professor G.

*T. quibus possit
boni filii ut sit pos-
sessor et in puer apparat*

884

violentiam vel metum vel dolum sive forte alias iniuste
pter culpam suam quod cecidit a possessione quam alii nunc
tunc sine cui titulo sive sine forte enim possessorum cum eis re-
cesserat de loco per metum vel famem vel silenzio cum et huius
littera illius canonis in si ibi per quasdam iniustias casus tamen
vni poterat dum ponit exemplum de eo qui recesserat de lo-
co per metum vel famem tamen iste enim non potest aliter probare nisi
quod de loco recessit et aliis possessione detinet occupa-
tam. Id est enim sentit goff. in loco palli et archbi. p. cum
conditione. c. sepe nam agens conditione. c. sepe huius probare
re possessor scienter succedit in virtute quod est difficile. et
sic sentiunt quod in conditione. c. reintegranda. non est necesse
probare nisi possessione prodidisse. In iusticia enim plurimi
tunquod quilibet plurimi diligens in facto suo. c. super huius
de renum. et. l. cui debito. ff. de. probare quedam enim pro-
banus eo ipso quod non probat patrarium. l. i. et quod ibi non. L. de
fide instruitur aste. f. i. x. Ex predictis omnibus
plurimi in. q. facti. quod rector ecclie agens ad restorem recti
quam ecclia possiderat conditione. c. reintegranda. obti-
natur restorem. probando duxat suam pacificam posses-
sionem. licet non probet cum amissionis. puta dolu metum vel
aliam iniustiam cum. et hec sufficiat quod ad istum articulam.

Opp. et aliter ptra ter. ex q̄ enī familia istius q̄pi
violentia fecit: et res circa quā illata fuit violentia per
venit ad dñm familie s. cpm. p̄sumendū erat de volū
tate dñi fuisse factū ar. i. q. iiiij. q̄ p̄sumatus et de testi.
c. cōstitutis q̄ si. Respōdet hec glo. q̄ hoc nō ē p̄su-
mendū. q̄ p̄t cē q̄ dñs possessionē uacuam inuenit
quā intrando nullā violentiā intulit. et sic nō tenebatur
interdico vñ vi. nec dñs tenet d̄ facto familie nisi tē.
ut i glo. Be hoc an et quādo dñs teneat ex facto fa-
milie. vide qd̄ plene dixi i. c. i. s. eo. sed quantū ad. p
positū nostrū Ivn. Bo. an. et Jo. an. malū istat am-
pliando materiā ultra quā expedit. Et breviter dicen-
do intellectū. c. dicōdū q̄ isti succubuerūt uel ppter
ineptā infectionē uel ineptitudinē in substantia actiōis
uel ppter ineptitudinē in qualitate actiōis ppter iep-
tā intentionē q̄ potuit ptingere multis modis. Tertio
q̄ isti nō pbauerūt possessionē nec dectionē. Iz enīz
vis fuisse illata circa cruceis nō tñ p̄ hoc inferiq̄ pos-
siderēt et q̄ deicti fuerūt. Secundo p̄supposito q̄ p̄ b. p.
bare possessio et deictio ppter vicitatē ad possessio-
nē nō tñ hoc fuit probatū sed vidēbas probatū ut h̄
dicit ter. et multa vident̄ que nō sunt. Tertio presup-
posito q̄ fuisse probata possessio et deictio nō tamē
fuit probatū q̄ eis mandasset uel ratum habuiss̄ uel
q̄ spoliasset. nec ob. si dicat q̄ ex quo sua familia fe-
cit p̄sumendū ē q̄ mādato suo fecerit: ex quo reperi-
res in uasa penes dominū ar. iurium allegatorū i glo.
quia ista presumptio non videtur sufficiens ad opti-
nendum iustitio iudicio ar. de proba. in presentia et
maxime hec p̄sumptio nō videt sufficere in psonam

episcopi, quia tanq; dyocesanus videt possidere oia
sita in diocesi, maxime cu nō probet, q; ex facto fami
lie res iuuasa puererit ad episcopum. Itē p̄suppo
sito q; res ex facto familie puererit ad ep̄m nō tamen
competit directū interdictū vide vi, sed tantū utile se
cundū Ioh. qd nō. Ex quo habes q; s̄p̄s violēta
subtracta per familiā alicuius peruerit ex facto fami
lie ad dominū cōpetit contra dominū utile interdi
ctum vide vi, nō autē directū in qua j; directū nō cō
petit nisi in tribus casib; hic in tex. exp̄ssis sed istip
posuerit directū interdictū, licet enī nō cogent ep̄p
mere nomē actionis ut in. c. dilecti. de iudi. tamen si
sponte proposuerit inceptū p̄iudicat eis ut in. c. exa
ta. de iudi. Et secūdū istum intellectum succubuerit
isti propter ineptitudinē in qualitate actionis. Item
secūdum Ioh., poserat dīci q; nec directū nec utile
interdictum habebat hic locū ex alio capite, nō enim
habet locum tale interdictum nisi cu quis expedierit
de possessione vel reuerteis non admittitur et cū ali
us sit etiam in possessione qui venire alii prohibit, si
de vi t vi ar. l. idē ē. s. si quis aut. t. l. i. s. idē labo f
hic hospitalarij possessionē amiscrit solo aio nec fue
nint expulsi, ut satis colligat ex littera vide p̄supposi
to q; p̄m̄ possedissent non tamen interuenit via ex
p̄missa propter ineptitudinē in substantia actionis.
potuerunt isti succubere q; p̄supposito q; p̄basset pos
sessionem tamen contra ep̄m qui nō spoliavit nec mā
davit tē, nō cōpetebat interdictū vide vi, sed debe
bant agere cōditione ex canone reintegranda uel. c.
sepe j. c. in hac tamen cōditione. c. sepe oportet p̄baret
q; scienter ep̄s successerat in vitium, de quo dicendus
ut dicitur in. d. c. sepe. Ex his habes dare intellectū
huīus, c. t multiplicem cām decidendi. Ultius
expediendo hāc glo. opp. videat enī q; hic nō habebat
locū appellatō q; a sua lata sup possessione nō apd
l. s. ppter modicitatē p̄iudicij cu sp̄ceret postea sua fu
p̄prietate que absorbet possestorū ad hoc. l. una
L. de momē. pos. Soluit hoc gl. dupliciter. Primo
q; aliud s̄m leges ut in cōtrario. aliud f̄z canones ut
hic. Secundo q; leges cōtrarie in glo. allegate intelligit
in possessione adipiscēda in legatario et creditore. In
legatario ut si index mandat legatario q; heredito no
lenti detrahere falci. restituat rem legatam. si legatari
us appellat non auditur. In creditore. ut si creditor
per ypotecariam petit pignus. et index p̄cipit debi
torū ut restituat si appellat non auditur. agitur enī de
modico p̄iudicio, quia soluta pecunia tenetur cre
ditor restituere pignus. et sic est i possessione memē
tane saltem habitu. Adiuerte aut queris de iure
cūili. et dicendū q; appellari non potest sine agatur
interdicto recuperande sine adipiscēde ut satis pba
tur in. l. una. alle. in glo. et hoc tenent ibi gl. et Bar.
et Archy. ij. q. vi. s. sunt quorūm. v. de possessione.

Ita quod pessimum ad obtemperiam pectus Indorum & 200
miles a familia regis perire debet.

De resti.spoli.

quod limitat notanter Bar. in. l. iij. ff. d app. nō reci-
qui p suam latā in possessione nō generat pūndicium
tale qd nō possit alio remedio reparari alis poterat
appellari utputa si nō erat cōsultū possessori nisi p re-
tentione. l. qui exceptionē. ff. de cōdi. inde. t vide i. d
l. iij. bonas limitationes ad dictā. l. vnicā t inter cete-
ra dicit singulariter atēptā posse t semp possit ap-
pellari sed p appellationē nō impedit executio sive et
hoc videt velle tex. in. d. l. vnicā simile in appellatiōe
que interponit ab executione. l. ab executione. L. qd
up. nō reci. t placet mibi iste intellectus ut minus qd
sive posset recedat a dispositione iuris canonici t lic-
alī cōsiliū de facto Itē valet oīno appellatio rī bar.
quando ille qui agit possessorio succubuit. qd forte nō
babuit aliud remedii ad recuperandā possessoriē t
sic tractatur de suo grāti pūndicio. Aut queris d in
re canonico t arby. in loco antedicto tenet qd idē. mo-
uet qd illa. l. vnicā ē canonisata in loco pāll. ergo ha-
bet vim legis. Itē qd vñ debemus lege cimili vbi
nō repit cōtranū de iure canonico sed nullib⁹ repit
scim ei qd possit appellari a sententia lata sup posses-
soriō ad hoc. c. nūtū multis modis respondere t ita
cetera dicit qd hic fuit actū peritorio t possessorio. E
cōs opī. ē in cōtranū ut appelleē de iure canonico et
tenet glo. in. d. §. sunt quorum. t multi doc. ibi ut re-
sat arby. t Jo. an. bīc t Lal. t omnes cōiter sequē-
tes. t fin. Jo. an. vide exp̄ressum in de. vnicā de se-
qd. pol. t frue. t sic cessat opinio t motiuū arby. t
licet hic cā suisset cōmissa sup vroqz tamē ut. s. dixi
tūtū fuit intentatū possessoriū t sup eo pronuncia-
tū. Item facit quia de iure canonico pōt appellari
ita in minimis cāis sicut in maioribus. ut in. c. de ap-
pellationib⁹. de app. nec puto vtilē prouisionē lega-
lē. qd licet certo respectu potest esse modicā pūndicij
ut quia nō possunt haberi probationes super pro-
prietate. tunc enī ex possessoris defectu perdit do-
minum in effectu ut in. c. sepe. j. e. Item qd magnū
ē possessoris cōmodū cum data paritate probatio-
num absolviatur possessor de proba. ex litteris. t isti-
de interdictis. §. cōmodū. hanc partē qd possit appel-
lari tenet Fr. suo cōsilio. lxxvij. t pan. in de. i. de se-
qd. pāll. Et vide Jo. an. in addi. spe. in ti. de appel-
l. iij. sup. v. septo t sequenti. Nunq̄id autē appellari
possit a sententia missiōis ex primo vel scō decreto. §. i. p̄n.
vbi dicit qd de iure canonico appellari potest. nisi con-
tumacia in non veniendo impediat. ut in de. si ante-
de dolo t contu. si autem non est verus contumax v̄
fuit contumax in non caiendo tunc appellare poterit
ut. l. creditor. §. iussus. ff. de app. t hoc satis placet
satis enim ex hoc generari possit. t quia ut. s. dixi.
ciam pro modico granamine appellatur de iure ca-
nonico. de iure vero cimili tenet cum. Dy. in tractatu

missionis q̄ a missione ex primo decreto non appellatur quia est interlocutoria; t̄ quia non absorbet ius alterius quia veniens postmodum recuperat posses sionem, ut in c. quoniam, §. in alijs, ut lit. non conte, t̄ in auç, et qui iurat, L. de bo. au. iudi. pos. Emissione autem in possessionem ex secundo decreto potest appellari, quia dato q̄ sit interlocutoria absorbet tamē ius alterius, ff. de appd. non reci. l. iij. Et dicit dictu Dy. seruandum in foro cuiuslibet cum hoc dicto Jo. au. tria sit simpliciter hic do. au. l. s̄ tu limita hec omnia ut de ganter nō Bar. in. l. ante sententiam, ff. de app. non reci. vbi dicit q̄ de iure canonico iudicabie premisis casibus potest appellari sed de iure civili debet limitari primum dictum ut a primo decreto nō possit appellari nisi ius partis absorbeat non repabile per sententiam diffinitiām. Exemplum quando in primo decreto index adiudicat missio fructus mediū tempore quod potest quandoq̄ iuxta nō. in. l. fulcinius, §. ii. ff. ex qui. cau. ma. ut dixi in. c. quoniam frequenter ut lit. non contest. Idem si passus missione coparet et allegaret aliquam probabilem cām propter quam non deberent restitui expense si index pronunciaret ipsum non audiendum posset appellari eadem rōne qua. §. Idem si index multaret partem seu priuaret eam aliquo officio quia non admisit missum vel prebutit resistentiam. Et idem potest dicā in consensib⁹ q̄ tollit talis interlocutoria ius partis non repabile per diffinitiām. Iuxta nō. in. c. super eo de appd. t. l. iij. ff. de app. non reci. Item in quantum. §. dixi q̄ amissione ex scđo decreto potest appellari, quia absorbit ius partis, nec potest reparari per diffinitiām, debet limitari quando secundum decretum interpolatum fuit, cōtra nō latitante qd̄ quādoq̄ fieri potest iuxta ea que le, t̄ nō. in. l. si finita. ff. de dā. infec. t̄ p. Zinn. in. c. dilecto. de. v. sig. secus si cōtra latitante q̄ ille tunc tā q̄ verus cōtum ax non audiret appellans. de ap. cuius sit romana. eo. titu. l. vi. t. l. creditor. §. iussus. ff. de app. dic tamen q̄ si passus missione negaret veram contumaciā, et index eam assereret tunc poterit interponi appellatio et index ad quē illam recipiet, et p̄gno se sit an sit in vera contumacia vel non. iuxta nō. in. d. c. romana. Judge tñ aliquo modo non recipiet nisi sibi constet de vera cōtumacia. Ultimo op. et videt q̄ p̄sumendum sit pro sententia q̄ index motuz sui animi potest ex multis informare de reuinc. in plentia. de elec. bone. cum su. Glo. ultima format contrarium sed nō soluit. Un. dicit q̄ oia acta b̄ fuerū exhibita nec fuerū alia allegata et iō nō p̄sumit nisi q̄ inuenit scriptū allegat simile. p̄ de re iudi. cū. Bētoldus dic̄ ida n̄ q̄ ybi sīna nō trāmit in re indicatiā et p̄det appellatio nō p̄sumit p̄ sīna nec respectu iusticie nec respectu ordinis iudicarij p̄ oportet q̄ sīna iustificet ex priori b̄ et antiquis actis vel ex nouis ut hic et plene nō, per

An Appendix written as part of his work on
the 1° Series of

*D'abbe, post libellum
Exponens liberum in me patendo*

An admodum primo hys dicitur ad de iudicium infrafecte, multoq[ue]
P. 1
*doc. et maxime p. Cal. in. c. qm̄ p[ro]ta de. p[ro]ba. vbi vide
in. d. c. in p[ro]ptia de remun. Et vide qd̄ dicā i. c. t. anq[ue].
F[ac]tum est iudi. si vero transiit in re indicatiū nūc p[ro]sumit
p[ro] iusticia s[ecundu]m an[te] admittit, p[ro]batio sup[er] defactū or
dinis indicariū inferente nullitate s[ecundu]m dic ut nō. i lo
dis p[ro]p[ri]etatis. et aliquid de materia p[ro]p[ri]etatis. bone. de
dec. et in. c. c. in iure de ossi. dele. et plenissime dic ut
nō. in. d. c. qm̄. cōtra. et c. in p[ro]ptia. Et hec sufficiant.*

L[ib]im Dicit d[omi]n[u]s an. non summat[ur] Ioh[annes].

*an. b[ea]t[us] d[omi]n[u]s ipse vero summat[ur]
duobus modis. Id[em] sic. Omnis bonis
spoliatus nō pot[est] in casu p[ro]venienti obstat[re] exceptione
spoliationis inopia p[ro]cedente. Secundum sic. Qui non ē
soluedo ad restitutio[n]em fructuū nō virg[em] certe h[ab]et do.
an. dicat Ioh[annes]. an. non ponere summariu[m] tū in veritate
ipse ponit. sed fuit deceptus do. an. q[ui] Ioh[annes] in pri
ponit casum litterale et postea ponit summariu[m] sum
mat aut ipse sic. violentus qui nō ē soluedo ad restitutio[n]em
fructuū nō virg[em]. Proxima summatio do. an. nō ē vera.
ut p[ro]p[ri]etatis infra dicendis. Secundum in idē inadit cu[m] summa
rio Ioh[annes]. Et licet sit vera in se[nti]m nimis restrigit ter
minos littere. id comprehendendo mēt[er] littere et vera[rum]
littera. summo sic. Exceptio inopic de qua constat a clerico
opposita ipedit executione s[ecundu]m late in possesso
h[ab]itacionis hoc dicit. Id[em] ponit querendā. Secundum p[ro]uidet ibi
ver. Ioh[annes] ponit prior casum litterale secundum abba. p[ro]p[ri]etatis
decreto. et si necesse. de do. inter vi. et vii. et sic rex legio
nei. cōtrap[onit] matrimonii cu[m] filia regis castelle gran
aria sua papa mandauit ep[iscop]is regni ut monerentur cu[m]
ad dimittendā illā. et si necesse esset ut cu[m] copelleret ne
mo fuit ausus facere hoc nisi ouetē. p[ro]pter q[ui] rex ex
pulit cu[m] a suo ep[iscop]atu papa mandauit zamoreni. ut assi
gnaret sibi p[ro]p[ri]etate sine dioc. vñ posset comode sustentari
de[m] fructu facta cōcordia zamoreni. impetravit litteras. p[er]
ut dicit in p[ri]m. s. et sup[er] restōne p[ro]p[ri]etatis dioc. q[ui] etiā fru
ctu[m] p[ro]ceptoz ouetē. videns se ex p[ro]cepto granari im
petravit litteras ut sequitur in littera Illoſti. vero aliter
ponit. s. q[ui] prodigalitatis ratio ouetē. infinitis debi
tis granatus erat. vñ rex legionei. de mādato pape
occupauit totū ep[iscop]atu assignatis sibi quinq[ue] milibus
annis donec esset debita soluta s[ed] q[ui] illa p[ro]p[ri]etatis sibi non
sufficiebat. occupauit p[ro]p[ri]etatis zamoreni. quā cōde
natus ē restituere cu[m] fructibus. tū papa mandat ut se
quid[er] et sic dicit se audiūisse a quodā suo socio bispano
do. an. ponit casum q[ui] cu[m] ouetē. occupasset partes
ep[iscop]atu zamoreni. et inde fructus p[ro]cepserit et de[m] fructu
spoliatus toto ep[iscop]atu ouetē. post hoc ad petitionem
zamoreni. datus fuit delegat[us] qui copelleret ouetē.
ad restitutio[n]em p[ro]p[ri]etatis zamoreni. dioc. cu[m] fructibus et sic fuit
p[ro]d[uc]ta s[ed] cu[m] sup[er] executione fructuū p[ro]veniente oppone
bat se spoliatus et nō habere vñ satisfaceret. ipi vero le
gati cu[m] copellerat ipse vero habuit recusum ad papaz
q[ui] scribit ut habeat in l[ib]ra et ista positio sat placet secundum
vñ intellectu[m] s[ed] aliis intellectu[m] ē qui colligunt ex glo-*

*q[ui] ille ouetē. fuit spoliatus ista p[ro]p[ri]etatis. q[ui] alii spo
liauerat. s[ed] nō ē vis in iure qualiter intelligatur. s[ed] sub
ūcā. Nō primo procedere libellū in possessione si co
ducit tē restituū h[ab]et nō refutat se ad possessionē p[ro]cor. s[ed]
c. p[ro]p[ri]etatis intelligi d[icitur] q[ui] pertinet r[ati]o restitutio. s[ed] respectu
possessionis ex quo possessione tū acutū ē. Nota
secundum q[ui] propter ipotestia debitoris in nō soluedo acto
redire inefficat in effectu et differt effectus donec de
bito fuit soluendo p[ro]cor. l[ib]ra bis. ff. de dolo. q[ui] i
telige q[ui] agit similiter ad cōmodū p[ri]matū. secundum si ei
minimiliter ad vindictā. nā tūc si nō ē r[ati]o soluendo fit
mutatio in penā corporalē. l[ib]ra. ff. de in ius ro. nō.
in. c. odardus. de sol. et xv. q. vi. c. i. alia nō p[ot] collig
i q[ui] veniūt. j[uris] latini exaudienda cu[m] intellectu. Op[er]a
videt enī q[ui] dispō istius. c. nullo cu[m] possit p[ro]cedere.
aut enī intelligit q[ui] ille ouetē. fuit spoliatus illa eadem
p[ro]p[ri]etatis zamoreni. qua alii spoliauerat et per hoc
nō debebat impediri cōcito[n]em zamoreni. p[ro]tra cu[m] per
cum a te. et l[ib]ra. vñ me de cōcito[n]is. ff. d[icitur] vñ et vñ ar. vñ pa
ter q[ui] si p[ri]mus spoliator spoliat[us] nō p[er] hoc emitat con
dātionē ad cōcito[n]em etiā si sine culpa sua deince
ret possidere. q[ui] p[ri]mo spoliando fuit in culpa. aut in
l[ib]ilitate q[ui] fuit spoliatus ille ouetē. suo ep[iscop]atu. et n[on] s[ed] i
pedit quo min[or] teneat restituere id q[ui] innatis nō enī
d[icitur] puniū p[ri]mus spoliat[us]. p[ro]pter spoliationē sui sp[ol]i
latoris. nā spoliatione facta a tertio nō obstat in cōmili
bus ut in. c. frequēs. c. tū. li. vi. Soluere sic expediendo
mētē gl[ori]e. et intelligendo tex. fin p[ri]mū modū debet
dicere q[ui] ille ouetē. nō erat soluedo etiā cōcito[n]em
Ioh[annes] dicit littera q[ui] in an[no] ē actio. Et si dices nonne
ille habebat ep[iscop]atū suū. mētē q[ui] ecclia nō d[icitur] p[ro]p[ri]etatis
p[ro]pter factū isti. xvi. q. vi. si ep[iscop]i. q[ui] b[ea]t[us] nō. et de
h[ab]itacione dicitur. Si vero intelligat secundum alii modum
videlicet q[ui] ille ouetē fuit spoliatus postmodū vñ
an[no] suo ep[iscop]atu. q[ui] ille ouetē. ad p[ri]mū mandatus
paper restituit illa p[ro]p[ri]etatis dioc. sed nūc indices vigore p[ri]mū
mandati cōpellebat enī ad restitutio[n]em fructuum per
ceptoz. licet n[on] s[ed] habebat vñ solueret. cu[m] ep[iscop]atu suo
vñ fuerat spoliat[us]. nec habebat alia bona. ideo papa
mādat in hoc secundum mādato ut ille nō cōpellebat ad re
stitutionē fructuum. n[on] s[ed] enī dicit de illa p[ro]p[ri]etatis dioc. q[ui]
p[ro]ponendū ē q[ui] illā vñ restituera. et sic p[ot] itd[icitur] si
mis glo. et p[er] hoc habes gl[ori]e. clarū. H[ab]et Ioh[annes]. q[ui] gl[ori]e
dicit enī q[ui] si haberet de p[ro]p[ri]etatis vñ possit satis facere
q[ui] nō excusare et eo q[ui] ab alio s[ecundu]m spoliatus. et eo
deinde soluū fin Illoſti. q[ui] dolus vel violētia illa
ta ouetē. nō d[icitur] ei prodeste nūl cōtra inferē. hic enī
nō ponderat dolus sed ipotestia et inopia cōvenit. idē
Ulin. dicit q[ui] si ille ouetē. et soluedo cōpellebat ad
satisfaciēndū. nec haberet in eo rō ne egeat q[ui] dignū
est ut male meritus egestate laborei. ff. et cōposi. l. bo
na fides. Ex hac decreto dicit do. an. collig[unt] eviden
ter q[ui] predatus pro debito personali potest satisface
re de fructibus ecclie. allegat de fi. insitu. c. p[ro]me*

In annis est anno quā excludit in op[er]a debitoris

D[icitur] tunc malitia in justis laboribus

De resti, spolia

nir. et possunt fructus capi in causam iudicati. ut ibi licet ardy. statetur tenere contrarium de recipi. statutum li. vi. quod ponit Jo. an. de offi. ordi. presenti eo. li. lib. hosti. tamen hoc dictum qd ponitur p multos in. c. peruenit. preall. restringit in. c. venies de trasc. videat qd in tantum capiatur qd in suam sustentationes debet converti. sed ego dico istam decre. potius probare contrarium. aut enim intelligitur secundum pri-
mum modum videlicet qd iste oneretur. fuerit spoliatus ea
deinde parte qua spoliatur. et tunc ista littera aperte
probat contrarium. magis iuncta glo. dum dicit ut
expectetur donec iste fuerit restitutus. quia secundum
glo. ecclesia non debet puniri propter delictum prela-
ti. et pro hoc intellectu facit glo. notabilis i. c. d. mul-
ti de pben. in. v. de suis. Si vero intelligatur secundum
aliam modum. s. qd fuerit spoliatus suo episcopatu et
expectatur ut sibi fiat restitutio ad finem ut de illis
fructibus possit satisfacere zanoren. tunc faciet pri-
ma fronte p illo dicto dñi an. et alioz. Qz tenendo con-
trarii dico qd hic i. o. satisfacit d. fructibus epatis qz
et fructibus sui epatis debet vivere vñ si vixit ex
alienis d. postmodum satisfacere de suis sicut si contra-
pisset p sua sustentatione debita tenet ecclesia seu successor
iuxta nō. in. c. i. de solu. et per Jo. an. in. c. ex pñtui
de pigno. non probat ergo hec decre. qd pro debito
contracto in utilitate et ad comodum predati seu sui pa-
tronouj vel p suo delicto teneat ecclesia. et hanc mate-
riam late et uniuerso i. c. peruenit. de fidei in solo. et i. repe-
t. cum omnis. de testa. Sed nūc aduerte qd intro-
difficultate. c. nā. s. conclusi post gl. et doc. qd iste epis-
t. nō copellit ad restorem ppter inopia qd fuerat spoli-
atus et nō habebat unde satisfaceret. an hec exceptio i
potesties sei difficultatis ipediat condonatione seu p-
cessum iudicij an tm executionem? quidā dicit ut re-
sat Jo. an. qd impedit tm executionem donec fuerit
solvendo cogit tamen se defendere usq ad finē iudi-
cij. et hoc dicit p hanc decre. vñ. dicit se nō credere si ta-
liter est spoliatus. Jo. an. dicit dicendum ut j. e. frequens
li. vi. et facit secundum eū qd nō. in spe. de pe. et pos. s. i. v
sed cu spoliatus. do. an. purat qd si fateat spoliationes
nō differt iudicij sed condonabit et differt solum execu-
tio. Itē si aliter notorie cōfiter. si aut diffiteretur tunc si
tata est in inopia qd excludat facultatem etiā litigandi et
se defendendi. differt iudicij. l. si. procuratore. s. si signo-
rante. ff. man. ad idē qd nō. in. c. nō iniuste. de. paci-
t. in. l. initius. L. e. Si vero excludit facultatem se de-
fendendi fiat condonatio b. differt executio finē eū. ego
puto b. dictū do. an. nō cē vez imo ē pira tē. in. d. c.
frequēs vbi iudiciorē disponit qd spoliationis exce-
ptio a tertio facte opponi in ciuilib. nō pōt ad diffe-
rendū iudicij qd d. intelligi. etiā si fuerit spoliatus to-
ta sua substantia quod aperte ibi colligitur per ver-
ba ibi sequentia vbi ponitur specialitas cum commen-
tur quis criminaliter et tunc si est spoliatus a tertio

tota substantia vel maior vel possit ea exceptione operare, qd nec nudi contedere, tc. Et poter illa yba nec nudi et hoc fuit statutum propter gravissimum praeditum quod iminet in criminalibus. In civilibus ergo non habet locum illa exceptio spoliationis a tertio facte licet considerat nuditate, et sic fortius nec alterius ipotest sine spoliatione, et pro hoc quod paupertas non excusat a litigando vide quod non, p. gl. i. c. cui ab eo, de vi, et hoc, de i. et i. et statutum. s. insuper, de rescip. li. vi. In gl. i. v. quasi ab alio, vide tex. bonum in anc. de man. prun. s. sit tibi quod. Ad istum tex. video dupliciter, primo quod loquuntur in exceptione respectu executionis, non aut respectu processus per diffinitionem et hoc videlicet iste tex. dum mandat istum non debere copelli ad restorem fructuum tc. non enim dicit quod non copellat renderet et suscipe in se indicium, et pro hoc quod non habet hostem. Jo. mo. et Archy. in pall. c. statutum. Secundo potest renderi et melius est ut ibi dicit Jo. an. quod non loquitur de exceptione spoliationis, sed de exceptione seu allegatione in opere que potest allegari non solum cum pueris ex spoliatione sed etiam aliud, puta episcopatio vel naufragio vel alluvione, non ergo repellit agentem a litigando sed allegavit in opere ne copellas restituere quod non potest et in hoc causa propter loquuntur hoc, c. nam hic faciebatur spoliatione et secundum vium intellectum satis littere congruentia facta fuerat restitutio quo ad immobilia occupata sunt petebatur dilatio respectu fructuum, ut satis inveniret lira, nec ob iuram allegata per do. an. na. s. si ignorantes potius probat oppositum, loquuntur enim in fiduciosore codicilato qui si non appellat respectu paupertatis sibi non est inquitandum, donec hoc denunciari principali ut ipse sicut pronocet, non ergo inopia impedit transitum in re indicati nec excusat a litigando respectu principalis creditoris sed tamen respectu fiduciosoris cuius principaliter non interest, unde licet hoc reperiatur statutum in fiduciosore ad hoc ut habeat regressum contra principale, non tamen repellet statutum in ipso principali et sic vice in eo secus ar. de presumpt. nomine, et l. cui potest, sicut in iudicio. Secundum potest renderi ad non, in l. iniunxit, c. de paci, et ad c. non iniunxit, s. eo, t. loquuntur enim in procuratore qui excusat propter inopiam ab appellante, et sententia contra selata, donec tamen hoc denunciare posse, vii respectu domini non sit illa distinctio, et pro hoc factum, p. ff. qui bo. ce. posse virbi patet quod etiam ad cessionem bonorum reis non admittitur auctoritate debitum seu codicilatum ad id, l. cui et filii, c. et virbi filiissam, qui nihil habet nisi finit codicilatus et admittitur volens cedere bonis, et ex his habere verum intellectum, c. Et nota ex lira predictis quod clericus et maxime prelatus non continentur ultra quod facere possit, nec tenent cedere bonis, et non miles, ut non, in l. miles, ff. de re iudicio, et plebe hunc articulum prosequor in c. q. de pigno, et in Odoardus, de soli, quod procedit quando coniunctus non ex maleficio, alias autem non habetur ratio ne egeat ut, s. dicit, Riccio, abbas.

Ad officium Comest. 209. nov.
Dominus regnus operis
Educa per docebat ad id

Wet day - plenty water
few cold winds.

Cum iure. Sicut ab aliis et possit.
nisi p. sicut
Quando plauso ex agi.

lim inter ad id excoicatoe al-

quib' dieb' obserua-
ta in obseruantes no acquirit iure prochla-
lis possellio. b. d. scdm Job. an. vel aliter summa q
ad intellectu. c. Id excoicatoe probatorem no probatur
quasi possellio iurisdictionis b aliquibus dieb' finit
obseruata ideo petes restorem b solo probato succu-
bit. Id iura pe decise ponit factu et pessimum. Et cda
diffinit ibi nos attendentes. Nō pmo ar. q libellus
et sua sup iurib' ecclie sunt ipsi' ecclie noie picipien-
de quo plene dixi in c. litera. de dila. Itē nō q de ab-
bate dicit q agebat pro abbatis de episcopo vero
dicit quod agebat nomine ecclie. Ex quo infer-
tur q idem est dicere. seu agere. p ecclie seu noie ec-
clie. Nō et tene semp merti q b' c' p' fundet in-
tentio suā de iure coi quo ad p'prietate sup oibus
ecclieis sue dyocesis adeo ut eipso q nō probat ptra
rum d' cōtra quēcōq' obtinere. in ea que legitur
et nō. in. c. cū venerabilis. et in. c. cū dilectus. d. re. do-
mi. d. p'scrip. andic. et. xvi. q. vii. oēs basilice. x. q. i. p
totū secus nō est quo ad possessionē vñ nō presumit
possidere vel aliqui possedisse nisi probet ut hic singu-
lariter probas et pro hoc q possellio p'sistit in facto d
p'c' p'eb'. c. cū nostris. possibile enī ē q ep'atis illā
ecclie nunq' possederit a tpe sue fundationis. Et ex
hoc et ex tex. nō q dñs nō presumit possidere ideo suc-
cubit i possessorio nisi probet possessionē deictioem
et hoc eadē rōe qua. s. qd' b' nō. et plen' dixi. s. e. c.
cū ad sedē. Nō iuncta glo. i. q. p. iurib' corporib'
pot agi possessorio de quo in. l. i. s. hoc interdictu et
s. vñ vi interdictu. ff. de vi et vi ar. qd' intellige ut nō.
in. c. querē. de elec. Nō singulariter ibi vel p' ba-
buisset tē. q intantū q semel possidebat presumit
possidere q bec p'sumptio sufficit ad obtinendum in
possessorio recuperande. ut sic sufficiat p'bare possellio
nem de p'terito et allegare ei existere tpe spoliacionis
qd' alibi nō ita b' probatur et vide qd' plene dixi i. c
cū ad sedē. s. e. Nō q impossibile ē probare spo-
liationem si nō probatur possellio nā p'vatio p'recipio
nit habitu de despon. impub. ad dissoluendā. xxxii.
q. i. qd' vero nō formatu. l. deci. ff. deci. ob. Nō
q p' solū actu excoicandi etiā probata obseruata ex-
coicatoe nō probat possellio iurisdictionis. neq' si hoc
sufficeret posset qd' de facil'i acquirere h'c p'fatem ex-
coicandi vel iurisdictionis exercendi. q'liter aut requiro
q' subiecta. Ultimo nō libellu et sua nō viciari. li-
cet verba i. p'pria ad subiectā materiā inferant. colligi-
tur b' ex tex. q' i'corporal'ia nō possidetur b' quasi possi-
dentur. ut in. c. p'quest'. et qd' ibi no. de fo. p'pe. et i. c.
s. de iudi. ubi ē bon' tex. tñ respectu p'prietatis istorū
iuriū incorp'aliū q' respectu possessionis et tñc b'c in
libello et sua pure allegabatur possellio i' istis incor-
poralibus p'cor. tex. j. e. c. p'ysantis. et in. c. cū venisset.

uncta glo. i. de in. i. t. et in. c. cum olim. de cau-
sa pos. t. p'prie. Et vide bo. tex. et ibi de hoc per bar. i.
i. sed si possessori. s. item si iuramento. ff. de iure iuriū.
ubi dicit idem dicendū in dictis testimoniis qui q'q' im-
propri' loquuntur. Idem etiā dico in alijs depositio-
nibus et etiā cōtractibus ut verba impropria f'm sub-
iectā materiā intelligi debeat. ut in le. si vno. et qd' ibi
nō. ff. loca. Op. multipliciter expedīdo gl. i. nā
qui timore deictus abstinet a possessione illā p'dit.
ff. de acqui. pos. l. possideri. s. si quis nunciat. ubi d'z
q' si quis nanciet domū a latronib' s' occupatā et do-
minus timore deictus noluit accedere possessiones
p'dit. ad idē extra glo. p' adduci. s. qd' si f'uis. i ea
dem le. ubi d'z q' si f'uis vel inquilin' alij tradit pos-
sessionē dñs cā amittit ergo idem dicendū in casu no-
stro. obediendo enī s'nie excoicationis videt translatu
se possessionem abbatis in ep'm et abbatem eam ami-
tisse q' timore videtur defutisse a possessione sua. Id
idem et tercio adducitur. c. ex ore de his que si. a ma-
pte ca. et de capel. mo. dilect' in quibus caudit q' si
quis exhibet aliqui reverentia seu obedientia tāg' la-
petio videt illi approbasse in superiorē ergo tē. Ex
ista glo. scdm p'nt coluij quatinor solutiones. Idama
q' predicta procedunt q'q' quia facit aio obedēdi. se
cū si animo deliberandi quod sibi magis p'pedit.
Ex hac prima solutione nota scdm Jnno. et hosti.
q' sicut in acquirente possessionem iuris in psonis ē
necessaria intentio acquirentis sic etiā est necessaria in-
tentio illius in quem ius acquiritur. Et idem dicit
in servitutib' re'z acq'rendis. s. q' in dis requiri'nt' itio
acq'rentis servitutem et illi' similiter contra quē seni-
tio acquireitur. et cui p'indicat vel saltem a' scia vel pa-
tientia n'bil pro his allegabant. sed pro p'mo q' in
acquirente requiri'nt' intentio ego allego tex. aptum
in. l. s. ff. quemadmodū ser. amit. et Jnno. plen'ci. c.
bone. de postu. p'la. et facit. c. ut nost'z. de offi. archi.
Id p' scdm de intentio illius p'tra ques' ius querit
seu patientia seu scia. allego tex. in. l. i. s. L. de f'ni. et p
Jnno. in. d. c. bone. t. c. p'querente. de offi. ordi. et in
c. dilectus. et de capel. mo. t. hic. Et hoc in istis incor-
poralib'. nā i' incorp'aliū n' req'nt sc'ntia dñs seu pos-
sessoris cū p'scriptio etiā p'sicat p'ra ignoratē ut. l. s.
L. d. p'scrip. l. s. c. et i. ca. vigilat. s. de p'scrip. et ibi de
b' dicā an dēat p'sumi i duobus q' q'obedienti' aio
deliberādi seu ex timore an aio obedēdi tāg' supiori
Jnno. et p'phy. dicit q' nō ar. i. d. ca. ex ore. t. l. i. L. d. re
pu. here. Et idē dixerūt qdā ut refert Jnno. q' need-
saria ē. p'testatio q' nō facit aio obedēdi b' delibera-
ti' huic op' videtur obstatre hac decre. ubi nulla inter-
venit. p'testatio nec f'uis p'sumptum q' hoc iste fecerūt
animo obedēdi. sed ad salvatōem et concordiam p'
dictorum quidam notabiliter hic distinxerunt ut re-
ferunt hic Jnno. et hosti. q' ant' obedientia p'sistit in

Ex p'sumentib' post arguend' reg'nt' i'nt'ro
acq'rend' p'sumentib' et illi' p'nt q' q' p'nt
acq'rend' p'sumentib'

De resti.spoli.

In ecclesia de regno cap*2*
pro agnitione novae

Siglo. Duxit. 200.

faciendo ut qui posuit manus infra manus insignium obediens. s. de ma. et obe. c. legeb. a. t. c. cu in ecclesiis. vel quid simile. et tunc necessaria est. protestatio et sic intelligatur. c. ex ore. aut est in non faciendo tunc seculis ut hic quod bovenio. p. hoc facit qui in actu positivo magis appetit intentione agatis quam in negativo abstineas enim et tacet non potest in actu positivo. Ad predicta faciunt non. i. de. l. de proc. iuncta. l. filius. s. iunctus. ff. c. ti. et in. c. ai. eccl. satrina. de ea pos. et prie. et p. Iunn. i. c. in gaudi. de elec. et in regula ista qui tacet daret. iur. li. vi. populus enim hic simpliciter abstinet a diuinis nullum actu positivum fecit unde debet plenumere quod non fecit animo se subiiciendi quod est valde onerosum et in dubio non plenum est. ut. s. dixi. Secunda principalis sententia p. hoc iste facit ex timore et qui ex timore facit non dicit facere ut in regula qui ex timore est. de re. iur. facerent enim ex timore excoicationis. et quo in fact. glo. ex timore excoicationis equiparatur metu. eadem in constantia vita sed contra hanc solutionem facit qui regulanter ea que fuit per metu tenet licet rescindat per actum quod metu. c. ut plene non. in. c. abbas. s. quod me. ca. et in. l. si mulier. ff. c. si saluando gl. posset dicit quod iste unus de casibus exceptis in quibus metu inducat ac tu ipso inter nullum. ar. op. in. l. i. ff. s. iudi. vbi p. quod iurisdictio non prorogata vbi mens intercessit. Et sic videtur quod in danda iurisdictione requiri liber consensus et per hoc vide gl. notabilis in. l. si mulier. ff. quod me. ca. et in. c. abbas. c. ti. vbi gl. dicit non tenere iurisdictionem per metu extortam p. d. i. i. Idebat bar. in tractatu de tyra. qui ponit. l. i. L. ut dig. or. serue. p. hoc inferit quod si populus etiam huius alias praeterea eligendi rectorem seu dominum aliquem elegit per metu seu ipsionem tenet electionem et facta per illum non valebit quod bene non. et firmet hoc bar. in. d. l. i. et facit. c. vbi periculum. s. ceterum. de elect. vi. vbi dicit tex. notabilis cessat electio vbi ad ministrum praeterea eligendi. ad idem quod non. in. c. q. s. q. s. elec. et in. c. licet. de elec. Iunn. tunc videtur sentire contrarium i. d. et quod sicut. de elec. vbi dicit electionem factam per metu vel impulsionem tenere ac etiam ordinationes electi donec electio imponitur. si tu concorda. put dico i. c. licet. p. il. quod aut copulans eligere vnu et non tenet aut copulans elige re in genere vel vnum de certo genere plenari et tunc do nec cascer. ar. in. c. cui terra. de elec. iuncto. c. abbate. s. v. sig. et in. c. cui dilectus de consue. plene dico i. d. c. l.

Si aduerte ad id quod gl. dicit excoicationem inferre metu. nam contra metu non. in. c. cui dilectus. quod me. ca. In glo. in. v. violentia Jo. an. concordat ibi quod aut quis iuste minas excoicationem et non excusat qui culpa sua inuidit in metu. ar. i. l. si mulier. ff. quod me. ca. et quod non. gl. in. c. abbas. c. ti. aut iuste tunc excusat cum grauis pena sit inter hoies est et hominum carere primario ut. l. bi qui sancta. L. de apost. facit. c. sacro. de

sen. ex. vide bonum tex. in. c. corripian. p. iiiij. q. iij. vbi dicit quod in dei ecclesia non reparet pena excoicatione maior. Et hanc distinctionem approbat. do. de rota. decisi. pl. al. pli. et facit gl. no. in. l. nec timore. ff. quod me. ca. que dicit timore infame iuris inferre iustum metu. Et h. intelligit quod quis non habet facile remedium contra metu excommunicationis utputa. ppter potentiam et tyrannitatem ministeris excoicationis non audire iste appellare vel aliter superiore adire als seculis tunc enim libi iupitandum quare sibi non pluit. ar. i. c. si. de elec. et ff. de codi. et dem. l. quibus diebus in priu. et in. l. qui potest facere ut possit. ff. de reg. iur. et in. c. pastoralis de off. b. ordi. s. p.

Tertia lo. principalis. est quod in hoc dubio non habet stinere quasi dicit quod populus non sentiat sententiam aio obediendi et illi in superiori agnitione sed in dubio an sua excommunicationis teneat vel non tutius est abstinerem. p. hoc quod bona mentum est timere culpa vbi non est. v. di. ad eius vero et non. i. c. h. de lobseruare. Et per hanc considerationem gl. dispensant Iunn. et hosti. quod si ex devotione vel reverentia ecclesiastici nemini obedissent licet non animo deliberandi non habuerint epis possessionem. p. iiiij. q. v. excoicatorum. et hoc nota. hosti. quod qui timebat non habet. p. consentiente. l. si. L. de codi. inde. Quarta et ultima sententia p. glo. est quod excoicatione non dat iurisdictionem nec per actu excoicandi acque excoicantis possessione seu quasi iurisdictione quod bene non. et est non. quia ut. s. dixi ad acquirendas quae si possessione in corporalibus requiri nedum intentio volentis acquirere sed patientia seu consensus illi contra quem acquiritur sed per nudum actu excoicandi non facto aliquo actu positivo non apparet de patientia alterius cum potuerit illam obsermare aliqua ex causis predictis. Alii autem data sola quasi possessione excoicandi vbi cocurrunt requisita ad acquirendas talis possessione tenet excoicatio an prescriptione completa. vide oino per Jo. an. post alios in. c. anaritie de elec. li. vi. in nonnulla et per hec habes solutiones gl. deducatas verificatas et suppletas. tunc. s. et gl. ab. et Jo. an. aliter soluit prima pietatis. nam intendit. s. si quis nunciet. quod pcedat si dominus scit possessionem. et occupatam et non contradicit. ff. s. i. s. r. ven. l. et si forte alias non plaudat ad hoc facit quod non. i. c. olim. primo. s. e. Alii. s. quod si seruus. intendit quod ibi possidebat seruus sed colonus et ideo possessionem in alium transferre potuit. sed hic parochianus non possidebat sed abbas qui erat superior unde factum illorum non preindicat prelato quapropter dicit hosti. quod forte obtinuerit epis se egisset contra populum s. et abbas iste potuisse appellare. hec non placet hic do. an. i. o. quod nec seruus nec colonus possidet. ut. l. quod seruus. ff. s. acqui. pos. et lc. rei. commode. ff. como. i. o. dicit quod alius ei possessione incorporalium que transferitur ex sola patientia eius a quo pendet ins. et possessionem transfere

Ave gratias agnitione et cognoscitur quod non. excoicatur
per epis. p. m. m. p. m. p. m.
Antea non. et tunc excoicatur. ex causa p. p. p. p. p.

*S. nunc possit p. de m. t. /
S. nunc possit p. de m. t. /
S. nunc possit p. de m. t. /
S. nunc possit p. de m. t. /*

ut. d. l. quot. ff. de seni. t qd nō. in. c. coquerente de
offi. ordi. Ego crederē idē dicēdū in istis incorporali
bus ubi illa qui possessionē traderet possedisset noīe
abn̄tis. qz eadē eēt vō incorporalib'. facit qd nō. i. l.
fi. L. de acqui. pos. t qd nō. in. d. c. olim. cl. i. t sic su
stineri pōt p̄mū dictū doc. Nūc expediā aliq vti
lia dicta Jnn. que solēt quotidie allegari. vñ qro pre
supposito qz ep̄s fuisset in quasi possessionē iurisdicti
onis qualiter hāc possessionē potuisset pdere. Et de
remedio retinēdi vīc Jnn. qz hoc iure spoliare ep̄s
in aliquo populo qn̄ scit hoc ius qd possidebat per
aliū ep̄m exerceri t plim s̄rias illius seniare t alīs
obedire t nō p̄tradiebat sed patiebat etiā si faciat b
qz nō audet. nā tūc aio pusillanūm vides possessionē
deseruisse t in alii trāstulisse. ar. ff. si ser. ve. le. t si for
te. s. i. t. ff. de publicia. l. si ego. s. i. Di aut ep̄s qz uns
bz hoc nō patiēt populu qz tamen in eo ē alterius ep̄i
seniare s̄iam sine pena qz punit ip̄m populu spiritu
aliter excōicando vel tp̄aliter bona ip̄o. occupando
vel ip̄os multando vel ip̄os capiendo vel aliter qua
literiqz procedēdo ita qz bñ video bñ anūmū dī
mittendi vel amittendi ip̄am possessionē. bñ retinēdi
tal is nō amittit possessionē que nō nisi aio amittitur.
L. de acqui. pos. l. licet nec dicit talis iniuste agere qz
hoc facit nō ipugnādo sed dcēndendo se qd iura p
mittūt. ff. de iusti. t iure. l. ut in vim. t. c. olim. s. co. t
si nō pōt vel nō audet alīd facere p̄siliū ē s̄m cū qz bz
publice. p̄test. ar. vñ. q. i. p̄tſices. t vide ad bz qd
le. t nō. in. c. pastoralis. de off. ordi. s. fi. t. j. de app. si
instus metu s. hec procedēt s̄m cū in iurib' incorpa
libus t alīd in corporalibus. qz bene amittit quis
possessionē rē corporalis quātūc qz ipugnet t quā
tūc qz excōicet occupantes. nā coip̄i qz renētes non
admittit etiā oſuspiceſ se repelli. ff. de acq.
pos. l. clā possidere. s. fi. t. l. si id qd. s. fi. c. ti. t sit rō
diversitatē s̄m cū qz corporalia tenet' habent. ppter
qd diffīclilis pdunē ex qz sequēt qz diffīclilis retinet'
ff. p. socio. l. i. t. qd nō. facit de transla. p̄la. c. s. i. p̄n
t cū hoc dicto Jnn. translēt cōiter doc. ex quib' eli
cītur cōclusio qz rez incorporalib' possidēt nō pdit
sine aio. Sed cōtra hoc dīctū Jnn. primo obstat
qd ip̄e. nō. in. c. i. t. de in. int. resti. vbi dicit qz si cano
nīcus violenter expellit de capitulo vel venies nō ad
mittit priuaſ possessionē dīgondi qd etiā vider. pbari
in. c. cū ecclia futrina de cā pos. Et vide ad idē qz ip̄e
nō. in. c. suborta de re iudi. vbi dicit qz subdit nō obe
diendo ep̄o. sed alteri vident' primare cū quasi posse
sionē iurisdictiōis. t. p. hoc facit illud. c. de offi. archi
c. fi. t. c. dilectus. de capel. mo. t qd ibi nō. Tñ
quantū ad hāc articulū sic distinguerē qz aut exerciti
um alicuius iuris incorporalib' spectat ad plures sumul
t tunc si aliquo exēluso quātūc qz renētēt alīj actū
exēluso pdit illius iuris possessionē text. vi

def in. c. cū ecclia futrina p̄all. facit qd nō. in. c. quere
lam de ecle. t p. Jnn. in. c. i. t. de in. int. resti. Si vero
possidēt spectat ad vñū tātū t tūc si cōpetit respectu
certē dignitatis seu certi loci coipo qz cōpelliſ a loco
pdit possessionē ad hoc qd nō Jnn. in. d. c. i. t. doc.
in. c. p. venerabilē qui si. sint le. vbi dicit qz si vñ ē ex
clusus a sua dignitate valens intrulus ille exercebit
iura dignitatis qui ē in possessionē t nō ille qui sūt
iniuste spoliatus. ut etiā nō. Jnn. in. c. in. l. s. co.
fallit in cāu cle. vñice de fo. cōpe. Et vide ibi gl. in. v.
idulgēdū. Pro hoc puto qz si ep̄s vedit ire ad cōrē
dam iurisdictionē in certo castro vel certa probia. et
nō admittit p. populū qz hoc ip̄o spoliēt quātūc
nō admittēt exēcōicet ex quo de ip̄m exēcōicione
nō curāt. p. hoc ē bon' tex. in. c. fi. de iudi. t. c. labor
ta de re iudi. cū ibi nō. p. Jnn. in. p̄n. aut non expellit
a dignitate seu loco vel cōpetit iurisdictionē in psonas
nō respectu certi loci t tūc si populus obediē n̄ vult
nec ip̄e tēporaliter seu spūaliter eos vedit coercere per
dit possessionē t ad hoc p̄all. c. suborta. Si vero alte
ri obediē t iste qui bz iurisdictionē patiēt pdit posse
sionē ut hic nō. Jnn. Si vero nō patiēt sed pedit ad
puniendos subditos t eius timore deflētūt tūc fate
or qz possessionē nō pdit ar. i. l. i. t. i. L. de seni. t b
cū pōt procedēre dictū Jnn. hic Si vero subiti no
lunt illi oīno obediē t vilipendūt s̄rias pp̄ih ep̄tūc
puto qz quātūc iste resistat qz pdat posseſsionētētis
alīd sentiat Jnn. hic t. p. hoc facit p̄all. c. cū ecclia
futrina t. c. fi. de iudi. possidēt enī plus dependet a
facto qz ab animo. sicut enī possidēt cīnīlē qz aio re
tinet' perdit coipo qz nō admittit ita t ista possidēt
iurū incorporalib' respectu certi obiecti eo enī ip̄o pdit
qz nō pōt in obiectū illā exēcere als enī raro vel nā
qz talis possidēt pōtēt p. violentiā qd ē cōtra dictū
c. cū ecclia futrina. t. c. suborta. t multa similitā. t fa
cit tex. hic vbi ponderat qz iste ep̄s nō. pbauit possi
sionē. Hēt facit dictū. c. olim el primo vbi pōderatur
qz possidēt fuit illis tradita sub cōditione ita qz statū
cū scīt vñ vñ dixit repellendū. nō sufficēt ergo
simplex cōtradictio nūlē violentiā vi repulſet. nec ob
stant iura qz requirūt patiētēt in istis incorporalib'. qz
dīco ex eo requirī quia possidēt solo animo nec pōtēt
cadere spoliatio nūlē def scientia. Et idē
ē in possessionē cīnīlē in re corporali quātūc enī igno
rās perdat naturalē nō tū perdit cīnīlē ut in. l. clā pos
sider. s. qui ad mundinas. ff. de acqui. pos. sed ex qz
datur scientia t actus violentiā sine resistētia. pēci
tur possidēt. ut satis probat per supradicta t hec nō
Si vero alienus ep̄s excōicat prochianos alter
ep̄i. sed prochiani nō seruat s̄iam suā nec proprius
ep̄s patiēt t tūc certū scōm Jnn. qz nullam possidē
tēt alienus acquirit cum tantū possederit labia sua.
Hēt si parochiani seruerunt per aliquod tēp' qd

Baldinus obodus Ep̄v M. v. 16. 36.

Anno regni eiusdem p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

Acta p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

De resti.spol.

intellige ut. dixi cū glo. Itē scias scđ 3. Jnn. q[ui] etiā
eo cū quo acquirit possessionē in excōicatos p[ro]p[ter]e se m[od]i
nullā possessionē acquirit i[ur]e uitantes istos excōicatos
q[ui] nō seruat p[ro]p[ter]e hoc s[ecundu]m hois sed iure p[ro]p[ter]e p[re]cipientis ex
coicatos vitandos. xi. q. iij. c. cure de treu. t[em]p[or]e. c. i
S[ed] nūc q[uo]d an in casibus in quib[us] dixi p[ro]p[ter]e excōi-
canonis s[ecundu]m acquiret qualis possessionē iurisdictione
p[ro]cedat hoc i[ur]e quolibet excōicatore. Jnn. hic dicit
q[ui] si excōicato erat alias ordinari[us] t[em]p[or]e sic habebat po-
testate excōicandi alios p[ro]cedat p[ro]dicta. nec i[ur]e h[ab]et dif-
ferentia inter excōicationē t[em]p[or]e alias s[ecundu]m ut sic per alios
s[ecundu]m acquirit hec possessione. ita t[em]p[or]e excōicationē facit
de p[ro]script. auditis. t[em]p[or]e. c. cū olim. Si vero excōicato p[ro]t[er]et
dicā p[ro]t[er]e ordinariā nō h[ab]et. t[em]p[or]e aliud ē dicēdū i[ur]e s[ecundu]m
excōicationis q[ui] in alijs sententijs. q[ui] nō posse talis
excōicato acquirere p[ro]t[er]em excōicandi. cū nō sit ha-
bilis ad h[ab]endū ius possidendū. q[ui] hoc ius excōicādi
nō p[ot]est haberi vel possideri. nisi ab his m[od]i qui h[ab]et ha-
bit a deo. vel aius vicario vel a iure. t[em]p[or]e de talib[us] m[od]i et
nō alijs. dicit illud intelligēdū mathei. xvi. q[ui] d[icit]ur q[ui]z
ligueris. t[em]p[or]e. t[em]p[or]e illud. e. c. penit. accipite spiritū sanctū
q[ui]z reniscentis peccata remittuntis eis t[em]p[or]e. nō p[ot]est er-
go simplices clericī alios excōicando possessionē isti
iuris acquirere q[ui] nec p[ot]est hoc possidere sicut nec lai-
cis possidere p[ot]est ius cōfessiones audiendi t[em]p[or]e animas
absoluēti. q[ui] nō cōpetit nisi. p[ro]p[ter]e sacerdoti. q[ui] de pe-
t[em]p[or]e. ois. vel clericos iudicandi. de iudic. c. q[ui] postea
Jnn. dicit melius dicēdū q[ui] quilibet cleric[us] p[ot]est p[ro]scri-
bere t[em]p[or]e possidere ius excōicādi t[em]p[or]e alia iura spiritualia
q[ui]z alia iurisdictioni ordinariā nō p[ot]est dūmō sit p[ro]p[ter]e
na in qua istud ius caderē potest. ut. q[ui] de his que si. a
ma. par. c. que sunt sicut enī ipse h[ab]et a iure p[ro]t[er]em ex-
coicandi xiiij. q. iij. corripian[us]. t. xvi. q. iij. vili. Ita
p[ot]est alijs expōse h[ab]eā p[ro]t[er]em tradere ut nō. in. c. eccl[esi]a
s[ecundu]m. de offi. ordi. sic p[ro]p[ter]e patientia t[em]p[or]e tacitiū cōsensu[rum]
deridē in quib[us] hoc ius cadere p[ot]est. possessionē istius
iuris acquirere p[ot]est t[em]p[or]e p[ro]scribere dūmō bona fide ha-
beat ar. in. d. c. q[ui]sunt. t. c. auditis. t. c. cū oliz. t. c. cū
venies de p[ro]script. llhost. remittit ad nō. in. c. irrefragi-
bili. q[ui] excelsus de offi. or. t[em]p[or]e de fo. cōpe. c. cū cōtingat
rbi de hoc varie op[er]i. recitante. mihi placet opinio q[ui]z
ponit Jo. an. i. c. auaricie p[al]l. quā dicit tenuisse quē
dā fratre rbertū disputando ut noie. p[ro]p[ter]e nō sit isto
in se hec possessione acquisibilis hec enī p[ro]t[er]em p[ot]est
tōne dignitatis ut in anctibus supīns allegatis. sed
noie dignitatis seni offici q[ui]d h[ab]et bene p[ot]est acquirere
possessionē t[em]p[or]e p[ro]scribere dūmō nō careat bona fide. v[er]o
titulo t[em]p[or]e iō si archidiaconus noie sui archidiaconatus
excōicaret alijs in q[ui]s de iure nō habebat p[ro]t[er]em t[em]p[or]e
scit bonafide t[em]p[or]e colorato t[em]p[or]e illi sciente ep[iscop]o t[em]p[or]e
contradicente seruauerunt sententiam animo obedien-
ti acquisiuit archidiaconus possessionem excōmu-
nicandi in illos t[em]p[or]e iurisdictionem exercēdi t[em]p[or]e tenebit hu-

infimodi sententia ratione possessionis. licet p[ro]p[ter]e ap-
pareat ius superioritatis nō habuisse i[ur]e illos q[ui] adhuc
nō p[ro]scriberat. scias aut in priori cū. q[ui] noie. p[ro]p[ter]e
fecit. vel erat in possessione malafide. t[em]p[or]e noie dignita-
tis vel officij. Ex his soluit illa q[ui] quā ponit hic
Jnn. videlicet si ep[iscop]us in possessione iure t[em]p[or]e sup[er]ioritatis
carēs aliquos excōicauit. ep[iscop]us vero proprius qui
iuriā proprietatis habebat etiā excōicauit cuius s[ecundu]m
p[ro]formabit superior? Quidā dicit q[ui] potius d[icit]ur attēde-
re veritatē q[ui] possessionē. Alij cōtra Jnn. vero sere-
mattit ad nō. in. c. in litteris de resti. spol. sed tu collige
veram solutionem ex supradictis. S[ed] p[ro]p[ter]e o-

Epe. Spoliatus restōem petit ab illo
qui scienter reja spoliatore recipit

hoc dicit h[ab]et Jo. an. vel ad idē summā sic.
Recipiēs scienter re iurias a spoliatore. teneat eam
spoliato restituere licet nō probet dñnum. Id[em] p[ro]p[ter]e
nō factū corrigendū. Secundo corrigit ibi. vnde.
Nota primo q[ui] effectus dñnum est ipa possessione t[em]p[or]e
p[ro]modū. vnde amittens possessionē videtur; i[ur]e effectu
amississe dominū. t[em]p[or]e hec ē mens buiūs l[et]e. ibi amittit
effectū. t[em]p[or]e. q[ui] dicit q[ui] cū nō succurreret spoliato p[ro]p[ter]e
successore viciolum. probata possessione t[em]p[or]e defectio
propter difficultatē p[ro]bandi dñnum p[ro]debat spoliatus
in effectu dominū in effectu p[ro]p[ter]e s[ecundu]m possessione.

Et ex hoc t[em]p[or]e scđ nota. q[ui] difficile est probare
dominium t[em]p[or]e de modis p[ro]bandi. vide q[ui]d nō. in. l. cū
res. L. de p[ro]b[atione]. vbi per glo. t[em]p[or]e L. p[ro]p[ter] Bar. in. l.
rem que nobis. ff. de acqui. pos. t[em]p[or]e in ti. b[ut] act.
t[em]p[or]e. q[ui] sequi. v. sūn aut. Nota hic ar. q[ui] in cōcer-
tentibus periculum anime dispositio iuris canonici
prefertur dispositioni legali. p[ro]p[ter]e glo. in. l. regula
possessor de re. iur. l[et]e. vi. facit anē. ut clericī apud pro-
prios ep[iscop]os. per q[ui]d putat hic do. an. q[ui] enī inter laico
buins. c. dispositio seruanda ē. q[ui]d satis placet. vide
enī hic papa voluisse prouidere. vltra dispositio[n]ē
iuris civilis rōne peccati. fundat enī se sup[er] peccato
ergo cōstō seruanda ē in foro cīillietas iter laicos ut
nō in dicta regula possessor. Nota hic cīum i[ur]e quo
ius agendī p[ro]sonale in rem t[em]p[or]e scriptū sequit[ur] successo
rem singularē. t[em]p[or]e hoc sit ratione peccati. quo se immo-
lit recipiēdo nō vito sciente. t[em]p[or]e ut subvenienti cō-
presso t[em]p[or]e spoliato. t[em]p[or]e in hoc cōditio buins. c. excedit in
terdictum vnde vi. Illud enī nō competit cōtra suc-
cessorē singularē sed vniuersalem. ut le. t[em]p[or]e l. nō. in. c. si-
gnificaverunt. de testi. Nota q[ui] licet quā p[ro]p[ter]it
possessionē. nō t[em]p[or]e p[ro]p[ter]it dominū sed in effectu. il-
lud p[ro]p[ter]it. q[ui] nō valet. p[ro]bare ip[er] dñnum. Idē cōtra p[ro]-
prio dñni nō p[ro]p[ter]it possesso. ut. l. si quis. q[ui] d[icit]ur
ferentia. ff. de acqui. pos. sunt enī iura separata vno p[ro]-
prio nō p[ro]p[ter] reliquum. nec vno positio ponitur aliud
ut. l. n[on] naturaliter. q[ui] nihil commune. ff. de acqui. pos.
Ultio nota contra detinentes alienū sine iusione te

Acta p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

non enim quo ad deum paulominusq; si innascent. hic
est q; reperies re alterius et non restitues tenet furti sicut si
ab alio subtrapasset. l. falsus. s. qui alienum. ff. de fur.
pij. q. v. si qd invenisti. et non. in. c. qd frustra. d. vfur.

Opp. contra tex. in eo q; dicit spoliato non subueni
ni p retinere beneficium contra successorum vitiosum vide
tur enim q talis hz duo remedia possessoria. pot est enim
agere iudicis officio ar. in. c. qd v. de iudi. t. c. bone d
appel. Sed pot agere conditio. c. reintegrada. ij. q.
i. contra quilibet possessorum etiam non vitiosum ut ibi po
test etiam addi tertium remedium. s. actio de dolo que dat
solus contra dolum faciente sicut fecit iste qui dolose et sci
enter rem inuasam recepit a spoliatore. ut non posset
ab illo re sua consequi ar. in. l. i. ff. de dolo hec contra
sentit gl. i. que facit mentionem etiam de acto qd me. ca
sed satis ipertinenter quo ad materiam nostram. Sed pro
solutio gl. ita rindet fatendo contra ad tex. rindet qd
non subuenientibus spoliato. s. per interdictum vii vi. quia
etiam fin canonum non competit nisi contra spoliante spoli
ari madante vel spoliatione ratam habentem. s. p dicta
remedia bene subuenientibus et hodie competit aliud re
mediu. videiij coditio binius. c. ut dicit i gl. se. Et
nunc opp. videt enim p dicta qd huius costitutio benefici
um non sicut multum necessarium. Hof. volens evitare con
trarium dicit hoc decreto. inducere qd actio in factu qd dat
locu cuiuslibet interdicti ut istud. de interdic. s. vi. ex
tendat ad hunc casum. qd olim non erat. t. sic sentit qd
bodie in casu binius. c. non agere conditio ex hac decreto.
sed actione in factu seu interdicto vii vi. qd extedatur
ad istud casum ex dispone binius. c. qd etiam sentit glo
penit. in. c. cu ad sedem. s. co. s. hic glo. h. sentit contra
rium ut s. dixi. nec hoc dictum gof. videt vez. qd vitanda
est iniuria correctio. de dec. cu expedit. li. vi. l. vna. L.
de inoffi. do. nec placet hoc pe. nec Jo. an. Sed dicit
hoc qd t. si alia erat remedia voluit tamquam illius ad
dere conditio ex hac decreto. scdm cu. t. dicit h. hosti. qd
hoc voluit facere ad declarandum qd casu sicut contrarium
non obstat. cui forte multi indices ecclesiastici insiste
bat obseruando illud ins casu simile. qd non. de vfur. c
quaque li. vi. in gl. noie. Et dicit Jo. an. qd ex tex. t. gl.
binius. c. habet quatuor auxilia spoliati. Interdictum
vnde vi iudicis officii. coditio ex canone. c. reintegrada
est coditio ex hac decreto. Et de his t. alijs remittit
plibellis ad spe. e. ti. s. i. v. pdicti. sed certe hec dicta
mibi non placet cu tex. hic presupponat qd nullum remedi
um possessorum erat prius pditum spoliato in casu hu
nius. c. s. habebat contra possessorum singulariter. pbare do
minum qd cu non de facilis. pbare amitterebat spoliatus
domini in effectu. nec procedit dictum h. hosti. qd hoc se
cit ad declarandum t. c. qd potuisse ut verbo declarati
uo t. non inducere remedium supsum edendo ins de no
no ut p. ex. v. sanximus. positio hic in tex. id dico qd
an dispositionem binius. c. nullum remedium saltem ita gene

rale. pditum erat ptra scienter succedente in re vitiosam
vt dare invenit tex. iste. Hoc ob. c. bone de app. quia
loquitur in iuratis appellatio pendente vi virtute appella
tio succedit iudicis officii quia iuraria fit iudicis ad
quem sicut appellatum facit qd in simili non. gl. in de. ij. ut
lit. pen. sed hic nos loquimur qd nulla sicut interposi
ta appellatio. Nec ob. c. qd. v. qd solu. probat qd extedatur
rescriptum ad succedente in vicu. qd agit de modico p
iudicio. nihil enim ibi dicit de incompetencia actio seu
iudicis officio. vel pot intelligi in causa binius. c. si ema
nat post hoc. c. t. addit ad istud ut sicut das remedium
possessorum contra istum successorem vitiosum. ita eadem eq
tate extendatur rescriptum impetratum ptra violentum t di
cendo. contra frustra papa hic dixisset sanximus. qd
verbū denotatus nouu. ut non. in. c. ij. de iudi. Et sicut
colligit ex verbis binius. l. Nec ob. conditio. c. reint
granda. qd illud remedium non est ita generale sicut istud
non enim competit pro rebus laicis ut dixi in. c. cu ad se
dem. s. co. sed istud sic. t. c. Non ob. cu opp. de actio.
doli. qd illa actio competit aduersus dolosum t cu
nulla alia actio competit ut. d. l. i. t. L. c. l. de dolo.
aut in causa nostro competit interdictum vnde vi. ptra spo
liatore etiam si non possidat nec dolo deliquerit possidere
qd primo sicut in ipsa spoliando. t poterit consequi sal
te extimationem. ut. l. s. vi. me dicere. t. l. i. s. ex hoc
edicto. ff. de vi t vi ar. Item potuit iste scienter na
scere re vitiosam. t tamē sine dolo. t sic. p. s. us cessaret
hec actio de dolo. sicut ergo expeditus t necessarium
ut prouidetur per hoc. ca. t sic sicut hoc remedium
valde necessarium. Nec obstat. l. si coloni. L. de agri
t. tensi. li. xi. per quam tex. notant ibi doct. qd posses
sori cadenti inuerte a possessione succumitur conditi
one illius. l. quod etiam tenuit glo. in. l. c. i. l. L. de
fur. quia t. c. qd in veritate illa. lex hoc non probat.
simpliciter precepit allegatur. nam ibi colonus census
seu ascriptitum vitio sive transiit ad alium t nega
bat se esse ascriptitum illius a quo propria auctor
itate recessit. vnde spoliavit priorem dominum pos
sessione sua merito ibi dicitur qd ante omnia debet re
stitui primus possessor. quia etiam predo ante om
nia est restituendus. s. co. c. in litteris. t non. glo. i. d.
l. si coloni. vnde restitutio ibi potius sit contra colo
num singularem. quia contra secundum possessorum. sed
nos loquimur hic in re animata que sine suo dolo p
venit ad manus alterius. t vide in simili differentiatione
que fit inter rem animatam t in animatam per glo
in ca. frequens. l. i. d. merito de dicto illius. glo. l. i
c. i. l. c. i. l. dubitanit. Bart. in. l. s. L. de fur. t potius ibi
sentit contrarium in dicta. l. c. i. l. t. optimus facit in
contrarium quod le. t non. in. l. si duobus. ff. de pub
vbi dicit qd in habentibus par cām potior est coditio
possidentis de presenti. t facit hec ad nota. j. in. v.
sed quero quid si aliquis. t placet mibi illa op. ut

Dicitur quod in re animata que sine suo dolo p
venit ad manus alterius. t vide in simili differentiatione
que fit inter rem animatam t in animatam per glo
in ca. frequens. l. i. d. merito de dicto illius. glo. l. i
c. i. l. c. i. l. dubitanit. Bart. in. l. s. L. de fur. t potius ibi
sentit contrarium in dicta. l. c. i. l. t. optimus facit in
contrarium quod le. t non. in. l. si duobus. ff. de pub
vbi dicit qd in habentibus par cām potior est coditio
possidentis de presenti. t facit hec ad nota. j. in. v.
sed quero quid si aliquis. t placet mibi illa op. ut

*Qui legi addunt aliquam obligacionem, et non
yadis, et non omnes tunc de jure dico, et
qui differunt adiutorio ex legi, a iudice officio
de jure possunt, et quod reponit.*

dictum in causa huius. c. cōditio ex hac decreto, quā etiā tūc
hic iūn. et illōst. qui dicat q̄d quicquid alij dicat sicut
cubaret etiā hīm canonēs p̄ponēs in causa būius. c. in
terdicū. Et hoc adduco q̄r q̄n lex inducit aliquam
obligationē tūc p̄uidet de noī actionis tūc dāl cō
dīo ex. ut nō. gl. in. c. cū liber. de sepi. t. in. c. si ca
nonica. de offi. ordi. vide tex. in. l. vna. if. de cōdī. ex. l.
tibi plenissime de hac materia p̄ bar. t p̄ Cy. in. l. ex
placato. L. de re. p̄mu. Sed q̄i habemus multas
cōditiones t canonū t legum queritur incidenter nū
quid bec cōditio ex lege sit actio an sit iudicis officium
t p̄ hoc cognoscet in quo differat hec cōditio ex le. a
iudicis officio. t quādo cōpetit vnu t q̄n reliquū. so.
cōndicē post bar. in. d. l. vna. q̄q̄s verbale. dispo
nētis referunt ad p̄tes. q̄q̄s ad iudicē. q̄q̄s ipso
aliter p̄ferunt. Dūmo cāu semp oris actio. ita deb̄t
intelligi. l. h. if. ad. l. acq. t de p̄cī. h̄c. le. ita veni
unt. s. p̄dicē. Sc̄do cāu q̄n verba referunt ad iudicē
t nūc q̄q̄s referunt affirmādo q̄q̄s negando. si affir
mando semp cōpetit iudicis officium. ut. if. de mino. l.
i. cōncta. l. q̄d si minor. in. f. co. ti. si aut̄ referunt ad
iudicē negative t nūc nō p̄ducat iudicis officium. non
enī aliiquid p̄mitit iudici direcē sed magis parit ac
tionē c̄ ad cuius vtilitatē verba fuerūt. p̄lata. ut. l. i.
f. q̄d me. cā vbi p̄etor dicit. q̄d metus cā gestum ē
rat nō habebo. licer enī verba referunt ad se tñ quia
referunt negative nō paruit officium iudicis. sed actio
nē p̄t. ad cuius cōmodū p̄missio inducit p̄dicta. pro
coit q̄i verba. l. disponit cīrc. factū utputa ut ali
quid retrahat sicut hic facit. si aut̄ directe disponeret
circa ius agendi absq̄ dubio. p̄ducere tūc actio hoc
aparet ex oībus edictis que dicit iudicū dabo. licer
enī verba referant ad iudicē. tñ quia directe circa ius
agendi disponit. p̄ducit actionē. ff. de iurisdict. om.
ind. l. si quis id q̄d. ff. de his qui dīcē. vel. eī. l. i.
Q̄q̄s verba impionaliter. p̄ferunt t cōpetit ius agen
di ut in anc. sacra. L. si adiner. vē. t ibi nō. t d. acq.
re. do. l. ad statutis. Et idē dīcēdū ē i statutis eadē ra
tione q̄d nō. Et secūdū p̄dicta declarata dicta gl. iuris
canonici. In quo aut̄ differunt actio p̄scriptis verbis
actio in factū t cōditio ex. l. vide p̄ Cy. in. d. l. ex. pla
cito t plenissime p̄ bar. in. d. l. vla. an autē
in casibus in quibz. s. dīxi oīri actionē vnu sit cōdi
tio ex. l. an alia actio? Ista est difficultis materia t ple
ne vide p̄ bar. in. d. l. vna. Ex p̄dicta t ex hoc tex. ha
bes vnu sicut cōditionē iustius decreto. q̄ q̄n cōpetat t̄
subjēci. t̄ in quo differat a cōditione canonis reinte
granda. collige ex. l. dicendis. t̄ ex his que dīxi in c.
cū ad sedē. s. co. vbi plenissime intellecti huīas. c. ex
aiā. Ilhabemus etiādē iure cūlī multas vnu sicut
p̄ditiones ut cōditio. l. si coloni. L. locati. t. l. iūasor
l. meminerint. L. vnde vi t multas alias q̄s lōgū
et. p̄sequi t potius et legere leges q̄s canones t di

De resti spoli.

cendū ut in cōs nō. Hūc q̄r an cōditio iustius. c. cōpetat contra oīm successore singularēs. L. in. v.
scienter r̄der q̄ nō f̄ requirit q̄ sc̄iēs rez'esse vnu sicut
t inuasam illā accepit. concor. s. de iūdī. q̄. v. si autē
ignorāter recipit tunc p̄t cōueniri r̄one canonis re
integrandā. iū. q. i. bec gl. vnu dicit quo ad p̄mas
partem. quia tex. iste requirit scientiam. pro hoc q̄r
dispositio huīas. c. fundat super peccato vt probatur
ibi eo q̄ interest. t̄. q̄ excludit nō data sc̄ia. Sed
circa hanc p̄t dubital quid si a p̄ncipio ignorānit
vnu sed ex postfacto sc̄iat. videtur q̄ non habeat
locū dispoliū huīas. c. debet enī in iūs ponderari
iūtūm quia ex quo possēt fuit a p̄ncipio iūta nō
p̄t effici iūtūm p̄ supuenientē sc̄iam. ut. l. vna. L. de
visca. trāsfor. t. l. dā possidere. ff. de acqui. pos. p̄tra
riūm tenet hic. Do. an. q̄r de iure canonico bene p̄t
transire ad iūtūm malaſide supuenientē p̄ q̄d pa
tit sufficere supuenientē sc̄iam ad effectū huīas. c.
Aduerte fateor q̄ iūta possēt transit ad iūtūm
malaſide q̄nīcīs ante cōpletā p̄scriptionē supuenien
tē ut in regula possēt. maleſide. de re. iur. l. vi. t̄ in
c. vigilanti. t. in. c. f. t̄ de p̄scrip. Sed dubium ē
nūquid hec iūtūm sufficiat ad faciēdū locū huīc
c. t̄ videt p̄mo q̄ nō. per tex. ibi vbi dicit q̄ scienter
rem talē recipit. t̄. illa enī qualitas scientie t̄ p̄tēce
ptionis p̄dērāt. q̄i qualitates posite in aliqua orationē
intelligi debent sc̄im tps verbi. cui adiūcunt. Juxta
theoucā bar. in. l. ex. facto. ff. de vnl. pub. facit q̄d nō
in. c. statutū. de rescrip. l. vi. in p̄m. i. gl. i. v. canonis
c. t in. c. decreuit. de here. co. l. t̄ in cle. i. de consan
guini. t̄ affi. In contrariū facit iste tex. in ratione sui
dūm dicit nō multā interēle quo ad pericūlū aie in
iūtēdetinere. t̄. t̄ sic ponderat iūtūm detentionē que
satīs habet licer ex postfacto supuenit sc̄ia. quā puto
verā tū propter istā r̄ōem q̄r obuiatur peccato. tū q̄r
subuenit spoliato oppreso ut satis sit sc̄ia subesse tē
pore quo agit. hic enī nō agit de pena quo cāu face
ren restrictionem per predicta. sed de fādere qui est
ampliandus in regula odia de re. iur. l. vi. Sc̄do
ad idē dubitāt an in dubio p̄sumat scientia vel. ig
norāntia? Ilhosti. dicit p̄sumi sc̄iam nīsi. p̄bef igno
rantia. sc̄ire enī debet q̄d suū nō est ad alios pertine
re. ut. L. vnde vi. l. cōquerebat. Goff. t̄ abb. cōtra
vide de h. de. p̄ba. c. i. t̄ d. re. iur. p̄sumit ignorāntia. l. i.
vi. Et h. credit Jo. an. vnu? Do. an. distinguit q̄ aut
q̄s occupat r̄ē vacātē qua quis fuit spoliat? t̄ p̄fū
mitur dolose. t̄ scienter r̄ē occupasse. t̄ hoc dicit. p̄fīc
re nō quo ad hoc remedii q̄d exigit sc̄iam vnu rei. b
p̄fīcit quo ad remedii. l. cōquerebat t̄ tunc dicit. p̄c
dere opī. Ilhosti. si vero q̄s occupat r̄ē vacātē cū titu
lo de volūtate possēt. vel etiā sine titulo dūmō est
de volūtate possēt. t̄ p̄sumit sc̄ia vnu rei nīsi alī
p̄bef t̄ sic p̄cedit fīm cū opī. Goff. Sed aduerte quia

*Dīcēdū legi disponit responsum ad opī
ad mādū: q̄nīcīs p̄sumit ignorāntia
q̄ quo dīcēdū differat a gōdīo canonis
contingēt a mādū ab hīm gōdīo.*

An h[ab]itacione h[ab]ent q[uo]d possunt multa fiducia possunt utrum non resoluuntur, et q[uo]d resoluuntur.

At q[uo]d possunt utrum a possessori resoluuntur, et q[uo]d resoluuntur.

l.i. s. i. ff. de vi et vii ar. l.i. s. familie. t. s. si filius. q[uo]d est notandum. Utterius etiam quero an hec codicilium deinceps etiam possit malefici possessori alias non videlicet. Iann. q[uo]d sic et bene etiam si per quis manu[m] misericordia suam malefici contra immediatum et mediatum possessori habet taliter interdictum vide vi. ut. l.i. L. unde vi. et d. l. cu[m] fundum. q[uo]d conditione huius. c. hic enim solu[m] pondusat spoliatio possessionis et peccatum detinens si enter rem invasam et interest sua recuperare possessionem ut saltu[m] possit restituere vero domino. Et q[uo]d si alii quis possidebat re aliquam bonasidem et aliis eadem rem occupat bona fide an priori possessori sit p[ro]dicti aliquod remediu[m] ad recuperandam possessionem cui etiam non possident per violentiā nec successores illi vitiosus. Iann. hic notabiliter dicit q[uo]d si constitutus priori possessori iuste amissione possessionem dabis ei actionem contra secundum et fieri sibi restitutio etiam non probata spoliacione allegat i. ar. L. o. agi. et censi. l. si coloni. l. i. p. et anc. de man. p[ro]m. s. q[uo]d h[ab]ent quietes t. s. non permittas. t. s. sed etiam insipientes coll. iij. t. iiiij. q. i. reintegranda. Et idem de codicilium post electionem et dicit Iann. q[uo]d hec iura sunt notabilia pro possessoribus ecclias et possessione ipsorum cadentibus. nam si possessionem probare potest non tam pro parte possunt sua canonica institutione. hec dicta Iann. intellige ut recuperet hoc causa antiquior possessori possessionem non tamen per remediu[m] huius. c. ex quo secundus est possessor bonefide et nulla internitur invasione sed potenter recuperare per conditionem. c. reintegranda. q[uo]d intelligunt perne dixi in. c. cu[m] ad sedem. vbi allegani hoc dictum Ianno. vel forte per conditionem alias legi. s. allegataz. facit q[uo]d non. bar. in. l. celsus. ff. de vincula. q[uo]d tamen non credo. q[uo]d ut patet hic non est prouisum de remedio possessorio cum re civili contra secundum possessorum etiam vitiosum formam nec contra bonefide. Et vide q[uo]d. s. dixi in additione i. q[uo]d specifico m[od]ico ad. l. si coloni. et ad. c. reintegranda. vbi s. satis n[on] id. Eccl[esi]a tamen etiam si per negligentiam p[ro]didisset possessionem eam recuperare potest per officium iudicis secundum legem. notabilem librosti. in. c. accedens et primo ut sit. non certe. vbi dixi. Ex p[ro]dictis nunc habes plene quidam quibus et contra quos competit conditione huius. c.

Opo. n[on] expedito alias gl. videlicet enim q[uo]d post violentiam predecessoris non debet successor tenet q[uo]d delicta debet tenere suos autores. c. quefuit. de his que fuit. a ma. par. ca. R[es]pondet gl. penit. q[uo]d istud est vi etiam reali. vni sequitur omninem possessionem. L. de actu qui. pos. l. ultima. dic etiam clariss. istum tenet etiam ex proprio quia scienter se intrusus in possessionem vicio fuit ut patet ibi iniuste detinere. t. c. Ex quo solus q[uo]d an possit iste secundus possessor vitiosus dum seu primum possessor in iudicio noire et dicendum q[uo]d non tenet et p[ro]prio delicto q[uo]d tenet hic Ulin. et librosti. et q[uo]d h[ab]et locum nominatio dicit ut notatum fuit in. c. quoniam frequenter.

Ex Tunc q[uo]d quos q[uo]d possunt q[uo]d dico h[ab]e: p[ro]p[ri]etatem p[ro]p[ri]etatem non debet possessor tenet + An p[ro]p[ri]etatem p[ro]p[ri]etatem p[ro]p[ri]etatem p[ro]p[ri]etatem +

Im dolo dico possidit q̄ possessor. t̄t̄r /
q̄ p̄f. m̄ op̄f. m̄ v̄t̄r. m̄ p̄f. An. m̄ v̄t̄r. m̄
m̄ v̄t̄r. m̄ v̄t̄r. m̄ v̄t̄r. m̄ v̄t̄r. m̄ v̄t̄r.

De resti.spoli.

§. qd si sup. ut līt. nō pte. t̄ in. l. h. L. vbi in rem act.
Ultimo gl. opp. p̄tra tex. q̄ p̄l̄s sit auferre q̄ nō
dare. p̄j. q. h. r. li illeno soluit. Jo. an. dicit p̄trarium
et v̄z. se iura allegata in principio gl. loquuntur cuz
q̄ eger ad mortē quo cāu plus peccat is qui abun-
dat: p̄t̄ subuenire t̄ nō subuenit q̄ alias turādo se*i*
auferendo t̄ sic cetera nō sunt paria plū posita s̄ pari-
tate plus ē auferre: q̄ nō dare faciūt nō. in. c. iter oga
despon. Ultimo p̄t̄ queri certū ē violentiā passū
poliē agere contra eum qui scienter successit in vicuſ
ut hic. v̄ nūqd possit agere interdicto vnde vi. contra
lū spoliatorē. Jnn. hic q̄ sic adeo sc̄m cu q̄ si can-
den rem in alio dolose transulerit nibilomin⁹ potē
rit cōueniri. q̄ qui dolo deliq̄ possidere p̄ possessorē
babē. ff. de ali. mu. u. c. fac. l. t. ff. de re. iur. l. vi. Ego
plus dico q̄ etiā si dolose deliq̄ possidere nibilomi-
nus possit cōueniri ad extimationē rei q̄ a principio
fuit in culpa in expellendo iō nō excusat q̄ nūc non
possidat ut ē tex. in. l. si vi me dicceris. ff. de vi t̄ vi
ar. t. l. i. §. ex hoc interdicto. eo. ti. a p̄m. ergo erat in
optione violentiā passi quē p̄ueniat an violentiū. an vi
asum successore. nec vna actio tollit p̄ reliquā maxi-
me cōpetat cōtra dīversos ut. l. quot. ff. de actio-
t̄ obli. t̄ qd nō. in. l. vna. L. de ali. mu. u. c. fac. vbi
ē bona. gl. Itē dico q̄ si prius incepit p̄uenire pos-
sessorē nūcolum t̄ ab eo recuperant possessionē poterit
nibilomin⁹ agere p̄tra violentiū nō ad extimationē
rei. sed cōditione. l. si quis intantam. L. vnde vi. t. c
placuit. xvi. q. vi. vt viddicet p̄uerē dīmo illius rei si
erat dīs. si aut nō erat dīs cōdēnetur ad extimationē
nec vna actio tollit p̄ reliquā q̄ vna est civilis pro in-
teresse alia est penalis pro delicto violentie coercēdo
ut. l. i. L. quando actio civilis crīmī. p̄iud. facit quod
nō. per illoſti. in. ca. fi. de prescrip.

Isaniſ Si mandat̄ restitutioñ fieri
sub certo mō necesse ē nō solū
in facto sed etiam in modo pareti aliter nō
vlet qd agitur. ita summat̄ Jo. an. t̄ cōmuniſ doc.
Ego summo sic. Abandatū factum de restituenda li-
bera possessione alicuius rei si nō potest ad impleri re-
spectu possessionis rei q̄ nou cōstat de ip̄m spolia-
tionē debet adimpleri respectu libertatis possidendi
si de ip̄m spoliationē libertatis constat t̄ ē casus val-
denotabilis. vel notabilis summarī p̄t̄ sic. Occu-
pans certū locū in quo quis iura libere possidet̄ si
p̄ ip̄m occupationē nō potest possessor̄ sua iura libe-
re possidere sicut prīns cōueniri p̄t̄ possessorio pro
libertate possidendi t̄ restitutio fieri nō p̄t̄ nisi dimittat
locū in prīstina libertate hoc dicit valde singulari-
ter. P̄io ponit querēa ep̄i lucani. Sc̄o exp̄sa cā
diffinit porro t̄ fin illoſti. decre. ista p̄tinet cōmissio-
ne p̄cessu inīstā appellationē p̄imi mandati inter-

ptionē. t̄ in inīste p̄cessus retractationē. Casus līralis
ponit varijs modis. Et p̄io fin illoſti. p̄e. t̄ abb.
qui dicunt q̄ sub illa dictione. t̄ infra posita in tex. d̄
alium fuit totū factū videlicet q̄ t̄p̄ guerre inter luca-
nos t̄ pisanos. Ep̄us lucanus cōsiderat cīnib⁹ suis
cōstodiā quorundā castrorum ut de illis iuarent se
t̄ ut ab expensis redevarent. In quibus tamē castris
perciebat lucanus ep̄us omnes suos redditus. cō
tingit q̄ de vīcīs lucanis pisani occupauerūt castra
qui moniti noluerūt ep̄o restituere. permittebat tamē
illum suos redditus peripere. sed quā castra nō re-
stituerūt fuerunt interdicti t̄ excommunicati auctorita-
te apostolica. quas sententias petebat pisani relaxari.
obijcēbat de notoria offensa. t̄ procedendū ēnt i līa
patet fin eos. Jnn. videt̄ aliter ponere casum sc̄z q̄
lucani p̄m̄s occupauerant castra. vñ contra illos cō
petebat ecclēsiae lucane interdictū t̄ nō cōtra pisanos
qui ip̄a castra abstulerant lucanis. sed q̄ pisani deti-
nebat bona ecclēsiae t̄ ea noluerūt restituere fuerūt exco-
municati. xij. q. ii. quicōq̄ militi. quare cum offensa
notorie dicere nō videbantur absoluendi. sine sa-
tisfactione. de. v̄. sig. cu oliz. t. c. ex pte. Ego pono ca-
sum magis latū sc̄m q̄ videtur littere magis cōgū-
ere. et sic indiscordia vergente inter pisanos t̄ lucanos
pisani occupauerunt quedam castra existentia interni-
torio lucano que ep̄us dicebat pertinere ad se ac i cīs
habere maiorem partem redditū suorum pisani per
ep̄iscopum lucanum cōnuenti super restitutioñ pos-
sessionis castrorum t̄ pensionum seu affictiūt̄ fuerūt
contumaces per quod fuerunt forte delegato aposto-
lico censura ecclēsistica innodati. postmodum nolen-
tes pisani in cīdem sententijs dīvītis permanēre
erunt a papa illam relaxari offerentes se iuri pānī-
ros. P̄apa mandat̄ cuiā subdiacono suo qua. re-
stituta pacifice pīus t̄ libere possessione quā consta-
bat ep̄m lucanū in p̄dictis castris t̄p̄t̄ more discordie
habere t̄ sup ea possessione sup qua dubitatio ouire
sufficienti cautione recepta q̄ iuri corā. P̄apa pare-
rent̄ p̄fatas sīrias p̄ occupatōe castrōz latas rela-
ret pisani nūc ep̄ites corā subdiacono cōmissario pe-
tebat illas relaxari oblata cautione de parendo iuri
dicentes q̄ possessionē castrōz restituere non tenebā-
tur q̄ nō cōstabat ecclēsiam lucanā illā habuisse. pos-
sessionē vero pensionū dīcedat se nūq̄ occupasse t̄ q̄
parati erāt pati ecclēsiam lucanā illarum possessionē
vñ. quare subdiaconus dīctas sententias recepti ca-
tionib⁹ relaxauit. ep̄a vero p̄ appellationē vel p̄ vñ q̄
rele accessit ad papā illius p̄cessu ipugnatur. papa
vero p̄cessu illi⁹ irrītū nūcianit tāq̄ agitatū p̄tra for-
mā mādati q̄ t̄ si nō poterat fieri refō castrōz q̄ de
possessione illoz nō p̄stabat nec ēt p̄sonū t̄ affictū q̄
illa nō fūcāt ecclēsia spoliata fuit tñ i mō p̄cm q̄ māda-
tū fuit ut p̄io an̄ absolūtōe fieret refō possessionis

C. p. h. t.

A. b. m.

*Eximiaq; manifesta offensa hoc est ab aliis dico nisi p[ro]p[ter]a
superioris q[ui] dubia offensa proponit (humor) +*

Postmodum ad Sphaerae formamq; 11
postea & fundi redirebat ad acta q; 3
postea +

libere et pacifice de qua constabat. unde aī solutionē
debeat facere ut ecclesia lucana haberet possessionē
pensionū liberā et pacificā sicut habebat tpe motē di-
scordie quā nō poterat habere tenentib⁹ pisanis ca-
stro occupata p̄ rōem littere et p sequere ut i ea ī lan⁹
explicabo rōem dicēdā. Nota pulchry p̄tra guer-
ras ex eis enī puerū gentiū afflictio et attritio Et nō
q̄ sex sunt cāe quare inter boīas pax nō seruāt Id si-
mo q̄ nō puniunt maleficia ecclastici. iiiij. c. q̄ nō p̄
ferit contra malos frīas. Tercia ē habudātia psalū gene-
sis. xiiij. facta ē rīpa inter pastores Abraham et Loth
luce. v. vii bolla et lītes. Tertia qmō occupamur i pu-
gna cōtra demones iō nō pugnam⁹ ut homines. vla.
xxvij. paſſum⁹ sed⁹ cū morte et cū inferno. Quarta.
qz nō cōſideramus dāna guerre in qua pdim⁹ sāiam
corpus et dīuitias. Tere. xlvi. fortis incidit in fortē
Quinta qz nō cōſideram⁹ dubios cē cūc⁹ bellī reg.
xij. vīrīs ē cūtus belli. Sexta qz nō seruam⁹ dei
p̄cepta. Tere. iij. vīrīa attēdissē manū mēa tē. p̄dā
vide p̄ ardi. iii. c. nō li. xxij. q. i. vide salustiū bellissi-
me in quītē cōcordia minima crescūt discordia ve-
ro maxima dilabunt. Non scđo laicos quātūcīq̄ po-
tentēs excōicādos nīſi restituāt bona ecclastica. oc-
cupata et sic habes vīm casum in quo ecclesia exercet
ūnīſiōnē in laicos de quo in. c. cū sit generale. et c
conquestus. et c. si dericās laicū de fo. cope. Et ex h
et ex tē. etiā infero q̄ pro rebus ecclasticis p̄t agi
interdicto unde vī. contra laicos in foro ecclastico
etiam in re dubia qz presupponit sacrilegium de quo
etiam in c̄ dubi⁹ cognoscere p̄t ecclia ut i dictis in
ribus nō. et qd plus ē nō solū q̄i presupponit subtra-
ctio rei ecclastice sed etiā libertatis possidende. qz
etiam ex hoc ledīc ecclia quod nō. quia nescio alibi.

Nota excoicatu, p manifesta offensa t dubia non
absoluendu nisi primo satisfaciat pro ca manifesta . et
pro dubia prestat cautione de quo in. c. ex pte. cl. i. 5
ver. sig. Nota ar. q obmissio forme fundate sup
priuata utilitate no viciat actum seu processus si quo mi-
nus serueratur stat per illu de cuius utilitate agit pro
ca. fi. de offi. dele. facit regula imputari t qd ibi no.
de re. iur. li. vi. Nota bene fin Hoss. q absolutio
ab excommunicatione t contra formam hominis pre-
sumpta est nulla. Idem in excommunicatione dicendum
cum indicentur a pari. de pe. di. i. verbum t facit. c. fi.
t qd ibi no. de pben. securis in excommunicato vel ab
solutione facta contra formam iuris. pi. q. iij. c. i. t quod
no. de sententia excommunicationis ca. i. li. vi. t. 5. de
indic. c. i. diversitatibus rō esse potest. quia quando ob-
mittitur forma data ab homine nulla competit iuris-
dictio ideo deficiente potestate cessat validitas act.
sed in forma iuris securis. t excommunicatio seu abso-
lutio non subiicitur forme substantiali ut no. in iuri-
bus precall. Ex quo infero q si alias habendi pote-

statem ex communicandi vel absolucioni mandetur a superiori ut excommunicetur vel absolvatur certa forma data. qd ea non seruata non tenebit excommunicationis vel absolutio. quia cessat ratio predicta. p hoc vide glo. n. 1. in de. i. de iure patro. Nota gesta corniere ex defectu forme mandati non solum quando expresse fit contra formam mandati sed etiam quando ad plenum non impletur mandatum. nam quando ad actum datur certa forma paria sunt agere contra formam et circa. seu preter. vide tex. cum glo. in. c. si cui de elect. li. vi. et c. prudentiam. de offi. dele. facit. l. diligenter. ff. mand. Nota qd mandatum qualificatum distribuitur in duo mandata. et si non potest impleri in facto seu substantia debet ad impleri in modo seu qualitate. Ex quo inferatur qd si duo mandantur etiam data certa forma licet non possint simul ad impleri debet tamen fieri quod potest et valde ac facit ad n. per glo. et doc. in. c. institutus. de recip.

Mota q̄ in eadem re est dare possessionem t̄ qua si possessionem libertatis possidente t̄ quidibet b̄rum causat interdictum recuperande. Item nota q̄ pro iuribus p̄t agi interdicto possessorio. Itam no ta q̄ libellus seu dispositio non vitiatur licet verbū proprieitut̄. nam in iuribus non est dare possessionem sed quasi ut nō. in. c. conquestus de fo. comp. z. l. sequit̄. s. si viam. ff. de ysica. t̄ hoc appellatur ab solute possessio vide quod dixi in. c. olim. iij. s. co.

Nota singulariter q̄ quis non dicitur esse in plena libertate possidendi non solum quando ipso facto turbatur sed etiam quando de facili potest turbari et expelli et sic potentia de facili redhibilis ad animi quandoq̄ sumitur pro actu ecclesia enī lucana nūc non turbatur sed de facili poterat per p̄sonas turbari et ejcā. **N**ota q̄ facilis quis iura sua percipit in re libera et vacante q̄ ab alio possessa faciunt nō per Iunn. in. c. venies. de testi. et per Bar. in. l. a. dno pio. ff. de re iudi. **N**ō de verbo pensionū et affictiū. et dicit Jo. an. q̄ pensionē forte domorum afficti vero ē vulgare loci et respicit que solinebant de p̄dijs

Ultimo singulariter nota cōfessionē in iudicio factam valere licet processus ex aliquo defectu extrinseco sit nullus secundum abb. et omnes doct. Et ad h̄ quotidie per omnes allegatur hoc, e. t colligitur h̄c q̄ papa se fundat super cōfessione pisanorum q̄ tamē fuerat facta in iudicio nullo ex defectu formae mādati. vide similē tex. cū ibi nō. in de. cōstitutionem. §. si. de dec. et ratio huius dicti esse potest. qz cōfessio nō ex igit ad sui validitatem telam seu instantiam iudicij satis cui est q̄ fiat in iudicio et coram iudice. inē nōt. p. Ann. in. c. qualiter et quā. h̄. t. c. sup his de accisi. t. c. i de ordi. cognī. qd limita scdm nō. p bar. in. l. si cōfessi. ss. de custo. et thb. recor. et ea que tetigī in. c. acsi. delia. de iudi. Et optime facit ca. l. de accusat. lib.

Confusus in dolo fuisse, hoc propter
ex aliis dicitur certius fuisse.

De resti.spoli.

vi. Itē invaliditas pcessus que hic fuit nō pcernebat confessionē cū invaliditas surrexit ex defectu forma mādati, sed forma nō cōcērēbat confessionē b̄ fieri ab solutionē. Ex quo inscro q̄ si aī absolutionē fuit sc̄ b̄ recepti aliq̄ testes sup̄ pbanda possessione, b̄n valeat nūc attestationes, q̄ logitine fuisse recepti. facit q̄d nō. in. c. ad. pbandū dē re īndi. t p̄ bar. in. l. si ex p̄sum de app. vbi nō q̄ invaliditas s̄nīcē nō cōcērēt acta si vītū invalidas s̄nīcē nō cōcērēt parit acta. sc̄is si p̄ter cōcērēt t ideo dico q̄ si defectus pro cōfessum p̄cērēt pariter confessionē no valeret enī cōfessio. Spōne enī q̄ oia fuisse agitata tpe scriato. et s̄c̄no possit dici cōfessio iudiciale q̄ mē nō ē īndi. c. i. c. fi. de fer. vel corā indice vēto vt in. c. at si cēria de īndi. t q̄d ibi nō. Et vide bonū tex. sc̄m loc. q̄ cōcērēt ibi approbat in. c. oīm. s. de r̄cip. q̄n cōfessio sit corā duob̄ ex tribus indicib̄. Et sic limita cōcēdū doc. q̄d p̄mis q̄d bene nō. q̄ solet nūde et simpliciter allegari. H̄uc īxta ordinē venio ad gl. t p̄uo quero qualis d̄z esse ista canticū q̄ debebat ep̄ḡ h̄ic. Glo. idic̄ q̄ p̄gnoratitia vēl fideiūsoria t hoc ppter verbū sufficienti positiū in littera q̄d hoc īpotat ut. l. si mādato. §. vi. ff. man. Idhy. dicit hoc casu sufficere iuratoū nūl illi a quibus ē exigenda. cōnt valde suspecti q̄ p̄mis nō timeret de v. lig. c. ex pte de p̄lump. c. lras. Jo. an. dicit hoc dīcū Idhy. pcedere vbi de sufficienti nō fuisse expressum. Bo. an. tenet p̄mis olcēs q̄ sufficientē d̄z intelligi fin. subiectā materiā. t hoc dīcū aliquādo placuit. t fac̄ q̄d in sumili de sc̄ia sufficienti nō. Jnn. in. c. cū ī amicis. de dec. p̄ postea cogitāti q̄ istud q̄d h̄ic dīc̄ de sufficiēt. pcedit de iure etiā si nō fuisse expressum vēl sufficēt. Q̄nq̄ enī q̄d excoic. itus fuit q̄ nolebat parere iuri sc̄z. ppter cōtumaciā t tunc nō d̄z absoluī sine sufficienti canticō. vide tex. cū gl. nō. in. c. q̄ frō te de app. t q̄d ibi dīc̄. sicut enī missio facta p̄ cōtumaciā nō revocat nisi p̄stīta satisfactione de iudicio fūl. ut l. nō cōte. q̄m. §. in alij. t in. c. t q̄d ibi nō de sequēt. pos. t frūc. Ita nec d̄z excoicatio relaxari. que succedit loco missio. ar. in. d. c. q̄m. in h. t. c. tne. eo. ti. q̄d intelligo q̄n de cōtumaciā p̄stat. sed si allegarē. p̄babilē cām ad excoicatiōnē cōtumaciē tunc sufficeret cōis forma ecclie. s. iuramenti p̄fstatio. ad hoc allego bonū tex. in. c. vēnerabilib⁹. §. idē. t. §. fe. de sen. ex. li. vi. t ita fuit h̄ic. q̄ fuerūt excoicati p̄fani. q̄ noluerūt int̄ parere. ut satis colligi p̄t ex littera. Q̄nq̄ q̄s ē excoicatiōnē q̄r inēcīt manū violētāz in dīcū vel aliter t tūc cōis forma ē. nt absoluto fuit p̄fato iuramento ut i. c. ex tenore. de sen. ex. cō. t. c. cū desideres e. ti. nūl vēhēnētē p̄sumētē p̄tra iurantes ar. c. lras. de p̄lump. t q̄d dīxi. s. q̄d b̄n nō. t sic con corda opionea cōtrariās. Opp. cōtra tex. b̄ mandabat fieri resto castroz s̄c̄ possidebant tpe mote dī-

scordie. sed cū nō cōstaret eccliam lucanā illa posse. diffe ergo nō poterit fieri resto t p̄ consequens fuit fuisse forma mādati. Glo. iij. soluit q̄ verbum posse. fuisse hic positiū referebat nō solū ad possessionem castriū sed etiā ad alia iura q̄ ep̄s habebat i. castis illis. vñ mandatū pape poterat ad impleri posselli one pensionū t affictū t b̄n loquīt̄ in hoc gl. pōde ra enī tex. nā mādabat restituī possessionē quā ecclia lucana habuerat tpe mote discordie in castro. nō dīcit possessionē castroz. quare magis verificat verbū illud in iuribus posselli in castroz q̄ in possessione castroz. q̄r alīnd ē possidere castriū alīnd habere possessionē in castro sicut i. sumili dīc̄ q̄ alīnd ē mādare. p̄uideri de ecclia t alīnd in ecclia. Jūz. nō. i. de. i. de cōces. p̄ben. t in. c. fi. de p̄bē. large t̄ sumpto vō cabulo sicut d̄z sumi hic cū materia nō sit stricta. hoc verbū posselli d̄z verificari tam in possessione castro rum q̄ in alij rebus t iuribus ibi s̄nīs. ut singulat̄ probat hic. nō enī fuit hic facta resto possessionis castroz. q̄r de ea nō cōstatabat ut dīc̄ in littera inclu debat ergo sub mādato alias nō potuīt fieri p̄ delegatū ut in. c. cū oīm. de offi. dele. t. c. p. t. g. eo. ti. t. c. fi. de p̄ben. debuit ergo semari forma mādati in eo q̄ potuīt. Sed tūc fortius op̄. posselli castroz nō potuīt restituī. q̄r de ea nō p̄stabat ut dīc̄ in littera. nec posselli pensionū seu affictū fieri poterat q̄r ea nō fuerat spoliatus ep̄s. ut dīc̄ in littera. ergo nō ve nit iste cōtra formā mādato. Ita glo. iij. dīc̄ q̄ l̄z nō p̄didisset possessionē istoz iurū p̄didit n̄ libertatē possidendi ut in littera dīc̄. idē debebat iste cōmulsariū facere ut ep̄s possit libere possidere illa iura sicut tpe mote discordie. put̄ mandabat in littera quasi dīc̄ q̄ debebat restoē facere ad libertatē possiden di. Ex hac gl. iuncto tex. nō q̄ quis mādāt̄ restituīt̄ in eu statū in quo erat tpe mote iuris licet ille non reperiat spoliatus si tamē reperiēt̄ defititus in modo possidendi restituēdūs ē ut sic fiat resto eo mō q̄ fieri p̄t. t si nō in facto salte in mō ut. s. dīc̄ in summarij. q̄d etiā vulnerūt̄ hic. Glo. Idhy. t Abb. H̄uc magis fortius op̄. extra gl. cū ecclia lucana seu ep̄s possederat pensiones t affictūs q̄o poterant p̄fani possidere libertatē possidendi ut sic dicant̄ spoliatores t possint cōueniri possessorio recuperande cū qua litas nō p̄t ē nūl miraculose sine subiecto. ut in. c. cū marthe. de de. mil. Itē sicut ecclia lucana p̄cipiebat prius iura in illis castris. Ita poterat percipere nūc p̄fanis possidentib̄. nō enī refert an p̄fanis an alij possiderat ex quo prius possidebat ar. co. que nō. Jnn. i. c. venies. iij. de testi. facit. l. is a quo. ff. de rei ven. Bo. ppter hec cōtraria t sumilia decisio hui⁹. c. visa fuit aliqbus adeo difficultis ut nescientes ē all ter salvare de iure dixerūt papā gregorii b̄ p̄fatis. p̄cessisse fanēdo incāsū q̄ adheserūt ecclie p̄tra p̄fanos

b b

*Si dicitur quod ecclesia et
adversarii eius*

qui ad hunc ipatoꝝ Frederico p̄tra eccliam q̄ s̄e
pone incipenit p̄tis in italiā. Et adhērentes ipatoꝝ
dicti sunt gabellini adhērentes vero ecclie dicti sunt
guelfi. ut sentit hic Jo. an. Et de hac discordia vide
c. ad apostolice de re iud. li. vi. Sed certe iste male di
xerit et pessime cū iste Gregorius papa non s̄ fuerat
valentissimus in utroq; iure ut nō. s. in p̄bemio et sa
tis patet ex suis decretalibus comuscit enī ipsiis de
cisiones inter alias alioꝝ pontifici sicut anꝝ inter ar
gentū et alia metalla. vñ nō ē veniuntile q̄ p̄ tam mo
dicare voluisset hāc decisionē facere cōtra ius magie
q̄ nō fuisset passus in hac cōpilatione cū inuidi n̄is
fuisset iuridica. nec tāto tpe p̄ alios fuisset tollerata.
Et iō bac solntōe reiecta tanq; temeraria das alia fo
lūtio cōter p̄ doc. et maxime p̄ Jo. an. q̄ tpe mote di
scordie inter pisanos et lucanos. lucani possidebant
illa castra sine p̄ occupationē ut ē moris istoꝝ cōmit
atuꝝ italiæ. sine p̄ cōmissionē ep̄i. sed de hac cōmissi
one nō poterat cōstare nisi p̄ inimicis. Idapa autē
mandauit duo sc̄s q̄ fieret resto possessionis de q̄ cō
stabar et q̄ fieret plene et libere sicut habebat tpe mo
te discordie. Et tpe discordie mote licet forte lucani oc
cupassent castra et illa occupata teneret. tñ cū lucana
ecclia quietius vicinabat et liberius et plenius p̄cipie
bat iura et redditus suos q̄ tpe pisanoꝝ. Itē lucanof
si restituisserit licetius poterat coercere cuꝝ et sui dioce
sani et sic nō erat tunc qui eccliam repellere poterant
a possessione iuriū illoꝝ vel saltē de facilis. Itē mino
res sumpt̄ faciebat ecclia in illis redditib⁹ colligē
dis. nā cū possidebāt lucani ibat famulus ep̄i ad col
ligendū redditus forte pedes et sine armis. nūc ante
tpe pisanoꝝ licet benignie recipet tñ. ppter guerram.
oportet enī ire eq̄s et cū armis et cū magna scorte sei
comititia. Ex predictis infert Jo. and. q̄ resto ca
stroꝝ fieri nō debuit. cū nō cōstabat lucanā eccliam
spoliatiū p̄ pisanos. Itē p̄tio spoliata fuisset a lucanis.
tñ cōtra pisanos sc̄o dīctores nō cōpetebat inter
dictū de quo in. c. olim. t. c. cū ad sedē. s. eo. et hoc ē
cōtra glo. antepenit. hic que dicit q̄ ex quo p̄stabat
de possessione pensionū et affictum d̄z fieri resto ca
stroꝝ nā ut dicit P̄de. et Abb. et bene hec gl. turbat i
telocū. c. q̄ nō erat hic locus restitutioꝝ castroꝝ. s̄
dīmissioni. et hoc verbo vt̄ papa hic ut patet ibi oio
dīmitteret. tē. et debent pisani possessionē castroꝝ di
mittere. q̄ tpe mote discordie ecclia lucana plene et
quiete iura sua possidebat in illis castris et hoc cōsta
bat. nūc aut nō ita libere ut p̄ s. dicta. ut ergo senare
tur forma mādati d̄s ecclia rediū i eā plenitudinē q̄
tudinē. et libertatē quā illo tpe habebat qđ eē nō po
terat pisani illa castra detinētib⁹ p̄ rōne s. dictas

Ex quibus cōcludit q̄ pisani p̄tis debebat ante
absolutionē cogit castra dīmitteret et hec ē uera inē
littere sc̄om Jo. an. sc̄om quē bene facit. f. de deci. c. i.

aliquibus vbi p̄cipit dñis p̄diorꝝ q̄ illa talibus calo
nis tradat a quibus decime quiete persoluebant. dic
etū clariss. et formaliss soluēdo cōtraria q̄. s. forma
ui q̄ licet pisani nō possideret libertatē possidendi p̄
fiones tñ. ppter occupationē castroꝝ p̄ eos factā cede
sia p̄diderat illā libertatē quā recipiunt p̄ relaxatio
nen illoꝝ castroꝝ vñ satis fit hoc casu interdicto nō
p̄ qđ p̄t restituī s̄ p̄ qđ p̄t relaxari. Itē q̄ nō p̄stat
quis p̄tio an occupationē pisanoꝝ possidebat illa ca
stra oportet intelligere vel q̄ erant in p̄pria liberta
te vel q̄ non erant ita duri possessorē sicut erat nūc
pisani ut satiō colligis ex littera als aut nō haberet lo
cū hec littera quia posset nūc ita quiete et pacifice pos
siderē ecclia sicut possidebat tpe mote discordie ar
eoꝝ que nō. In. in. d. c. venies. Et per hoc dico hic
nō p̄cedere dictū In. qđ videt approbare Jo. and.
dū dicit q̄ si pisani p̄basset q̄ alij iuste tenebāt castra
tpe sue occupationis q̄ nō tenerent illa dimittere. s̄
sufficeret q̄ pateretur ep̄m percepere census suos ple
ne et libere sicut p̄i. Lette hoc uō procedit si primi
possessorēs nō erat ita duri sicut nūc sunt pisani. Nec
ita vrgebat tūc guerra et timor expulsionis facilis. q̄
ponderat hic tex. Et per hoc lūmō etiā dictū In.
in. c. venies p̄all. de testi. vbi dicit q̄ licet executionē sei
tentie differatur. ppter cōditionē tertij in re vacante
ibi securis in re nō vacante q̄ nō tractatur b̄ cā d̄ p̄
iudicio tertij. cū ita ius suū posse. p̄sequi cōtra istum
nouū possessorē. sicut cōtra prīmū et si habebat locū
l. is a quo. ff. de rei ven. dico hoc dictū procedere ni
si petēs executionē et longe durior aduersarius quā
possessor q̄ tunc interest sita. ne sententia mandet et
executioni introducēdo nouū possessorē ar. optimū hic
et in. c. i. t. i. ut lite pen. li. vi. Itē ad intellectū. c. q̄c
s. p̄misit allego. c. exaiata. de iudi. vbi sc̄om vñ int
lectū ille nobilis rōne iuris patronatus qđ habebat
in ecclia vendicabat sibi totā eccliam ex quo nō po
terat libere ius suū exercere alio possidente eccliam
Et idē. c. cū venerabilis de excep. vbi q̄p̄ vendicat
eccliam rōne iurium que h̄z in ecclia facit. l. qui taber
nam. ff. de contraben. emp. Sed dices tu q̄ secun
dum hunc intellectum possent ep̄i et alij p̄dati impe
trare seu agere contra dominos cīmitatum seu castro
rum in quibus habent census. ut cogantur illa loca
dimittere cū in eoꝝ potestate sit admittere dictos p̄c
latos vel repellere ut ponderatur in littera. Sol. di
cit Abb. hoc non esse absurdaz fateri et q̄ hic fuit via
excogitata contra tyrannos et iniustos occupatores
locorum quales erant isti ut sic cogantur loca di
mittere que detinent in suarum animarum peri
culum cum non multum inter sit. tē. supra. co. c. se
per ergo oportere ut cum iniusta invasione concurrant.
p̄dicta dicit etiam Inno. arg. predictorꝝ q̄ sicut non

16. Aug. 1891. - From W. H. Brewster at Cambridge
Along +
Suffolk Sparrow & others are probably safe
from me. Dr. Brewster may perhaps know +

De dolo et contum.

licet noua castra facere cū alterius iniuria et emulatio
ne. ff. de ope. pub. l. opus ita nec in castellare vetera
nō habitata. L. de edi. prima. l. iij. t. L. de fun. lumi.
l. i. t. iij. li. xi. ff. de his que nō ifa. athletas. poss^z
ergo agere eōs ad destructionē inouatoꝝ cōdis ex p̄
allie. legibꝫ vel officio iudicis ad hoc i. de iudeis. c.
cōsuluit. Et idem dicit in alio ibi redditus habēre nec
ē actio popularis fin ei sed agit quisq; p̄ cuitāda di
minutione sui patrimonij. Ille dicta Jnn. ego puto
pedere in possessore in iusto seu tyranno ar. huius. c.
si autē possessor est iustus tūc distinguerē q̄ aut vult
reficere antiqua edificia vel ihabitare de nouo castra
inhabitata ad iniuriā vel emulacionē alterius. et pro
cedat dicta Jnn. q̄ nō licet vtī etiā re. ppria ad iniuriā
et emulacionē alterius ut alijs noceat et sibi nō p̄sit
ut. l. i. §. deniq; ff. de aqua plu. ar. t qd nō. gl. i. c. cū
ecclēsia vulnerata. de elec. Aut hoc nō facit ad iniuriā
am alterius sed ad cōservationē vel augmentū patri
monij vel honoris sui. et tūc puto hoc licere nec pos
se p̄ aliū prohibere etiā si alijs inferat timor seu dānum.
ad hoc tex. optimus. in. l. si meo. ff. de aqua plu. ar.
t. d. cū ecclēsia vulnerata. t. c. cōsuluit. de iudi. vbi
parte q̄ prohibitus cōstruere de nouo nō prohibebit re
ficere antiquū edificiū iux̄ pristinā formā! nec hoc ca
su posset allegari p̄scriptio si longo aut longissimo tē
poreno reficerit vel ihabitauerit. q̄ cū iste sit actus
meritatis. et nihil positive actū sit in sui iuris p̄
iudiciū nō currit p̄scriptio iux̄ nō. in. c. iohannes. de
de. p̄in. t. in. c. ex pte astensis de p̄ces. p̄ben. t p̄ Ly.
in. l. iij. L. que sit lō. cōsue. facit. l. altius. L. de feru.
et aqua nisi fuisset prohibitus et acquieciasset prohibi
tioni. ut nō. in. iuribus preall.

de dolo et contumacia.

Uiso in p̄cedenti rubrica de spoliatis et eictis ad
versarioꝝ potētia videndū ē nūc de fatigatis in iudi-
cio aduersarioꝝ dolo etiā p̄tinatioꝝ scđm Hoff. vel
cōtinua sic scđm illoſti. Quia spoliatus qñiqz dolo
vel cōtumacia rei restitutioꝝ cōsequi nō p̄t. iō meri-
to subijcthec rubrica, et vtraz p̄tinatioꝝ satis bona

d hec Casus Reis qui mittē
dum in possessionē ad
mandatum iudicis nō admisit nō
multabilis de canonica egritate si i
fra annū caneat stare iuri. Lōis
dīsilio. scđa ibi ad qđ. Nota
piò ar. t quasi exp̄s̄lum q̄ missus in possessionem
et̄i in reali ex primo decreto; nō efficiē possessor an
lapsum anni. s̄ tm̄ custos. custodit enī possessionē ne
aduersari igrediat ut pb̄l ibi c̄ rei fūāde. t̄. t̄ ibi
re custodiendā t̄. t̄ ibi ne possessionē amittat in fine

ani. t.c. p^o lapsum ani reo i^r contumacia persistente effi-
ciē sine alio decreto in reali ver^o possessor ut colligat
ibi iminētē funē ani t.c. Et de hac mā vide i.c. qm. s.
i alijs t.s. se. vt lit. nō cōt. r plen^o i.c. ptingit j. eo.
Vdō. scđo ar. q^o de iure canonico seu in ecclesiasticis p/
sonis r negotijs. nō b^z locū indicatio multe, ppter cō
tumaciā r dolū pti. r b^z colligat ex superficie littere. b^z
certenō pcedit hoc dictu ita gnāliter sumptu b^z d^z re
strigat ut j. subiecta sup gl. 120 q^o de iuris rigore
multari pōt. i. pena exordinaria puniri q^o indicis ius
fioni i^r parer maxie vbi iusticia plicitat ad b. c. d. caſſ
s. l. de offi. dele. r i.c. qm. in fi. ut lit. nō cōt. r i.l. vna
ff. si q^o ius di. nō obt. cū fi. 120 b do. an. q^o d ca
nonica equitate cōtumacij in cā priuata punita contu
macia ad utilitatē p̄uatā, p publica r iudicis cōteptu
aliter nō multrabie nec extraordinarie puniē. Contrari
ū tñ dicit fuisse factū i.c. accedēs. d. l. s. ut lit. nō cō
tes. nec aliter respōdet ad p̄trariū. Vbi enī index rōne
contumacie excōicavit pte r pcessit ad finiam b^z credo fa
tis posse dici q^o aut ps p̄sistit i cōtumaciā! et poterit
hieri missio seu ad finiam pcedi si cāe statutus patiē ex
traordinarie puniri, p indicis cōteptu, ut in. d. c. acce
des. nō enī d^z index pati se cōteni. l. obseruandū ff.
de offi. p̄s. imo penalī iudicō d^z suā iurisdictionē tie
ri. ut. l. vna. ff. si q^o ius di. nō obtēp. r. l. i. ff. si q^o in
ius vo. nō ie. aliter enī iusticia plicitare q^o vult cōtu
macia puniri. ut in iurib^z supius allegatiō. facit. c. i.
de postu. p̄la. Aut ps ante punitionē revertit ad obe
dientiā nec ius depit pti. ppter sua cōtumaciā. ut pun
ita in cān hui^o. c. vbi iussus mitti habeat. p missio. si im
pedit prop̄ aduersarij potētia seu dolū ut hic. Et da
rūs in. c. ptingit j. eo. r tūc in negotijs ecclesiasticis
r psonis nō b^z locū indicatio multe. q^o iusticia ppter
hoc nō plicitat. Ex quo infero q^o si in cān hui^o. c.
ps passa missione nō cōpareret. posset etiā multari
p indicis cōteptu q^o plicitare iusticia que vult cōtu
macē puniri. q^o sentit hic Jo. an. sup teſt. q^o intelli
go qn̄ vebemēs ē pti cōtumacia ut probafī. c. qm̄
frequēter in fine ut lit. nō cōt. facit. l. fulcinus i fi. ff.
ex qui. cau. i pos. ea. alias a p̄ncipio d^z eē cōtentus al
terutra pena. ut in. d. c. qm̄ adulteriora tñ procedere
poterit si cāe statutus requirit r pōt excōicare seu aliter
multare etiā si cōtumacia nō sit vebemēs. q^o pcessus
ad ulteriora nō ē pena cōtumacie cū possit finia feri. p
absente in. c. calūnia de penis. r. l. pperandum. L.
de iudi. r iste ē. pprūns casus. c. accedēs p̄all'.
S^z circa hoc dubitari possit qd si cōtumacij nulla missio
ne p̄tra enī facta adhuc vel decreta sponte venit ad iu
dicū offerens se paritū nūqđ possit multari rōne
pterite cōtumaciē r videt q^o nō p̄ istū teſt. q^o iusticia
per hoc non plicitatur. ideo rigor obseruandus nō ē.
Contrarium puto verum quia iste teſt. loquitur in ca
su quo contumacia ius punita erat in effectu. q^o iussus
b. b. 2